

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ Π. ΠΑΠΑΝΗ
ΦΥΣΙΚΟΥ

γεωγραφία

β' γυμνασίου

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΑΘΗΝΑ 1981

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΤΣώνης
Περαστικός.
Β' 3

ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Εικόνα του έξωφυλλου:
Αλπικό τοπείο.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ Π. ΠΑΠΑΝΗ
ΦΥΣΙΚΟΥ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑ 1981

ΕΥΡΩΠΗ

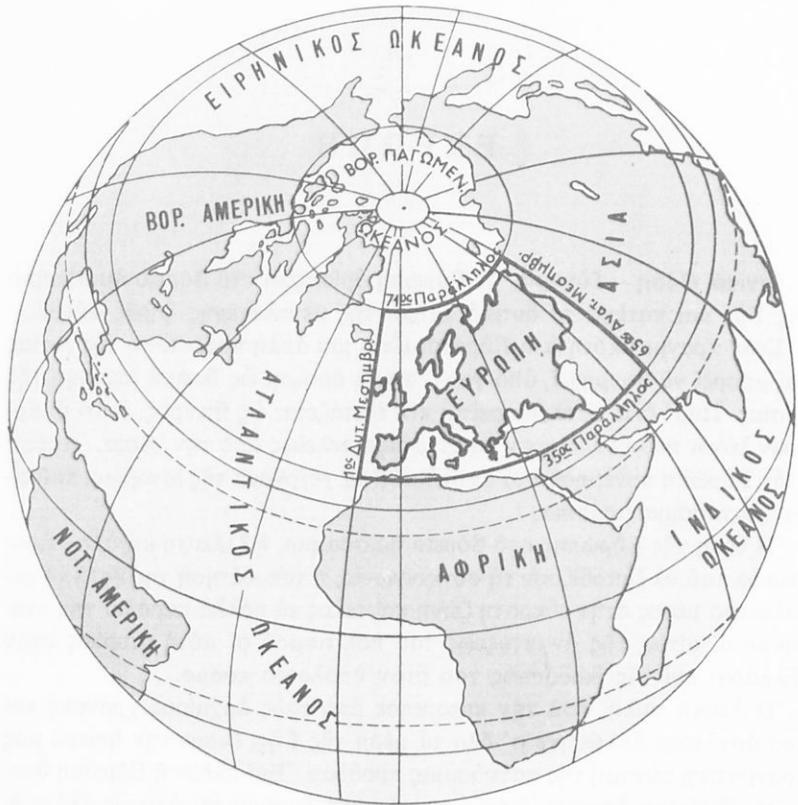
Γενικά: Θέση — Σύνορα. Η Εύρωπη βρίσκεται στό Βόρειο ήμισφαίριο τῆς Γῆς και κατέχει τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς μεγαλύτερης ξηρᾶς αὐτοῦ.

Στὴν πραγματικότητα ἡ Εύρωπη εἶναι μία ἀπλὴ προέκταση τῆς Ἀσίας και μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ, ἀπό γεωγραφικὴ ἀποψη, ὡς δυτικὴ περιοχὴ τῆς Ἀσίας. Παρ’ δλα αὐτὰ θεωρεῖται και ἔξετάζεται ὡς ἡπειρος, διότι ὑπάρχουν λόγοι ποὺ τὴν κάνουν νὰ ἔχειριζει τελείως ἀπὸ τὴν Ἀσία. Ἀκόμα στὴν Εύρωπη συνέβησαν τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς Ιστορίας, ποὺ εἴχαν παγκόσμια σημασία.

Ἡ θέση τῆς Εύρωπης στὸ βόρειο ήμισφαίριο, ἡ ἐλλειψη μεγάλων δροσειρῶν ποὺ νὰ ἐμποδίζουν τὴ συγκοινωνία, ἡ τοποθέτησή της κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος στὴν ενκρατητὴ ζώνη και τέλος τὰ πολλὰ παράλια τῆς στάθηκαν οἱ αἰτίες τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πολιτισμοῦ σ’ αὐτὴ (κυρίως στὴν Ἑλλάδα) και τῆς διαδόσεώς του στὸν ὑπόλοιπο κόσμο.

Ἡ λευκὴ φυλή, ποὺ τὴν κατοίκησε ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους και ποὺ ἀργότερα ἀπλώθηκε σ’ δλα τὰ μέρη τῆς Γῆς, ἔκαμε τὴν ἡπειρό μας πραγματικὴ δύναμη τῆς παγκόσμιας προοδού. Ἐπὶ πλέον ἡ Εύρωπη θεωρεῖται ἴδιαίτερη ἡπειρος, διότι μορφολογικὰ διακρίνεται ἀπὸ τὶς ἄλλες ἡπειρους ἔξαιτίας τῶν ἀκτῶν τῆς ποὺ σχηματίζουν πολλοὺς κόλπους και γενικότερα ἔξαιτίας τῆς διαπλάσεως τοῦ ἐδάφους της.

Ἡ Εύρωπη ἔχει σχῆμα τριγώνου μὲ τὴ βάση του στὰ Οὐράλια δρη και τὴν κορυφὴ του στὸ νοτιοδυτικὸ δικρο τῆς Ἰσπανίας. Περιέχεται μεταξὺ τῶν παραλλήλων τοῦ βορείου ήμισφαιρίου, $71^{\circ} - 35^{\circ}$, και τῶν μεσημβρινῶν, 1ου δυτικὰ τοῦ Γκρήνουιτς και 65ου ἀνατολικὰ αὐτοῦ. Ἀπὸ τὰ βόρεια δρίζεται μὲ τὸ Βόρειο παγωμένο ὡκεανό, στὰ δυτικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ὡκεανό, τὴ θάλασσα τῆς Νορβηγίας, τὴ Βόρεια θάλασσα και τὴ Βαλτικὴ, στὰ νότια βρέχεται ἀπὸ τὴ Μεσόγειο θάλασσα και τὰ πελάγη τῆς, Τυρινικό, Ἀδριατικό, Ἰόνιο και Αιγαῖο, στενὰ Ἐλλησπόντου, θάλασσα Προποντίδας, στενὰ Βοσπόρου και τὸν Εδεσινο Πόντο. Τὰ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ σύνορά τῆς ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Βόρειο παγωμένο ὡκεανό, περ-

Χάρτης 1. Η θέση τής Εύρωπης στό Β' ήμισφαίριο

νοῦν ἀπό τὰ Οὐράλια δρη σὲ μιὰ γραμμὴ ποὺ ἔχει μῆκος 4.500 Km, τὸν Οὐράλη ποταμό, τὶς δυτικὲς δχθες τῆς Κασπίας θάλασσας, ἀπὸ τὴν περιοχὴν μεταξὺ Κασπίας καὶ Εδζεινου, στὰ νότια τοῦ Καυκάσου, καὶ σταματοῦν στὸ Μπατούμ τοῦ Εδζεινου Πόντου.

Έκταση. Η Εύρωπαϊκὴ ἡπειρος ἔχει συνολικὴ ἔκταση 10.459.165 Km², ἐπιφάνεια ἵση μὲ τὸ 1/12 τοῦ συνολικοῦ ἐμβαδοῦ τῆς ξηρᾶς τῆς Γῆς. Είναι ἵση μὲ τὸ 1/4 τῆς Ασίας, τὸ 1/3 τῆς Αφρικῆς, τὸ 1/4 τῆς Αμερικῆς, λίγο μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν Ανταρκτική. Απὸ τὸ βορειότερο ἄκρο τῆς, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ ἄκρω-

τήριο τῆς Νορβηγίας, ᾧ τὴν Κρήτην ἔχει μῆκος 3.885 χιλιόμετρα. Τὸ μῆκος τῶν ἀκτῶν τῆς εἰναι περίου 38.000 χιλιόμετρα καὶ διαμορφώνονται σ' ἓνα μεγάλο ἀριθμὸν χερσονήσων.

Οριζόντιος καὶ κάθετος διαμελισμός. α) **Οριζόντιος.** Οἱ ἀκτὲς τῆς Εὐρώπης ἔχουν τοὺς περισσότερους κόλπους ἀπὸ δλες τὶς ἡπείρους. Ἡ βόρεια, ἡ δυτικὴ καὶ ἡ νότια Εὐρώπη χαρακτηρίζεται ἀπὸ πολύμορφο θαλάσσιο, δηλαδὴ δριζόντιο, διαμελισμό. Ἡ θάλασσα **Μπάρεντς** εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴ βόρεια Ρωσία καὶ σχηματίζει τὴ λευκὴ θάλασσα ποὺ εἰναι παγωμένη ἀπὸ τὸ Σεπτέμβριο ὥς τὸν 'Ιούνιο.

'Απὸ τὴ βόρεια θάλασσα εἰσερχόμαστε στὴ Βαλτικὴ μὲ μιὰ σειρὰ πορθμῶν, τοῦ **Σκαγεράκη**, τοῦ **Κατεγάτη**, τοῦ **Σουντ** μὲ πλάτος 2,9 Km, τοῦ **Μεγάλου Μπέλτ** μὲ πλάτος 16,4 Km καὶ τοῦ **Μικροῦ Μπέλτ** μὲ πλάτος 0,8 Km (ἀπὸ κάθε πλευρὰ τῆς Φιονίας).

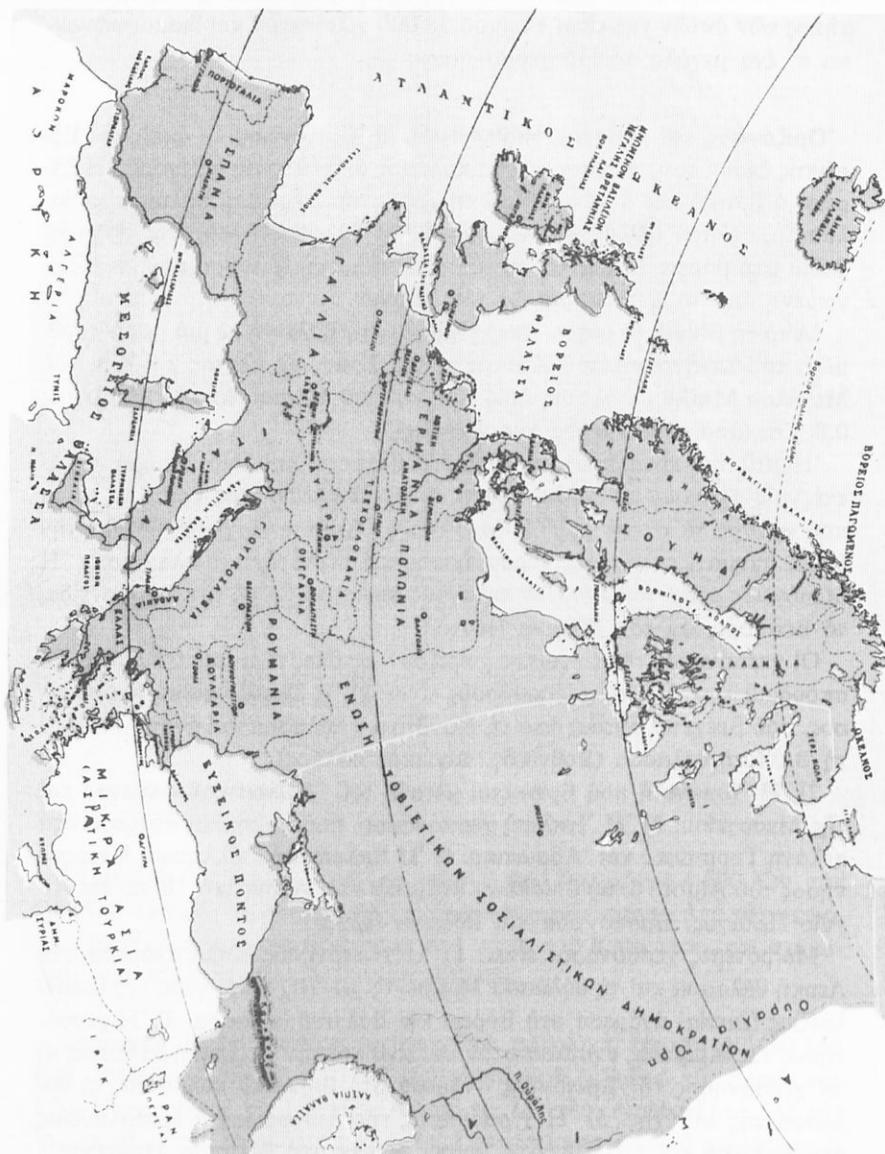
Ἡ Βαλτικὴ εἰναι ὁστερικὴ ἀβαθῆς θάλασσα καὶ λίγο ἀλμυρή. Οἱ ἀκτές της ἀνήκουν σὲ πολλὰ κράτη, ἀλλὰ τὰ κλειδιά τῆς κρατᾶ ἡ Δανία ποὺ κατέχει τὰ στενά της. Ἡ Μεσόγειος θάλασσα εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴν Ἑηρά, σχηματίζει μεγάλες χερσονήσους καὶ περιβρέχει πολλὰ νησιά. Ἡ Μεσόγειος μέσω τοῦ Αἴγαίου πελάγους συγκοινωνεῖ μὲ τὴν Προποντίδα, τὸ Βόσπορο καὶ τὸν Εδεσσείν Πόντο.

Οἱ χερσόνησοι τῆς Εὐρώπης χωρίζουν μεγάλες ἡ μικρές θάλασσες. Οἱ σπουδαιότερες ἀπὸ τὶς χερσονήσους εἰναι: 1) **Η Σκανδιναϊκὴ Χερσόνησος**, ποὺ βρέχεται δυτικὰ ἀπὸ τὴ Νορβηγικὴ θάλασσα καὶ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ θάλασσα (Βοθνικός, Φιννικός κόλπος).

2) **Η Ισπανικὴ** ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τοῦ 'Ατλαντικοῦ ὥκεανοῦ καὶ τῆς Μεσογείου. 3) **Η Ιταλικὴ χερσόνησος** ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ πελάγη Τυρρηνικὸν καὶ 'Αδριατικό. 4) **Η Βαλκανικὴ** ('Ελληνικὴ ἡ χερσόνησος τοῦ Αἴμου) δπου βρίσκεται ἀνάμεσα στὸ 'Αδριατικό, Ιόνιο καὶ Αἰγαῖο Πέλαγος, Προποντίδα καὶ Εδεσσείν Πόντο.

Μικρότερες χερσόνησοι εἰναι: 1) **Η χερσόνησος Κόλα** ἀνάμεσα στὴ Λευκὴ θάλασσα καὶ τὴ θάλασσα Μπάρεντς. 2) **Η χερσόνησος τῆς Γιουτλάνδης** (Δανία) ἀνάμεσα στὴ Βόρεια καὶ Βαλτικὴ θάλασσα. 3) **Η χερσόνησος τῆς Κριμαίας** ἀνάμεσα στὸν Εδεσσείν καὶ τὴν 'Αζοφικὴ θάλασσα. 4) **Η χερσόνησος τῆς Βρετανίης** ἀνάμεσα στὸ Βισκαϊκὸν κόλπο καὶ τὴ θάλασσα τῆς Μάγχης. 5) **Η χερσόνησος τῆς Λιθουανίας** ἡ Κουρλανδίας στὴ Βαλτικὴ καὶ τέλος ἡ χερσόνησος **Κανίν** στὴ θάλασσα Μπάρεντς.

Τὴν πολύμορφη διάρθρωση τῶν ἀκτῶν συμπληρώνουν τὰ νησιά ποὺ ἀ-

Χάρτης 2. 'Η Εύρωπη.

νάλογα μὲ τὸ μέγεθός τους εἶναι 1) ἡ Μεγάλη Βρεταννία, 2) ἡ Ἰρλανδία, 3) ἡ Σικελία, 4) ἡ Σαρδηνία, 5) ἡ Κύπρος, 6) ἡ Κορσική, 7) ἡ Κρήτη, καὶ 8) οἱ Βαλεαρίδες. Στὸ ἐλληνικὸ ἀρχιπέλαγος βρίσκονται οἱ Κυκλαδες, οἱ Σποράδες, ἡ Εξβοια καὶ τὰ Δωδεκάνησα. Στὸ Νορβηγικὸ ἀρχιπέλαγος βρίσκονται τὰ νησιά Λοφότεν. Στὸ Δανικὸ τὰ νησιά "Ααλαντ, Γκρέτλαντ καὶ Ὀλαντ. Ἀλλα νησιά, ἀνάμεσα στὰ δυοῖς ἡ Κέρκυρα, Κεφαλληνία, Ζάκυνθος, Ίθάκη, Μπράτς, Λεζίνα, Κούρτουλα, Κεσίνα, στὸ Ἰόνιο καὶ τὴν Ἀδριατική, συμπληρώνουν καὶ αὐξάνουν τὴν πολυμορφία τῶν ἀκτῶν. Στὸ στενὸ Σικελίας – Ἀφρικῆς βρίσκεται τὸ νησί Παντελλερία καὶ νοτιότερα ἀπὸ τὴ Σικελία ἡ Μάλτα.

Οἱ ἀκτὲς διαμορφωμένες μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο συντελοῦν, ὥστε δλη ἡ Εὐρώπη νὰ μετέχει στὰ ἀγαθὰ τῆς θάλασσας.

Οἱ εὐρωπαϊκὲς ἀκτὲς εἶναι πολὺ διαφορετικὲς μεταξύ τους. Ἐτσι οἱ νορβηγικὲς ἀκτὲς εἶναι ψηλὲς καὶ κατεβαίνουν μὲ ἔνα χαρακτηριστικὸ τρόπο ἀπότομα στὴ θάλασσα, ποὺ εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴν ξηρὰ καὶ σχηματίζει θαυμάσιους πολύμορφους δρμους (φιόρδ). Τὸ Σόνιεφιορδ εἶναι τὸ μεγαλύτερο φιόρδ καὶ εἰσχωρεῖ στὴν ξηρὰ σὲ μῆκος 140 Km. Ἡ ἀκτὴ αὐτὴ εἶναι γεμάτη ἀπὸ πολυάριθμα νησιά καὶ νησάκια ποὺ τὰ σπουδαιότερα εἶναι τὰ Λοφότεν. Στὴ Βαλτικὴ θάλασσα οἱ φιλανδικὲς καὶ σουηδικὲς ἀκτὲς εἶναι καὶ αὐτὲς ἀπότομες, ἀλλὰ χαμηλότερες. Στὴ Βόρεια θάλασσα οἱ ἀγγλικὲς ἀκτὲς εἶναι γενικὰ χαμηλότερες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περιοχὴ ποὺ βρίσκονται τὰ δροπέδια τῆς Σκωτίας. Οἱ γερμανικὲς ἀκτὲς εἶναι πολὺ χαμηλὲς καὶ συνοδεύονται ἀπὸ πολλὰ μικρὰ νησιά. Στὸν Ἀτλαντικὸ ωκεανὸ οἱ γαλλικὲς ἀκτὲς εἶναι μακριές καὶ ειθύγραμμες πρὸς τὰ νότια, ἐνῶ κατὰ μῆκος τῆς Βρεταννῆς καὶ τῆς Νορμανδίας, πρὸς τὰ βόρεια, εἶναι περισσότερο πολύμορφες. Οἱ Ισπανικὲς καὶ πορτογαλικὲς ἀκτὲς εἶναι γενικὰ χαμηλὲς καὶ μὲ λίγους κόλπους. Στὴ Μεσόγειο ὑπάρχουν ἀκτὲς μὲ ἀμμουδερὲς καὶ ώραιες παραλίες, καθὼς καὶ ἀκτὲς ψηλὲς καὶ βραχώδεις. Στὸν Εὖξεινο Πόντο οἱ ἀκτὲς εἶναι γενικὰ δμαλές. Στὰ βόρεια τοῦ Δούναβητοῦ εἶναι χαμηλὲς καὶ ἐπίπεδες, ἐνῶ πρὸς τὰ νότια εἶναι ψηλὲς καὶ βραχώδεις. Στὴν Κασπία οἱ ἀκτὲς εἶναι πολὺ χαμηλές.

β) Κάθετος διαμελισμός. Ὁ κάθετος διαμελισμὸς τῆς Εὐρώπης παρουσιάζει μεγάλο ἐνδιαφέρον, διότι ἀπὸ αὐτὸν ἐξαρτᾶται ἡ ὑδρογραφία, τὸ κλίμα καὶ ἡ βλάστηση.

Οἱ πεδιάδες, οἱ λόφοι καὶ τὰ δρη δίνουν στὴ γεωμορφολογικὴ ἐμφάνιση τῆς Εὐρώπης μιὰ μεγάλη ποικιλία. Οἱ πεδιάδες σκεπάζουν τὴ μεγαλύτερη

Εκταση τῆς Εύρωπης μὲν ἀποτέλεσμα τὸ μέσον ὑψόμετρο νὰ εἶναι χαμηλότερο ἀπὸ δ, τι εἶναι στὶς ἄλλες ἡπείρους. Διακρίνουμε δρισμένες μεγάλες ζῶνες ποὺ φανερώνουν τὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας τῆς ἡπείρου.

1) Βόρεια ζώνη. Περιλαμβάνει τὰ δρη τῆς βόρειας Ἰσλανδίας, τῆς Σκωτίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τὶς Σκανδινανικὲς Ἀλπεις. Εἶναι τὰ πιὸ παλαιὰ δρη, ἀπόκρημνα καὶ μονότονα, ποὺ κόβονται ἀπὸ βαθιές κοιλάδες. Γενικὰ εἶναι ἀφιλόξενα δρη. Σχηματίστηκαν ἀπὸ πυγμάτων τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς κατὰ τὴν πρωτογενὴ περίοδο (παλαιοζωικὸς αἰώνας).

2) Ἡ μέση ζώνη. Εἶναι κυρίως ἐπίπεδη καὶ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ ρωσικὸ δροπέδιο ποὺ κατεβαίνει ἀπὸ τὰ Ουδράλια δρη πρὸς τὶς πεδιάδες τῆς Πολωνίας, Γερμανίας, Γαλλίας καὶ νότιας Ἀγγλίας. Τὰ χαμηλότερα μέρη τῆς πλατιᾶς αὐτῆς ζώνης σκεπάζονται ἀκόμα ἀπὸ ἀβαθεῖς θάλασσες (Μάγχη, Βόρεια θάλασσα, Βαλτικὴ θάλασσα). Ἡ ζώνη αὐτὴ σχηματίστηκε κατὰ τὴ δευτερογενὴ (Μεσοζωικὸς αἰώνας) καὶ τριτογενὴ περίοδο ἀπὸ τὴ λάσπη ποὺ ἀπέθεσαν τὰ τρεχούμενα νερά σὲ μεγάλες κοιλότητες ποὺ δημιουργήθηκαν ἀπὸ τὴν καθίζηση τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς.

Οἱ διάφορες περιοχὲς τῆς πεδιάδας διαμορφώθηκαν κατὰ τὴν τεταρτογενὴ περίοδο, δταν ἔνα πυκνὸ στρῶμα πάγου, στὶς ἀρχὲς τῆς περιόδου, σκέπασε ἔνα μεγάλο μέρος τῆς βόρειας Εύρωπης. Ἐφτανε ώς τὴ μέση Ρωσία, μέση Γερμανία, τὶς ἐκβολές τοῦ Ρήνου καὶ σκέπαζε τὰ βρεταννικὰ νησιὰ ώς τὶς ἐκβολές τοῦ Τάμεση. Οἱ παγετῶνες μὲ τὴ μετακίνησή τους καὶ τὴ διαβρωτικὴ τους ἐνέργεια διαμόρφωσαν ἀνάλογα τὶς πλευρὲς καὶ τοὺς πυθμένες στὶς κοιλάδες. Ἐπίσης διασκόρπισαν σὲ διάφορες περιοχὲς δγκους πετρωμάτων ποὺ ἀποσπούσαν καὶ παρέσερναν.

Τὰ νερά ποὺ προέκυψαν ἀπὸ τὸ λειώσιμο τῶν πάγων παρέσυραν τὸ υλικὸ καὶ τὸ μετέφεραν ἀλλοῦ. Ἐτσι σχηματίστηκαν τὰ ψαμμιτικὰ στρώματα, ποὺ σκεπάζουν καὶ ἀποτελοῦν τὰ καλλιεργήσιμα ἐδάφη τῆς Β. Γερμανίας καὶ δλόκληρης τῆς Ὀλλανδίας. Τὶς ἐποχὲς τῶν παγετώνων τὶς διαδέχτηκαν θερμότερες ἐποχὲς καὶ μετὰ τὸ λειώσιμο τῶν πάγων καὶ τὴν ἔξατμιση τῶν νερῶν ἔμεινε ἔνα στρῶμα ἀπὸ σκόνη (Λαίς). Αὐτὴν οἱ ἀνεμοὶ τὴ μετέφεραν καὶ τὴν ἀπέθεσαν νοτιότερα στὴ μέση Γερμανία, στὴν περικαρπάθιο χώρα, στὴ νότια Ρωσία καὶ ἀλλοῦ.

Ἐτσι ἡ πεδιάδα τοῦ Βορρᾶ δὲν ἔναι δμοιόμορφη, μολονότι ἔχει γενικὰ ἐπίπεδη μορφή. Πρὸς τὸ νότιο τμῆμα ὑπάρχουν δρη μὲ μέτριο ὑψος, μὲ ἀπότομες πλαγιές καὶ δάση, ποὺ σχηματίστηκαν κατὰ τὸ τέλος τῆς πρωτογενοῦς περιόδου. Αὐτὰ στὴν ἀρχὴ ἔπαθαν διάβρωση καὶ ίσοπέδωση, ἀλλὰ

άνυψωθηκαν πάλι κατά τὴν τριτογενή περίοδο μὲ τὶς τεκτονικές κινήσεις τῆς περιόδου αυτῆς, γιά νὰ διαβρωθοῦν καὶ πάλι καὶ νὰ σχηματίσουν χαμηλά δρη, λεκανοπέδια καὶ δροπέδια.

Τέτοια δρη εἶναι τὰ Πέννινα, τὰ Γαλλικὰ κεντρικὰ δρη, τὰ Βόσγια, διμέλας Δρυμός, οἱ δρεινοὶ δύκοι τῆς Ρηνανίας καὶ διαδοχικὸς Δρυμός. Τὰ δρη αυτὰ διασχίζονται ἀπὸ παλυάριθμες διαβάσεις καὶ ἔτσι δὲν ἀποτελοῦν ἐμπόδιο στὴ διαβίωση τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα δρη τῆς Εὐρώπης.

3) Ἡ νότια περιοχή. Περιλαμβάνει τὴν Ἀλπικὴν καὶ Μεσογειακὴν ζώνην. Εἶναι τὸ τμῆμα μὲ τὰ ψηλότερα καὶ πιὸ ἀπόκρημνα δρη τῆς Εὐρώπης, μὲ τὴν ψηλότερη κορυφή, τὸ Λευκό δρος τῶν Ἀλπεων, ποὺ ἔχει ὅψος 4.807 μ.

Ἡ Ἀλπικὴ ζώνη καὶ τὸ Μεσογειακὸ τμῆμα σχηματίστηκαν ἀπὸ πτυχώσεις, ποὺ ἔγιναν κατὰ τὸν καινοζωικὸ αἰώνα καὶ ἀνήκουν σ' αὐτές τὰ νεώτερα δρη τῆς Εὐρώπης. Οἱ δροσειρές αὐτὲς περιλαμβάνουν βραχώδεις πυρῆνες ποὺ φτάνουν σὲ μεγάλα δύνη μὲ ἀσβεστολιθικούς, σχιστολιθικούς ἢ καὶ ψαμμολιθικούς σχηματισμούς. Οἱ τοπικοὶ παγετῶνες κατὰ τὴν τεταρτογενὴν περίοδο λάξευσαν τὰ δρη αυτὰ καὶ τὰ διαμόρφωσαν μὲ αἰχμηρές καὶ ἀπόκρημνες κορυφές. Τὸ κεντρικὸ τμῆμα, ἡ ράχη τῆς δροσειρᾶς τῶν Ἀλπεων, ἔκτείνεται ἀπὸ τὴ Γένουα ὡς τὴν Αὐστρία καὶ ἀνήκουν στὸ δρεινὸ αὐτὸ συγκρότημα οἱ δροσειρές τῶν Πυρηναίων, οἱ Ισπανικὲς Σιέρες, τὰ δρη τοῦ Γιούρα, τὰ Ἀπέννινα, οἱ Διναρικὲς Ἀλπεις καὶ ἡ Πίνδος. Τὸ ἴδιο συγκρότημα πρός τὰ ἀνατολικὰ σχηματίζει τὸ τόξο τῶν Καρπαθίων, τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις καὶ τὶς διακλαδώσεις τους. Ἀνάμεσα στὰ δρεινὰ αυτὰ συγκροτήματα ὑπάρχουν κοιλάδες σκαμμένες βαθιὰ ἀπὸ τοὺς παγετῶνες ἢ πεδιάδες ποὺ σχηματίστηκαν ἀπὸ τὴ λάσπη, δπως ἡ Ούγγρικὴ πεδιάδα καὶ ἡ πεδιάδα τοῦ Πάδου. Ἡ Μεσογειακὴ περιοχὴ σείεται συχνὰ ἀπὸ σεισμούς. Σ' αὐτὴ συναντοῦμε τὰ ἐνεργὰ ηφαίστεια τοῦ Βεζούβιου καὶ τῆς Αἴτνας.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Ἄν φέρουμε μιὰ νοητὴ γραμμὴ ἀπὸ τὸ Γιβραλτάρ καὶ μέσα ἀπὸ τὴν Ἰσπανία, τὰ Πυρηναῖα, τὶς Ἀλπεις, τὰ Καρπάθια, ὡς τὴ μέση τῶν Ούραλιων, μποροῦμε νὰ χωρίσουμε τὴν Εὐρώπη σὲ δύο τμήματα, μὲ βάση τὰ ποτάμια συστήματα.

1) Τὸ Βόρειο καὶ Βορειοδυτικὸ τμῆμα. Αὐτὸ ἔχει κλίση πρὸς τὸ Βόρειο

παγωμένο ώκεανό, τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ πρὸς τὶς θάλασσες ποὺ προέρχονται ἀπ' αὐτόν.

2) Τὸ Νότιο τμῆμα. Αὐτὸν ἔχει κλίση πρὸς τὴν Μεσόγειο, τὸν Εὖξεινο Πόντο καὶ τὴν Κασπία θάλασσαν. Οἱ εὐρωπαϊκοὶ ποταμοὶ ἔχουν τεράστια σημασία ἀπὸ συγκοινωνιακή καὶ βιομηχανική ἀποψη. Εἶναι ποταμοὶ πεδιάδων καὶ, δπως εἰδαμε, οἱ μεγάλες πεδιάδες βρίσκονται στὸ κέντρο τῆς ἡπείρου. Ἡ διάταξη τῶν ποταμῶν τῆς Εὐρώπης εύνοει τὶς συγκοινωνίες καὶ τὸ ἐμπόριο, διότι οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς εἶναι πλωτοὶ σὲ μεγάλες ἀποστάσεις. Ἀπὸ τὶς Ἀλπεις πηγάζουν οἱ περισσότεροι ποταμοὶ τῆς Εὐρώπης, ἐνῶ ἀπὸ τὰ Πυρηναῖα, Ἀπέννινα, Καρπάθια, Βαλκανία (Αἴμο), Ροδόπη κ.τ.λ., πηγάζουν ποταμοὶ μὲ μικρότερο μῆκος καὶ φτωχότεροι σὲ παροχὴ νεροῦ. Τὸ κλίμα ἐπίσης ἔχει μεγάλη σημασία γιὰ τὴν ὄδροκριτικὴ κατάσταση τῶν ποταμῶν.

Οἱ ποταμοὶ τῆς Εὐρώπης σὲ σύγκριση μὲ τοὺς ποταμοὺς τῆς Ἀσίας, Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς εἶναι μικρότεροι σὲ πλάτος, μῆκος καὶ παροχὴ νεροῦ.

Ποταμοὶ ποὺ χύνονται στὸ Βόρειο καὶ Βορειοδυτικὸ τμῆμα τῆς Εὐρώπης εἰναι: 1) Ὁ Πετσχόρας καὶ δὲ Βόρειος Ντέβίνας ποὺ χύνονται στὸ Βόρειο Παγωμένο ώκεανό. 2) Ὁ Δυτικὸς Ντέβίνας ποὺ χύνεται στὴ Βαλτική. Στὴν ἴδια θάλασσα χύνονται δὲ Βιστούλας ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰ Καρπάθια καὶ δὲ Ὁδερ ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὰ Σουδητικὰ δρη τῆς Βοημίας. Αὗτοι στὴν ἀρχὴ διαρρέουν τὴν δρεινὴ περιοχὴ, ἀλλὰ γρήγορα κατεβαίνουν στὴ χαμηλὴ καὶ πλατιὰ πεδιάδα. 3) Ὁ Ἐλβας καὶ δὲ Βέζερ ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὶς νότιες δροσειρές τῆς Γερμανίας καὶ διασχίζουν τὶς ἀνοιχτές καὶ χαμηλές πεδιάδες τῆς βόρειας Γερμανίας. Αὗτοι χύνονται στὴ Βόρεια θάλασσα. 4) Ὁ Ρήνος μὲ κατεύθυνση βορειοδυτική, πηγάζει ἀπὸ τὶς Ἀλπεις καὶ χύνεται στὴ Βόρεια θάλασσα. 5) Ὁ Μόζας κατεβαίνει ἀπὸ τὰ Βόσγια καὶ χύνεται μαζὶ μὲ τὸ Ρήνο, ἀφοῦ πρῶτα περάσει ἀπὸ τὴν Γαλλία, τὸ Βέλγιο καὶ τὴν δρεινὴ περιοχὴ τῆς Όλλανδίας. Οἱ ποταμοὶ Σηκουάνας, Λείγηρας, Γαρούνας χύνονται στὸν Ἀτλαντικὸ ώκεανὸ καὶ γενικὰ ἀκολουθοῦν δυτικὴ κατεύθυνση.

Στὴ Νοτιοδυτικὴ Εὐρώπη. Στὸν Ἀτλαντικὸ χύνονται οἱ ποταμοὶ: Ντούρος, Τάγος, Γκουαντιάνα καὶ Γκουνταλκιβήρ. Στὴ Μεσόγειο χύνονται οἱ ποταμοὶ Ἐθρος καὶ Χοῦκαρ τῆς Ἰσπανίας.

Στὴ Νότια Εὐρώπη. Στὴ Μεσόγειο χύνονται οἱ ποταμοὶ Ροδανός καὶ δὲ

παραπόταμός του **Σῶν**. Στήν **Αδριατική** οι ποταμοί **Πάδος** και **Άδιγης**.

Τή **Νοτιοανατολική Εύρωπη** διασχίζει ό ποταμός **Δούναβης**, ποὺ περνᾶ ἀπὸ τή Γερμανία – Αὐστρία – Ουγγαρία – Γιουγκοσλαβία – Βουλγαρία – Ρουμανία. Παραπόταμοί του είναι ό **Δράβος**, **Δρῖνος**, **Μοράβας**, **Προῦθος** κ.ἄ. ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τίς **Άλπεις**, τίς Τρανσυλβανικές **Άλπεις** και τά **Καρπάθια**. Οι περισσότεροι ποταμοί ποὺ διασχίζουν τά **Βαλκάνια** χύνονται στὸ **Αιγαῖο**, δπως ό **Αξιός**, ό **Στρυμόνας**, ό **Έβρος** και μερικοὶ στὸ **Ιόνιο**, δπως ό **Άωος**. Οι ποταμοί **Δούναβης**, **Δνείπερος** και **Ντὸν** χύνονται στὸν **Εδεινο**, ἀφού διασχίσουν χαμηλές πεδιάδες μὲ νοτιονατολική ἥ νότια κατεύθυνση. Ή κοίτη τῶν ποταμῶν αὐτῶν δὲν είναι εὐθεία, ἀλλὰ σχηματίζει πολλές ἀκανόνιστες καμπύλες και τόξα. Μόνο ἥ κοίτη τοῦ Δνείπερου είναι εὐθεία. Άκομα οι ποταμοὶ αὐτοὶ σχηματίζουν Δέλτα στὶς ἐκβολές τους.

Ο μεγαλύτερος ποταμός τῆς Εύρωπης είναι ό **Βόλγας**. Χύνεται στήν Κασπία θάλασσα. Έκει χύνεται και ό **Ούράλης** ποὺ καθορίζει τά σύνορα τῆς Εύρωπαϊκῆς και **Ασιατικῆς** Ρωσίας.

Οι ποταμοὶ τῆς Εύρωπης και κυρίως αὐτοὶ ποὺ χύνονται στὸν **Ατλαντικό** τροφοδοτοῦνται τὸ χειμώνα ἀπὸ τίς βροχὲς και τήν **Ανοιξη** ἀπὸ τά χιόνια ποὺ λειώνουν. Οι ποταμοὶ τῆς Μεσογείου ξεχειλίζουν συνήθως κατά τήν περίοδο τῶν βροχῶν, ἐνῶ τὸ καλοκαίρι ἥ στάθμη τους κατεβαίνει πολύ. Έκεῖνοι ποὺ τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τά χιόνια τῶν **Άλπεων** έχουν ἀκανόνιστη ροή. Οι ἀνατολικοὶ ποταμοὶ ποὺ ρέουν πρὸς τά βόρεια παγώνουν τοὺς χειμερινοὺς μῆνες.

Στή **Βόρεια** θάλασσα οι παλίρροιες είναι συχνές και ἔτσι ἥ θάλασσα ἀνεβαίνει και εἰσχωρεῖ στήν κοίτη τῶν ποταμῶν ποὺ έχουν ροή σταθερή και κανονική. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ δημιουργοῦνται στὶς ἐκβολές ἀμμουδερὲς ἀκτές, δπως σχηματίζονται καλοὶ λιμένες, δπως τοῦ **Άμβούργου**, τῆς **Βρέμης**, τοῦ **Ρότερνταμ**, τοῦ **Λονδίνου**.

Λίμνες. Η Εύρωπη έχει πάρα πολλές λίμνες ποὺ τίς κατανέμουμε σὲ δυο **ζῶνες**: 1) στή **Βαλτική** και **Σκανδινανική** περιοχὴ και 2) στοὺς πρόποδες τῶν **Άλπεων**, σὲ τόπους δηλαδή δπου οἱ παγετῶνες δημιούργησαν βαθιές κοιλάδες ποὺ σκεπάστηκαν ἀπὸ τά νερά.

Κάτω ἀπὸ τίς **Σκανδινανικές** **Άλπεις** και στὰ δυτικά τῆς **Βαλτικῆς** ύπαρχουν οἱ λίμνες: **Βέττερν**, **Βένερ**, **Μαίλαρεν** τῆς Σουηδίας. Πρός τὰ ἀνατολικά τῆς **Βαλτικῆς**, στή **Φινλανδία**, ύπαρχουν ἐπίσης πάρα πολλές

λίμνες. Άκομα σπουδαιότερες λίμνες της πρώτης περιοχής είναι οι: 1) **Όνεγκα** της Ρωσίας, 2) **Λαντόγκα** της Ρωσίας, ή μεγαλύτερη της Ευρώπης με έπιφάνεια 18.130 Km², 3) 3) **Πεύπούς** της Έσθονίας Ρωσίας. Στήν περιοχή τῶν Ἀλπεων σπουδαιότερες λίμνες είναι της **Γενεύης**, **Ζυρίχης**, **Κωνσταντίας** (Έλβετία - Γερμανία) και οι ιταλικές **Λάγκο Μαντζόρα**, **Λάγκο ντι Γκάρτα** και **Λάγκο ντι Κόμο**.

Στήν ούγγρική πεδιάδα είναι ή λίμνη **Μπάλατον** που έχει μήκος 75 Km και έπιφανεια 635 Km².

Διώρυγες. Τεχνητές διώρυγες πού συνδέουν τοὺς ποταμούς ἔξυπηρετοῦν τις ἐσωτερικές συγκοινωνίες και διευκολύνουν τὴ διακίνηση τῶν ἐμπορευμάτων και τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

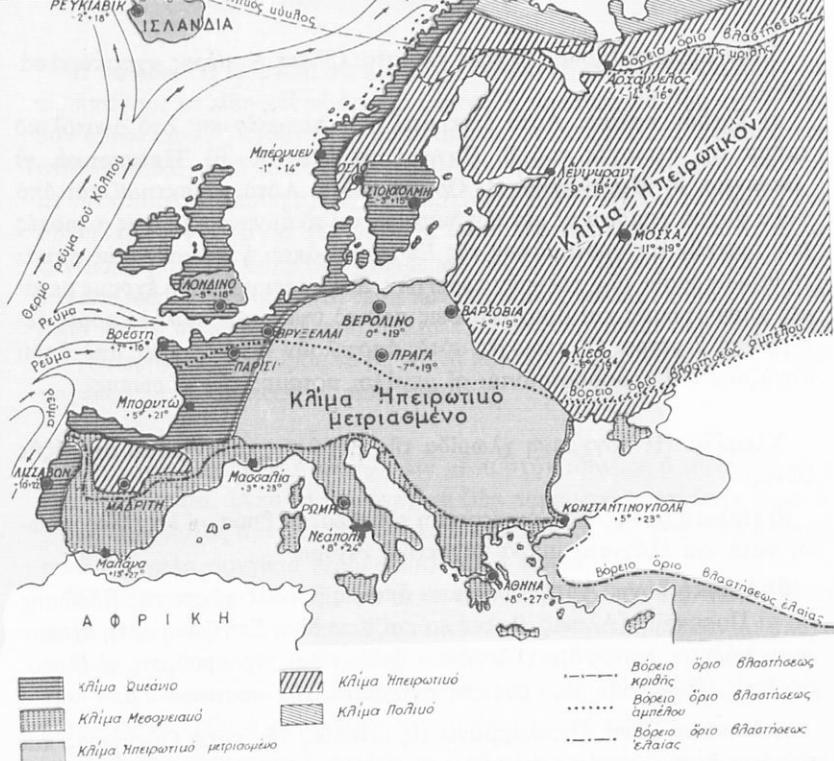
Διώρυγες υπάρχουν στή Γερμανία, Γαλλία, Κάτω Χώρες, Σκανδινανία, Αγγλία, Βόρεια Ιταλία, Ισπανία και Έλβετία. Χάρη στίς διώρυγες οι Γερμανοί συγκοινωνοῦν ἀπό τὸ Ρήνο ώς τὴ Ρωσία. Η Κασπία συγκοινωνεῖ μὲ τὸν Εδεινό Πόντο χάρη στοὺς ποταμούς Βόλγα και Ντόν, ποὺ ἐνώνονται μὲ διώρυγες. Ο Εδεινος συγκοινωνεῖ μὲ τὴ Βαλτικὴ και τὸ Βόρειο Παγωμένο ὥκεανό χάρη στὴν Αζοφική, τὸ Ντόν και τὸ Δνείπερο, ποὺ ἐνώνονται μὲ τοὺς ποταμούς, ποὺ ρέουν πρὸς τὰ βόρεια, μὲ διώρυγες. Στή Βαλκανική χερσόνησο δὲν υπάρχουν διώρυγες ἐκτὸς ἀπό τὴ μικρὴ διώρυγα τῆς Κορίνθου.

Κλίμα. Η Εύρωπη βρίσκεται ἀνάμεσα στοὺς παραλλήλους ποὺ ἔχουν βόρειο πλάτος 35° και 70°. Η μεγαλύτερη ἔκτασή της βρίσκεται σχεδὸν στὴ μέση τῆς περιοχῆς μεταξὺ πόλου και ίσημερινοῦ (55ος–35ος παράλληλοι).

Αὐτὸς είναι σημαντικό, διότι δλόκληρη σχεδὸν η Εύρωπη βρίσκεται στήν βόρεια ενκρατή ζώνη, δπου ή μέση ἐτήσια θερμοκρασία κυμαίνεται μεταξὺ 10° C – 20° C και δπου ἀνάμεσα στὸ χειμώνα και τὸ καλοκαίρι παρεμβάλλονται ή ἀνοιξη και τὸ φθινόπωρο. Παρ' δλα αὐτά στήν Εύρωπη παρατηροῦμε μιὰ ποικιλία κλιμάτων ποὺ ή διαμόρφωσή τους διφεύλεται στοὺς ἔξης λόγους:

1) Η Εύρωπη βρίσκεται σὲ ζώνη μεταβλητὴ ώς πρὸς τὸ πλάτος, δπου δψ ψυχρὸς ἀέρας τῶν πολικῶν περιοχῶν συναντᾶ τὸ θερμὸ δέρα τῶν τροπικῶν περιοχῶν.

2) Η Εύρωπη περιβρέχεται σὲ μεγάλη ἔκταση ἀπό θάλασσα ποὺ ή ἐπίδρασή της στὴ διαμόρφωση τοῦ κλίματος είναι μεγάλη. Οἱ ύγροι ἀνεμοί

Χάρτης 3. Κλιματικός χάρτης της Ευρώπης

πού φυσοῦν ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ πρὸς τὶς πεδιάδες τῆς Γαλλίας καὶ Γερμανίας μποροῦν νὰ φτάσουν δίχως νὰ βροῦν ἐμπόδια ώς τὶς ἀνατολικὲς πεδιάδες. Ἐτσι ἔξασθενοῦν οἱ μεγάλες μεταβολὲς τῆς θερμοκρασίας, τὸ καλοκαίρι γίνεται δροσερὸ καὶ διχειμώνιας ἡπιότερος. Ἡ εὐεργετικὴ ἐπιδραση τοῦ Ἀτλαντικοῦ μεγαλώνει ἀπὸ τὶς θερμές μάζες θάλασσας ποὺ φτάνουν στὶς νορβηγικὲς ἀκτὲς μὲ τὸ θαλάσσιο ρεῦμα τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ (Γκόλφ Στρήμ). Ἡ ἐπιδραση τῆς Μεσογείου εἶναι μικρότερη ἀπὸ τὴν ἐπιδραση τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ γίνεται αἰσθητὴ μόνο στὰ νότια τμῆματα τῆς Εὐρώπης.

3) Ἡ Εὐρώπη συνδέεται μὲ τὴν ἐκτεταμένην Ἀσία ποὺ ἡ ἐπίδρασή της εἶναι τεράστια καὶ ἔχηγε τὴ μεγαλη διαφορὰ θερμοκρασίας μεταξὺ τοῦ χειμῶνα καὶ τοῦ καλοκαιριοῦ καθὼς καὶ τὴ μείωση τῶν βροχῶν.

Στήν Εύρώπη έχουμε τά έξης κλίματα: (βλέπε Α μέρος σχετικό κεφάλαιο).

α) Σχεδὸν πολικό. Αύτὸν ἐπικρατεῖ στὴ Λαπωνία καὶ στὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τῆς περιοχῆς τοῦ Β. Παγωμένου ώκεανοῦ. **β) Ἡπειρωτικό. γ) Ὀκεάνειο.** **δ) Μεσογειακό. ε) Ὁρεινὸ κλίμα.** Αύτὸν χαρακτηρίζεται ἀπὸ πολὺ ψυχρὸ χειμώνα μὲ μεγάλῃ διάρκειᾳ καὶ τὸ συναντοῦμε στὶς περιοχὲς τῶν δρεινῶν συγκροτημάτων τῆς Εύρώπης, δπου ἡ θερμοκρασία φτάνει τὴν θερμοκρασία τῶν πολικῶν περιοχῶν. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν έχουμε μεγάλες χιονοπτώσεις καὶ βροχοπτώσεις ποὺ τὸ ὄψος τους πολλές φορές ξεπέρνα τὰ 2 μέτρα. Οἱ περιοχὲς αὐτὲς ἀποτελοῦν τὶς δεξαμενές ἀπὸ δπου πηγάζουν καὶ τροφοδοτοῦνται οἱ μεγάλοι ποταμοὶ τῆς Εύρώπης.

Χλωρίδα. Ἡ σύγχρονη χλωρίδα τῆς Εύρώπης κατανέμεται στὶς έξης ζῶνες:

α) Πολικὴ ζώνη. Ἐδῶ ἐπικρατεῖ ἡ τούνδρα, τὰ βρύα, οἱ λειχῆνες, ποώδη φυτά καὶ ἐλάχιστα μικρὰ καχεκτικὰ δέντρα.

β) Δασικὴ ζώνη. Αὐτὴ ἀπλώνεται ἀπὸ τὶς βόρειες χῶρες τῆς Εύρώπης ὡς τὰ Πυρηναῖα, Ἀλπεις, Βαλκάνια καὶ Καπάθια. Στὴ ζώνην αὐτὴν έχουμε δασικὰ δέντρα κωνοφόρα (Σουηδία – Φινλανδία), τὴν προύμνη, τὸ ἔλατο, τὶς δέξιες (Πολωνία), τὶς δρῦς, τὴν σφένδαμο, τὴν καστανιὰ κ.α.

γ) Ποντικὴ ζώνη. Περιλαμβάνει τὶς πεδιάδες τῆς κάτω Οὐγγαρίας καὶ τὴ νότια Ρωσία ὡς τὸν Καύκασο καὶ τὶς στέπες. Στὴ ζώνην αὐτὴν έχουμε τὰ ἴδια μὲ τὴν προηγούμενη ζώνη δέντρα, ἀφθονοῦν δμως τὰ μικρὰ δέντρα καὶ οἱ θάμνοι.

δ) Μεσογειακὴ ζώνη. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν εύδοκιμοῦν μεγάλα καὶ μικρὰ δέντρα, δπως ἡ συκιά, ἡ δάφνη, ἡ ἐλιά, τὸ πεῦκο, ἡ λεύκα, ἡ φιλλύρα, δ πλάτανος, ἡ ευκάλυπτος, ἡ καρυδιά, ἡ δρῦς, ἡ φτελιά, ἡ καστανιά, τὰ ἐσπεριδοειδή, τὸ ἀμπέλι, διάφορα δπωροφόρα καὶ δλλα ποώδη καὶ κρυπτόγαμα φυτά.

Ἡ δρεινὴ περιοχὴ τῆς Μεσογειακῆς ζώνης ἀρχίζει ἀπὸ ὄψος 1.200 μ. πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, δπου σχηματίζονται μεγάλα καὶ ἐκτεταμένα δάση ἀπὸ δρῦς, ἔλατα, πεῦκα κ.τ.λ. Ἡ ζώνη τῶν στεπῶν περιλαμβάνει τὶς ἐκτάσεις μεταξὺ Σιέρας Νεβάδας καὶ Γουαδιάνα ποταμοῦ, καθὼς καὶ τὶς περιοχὲς τῆς Βαλκανικῆς ποὺ βρίσκονται κοντὰ στὸν Τέβρο. Στὴ ζώνη αὐτὴν συναντοῦμε διάφορα μικρὰ καὶ μεγάλα δέντρα, θάμνους καὶ ἀγροστοειδή.

Ἡ πανίδα. Ἡ Εὐρώπη ὡς πρός τὴν πανίδα εἶναι φτωχότερη ἀπὸ δλες τις ἡπείρους σὲ εἰδῆ καὶ σὲ ἀριθμὸ ζώων. Τὰ πρωταρχικά εἰδῆ ἔχουν σχεδόν εξαφανιστεῖ ἡ ἔχουν γίνει πολὺ σπάνια. Αὐτὸ δφεύλεται περισσότερο στὴν ἀνάπτυξη τοῦ πολιτισμοῦ καὶ στὸ κυνήγι. Τὸ ἴδιο μποροῦμε νὰ πούμε γιὰ τὰ πολλὰ ἀποδημητικὰ πτηνά, ποὺ δὲ βρίσκουν πιὰ τὰ σημεῖα ποὺ συγκεντρώνονταν μέσα στὰ Ἑλλη ἡ τὰ δάση, διότι οἱ περιοχὲς αυτές ἀλλάξαν μορφὴ ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων. Μέσα στὴ διαφοροποιημένη ἀπὸ τὸν ἀνθρωπὸ βλάστηση, στὴ θέση τῶν ζώων μιᾶς παλιᾶς ἐποχῆς, ζοῦν σήμερα πολλὰ οἰκιακὰ ζῶα, ποὺ τὰ πιὸ πολλὰ προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀσία. Τὰ γιδοπρόβατα, οἱ χοῖροι, τὰ βόδια, τὰ πουλερικὰ ζοῦν σ' δλη τὴν Εὐρώπη, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πολὺ βόρειες περιοχές.

Στὴ νότια Ρωσία ζεῖ ἡ καμήλα καὶ μέσα στὴν τούνδρα δ τάρανδος, ποὺ ἔχει ἐξημερωθεῖ. Ἀπὸ τὰ πρωταρχικὰ ζῶα παραμένουν καὶ ζοῦν γύρω ἀπὸ τὶς παγωμένες ἀρκτικὲς θάλασσες ἡ λευκὴ ἀρκούδα, ἡ πολικὴ ἀλεπού, πολλὰ μεγάλα ποντίκια (ἀρουραῖοι) καὶ ἡ φώκια.

Ο βόνασος σπανίζει σήμερα στὴν κεντρικὴ Εὐρώπη, ἐνῶ ἄλλοτε ἦταν πολὺ συχνός. Ἡ καφὲ ἀρκούδα, δ λύκος, οἱ λύγκες βρίσκονται ἀκόμα στὶς δρεινὲς περιοχὲς καὶ κυρίως στὰ Ουδράλια. Ὑπάρχουν ἀκόμα αἴγαγροι στὶς Ἀλπεις καὶ ἀγριόχοιροι σὲ μερικὲς μεσογειακὲς χῶρες. Ἀπὸ τὰ ἐντομοφάγα ζοῦν δ σκαντζόχοιρος, δ ἀσπάλακας κ.ἄ.

Ἀπὸ τὰ χειρόπτερα, ἡ νυχτερίδα, ἀπὸ τὰ τρωκτικά, δ σκίουρος, δ κάστορας καὶ δ λαγός. Τὰ πτηνὰ ἀντιπροσωπεύονται μὲ πολλὰ εἰδῆ ποὺ τὰ περισσότερα ἀποδημοῦν τὸ χειμώνα στὴν Ἀφρική.

Ἀπὸ τὰ ὠδικὰ πτηνὰ ζοῦν διάφορα εἰδῆ σπίνων, ἡ σουσουράδα, τὸ ἀηδόνι, τὸ κοράκι, δ κότσυφας, δ ἀετομάχος, τὸ χελιδόνι καὶ διάφορα ἄλλα πτηνά, δπως ἡ κουκουβάγια, δ γύπας, τὸ γεράκι, δ ἀετός, τὸ περιστέρι, ἡ πέρδικα, τὸ δρτύκι, δ πελαργός κ.ἄ.

Τὰ ἔρπετά καὶ τὰ ἀμφίβια ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ ἔλάχιστα εἰδῶν. Αὐτὰ εἶναι ἡ χελώνα, ἡ σαύρα, ἡ ἔχιδνα (δχιά), δ βάτραχος, ἡ σαλαμάνδρα κ.ἄ.

Τὰ ἔντομα ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ δλα τὰ εἰδῆ. Ἐκεῖ ποὺ δ ἀνθρωπος δὲν μπόρεσε νὰ φέρει διαφοροποίηση στὰ ζῶα εἶναι ἡ θάλασσα. Ἀνάλογα μὲ τὸ γεωγραφικὸ πλάτος καὶ τὴν ἐποχὴ γιὰ πολλοὺς αἰῶνες ἀφθονοῦν οἱ ρέγγες καὶ οἱ βακαλάοι στὴ βόρεια θάλασσα, οἱ τόννοι καὶ οἱ σαρδέλες στὴ μεσογειακή. Ἀκόμα συναντοῦμε τὸ λαβράκι, τὴ συναγρίδα, τὸν κέφαλο, τὴ μαρίδα, τὸ γαῦρο, τὸ χέλι, τὸν καρχαρία κ.ἄ. Τέλος ἀφθονοῦν τὰ μαλάκια (σουπιὰ κ.ἄ.), τὰ μαλακόστρακα, τὰ ἔχινόδερμα (ἀστερίας), τὰ

κοιλεντερωτά (κοράλλια – μέδουσες – σπόγγοι). Τὰ πρωτόζωα ἀντιπροσωπεύονται ἀπό πολλὰ γένη καὶ εἶδη.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ. Ἡ Εύρώπη ἀποτελεῖ μιὰ μεγάλη χερσόνησο τῆς Ἀσίας. Ἐξετάζεται δμως ὡς ἥπειρος ἐπειδὴ ὑπῆρξε ἡ Ἔδρα τῶν σπουδαιοτέρων γεγονότων τῆς ἀρχαίας, τῆς μεσαιωνικῆς καὶ τῆς σύγχρονης Ἰστορίας. Ἀκόμα ὑπῆρξε καὶ ἔξακολουθεῖ νὰ είναι ἡ κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου.

Βρίσκεται σὲ ἵση περίπου ἀπόσταση ἀπὸ τὸ βόρειο πόλο καὶ τὸν Ἰσημερινὸν. Τὰ ὠκεανεῖα καὶ τὰ ἡμιηπειρωτικά κλίματα, καθὼς καὶ τὸ μεσογειακό, δυναμώνονται τὴν ἀνθρώπινη δραστηριότητα, ὅστε νά μὴν ὑπάρχει καμιά περιοχὴ τῆς Εύρώπης ποὺ νά είναι τελείως ἀκατοίκητη. Βρέχεται σὲ μεγάλη ἔκταση ἀπὸ τὴν θάλασσαν καὶ οἱ ἀκτές τῆς παρουσιάζουν πλουσιότατο διαμελισμό. Σχηματίζουν κόλπους, λιμάνια καὶ δρμούς ποὺ διευκολύνουν τὴν ναύσπλοσα καὶ συγκοινωνία. Ἡ μορφὴ τοῦ ἐδάφους τῆς ποικίλλει. Περιλαμβάνει παλαιά καὶ νέα δρη καὶ ἐκτεταμένες πεδιάδες. Οἱ ποταμοὶ είναι πλωτοὶ σὲ μεγάλη ἔκταση καὶ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν ἀρδευση τῶν πεδιάδων ποὺ τις κάνουν εὐφορότατες. Ἀκόμα οἱ διώρυγες ποὺ ἐνώνουν τοὺς ποταμούς πυκνώνουν τὸ ἐσωτερικὸ συγκοινωνιακό δίκτυο καὶ διευκολύνουν πάρα πολὺ τὸ διαμετακομιστικὸ ἐμπόριο.

I. NOTIA EYPΩΠΗ

Γενικά. Ή νότια Εύρωπη άποτελεῖται άπό τρεῖς μεγάλες χερσονήσους. 1) τὴν **Βαλκανική**, 2) τὴν **Ιταλική** και 3) τὴν **Ισπανική** (Ιβηρική). Οι τρεῖς αὐτές χερσόνησοι βρίσκονται ἀνάμεσα στὸν 36° και 46° παράληλο. Έχουν ἑκαταση $1.300.000 \text{ Km}^2$ και πληθυσμό πάνω άπό $120.000.000$. Παρουσιάζουν μεγάλη διαφορά άπό κάθε ἄποψη.

Μορφὴ τοῦ ἔδαφους. Παλιὰ και νέα ἡφαιστειώδη δρη και δροσειρές, πεδιάδες και λεκανοπέδια σχηματίζουν μία πολύπλοκη, ἀνώμαλη και πολύμορφη ἔδαφική ἐπιφάνεια.

Παλαιὰ δρη συναντοῦμε στὰ Βαλκάνια (Ροδόπη), τὴ νότια Ιταλία, τὴ Σαρδηνία και τὴν Ιβηρική χερσόνησο. Νέα δρη εἶναι οἱ Διναρικὲς Ἄλπεις, τὰ Ἀπέννινα, οἱ Ἀλπεις, τὰ Πυρηναῖα, ή Σιέρρα Νεβάδα κ.ἄ. ποὺ τὰ πετρώματά τους εἶναι κυρίως ἀσβεστολιθικά. Ὅρη ποὺ προέκυψαν ἀπό ἡφαιστεια εἶναι ή Αἴτνα, τὸ Στρόμπολι και δ Βεζούβιος. Εἶναι ἐνεργὰ ἡφαιστεια και οἱ περιοχές τους ἀποτελοῦνται ἀπό πλούσια ἔδαφη και γι' αὐτὸς εἶναι πυκνοκατοικημένες.

Μεγάλες πεδιάδες δὲν ὑπάρχουν ἐκτὸς ἀπό τὴν πεδιάδα τοῦ Πάδου, ποὺ εἶναι ἀνοιχτὴ πρὸς τὴ θάλασσα. Ὑπάρχουν πολλὰ μικρὰ λεκανοπέδια, ἀπομονωμένα ἀνάμεσα στὰ δρη, και μικρές παράλιες πεδιάδες. Ἐτσι τὸ ἔδαφος στὴ νότια Εύρωπη τὸ διαμορφώνουν μὲ τὴν ἐναλλαγὴ τους τὰ δρη οἱ λόφοι, οἱ πεδιάδες και τὰ μικρὰ ἥτα μεγάλα λεκανοπέδια.

Οἱ ἀκτὲς εἶναι κυρίως βραχώδεις. Συχνά οἱ δροσειρές κατεβαίνουν ώς τὶς ἀκτὲς και ἐμποδίζουν τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ ἐσωτερικό, διότι σχηματίζουν ψηλὸ τεῖχος. Ή ἔλλειψη παλίρροιας εύνοει τὸ σχηματισμὸ Δέλτα στὶς ἐκβολὲς τῶν ποταμῶν (Ἐβρος, Ἀξιός, Πάδος) ἀπό τὰ ὄλικὰ ποὺ φέρνουν και ἀποθέτουν οἱ ποταμοί. Οἱ προσχώσεις τῶν νερῶν στὶς χαμηλότερες περιοχές σχηματίζουν λουρίδες Γῆς ποὺ ἀπομονώνουν στὸ ἐσωτερικὸ λίμνες μὲ μικρὸ βάθος ή σχηματίζουν Ἑλη. Αὐτὸς τὸ εύνοει και πάλι η ἔλλειψη παλίρροιας, πού, δν ὑπῆρχε, θὰ μετέφερε τὰ ὄλικὰ τῶν προσχώσεων πολὺ μακριά.

Κλίμα. Η Μεσόγειος θάλασσα, ποὺ βρίσκεται άνάμεσα σὲ τρεῖς μεγάλες ήπειρους καὶ εἶναι γεμάτη ἀπὸ μικρὰ ἢ μεγάλα νησιά καὶ ἀρχιπελάγη, εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴν ξηρὰ καὶ περιβρέχει τὴν Βαλκανική, τὴν Ἰταλική καὶ τὴν Ἰσπανική χερσόνησο. Η ἐπίδρασή της ἐπομένως στὴ διαμόρφωση τοῦ κλίματος τῶν περιοχῶν αὐτῶν εἶναι βασική. Η Μεσόγειος δημιουργεῖ ἴδιαίτερο κλίμα ποὺ δνομάστηκε μεσογειακό. Χαρακτηρίζεται ἀπὸ σχετικά ἥπιο χειμώνα καὶ καλοκαίρι. Ἐχει οὐρανὸ διαυγὴ καὶ καθαρὸ τὸν περισσότερο χρόνο, θερμοκρασία ἵση ἡ καὶ πολλές φορές ἀνώτερη ἀπὸ τὴν θερμοκρασία τῶν τροπικῶν περιοχῶν, ἀρκετὰ ἡρεμη ἀτμόσφαιρα καὶ περιόδους ξηρασίας ποὺ συχνὰ διαρκοῦν πολλοὺς μῆνες. Οἱ βροχὲς πέφτουν ἀπὸ τὸ φθινόπωρο ὡς τὴν Ἀνοιξη σὲ σημαντικές ποσότητες, ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσο εὐεργετικές, διότι εἶναι σύντομες καὶ πολλές φορές καταρρακτώδεις μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐκχωματώνουν τὶς πλαγιές. Τὸ καλοκαίρι εἶναι σχεδὸν ξηρό. Στὸν τύπο αὐτοῦ τοῦ κλίματος ἔχουμε παραλλαγές ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὴ διαμόρφωση τοῦ ἑδάφους καὶ ἀπὸ ἄλλες τοπικές συνθῆκες. Τὰ δρη αὐξάνουν σημαντικὰ τὴ βροχὴ καὶ περιορίζουν τὴν ἐπέκταση τοῦ μεσογειακοῦ κλίματος, ποὺ δὲ φτάνει στὶς μεγάλες κοιλάδες τῶν μεσημβρινῶν Ἀλπεων. Τὰ δρη ἐπίσης ἐνισχύουν τοὺς τοπικοὺς ἀνέμους ποὺ περνοῦν πάνω ἀπὸ τὶς χιονοσκεπασμένες περιοχές τους καὶ γίνονται ψυχρότεροι. Ἐτσι δὲ χειμώνας παύει νὰ εἶναι ἥπιος.

Παρατηροῦμε ἐπίσης ὠκεάνειο κλίμα στὶς παραλίες τοῦ ὠκεανοῦ (Πορτογαλία, Ἰσπανία) μὲ περισσότερες βροχές, καθὼς καὶ ἡπειρωτικὸ στὶς ἐσωτερικότερες περιοχές. Γενικὰ δσο ἀπομακρυνόμαστε ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ ἀνεβαίνουμε πρὸς τὰ δρη τὸ μεσογειακὸ κλίμα χάνεται βαθμιαῖα. Ἐτσι τὸ βόρειο τμῆμα τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου, οἱ πεδιάδες τοῦ Δούναβη, ἡ πεδιάδα τοῦ Πάδου, τὸ βόρειο τμῆμα τῆς Ἰταλίας καὶ τὰ δροπέδια τῆς κεντρικῆς Ἰσπανίας ἔχουν κλίμα ἡπειρωτικό.

Νερά – Βλάστηση. Τὸ κλίμα ἐπηρεάζει τὴ βλάστηση καὶ τοὺς ποταμοὺς ποὺ ἔχουν λίγο νερό, ἀλλὰ στὴν περίοδο τῶν βροχῶν πλημμυρίζουν καὶ προξενοῦν καταστροφές. Μόνο οἱ μεγάλοι ποταμοὶ ποὺ πηγάζουν ἀπὸ τὰ δρη, δπως δ Πάδος, δ Ἀξιός, δ Ἐβρος κ.ἄ., ἔχουν νερό κατὰ τὸ καλοκαίρι. Η βλάστηση εἶναι φτωχή. Η χρονικὴ διάρκειά της εἶναι σύντομη καὶ παρουσιάζεται σ' δλο της τὸ μεγαλεῖο τὴν Ἀνοιξη. Τότε γίνονται ληξηρασία τοῦ καλοκαιριοῦ, ἔχουν βαθὺ ρίζικό σύστημα καὶ ἀναζητοῦν τὴν ύγρασία βαθιὰ μέσα στὸ ξδαφος. Εχουν φύλλα μικρά ποὺ σκεπάζον-

ται σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἀπὸ κηρώδη ἐπιδερμίδα, γιὰ νὰ ἔλαττώνεται ἡ ἔξατμιση κατὰ τὴ διαπνοή. Τὰ δάση σχηματίζονται ἀπὸ φελλόδρυς, δρῦς, κυπαρίσσια, ψηλὰ πεῦκα, παραθαλάσσια πεῦκα καὶ ἀγριελιές. Ἡ περιοχὴ δπου φτάνει ἡ καλλιέργεια τῆς ἐλιᾶς θεωρεῖται καὶ δριο τοῦ μεσογειακοῦ κλίματος.

Ἡ θαμνώδης βλάστηση ποὺ λέγεται **μακκίας** κατέχει τὶς μεγαλύτερες ἐκτάσεις στὶς χῶρες τῆς Μεσογείου καὶ ἀποτελεῖ μερικὲς φορές ἀδιάβατο σύδεντρο ἀπὸ μικρὰ δέντρα μὲ σκληρὰ φύλλα, ἀπὸ πυκνοὺς θάμνους καὶ φυτά μὲ ἀγκάθια. Τὴ συναντοῦμε σὲ ἐδάφη μὲ πυριτικὰ πετρώματα. Ἡ στέπα, **γκαρίκ**, σχηματίζεται ἀπὸ ἀραιοὺς καὶ καχεκτικοὺς θάμνους. Τὴ συναντοῦμε σὲ ἐδάφη μὲ χαλίκια καὶ ἀσβεστολιθικὰ πετρώματα.

Η ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑ

Οφείλουμε νὰ μιλήσουμε ίδιαίτερα γιὰ τὴ Μεσόγειο θάλασσα ποὺ περιβρέχει τὶς χῶρες τῆς Ν. Εὐρώπης. Ἡ Μεσόγειος εἶναι μιὰ κλειστὴ θάλασσα μεταξὺ Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, ποὺ ἔχει διέξοδο πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸ μὲ τὸ στενὸ τοῦ Γιβραλτάρ, πρὸς τὸν Ἰνδικὸ μὲ τὸ στενὸ τοῦ Σουέζ καὶ τὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα καὶ πρὸς τὸν Εὔξεινο Πόντο μὲ τὸ στενὸ τοῦ Ἐλλησπόντου (Δαρδανέλλια). Ἐχει μῆκος 4.000 Km, εἶναι θερμὴ καὶ πολὺ ἀλμυρὴ καὶ γεμάτη ἀπὸ μεγάλα νησιά καὶ ἀρχιπελάγη, λείψανα μιᾶς ξηρᾶς ποὺ χάθηκε. Οἱ ἀκτὲς εἶναι συχνὰ ἀπότομες καὶ ψηλές. Στὴ Μεσόγειο ἔχουμε μεγάλη ἔξατμιση καὶ τὸ νερὸ ποὺ ἔξατμίζεται δὲν μπορεῖ νὰ ἀναπληρωθεῖ ἀπὸ τὰ νερὰ τῆς βροχῆς καὶ τῶν ποταμῶν ποὺ χύνονται σ' αὐτῇ. Ἐτσι δέχεται νερὰ ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ καὶ τὸν Εὔξεινο, διότι ἡ στάθμη της εἶναι χαμηλότερη. Ἡ ἀλιεία της εἶναι περιορισμένη σὲ σύγκριση μὲ τὶς βόρειες θάλασσες, δπου ύπάρχουν ἄφθονα ἀλιεύματα. Ἡ Μεσόγειος δίνει τὸ χαρακτήρα τοῦ κλίματος σ' δλες τὶς παραλίες τῶν Μεσογειακῶν χωρῶν. Μὲ τὴ διάνοιξη τῆς διώρυγας τοῦ Σουέζ στὰ 1869 ἀπὸ τὸ γάλλο μηχανικὸ Λεσσέψ ἡ Μεσόγειος ἔγινε ἔνας ζωτικὸς δρόμος τοῦ μεγάλου διεθνούς ἐμπορίου μεταξὺ τῶν χωρῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τῶν χωρῶν τοῦ Ἰνδικοῦ ὥκεανοῦ.

Γενικὴ ἑπισκόπηση καὶ συμπεράσματα

Στὶς Μεσογειακὲς χῶρες τὰ δρη ἀποτελοῦν εύνοϊκὴ περιοχὴ γιὰ νὰ ἐκτρέφονται γιδοπρόβατα, ἐνῷ ταυτόχρονα ἐπιδροῦν στὴ διατήρηση δροσε-

ροῦ κλίματος. Στοὺς λόφους γίνονται οἱ πιὸ ἀποδοτικὲς καλλιέργειες. Καλλιεργοῦνται τὰ δύωροφά δέντρα, ἡ ἐλιά, δπου εὐδοκιμεῖ, τὰ ἀμπέλια κ.ἄ.. Ἡ ζώνη αὐτὴ εἶναι ἡ περισσότερο πυκνοκατοικημένη καὶ υγιεινή περιοχή. Οἱ πεδιάδες ἀποτελοῦν ἑκτάσεις μὲ πλούσιες καλλιέργειες βιομηχανικῶν φυτῶν, ψυχανθῶν κ.ἄ. Οἱ καλλιέργειες εἶναι δύο εἰδῶν. Ἡ καλλιέργεια τῶν περιοχῶν ποὺ ἀρδεύονται καὶ ἐπιτρέπουν μὲ τὸ θερμό τους κλίμα μεγάλη ἀπόδοση καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις διπλὴ συγκομιδὴ κάθε χρόνο. Τὰ προϊόντα ποὺ παράγονται εἶναι: δημητριακά, κηπευτικά, δωρικά. Στὶς περιοχὲς ποὺ δὲν ἀρδεύονται ἐπικρατεῖ ἡ ξηρὴ καλλιέργεια μὲ ἐνδιάμεση ἀγρανάπαυση.

Οἱ μεσογειακοὶ λαοὶ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ναυτικὸ ἐπάγγελμα καὶ τὸ ἐμπόριο. Γενικὰ οἱ μεσογειακὲς χῶρες ἔχουν χαρακτήρα γεωργικὸ ἑκτὸς ἀπὸ δρισμένες περιοχές, δπως π.χ. ἡ Β. Ἰταλία. Στὰ τελευταῖα χρόνια καταβάλλονται μεγάλες προσπάθειες γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ καὶ συστηματικὴ ἐκμετάλλευση τῶν φυσικῶν πόρων καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας μὲ σκοπὸ τὴν ἄνοδο τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαῶν. Οἱ μεσογειακὲς χῶρες μὲ τὸ εὐχάριστο κλίμα τους, μὲ τὰ δμορφα τοπία, τῇ θάλασσα κ.τ.λ. προσελκύουν τοὺς βόρειους λαοὺς τῆς Ευρώπης, ποὺ τὶς ἐπισκέπτονται κατὰ χιλιάδες. Ἔτσι δημιουργεῖται ἔνα ρεῦμα ἀπὸ περιηγητὲς ποὺ τὶς ὠφελοῦν οἰκονομικά.

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος μοιάζει μὲ τρίγωνο ποὺ ἡ βάση του σὲ μεγάλο πλάτος συνδέεται μὲ τὴν ξηρά. Τὰ βόρεια σύνορα τῆς Βαλκανικῆς ἀρχίζουν ἀπὸ τὸν Εὔξεινο Πόντο καὶ καταλήγουν στὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος, ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν πόλη Τεργέστη. Στὴ μεγαλύτερῃ τους ἑκτασῃ καθορίζονται ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς Δούναβη καὶ Δράβο.

Τὰ ἀνατολικὰ σύνορα καθορίζονται ἀπὸ τὸν Εὔξεινο Πόντο, τὸ Βόσπορο, τὸν Ἐλλήσποντο καὶ τὸ Αἴγαο πέλαγος. Νότια βρέχεται ἀπὸ τὴ Μεσόγειο θάλασσα (Κρητικὸ πέλαγος) καὶ δυτικὰ ἀπὸ τὸ Ιόνιο καὶ Ἀδριατικὸ πέλαγος.

Ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος εἶναι γενικὰ χώρα δρεινή. Τὰ δρη της δὲν ἀφήνουν περιθώρια παρὰ μόνο γιὰ νὰ σχηματίζονται μικρὰ βαθύπεδα, κοιλάδες καὶ μικρὲς πεδιάδες ἡ καὶ μικρὲς παραλιακὲς πεδιάδες στὸ βάθος τῶν κόλπων. Μεγάλες πεδιάδες εἶναι ἡ πεδιάδα τοῦ Δούναβη, τοῦ Σάβου,

τοῦ Ἐβρου (Θράκη). Ἡ κυρίως πεδιάδα τοῦ Δούναβη βρίσκεται ἔξω ἀπό τὰ φυσικὰ σύνορα τῆς χερσονήσου, διότι περικλείεται βόρεια ἀπὸ τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις καὶ νότια ἀπὸ τὴν δροσειρὰ τοῦ Αἴμου. Τὰ δρη αὐτὰ ἀποτελοῦν ἔνα ἡμικυκλικὸ δρεινὸ συγκρότημα ποὺ διασχίζει δ Δούναβης στὶς λεγόμενες Σιδηρές Πύλες. Τὸ δεύτερο δρεινὸ συγκρότημα εἶναι τὸ συγκρότημα τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων, ποὺ θεωρεῖται συνέχεια τῶν Ἀλπεων. Ἡ δρεινὴ μάζα τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων προεκτείνεται ἀπὸ τὰ βορειοδυτικὰ πρὸς τὰ νοτιοανατολικά, συνεχίζεται μὲν τὴν Πίνδο καὶ φτάνει ὡς τὴν Κρήτη. Ἔνα τρίτο δρεινὸ συγκρότημα ἀρχίζει ἀνατολικὰ τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων ἀπὸ τὸ δρος Σκάρδος καὶ προχωρεῖ ἀνατολικὰ πρὸς τὸ κέντρο τῆς Βαλκανικῆς ώς τὴν δροσειρὰ τῆς Ροδόπης. Οἱ ἀκτὲς τῆς Βαλκανικῆς σχίζονται σὲ πολλοὺς μικρούς ἢ μεγάλους κόλπους, μὲ πολλὰ ἀκρωτήρια. Ἐξαίρεση ἀποτελοῦν οἱ ἀκτὲς τοῦ Εδεσίνου καὶ τῆς Ἀλβανίας.

Στὶς Δαλματικὲς ἀκτὲς τὰ δρη φτάνουν ἀπότομα στὴ θάλασσα. Γύρω ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τῶν βορειοδυτικῶν καὶ νοτιοανατολικῶν παραλίων ὑπάρχουν διάφορα ἀρχιπελάγη. Τὰ νησιά τοῦ Αίγαίου πελάγους θεωροῦνται κατάλοιπα τῆς Ἑηρᾶς (Αίγαιιδας χώρας), ποὺ ἔνωνται τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴ Μικρασιατικὴ χερσόνησο σὲ πολὺ παλιὰ γεωλογικὴ ἐποχὴ.

Υδρογραφία. Οἱ σπουδαιότεροι ποταμοὶ ρέουν πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἢ νοτιοανατολικά. Αὐτὸ δοφείλεται στὴν δρογραφικὴ διαμόρφωση τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ εἰναι: δ Δούναβης ποὺ χύνεται στὸν Εδεσίνο, δ Ἐβρος, δ Νέστος, δ Στρυμόνας, δ Ἀξιός, δ Ἀλιάκμονας καὶ δ Πηνειός ποὺ χύνονται στὸ Αίγαιο πέλαγος, δ Ἀως καὶ δ Δρίνος ποὺ χύνονται στὴν Ἀδριατική.

Οἱ μεγαλύτερες λίμνες εἰναι: τῆς Ἀχρίδας, τῶν Ιωαννίνων, τῆς Πρέσπας (μικρὴ καὶ μεγάλη), τῆς Σκόδρας καὶ τῆς Δοϊράνης.

Κλίμα. Ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος βρίσκεται ἀνάμεσα στὶς χῶρες ποὺ ἐπικρατεῖ τὸ ἡπειρωτικὸ εὐρωπαϊκὸ κλίμα, στὴ ζώνη ποὺ ἐπικρατεῖ τὸ κλίμα τῶν ἀσιατικῶν στεπῶν καὶ στὴν περιοχὴ ποὺ ἐπικρατεῖ τὸ μεσογειακὸ κλίμα. Τὸ μεσογειακὸ κλίμα ἐπηρεάζει μιὰ στενὴ παραλιακὴ περιοχὴ καὶ εἰσχωρεῖ στὸ ἐσωτερικὸ μέσα ἀπὸ τὶς κοιλάδες, διόπου γὰ συναντήσει δρεινὰ φράγματα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παράλια ἡ ὑπόλοιπη Βαλκανικὴ χερσόνησος ἔχει κλίμα ἡπειρωτικό. Ὁ χειμώνας, δὲν καὶ εἶναι σύντομος, εἶναι συ-

Χάρτης 4. Βαλκανική χερσόνησος

χνά πολὺ ψυχρός, κυρίως στὴν πεδιάδα τοῦ Δούναβη καὶ τῆς Θράκης. Τὴν Ἀνοιξη φυσοῦν βορειοανατολικοὶ ἄνεμοι καὶ τὸ χιόνι πέφτει ἀκόμα καὶ στὶς χαμηλέστερὲς πεδιάδες τῆς Ἑλλάδας. Τὸ φθινόπωρο εἶναι ἀρκετὰ ἥπιο. Στὶς ἀκτὲς τοῦ Εὗξεινου τὸ κλίμα χαρακτηρίζεται ώς πόντιο. Έχει χειμώνα ψυχρό, καλοκαίρι δροσερό καὶ βροχές δλες τὶς ἐποχές τοῦ ἔτους.

‘Η θέση τῆς Βαλκανικῆς. Η Βαλκανική χερσόνησος βρίσκεται μεταξύ τῆς Ασίας και τῆς Ευρώπης, δπου διασταυρώνονται οι θαλάσσιοι και οι ήπειρωτικοί δρόμοι. Τὸ ἐσωτερικὸ τῆς χερσονήσου κόβεται ἀπὸ κοιλάδες, δπως τοῦ Μοράβα, τοῦ Ἀξιοῦ, τοῦ Ἐβρου κ.ἄ. ποὺ πάντοτε διευκόλυναν τὶς συγκοινωνίες και συνέδεαν τὶς παραδούναβιες χῶρες και τὶς περιοχὲς τῶν Διναρικῶν Ἀλπεων μὲ τὰ παράλια τοῦ Αίγαιου.

Η ἀνατολικὴ λεκάνη τῆς Μεσογείου μὲ τὰ Δαρδανέλλια και τὸ Βόσπορο ἀνοίγει τὸ δρόμο πρὸς τὴν Ρωσία και τὸν Καύκασο, ἐνῶ μὲ τὴν Ἀδριατικὴ ἐκτείνεται πρὸς τὸ κέντρο τῆς Ευρώπης. Τὰ νησιά τοῦ Αίγαιου δημιουργοῦν μιὰ γέφυρα μεταξὺ Ευρώπης και Ἀσίας.

Ἐξαιτίας τῆς θέσης τῆς ἡ Βαλκανικὴ χερσόνησος ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότατους χρόνους διάφορος τῶν μεγάλων μεταναστεύσεων τῶν λαῶν. Ἐτσι ἐγκαταστάθησαν σ' αὐτὴ πολλοὶ λαοί. Η μορφὴ τοῦ ἐδάφους, οἱ μικρὲς πεδιάδες και οἱ στενὲς κοιλάδες ποὺ περικλείονται ἀπὸ δροσειρές, ἐπέτρεψαν στοὺς λαούς ποὺ ἐγκαταστάθηκαν νὰ διατηρήσουν τοὺς ἀρχικοὺς ἔθνικοὺς χαρακτῆρες τους. Παλαιότεροι κάτοικοι τῆς χερσονήσου εἶναι οἱ Ἑλληνες και οἱ Ἰλλυριοί (Ἀλβανοί).

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς προϊστορικές μεταναστευτικές κινήσεις ἡ πρώτη εἰσβολὴ ξένων λαῶν ἔγινε κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους ἀπὸ τὶς σλαβικές φυλές, ποὺ ἀλλαξε ἡ τὴν ἔθνογραφικὴ και πολιτικὴ διαμόρφωση τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ ΙΔ' αἰώνα μ.Χ. ἡ Βαλκανικὴ γνώρισε μιὰ ἄλλη εἰσβολὴ, τὴν εἰσβολὴ τῶν Τούρκων, ποὺ τὴν ἀναστάτωσε κυριολεκτικά. Οἱ μετακινήσεις ἔξακολούθησαν σ' δλη τὴ διάρκεια τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας, ποὺ κράτησε τέσσερεις περίπου αἰῶνες.

Αποτέλεσμα δλων αὐτῶν τῶν μετακινήσεων και εἰσβολῶν ἦταν νὰ σχηματιστοῦν πολυάριθμες ἔθνοτητες μὲ διαφορετικές γλῶσσες και θρησκείες. Οἱ εἰσβολές και οἱ πόλεμοι δὲν ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία σὲ μιὰ συνεχὴ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνάπτυξη και ἀξιοποίηση τῆς Βαλκανικῆς. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς εἶναι γεωργοὶ και κτηνοτρόφοι. Ἐπίστη ἡ βιοτεχνία εἶναι ἀρκετὰ σημαντική.

Απὸ τὸ τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου οἱ βαλκανικὲς χῶρες εἰσέρχονται σὲ μιὰ περίοδο ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῶν φυσικῶν πόρων και τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς πολύμορφης βιομηχανίας.

Χάρτης 5. Ευρωπαϊκή Τουρκία

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ (Άνατολική Θράκη)

Έκταση: 23.623 Km²

Πληθυσμός: 2.840.000

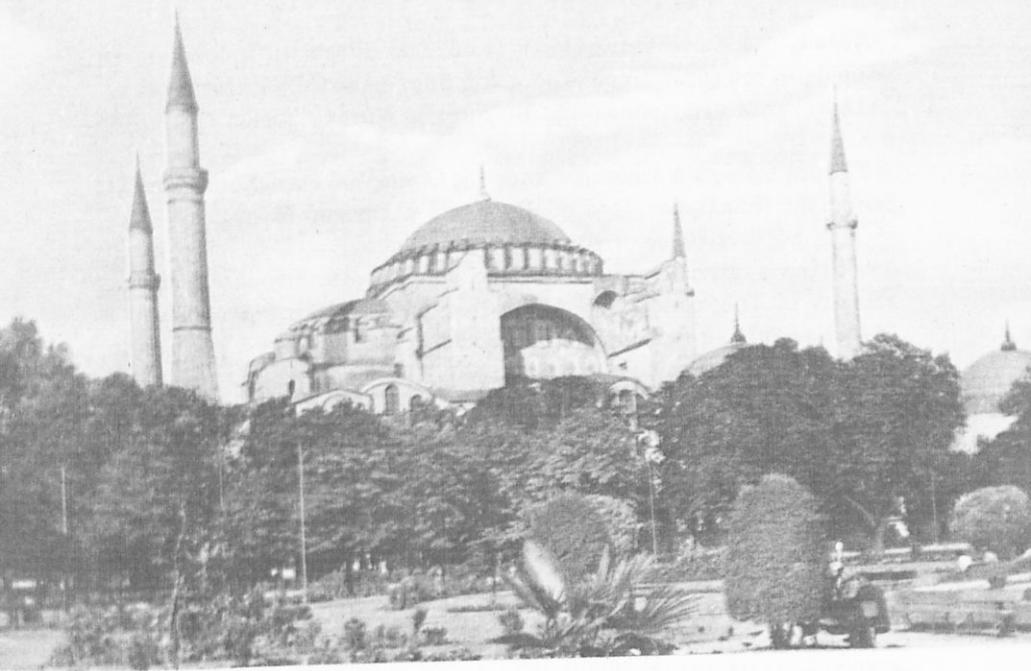
Θρήσκευμα: Μωαμεθανοί

Γλώσσα: Τουρκική

Νόμισμα: Λίρα Τουρκίας

Θέση – Σύνορα. Η Εύρωπαϊκή Τουρκία ή 'Ανατολική Θράκη κατέχει τό νοτιανατολικό ἄκρο τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Χωρίζεται ἀπό τὴν 'Ασία μὲ τὰ στενά τοῦ 'Ελλησπόντου καὶ τὰ στενά τοῦ Βοσπόρου. 'Ανατολικὰ βρέχεται ἀπό τὸν Εὗξεινο πόντο, νότια ἀπό τὴν Προποντίδα καὶ τὸ Αἴγαιο πέλαγος, δυτικὰ συνορεύει μὲ τὴν 'Ελλάδα καὶ βόρεια μὲ τὴν Βουλγαρία.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης εἶναι πεδινὸν ποὺ σὲ μερικὰ μέρη ἔχει λόφους. Χαμηλές παραλιακές δροσειρές περιβάλλουν τὴν πεδινή περιοχή. Οἱ σπουδαιότερες εἶναι τῆς Στράντζας,

Εικ. 6. Ο Ναός τῆς Ἀγίας Σοφίας

στὰ παράλια τοῦ Εδεσσείνου πόντου, καὶ τοῦ Ἱεροῦ δρους ποὺ σχηματίζει τὴ χερσόνησο τῆς Καλλιπόλεως στὰ παράλια τῆς Προποντίδας. Ἡ δροσειρὰ τῆς Στράντζας στὴν προέκτασή της σχηματίζει τὸ δροπέδιο τῆς Κωνσταντινουπόλεως (ύψος 250 m).

Κλίμα. Τὸ κλίμα στὰ νότια παράλια εἶναι μεσογειακό, στὸ ἐσωτερικὸ ἐπικρατεῖ τὸ ἡπειρωτικό.

Υδρογραφία. Ποταμοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης εἶναι: ὁ Ἔβρος, ποὺ χωρίζει τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη ἀπὸ τὴ Δυτική, καὶ ὁ Ἐργίνης, ποὺ εἶναι παραπόταμος τοῦ Ἔβρου.

Πολιτικὴ ἔξεταση. Ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη καὶ τὰ νησιά Ἰμβρος καὶ Τενέδος ἦταν πάντοτε Ἑλληνικά ἐδάφη ποὺ τὰ κατέχουν οἱ Τοῦρκοι. Τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη τὴν ἀπελευθέρωσε ὁ Ἑλληνικὸς στρατός τὸ 1920, ἀλλὰ τὸ 1923, μετὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή, τὴν κατέλαβαν πάλι οἱ Τοῦρκοι. Οἱ Ἑλληνες διώχτηκαν ἀπὸ ἑκεῖ ἑκτὸς ἀπὸ 50 χιλιάδες περίπου ποὺ ἔμειναν στὴν Κωνσταντινούπολη.

Πόλεις. Ἡ Κωνσταντινούπολη (1.467.000 κάτοικοι). Βρίσκεται στή νότια ἀκρη του εύρωπαικού μέρους του Βοσπόρου, στὸν Κεράτιο κόλπο. Ἀλλοτε ἦταν πρωτεύουσα τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας (330–1453 μ.Χ.).

Σ' αὐτὴ ὑπάρχει δ περίφημος ναὸς τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας καὶ Κιβωτὸς τῆς Ἔκκλησίας, ἵερὸ σύμβολο τοῦ Ἑλληνικοῦ έθνους.

Ἡ Κωνσταντινούπολη εἶναι ἔδρα τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχη τῶν δρθιδόξων χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς. Τὴν Κωνσταντινούπολη τὴν κατέλαβαν οἱ Τοῦρκοι στὶς 29 Μαΐου τοῦ 1453. Ἀλλες πόλεις εἶναι: ἡ Ἀδριανούπολη, ἡ Ραιδεστός, ἡ Συλυβρία, ἡ Καλλίπολη κ.ἄ ποὺ κάποτε ἦταν σπουδαῖες Ἑλληνικὲς πόλεις.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἐκταση: 110.912 Km².

Πληθυσμός: 8.580.000 κάτ.

+ Πολίτευμα: Λαϊκὴ Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Ὀρθόδοξοι

Γλώσσα: Βουλγαρικὴ

Νόμισμα: Λέβα

Πρωτεύουσα: Σόφια μὲ 876.943 κατ.

Θέση – Σύνορα. Ἡ Βουλγαρία κατέχει τὸ βορειοανατολικὸ τμῆμα τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Νότια συνορεύει μὲ τὴν Ἐλλάδα καὶ τὴν Εδρωπαϊκὴ Τουρκία, ἀνατολικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸν Εδζεινο πόντο, βόρεια συνορεύει μὲ τὴν Ρουμανία καὶ δυτικὰ μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὰ βαλκανικὰ δρη (Αἴμος) χωρίζουν τὴ Βουλγαρία σὲ δύο περιοχές: α) τὴν περιοχή, βόρεια τοῦ Αἴμου (παραδουνάβεια περιοχή) καὶ β) τὴν περιοχὴ νότια τοῦ Αἴμου (νότια Βουλγαρία), ποὺ ἀπλώνεται ὡς τὴν Ἐλλάδα. Στὴ νότια Βουλγαρία σχηματίζονται δύο ἀκόμα δροσειρές, τοῦ Ὀρβηλοῦ καὶ τῆς Ροδόπης.

Πεδιάδες. 1) Ἡ πεδιάδα τοῦ κάτω Δούναβη. Βρίσκεται μεταξὺ τοῦ Δούναβη καὶ τοῦ Αἴμου. Εἶναι ἡ μεγαλύτερη καὶ εὐφορότερη πεδιάδα τῆς

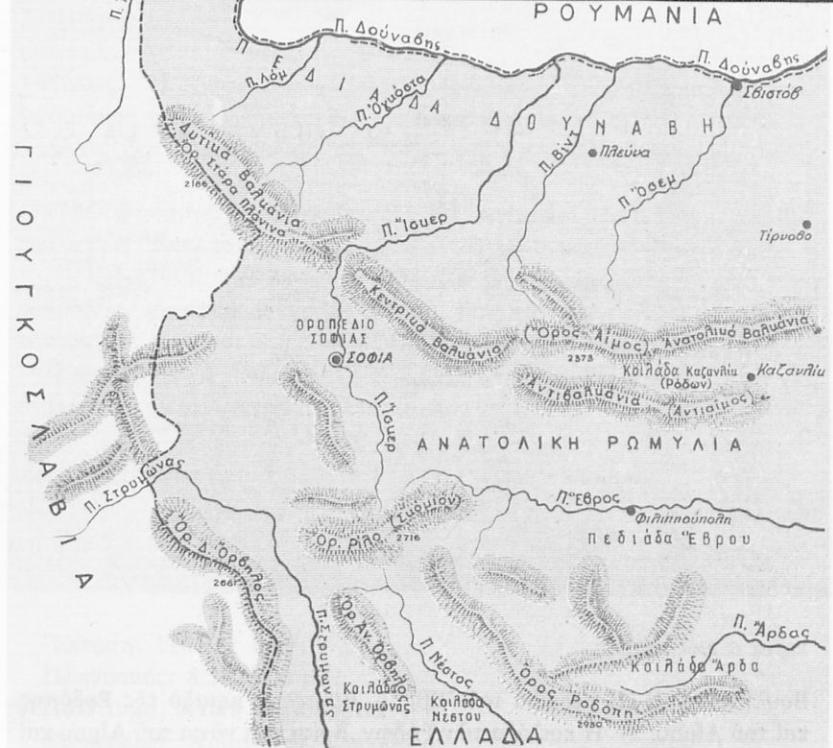

Χάρτης 6. Βουλγαρία

Βουλγαρίας. 2) Ἡ πεδιάδα τοῦ Ἐβρου. Βρίσκεται μεταξὺ τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Αἴμου. 3) Ἡ κοιλάδα τῶν Ρόδων. Βρίσκεται νότια τοῦ Αἴμου καὶ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ μιᾶς μικρότερης δροσειρᾶς, τῆς δροσειρᾶς τῶν Ἀντιβαλκανίων ἡ τοῦ νότιου Αἴμου.

Υδρογραφία. Ποταμοί: Ὁ Δούναβης, ποὺ ἔχει μῆκος 400 χιλιόμετρα. Ὁ Δούναβης καθορίζει τὴ συνοριακὴ γραμμὴ Βουλγαρίας – Ρουμανίας καὶ ἀποτελεῖ τὸ φυσικὸ βόρειο σύνορο τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Ὁ Δούναβης εἶναι πλωτὸς καὶ ἔξυπηρετεῖ τὴ συγκοινωνία καὶ τὸ ἐμπόριο τοῦ ἔξωτερικοῦ. Στὴ νοτιοανατολικὴ Βουλγαρία ρέει δὲ Ἐβρος ποὺ ἔχει μῆκος 430 χιλιόμετρα. Πηγάζει ἀπὸ τὸ δρός Ρίλο καὶ χύνεται στὸ Αίγαιο. Ἄλλοι ποταμοί εἶναι δὲ Στρυμόνας καὶ δὲ Νέστος. Ρέουν στὸ νοτιοδυτικὸ τμῆμα τῆς χώρας καὶ χύνονται στὸ Αίγαιο. Ὁ Αρδας καὶ δὲ Τούνχας εἶναι παραπόταμοι τοῦ Ἐβρου.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Βουλγαρίας εἶναι γενικὰ ἡπειρωτικό. Τὸ βόρειο τμῆμα τὸ προσβάλλον τοῖς βόρειοι ἄνεμοι καὶ δὲ χειμώνας του εἶναι ψυχρός καὶ μὲ μεγάλη διάρκεια. Ἡ θερμοκρασία ἐδῶ φτάνει τοὺς 15–20 βα-

Χάρτης 7. Βουνά, ποταμοί, πεδιάδες της Βουλγαρίας

θυμούς κάτω ἀπὸ τὸ μηδέν. Στὰ νότια τῆς χώρας καὶ τὶς ἀνατολικὲς περιοχές, πρὸς τὴν θάλασσα, τὸ κλίμα εἶναι ἡπιότερο καὶ μοιάζει μὲ τὸ μεσογειακό. Οἱ βροχὲς εἶναι ἀρκετὲς καὶ κάνουν τὸ ἔδαφος εὐφόρο. Ἡ κοιλάδα τῶν ρόδων ἀνάμεσα στὰ δρη τοῦ Αἴμου καὶ τοῦ Ἀντιαίμου ἔχει ἡπιό κλίμα, γιατὶ προφυλάγεται ἀπὸ τοὺς ἀνέμους καὶ ἔχει ὑγρασία τὴν Ἀνοιξη καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ Καλοκαιριοῦ. Τὸ ἡπιό κλίμα καὶ ἡ ὑγρασία εὐνοοῦν τὴν καλλιέργεια τῶν ρόδων στὴν περιοχὴ αὐτῆ.

Οἰκονομικὴ ἔξεταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Καλλιεργοῦνται σιτάρι, ἄραβόσιτος, κριθάρι, σίκαλη, καπνός, βαμβάκι, πατάτες, δσπρια καὶ κτηνοτροφικὰ φυτὰ ποὺ δίνουν στὴν κτηνοτροφία τὴ δυνατότητα γιὰ ἀνάπτυξη. Ἐκτρέφονται βόδια, ἀλογα καὶ γιδοπρόβατα. Ἀρκετὰ ἀναπτυγμένη εἶναι ἡ σηροτροφία, ἡ μελισσοκομία καὶ πιὸ πολὺ ἡ κτηνοτροφία.

Δασικός πλούτος. Ύπάρχουν δάση άπό κωνοφόρα και δρῦς πού σκεπάζουν τά 26% τῆς χώρας. Από τὰ δάση παίρνουν αφθονη ξυλεία.

Όρυκτός πλούτος. Ύπάρχουν δρυχεῖα άπό τὰ δυοῖς εξορύσσουν μόλυβδο, χαλκό, σίδηρο, γαιάνθρακα και βωξίτη.

Βιομηχανία. Ύπάρχουν έργοστάσια πού έπεξεργάζονται τὰ γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα, δηλαδή τὸν καπνό, τὶς ύφαντικὲς ὅλες, τὰ ζαχαρότευτλα, τὸ δρόσταγμα άπό τὰ ρόδα, τὰ δέρματα κ.ἄ. Είναι άκόμα άναπτυγμένη και ἡ κεραμευτικὴ μικροβιομηχανία.

Έμποριο. Η Βουλγαρία έξαγει κτηνοτροφικά και γεωργικά προϊόντα και διάφορα μεταλλεύματα. Είσαγει χημικά προϊόντα, φάρμακα, μηχανές, γεωργικά έργαλεῖα κ.ἄ.

Συγκοινωνία. Χάρη στὸ Δούναβη ἐπικοινωνεῖ μὲ πολλὰ κράτη τῆς Εὐρώπης. Η χώρα διασχίζεται άπό σιδηροδρομικὲς γραμμὲς και αὐτοκινητοδρόμους. Επίσης έχει και ἀεροπορικὴ συγκοινωνία.

Τουρισμός. Η τουριστικὴ κίνηση παρουσιάζει ἐνδιαφέρον σὲ δρισμένες περιοχές, δπως τὸ Τύρνοβο πού είναι παλιὰ μεσαιωνικὴ πόλη κ.ἄ. Αξόλογη είναι ἡ τουριστικὴ κίνηση στὶς παραλιακὲς πόλεις τοῦ Εδεσσενού πόντου, δπου ὑπάρχουν ώραῖα τουριστικὰ ξενοδοχεῖα.

Εἰκ. 7. "Αποψη Σόφιας

Πολιτική έξέταση. Οι Βούλγαροι πήραν τὸ δνομά τους ἀπὸ τὸν ποταμὸ Βόλγα (Οὐκρανία), δπου ἔφετασαν ἀπὸ τὴ Μογγολία καὶ ἐγκαταστάθηκαν γιὰ ἓνα μεγάλο χρονικό διάστημα. Ἀργότερα καὶ κατὰ τὸν 7ο αἰώνα μ.Χ. ἐγκαταστάθηκαν στὰ παράλια τοῦ Εδζεινου ἀπ' δπου ἤρθαν στὴ χώρα ποὺ κατέχουν σήμερα καὶ ποὺ τὴν κατοικοῦσαν τότε Σλάβοι. Ἀπὸ τοὺς Σλάβους πήραν τὴ γλώσσα, τὰ ἡθη καὶ τὰ ἔθιμα καὶ διατήρησαν μόνο τὸ δνομά τους. Βούλγαροι δνομάστηκαν καὶ οἱ Σλάβοι τῆς χώρας.

Πόλεις. Ἡ **Σόφια**, ποὺ ἔχει καλὴ ρυμοτομία καὶ εἶναι τὸ πνευματικό, οἰκονομικό καὶ διοικητικό κέντρο τῆς χώρας. Εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ βουλγαρικοῦ κράτους καὶ τὸ κέντρο τῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν πρὸς τὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη καὶ τὴν Κωνσταντινούπολη. Ἄλλες πόλεις εἶναι: ἡ **Πλόβντιβ** (Φιλιππούπολη), ποὺ ἀλλοτε ἦταν μεγάλο Ἑλληνικό κέντρο μὲ Ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια κ.τ.λ., **Μπουργκάς** (Πύργος) καὶ **Νεσμπορ** (Βάρνα) ποὺ εἶναι καλοὶ λιμένες στὸν Εδζεινο πόντο. Στὴν κεντρικὴ Βουλγαρία βρίσκονται οἱ πόλεις **Στάρα Ζαγκόρα** καὶ **Καζανζίκι**, βορειότερα δὲ τὸ **Τύρνοβο**.

Σχέσεις μὲ τὴν Ἐλλάδα. Τώρα οἱ σχέσεις μας μὲ τὴ Βουλγαρία εἶναι φιλικές καὶ εὐρύνονται περισσότερο στὸν ἐμπορικὸ καὶ πολιτιστικὸ τομέα. Ἡ Ἐλλάδα, ἡ Σερβία ἢ Βουλγαρία καὶ ἡ Ρουμανία τὸ 1912 συμμάχη-

Εἰκ. 8. Μιὰ ἐκκλησία τῆς Σόφιας

σαν έναντιον τῶν Τούρκων. Ἐπειδὴ δμως ἡ Βουλγαρία μετά τὸ νικηφόρο ἐκεῖνο πόλεμο θέλησε νὰ κρατήσῃ δικά της Ἑλληνικά καὶ σερβικά ἐδάφη, ἔγινε δ πόλεμος τοῦ 1913. Τότε οἱ Ἑλληνες καὶ οἱ Σέρβοι νίκησαν τοὺς Βουλγάρους. Στοὺς δύο παγκοσμίους πολέμους (1914–1918, 1940–1945) οἱ Βούλγαροι πολέμησαν έναντιον τῶν Ἑλλήνων.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Ἐκταση: 255.804 Km²

Πληθυσμός: 20.770.000 κάτ.

Πολίτευμα: Ὁμοσπονδιακὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία †

Θρήσκευμα: Οἱ περισσότεροι εἰναι χριστιανοὶ δρθόδοξοι

Γλώσσα: Σερβοκροατικὴ

Νόμισμα: Δηνάριο

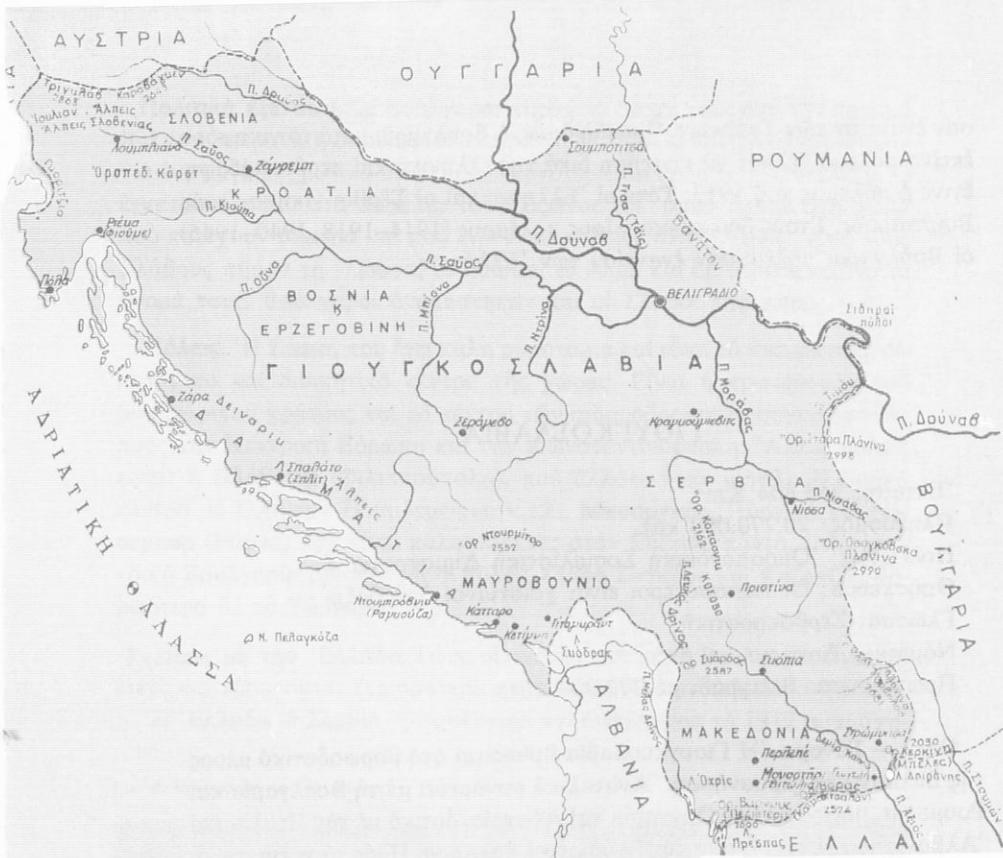
Πρωτεύουσα: Βελιγράδι μὲ 772.000 κατ.

Θέση — Σύνορα. Ἡ Γιουγκοσλαβία βρίσκεται στὸ βόρειοδυτικὸ μέρος τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Ἀνατολικά συνορεύει μὲ τὴν Βουλγαρία καὶ Ρουμανία, βόρεια μὲ τὴν Οὐγγαρία καὶ Αὐστρία, δυτικά μὲ τὴν Ἰταλία καὶ Ἀλβανία καὶ βρέχεται ἀπὸ τὴν Ἀδριατικὴ θάλασσα. Πρὸς τὰ νότια συνορεύει μὲ τὴν Ἀλβανία καὶ τὴν Ἐλλάδα.

Διαμόρφωση τοῦ ἐδάφους. Ἡ Γιουγκοσλαβία εἰναι χώρα δρεινή. Τὰ 2/3 περίπου τοῦ ἐδάφους της σκεπάζονται ἀπὸ δρη. Διακρίνουμε τὶς ἔξης περιοχές:

1) **Παννονικὸ λεκανοπέδιο.** Πῆρε τὸ δνομά του ἀπὸ τὴν ἀρχαία ρωμαϊκὴ ἐπαρχία Παννονία. Αὐτὸ ἀπλώνεται δυτικά ἀπὸ τὶς Ἀλπεις καὶ φτάνει ώς τὰ δρη τῆς Τρανσυλβανίας. Κατὰ τὴν τριτογενὴ περίοδο ἀποτελοῦσε μεγάλη λίμνη, ποὺ τὸ πλεόνασμα τοῦ νεροῦ της χυνόταν στὸν Εδεινο πόντο. Τὰ νερά της ἀδειασαν ἀργότερα μὲ τὸ Δούναβη, δταν μὲ τὴ διάβρωση σχηματίστηκε ἀνάμεσα στὰ δρη ἓνα στενὸ ποὺ λέγεται **Σιδηρές Πύλες**.

2) **Ἀνατολικές, Σλοβενικές ἢ Ιουλιανές Ἀλπεις.** Αὐτές συνεχίζουν τὶς εδρωπαϊκὲς Ἀλπεις μὲ ψηλότερη κορυφὴ τὸ **Πρέγκλαβ** ποὺ ἔχει ὅψος

Χάρτης 8. Γιουγκοσλαβία

2.820 μ. Έχουν διεύθυνση άπό τη Δύση πρός τὴν Ἀνατολή. Οἱ τοπικὲς καθιζήσεις σχημάτισαν πολὺ εὐφορες κοιλάδες, δπως εἶναι τοῦ Μάριμπορ καὶ τὸ λεκανοπέδιο τῆς Λουμπλιάνας.

3) Διναρικὲς "Αλπεις. Ἡ νοιτότερη δρεινὴ ζώνη εἶναι διαφορετική. Αποτελεῖται ἀπό δροσειρές παράλληλες πρὸς τὴν παραλιακὴ γραμμὴ ποὺ ἔχουν κυρίως ἀσβετολιθικὰ πετρώματα. Στὰ παράλια οἱ δροσειρές κατεβαίνουν ἀπότομα, ἐνῶ ἀνατολικὰ καὶ στὴν περιοχὴ τοῦ Σάβου κατεβαίνουν δμαλά. Ἀνάμεσα στὶς δροσειρές σχηματίζονται ψηλὰ δροπέδια.

4) Παραλιακὴ ζώνη. Ἐνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὶς παραλιακὲς ἐκτάσεις καταποντίστηκε στὴ θάλασσα καὶ σχηματίστηκαν χαρακτηριστικὲς χερσόνησοι καθώς καὶ πολλὰ νησιά. Στὰ νησιά καὶ στὶς στενὲς περιοχὲς τῆς ζώνης αὐτῆς ὑπάρχουν εὐφορες ἐκτάσεις. Ἡ παραλιακὴ ζώνη χωρίζεται

ἀπὸ τὴν ἀγονη ἐσωτερικότερη ἀσβεστολιθική περιοχή μὲν ἀπόκρημνες ἀ-
κτές καὶ ὑψώματα. Τὸ κλίμα τῆς ζώνης αὐτῆς εἶναι μεσογειακό. Δὲν εἶναι
δυμως τὸ ίδιο σ' δλες τὶς περιοχές, διότι ἔνας τοπικὸς ἄνεμος, δ Μπόρας,
φυσᾶ τὸ χειμώνα ἀπὸ τὶς χιονοσκεπασμένες Διναρικές Ἀλπεις πρὸς τὴν
Ἀδριατική καὶ ἐπηρεάζει τὸ κλίμα στὶς περιοχές που βρίσκονται βόρεια
τοῦ Καττάρου.

5) Νότια περιοχή. Ἡ περιοχή αὐτὴ ἔχει τὰ μεγαλύτερα καὶ πιὸ εδφορα
λεκανοπέδια καὶ κοιλάδες. Τὰ λεκανοπέδια καὶ οἱ κοιλάδες βρίσκονται ἐ-
κεῖ δπου στὴν παλιὰ ἐποχὴ σχηματίστηκαν μὲ τὴν καθίζηση τοῦ ἐδάφους
λίμνες, ποὺ ἀργότερα ἀποξηράθηκαν. Στὰ βαθύτερα σημεῖα ὑπάρχουν καὶ
σήμερα λίμνες, δπως ἡ Πρέσπα, ἡ Ἀχρίδα καὶ ἡ Δοϊράνη. Τὰ δρη τῆς πε-
ριοχῆς ἔχουν μεγάλο δγκο καὶ αὐτὰ εἶναι δ **Βόρας** καὶ δ **Σκάρδος**. Τὰ
δρη ποὺ εἶναι δυτικά ἀπὸ τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀξιοῦ συνεχίζονται μὲ τὰ δρη
τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, ἐνῶ τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὰ δρη τῆς Ἀνατολικῆς
Μακεδονίας. Στὰ δρη αὐτὰ ὑπάρχουν πολλὰ καλοκαιρινὰ λιβάδια.

Στὰ Ἑλληνικὰ σύνορα εἶναι τὰ δρη **Βαρνοῦς**, **Καϊμακτσαλάν** καὶ **Μπέλ-
λες**.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Ὁ Δούναβης εἰσέρχεται ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία,
διασχίζει ἔνα τμῆμα τῆς στὸ ἀνατολικὸ μέρος καὶ βγαίνει στὴν Ρουμανία ἀ-
πὸ τὶς ἀνατολικές **Σιδηρές Πύλες**. Μεγάλοι παραπόταμοι τοῦ Δούναβη εἶ-
ναι δ **Σάβος**, δ **Δράβος**, δ **Τίσσας** καὶ δ **Μοράβας** ἀπὸ τὰ νότια. Στὴ νότια
περιοχὴ ρέει: δ **Αξιός**, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ Σκάρδο καὶ χύνεται στὸ Θερ-
μοϊκό κόλπο.

Ἄμνες. Οἱ μεγαλύτερες λίμνες σχηματίζονται στὸ νότιο τμῆμα. Αὐτές
εἶναι: ἡ **Σκόδρα** καὶ ἡ **Ἀχρίδα** ποὺ ἔνα μέρος τους ἀνήκει στὴν Ἀλβανία,
ἡ **Μεγάλη Πρέσπα** στὰ σύνορα Γιουγκοσλαβίας – Ἐλλάδας – Ἀλβανίας
καὶ ἡ **Δοϊράνη** στὰ σύνορα Ἐλλάδας – Γιουγκοσλαβίας.

Παράλια - Λιμάνια. Ἡ Γιουγκοσλαβία βρέχεται μόνο ἀπὸ τὸ Ἀδριατι-
κὸ πλαγιος. Κοντὰ στὶς ἀκτές του ἀπλώνονται πολυάριθμα νησιά. Τὰ
σπουδαιότερα λιμάνια εἶναι: **Φιούμε**, **Σπαλάτο**, **Ντουμπρόβνικ** καὶ **Κάττα-
ρο**.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Γιουγκοσλαβίας εἶναι ήπειρωτικὸ μὲ ψυχρὸ χει-
μώνα. Οἱ δροσειρές ποὺ εἶναι κατὰ μῆκος τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν ἐμποδί-
ζουν τοὺς θαλασσιοὺς δυτικοὺς ἄνεμοὺς νὰ φτάσουν στὸ ἐσωτερικὸ τῆς
χώρας, ἐνῶ τὰ βορειοανατολικὰ μέρη εἶναι ἀνοιχτὰ στοὺς βόρειους ψυ-

χροὺς ἀνέμους. Τὸ καλοκαίρι εἶναι ζεστὸ σ' δλη τὴ χώρα καὶ ἡ θερμοκρασία ἔξαρταται ἀπὸ τὸ ψύφωμετρο. Οἱ βροχὲς εἶναι ἀρκετές καὶ πέφτουν κατὰ τὴ διάρκεια δλου τοῦ ἔτους. Ἐξαίρεση παρουσιάζουν οἱ ἀκτές ποὺ ἔχουν μεσογειακὸ κλίμα.

Χλωρίδα. Τὸ κλίμα καὶ τὸ ἔδαφος βοηθοῦν στὴν ἀνάπτυξη τῶν δέντρων. Εἶναι ἡ χώρα μὲ τὰ μεγάλα δάση ἀπὸ δρῦς, πεῦκα καὶ ἐλατα.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Γεωργία. Κυριότερα γεωργικὰ προϊόντα εἶναι ὁ ἀράβόσιτος, τὸ σιτάρι, οἱ πατάτες, τὸ κανάβι, τὸ λινάρι, τὰ ζαχαρότευτλα, ὁ ἡλίανθος, τὸ βαμβάκι, ὁ λυκίσκος, τὰ δσπρια, τὸ κρασὶ καὶ τὰ δαμάσκηνα. Ἡ Γιουγκοσλαβία εἶναι ἡ τρίτη χώρα τῆς Εὐρώπης σὲ παραγωγὴ ἀραβόσιτου καὶ ἡ πρώτη στὰ δαμάσκηνα.

Ἡ κτηνοτροφία. Εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται γιδοπρόβατα, βόδια καὶ ἄλογα.

Ἡ ἀλιεία. Εἶναι ἀρκετὰ ἀνεπτυγμένη στὰ δυτικὰ παράλια. Τὰ ψάρια καταναλίσκουν οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς.

Δασικὸς πλοῦτος. Ὁ δασικὸς πλοῦτος τῆς χώρας εἶναι μεγάλος. Τὰ δάση τῆς δίνουν ἄφθονη ἔυλεια ποὺ ἔνα μέρος τῆς ἔξαγεται.

Ὦρυκτὸς πλοῦτος. Τὸ ἔδαφος εἶναι πλούσιο σὲ ἄνθρακα, μόλυβδο, βωξίτη, χαλκό, ψευδάργυρο, ἀντιμόνιο, μαγγάνιο, χρώμιο, ύδραργυρο κ.ἄ.

Βιομηχανία — Ἐμπόριο. Ἀπὸ τὸ 1947 ἔως σήμερα ἔγινε μεγάλη πρόοδος στὴν ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας. Ἡ παραγωγὴ ἡλεκτρικῆς ἐνέργειας καὶ ὁ μεγάλος δρυκτὸς πλοῦτος, κυρίως γαιανθρακες, ἀποτέλεσαν τὶς βάσεις γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας. Σήμερα τὰ 55% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας ζοῦν ἀπὸ τὴ βιομηχανία. Ἡ ἀγροτικὴ οἰκονομία ἐπαγε νὰ εἶναι ὁ βασικὸς παράγοντας τῆς ἑθνικῆς οἰκονομίας τῆς χώρας. Ὑπάρχουν ἐργοστάσια ποὺ ἐπεξεργάζονται τὸ ἔύλο, κατασκευάζουν μηχανές καὶ παράγουν χημικὰ προϊόντα, ύφασμα καὶ ἄλλα. Στὸν τομέα τοῦ ἐμπορίου ἔξαγουν κτηνοτροφικά, γεωργικὰ προϊόντα καὶ πρῶτες βλες, εισάγουν πετρέλαιο καὶ δρισμένα βιομηχανικὰ προϊόντα.

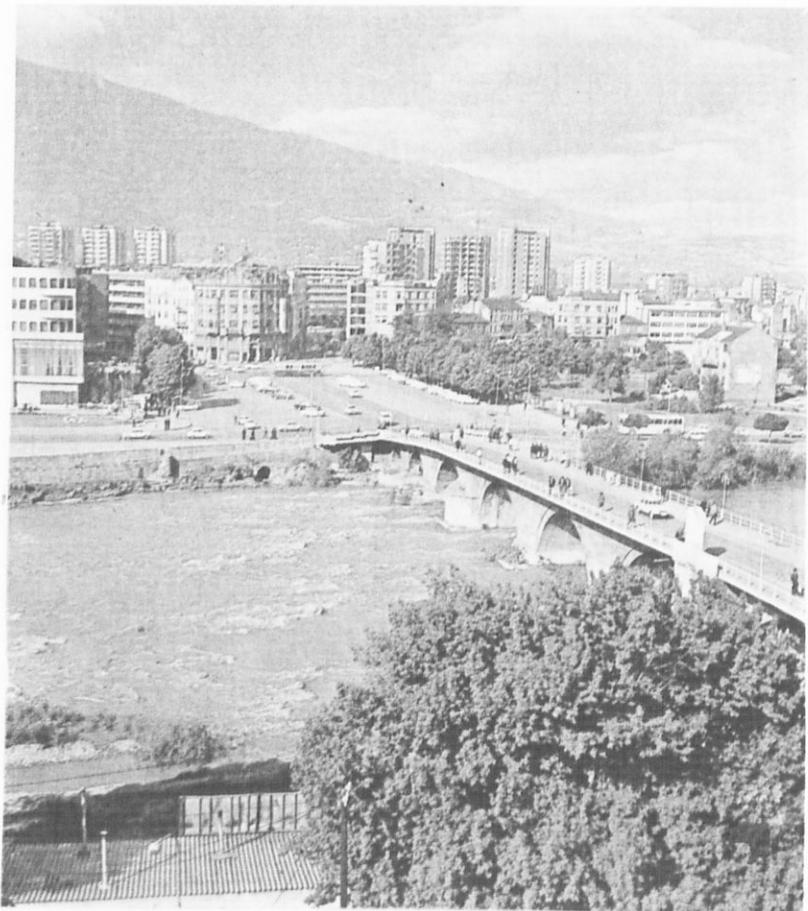
Συγκοινωνία. Σχετικὰ εἶναι ἀναπτυγμένη καὶ κυρίως στὸ πεδινὸ βορειοανατολικὸ τμῆμα της. Ὁ Δούναβης καὶ οἱ παραπόταμοὶ του Σάβος, Δράβος καὶ Τίσσας εἶναι πλωτοὶ καὶ ἔξυπηρετοῦν τὴ συγκοινωνία τῆς χώρας. Ὁ ἐμπορικὸς στόλος εἶναι ἀξιόλογος. Στὸ λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης διατηρεῖ ἐλεύθερη ζώνη γιὰ τὴν ἔξυπηρέτηση τοῦ ἐμπορίου της.

Εἰκ. 9. * Αποψη Βελιγραδίου· τμῆμα τῆς καινούργιας πόλεως

Τουρισμός. Τὰ νησιά τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν, τὰ γραφικά φιόρδ, ἡ λίμνη τῆς Ἀχρίδας, οἱ φυσικὲς δμορφιές καὶ τὸ κλίμα στὰ παράλια, δημιουργοῦν ἔνα ἀξιόλογο τουριστικὸ ρεῦμα πρὸς τὴν Γιουγκοσλαβία.

Πολιτική ἔξεταση. Στὴ Βαλκανικὴ χερσόνησο ἐγκαταστάθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ κατὰ τὸν 7ο αἰώνα μ.Χ., ἀφοῦ ἤλθαν ἀπὸ τὴν Ρωσία. ΤἜως τὸ 12ο αἰώνα ἦταν κάτω ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴ κυριαρχία. Τὸ 1459 ὑποτάχτηκαν

Εἰκ. 10. Σκόπια

στούς Τούρκους. Τὸ 1878 ἔγινε ἀνεξάρτητο κράτος Σερβίας μὲ τὴ βοήθεια τῆς Ρωσίας. Κατὰ τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους 1912–1913 ἡ Σερβία κατέλαβε τὴ βόρεια Μακεδονία. Τὸ 1919 σχηματίστηκε ἡ σημερινὴ Γιουγκοσλαβία μὲ τὴ βοήθεια τῆς Γαλλίας. Ὁ πληθυσμός της εἶναι 41% Σέρβοι, 24% Κροάτες καὶ 9% Σλοβένιοι. Οἱ υπόλοιποι εἶναι Ἀλβανοί, Ούγγροι, Μαυροβούνιοι καὶ λίγοι Ἐλληνες καὶ Ἐβραῖοι.

Οἱ Μαυροβούνιοι ποὺ κατοικοῦν στὰ βόρεια τῆς λίμνης Σκόδρας δὲν

είναι Σλάβοι. Άποτελούσαν άνεξάρτητο κράτος ώς τό 1918 μὲ πρωτεύουσα τήν Κετίγηνη. Στίς πόλεις **Μοναστήρι**, **Σκόπια** καὶ **Νίσσα** ζοῦσαν ώς τό 1918 πολλοί Έλληνες. Σήμερα ζοῦν πολὺ λιγοί. Οἱ πόλεις αὐτές ἦταν ἀλλοτε σπουδαῖα Ἑλληνικά κέντρα.

Γλώσσα — Θρησκεία. Οἱ Γιουγκοσλάβοι μιλοῦν πολλές γλῶσσες: τή Σερβική, τήν Κροατική, τή Σλοβενική, τήν Ούγγρική, τή Γερμανική, τή γλώσσα τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τήν 'Αλβανική. Ως πρός τή Θρησκεία εἶναι δρθόδοξοι χριστιανοί, ὑπάρχουν δμως καὶ ἀρκετοὶ καθολικοὶ καθὼς καὶ λιγοί διαμαρτυρόμενοι, ἔβραιοι καὶ μωαμεθανοί.

Διοίκηση — Πολίτευμα. Μετά τό Β' Παγκόσμιο πόλεμο σχηματίστηκε ἡ «Ομοσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία τῆς Γιουγκοσλαβίας» μὲ τίς ἐξῆς χώρες: Παλαιά Σερβία, Κροατία, Σλοβενία, Βοσνία, 'Ερζεγοβίνη, Μαυροβούνιο καὶ τήλεγόμενη Σερβική Μακεδονία.

Πόλεις. Διοικητικό καὶ πνευματικό κέντρο τῆς χώρας είναι τό **Βελιγράδι**, πού βρίσκεται στή συμβολή τοῦ Σάβου καὶ τοῦ Δούναβη. Εἶναι κέντρο σιδηροδρομικῶν, ποταμοπλοϊκῶν καὶ ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν. ἔχει σπουδαῖο ποτάμιο λιμάνι. Ἀλλες πόλεις είναι τό **Ζάγκρεμπ**, πρωτεύουσα τῆς Κροατίας, ἡ **Λουμπλιάνα**, πρωτεύουσα τῆς Σλοβενίας, τό **Σεράγεβο**, πρωτεύουσα τῆς Βοσνίας, τό **Τίτογκραντ**, πρωτεύουσα τοῦ Μαυροβουνίου, καὶ τά **Σκόπια** πρωτεύουσα τῆς νότιας Σερβίας. Μεγάλες πόλεις είναι καὶ ἡ **Νίσσα**, πού είναι στὰ νότια τοῦ Βελιγραδίου καὶ ὑπῆρξε ἡ πατρίδα τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, τό **Μοναστήρι**, πού ἀλλοτε ἦταν καθαρὰ Ἑλληνική πόλη, καὶ ἡ **Σουμποτίστα** στὰ σύνορα τῆς Ούγγαριας.

ΑΛΒΑΝΙΑ

Έκταση: 28.748 Km²

Πληθυσμός: 2.290.000

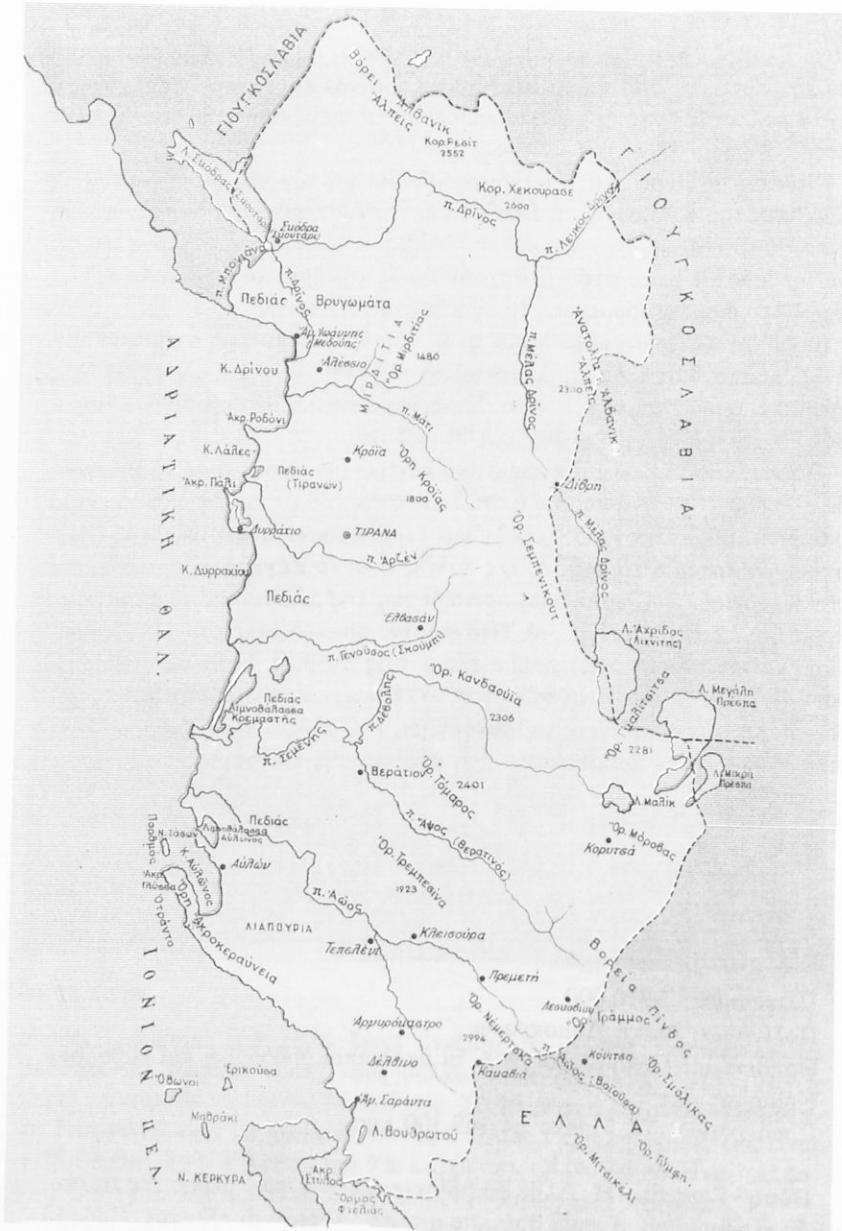
Πολίτευμα: Λαϊκή Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Μωαμεθανοί 69%, οἱ υπόλοιποι δρθόδοξοι καὶ καθολικοί

Νόμισμα: Λέκ

Πρωτεύουσα: Τά Τίρανα μὲ 169.300 κατ.

Θέση - Σύνορα. Η 'Αλβανία βρίσκεται στὸ δυτικὸ μέρος τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου. Δυτικὰ βρέχεται ἀπό τό 'Αδριατικό πέλαγος. Πρός τά

Χάρτης 9. Αλβανία

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

βόρεια και άνατολικά συνορεύει μὲ τή Γιουγκοσλαβία και πρός τά νοτιοανατολικά και νότια μὲ τήν 'Ελλάδα..

Μορφολογία τοῦ ἑδάφους. Τὸ ἑδαφός τῆς Ἀλβανίας εἶναι κατά 90% δρεινό. Διακρίνουμε α) τὴν παραλιακή πεδινή περιοχή και β) τὴν δρεινή περιοχή. Στὴν παραλιακή περιοχή ὑπάρχουν φυσικά λιμάνια, δπως τῆς Αὐλώνας, τοῦ Δυρραχίου και τῶν Ἀγίων Σαράντα. Ή σπουδαιότερη πεδιάδα στὴν περιοχή αυτή εἶναι ἡ πεδιάδα τῆς Μουζακιᾶς, πού ἀπλώνεται κατά μῆκος τῆς Ἀδριατικῆς παραλίας. Στὴν δρεινή περιοχή ἔχουμε τὶς Ἀλβανικές Ἀλπεις, πού συνεχίζουν τὶς Διναρικές Ἀλπεις και κατέχουν τὸ βόρειο και βορειοανατολικό τμῆμα τῆς χώρας. Στὸ κέντρο ἀπλώνονται τὰ Κανδαούια δρη. Νοτιότερα εἶναι ὁ Τόμαρος, ή Τρεμπεσίνα (Τεπελένι) και ὁ Μοράβας. Δυτικά βρίσκονται τὰ Ἀκροκεραύνια δρη και άνατολικά ή Ὀστροβίτσα. Τὰ δρη αυτὰ εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο τοῦ 1940–1941, διότι ἐκεῖ ὁ στρατός μας νίκησε τοὺς ίταλούς.

Οἱ σπουδαιότερες περιοχὲς τῆς δρεινῆς ζώνης εἶναι οἱ κοιλάδες τῶν ποταμῶν και τὸ λεκανοπέδιο τῆς Κορυτσᾶς.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Ο Δρίνος. Ἐχει δύο κλάδους, τὸ Λευκὸ Δρίνο, πού πηγάζει ἀπὸ τὸ δρος Σκάρδος και τὸ Μέλανα Δρίνο πού πηγάζει ἀπὸ τὴ λίμνη Ἀχρίδα. Ο Γενοῦσος (Σκούμπης) ποταμὸς χωρίζει τὴ χώρα στὴ μέση. Ο Ἀώος, πού ἔνα μέρος του ἀνήκει στὴν Ἑλλάδα, πηγάζει ἀπὸ τὴν Ἡπειρο. Τέλος ὁ Σεμίνι μὲ παραπόταμους τὸν Ἀψο και τὸ Δεβόλη. Οἱοι οἱ ποταμοὶ χύνονται στὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος.

Λίμνες. Λίμνες εἶναι ή Σκόδρα και Ἀχρίδα στὰ ἀλβανογιουγκοσλαβικὰ σύνορα, ή μεγάλη Πρέσπα, πού ἀνήκει σὲ τρία κράτη ('Αλβανία – Ἑλλάδα – Γιουγκοσλαβία), και ή Μαλίκ.

Κλίμα. Η παραλιακή περιοχή ἔχει κλίμα μεσογειακό. Οἱ βροχὲς εἶναι ἀρκετές και πέφτουν κυρίως τὸ χειμώνα. Στὴν δρεινή περιοχή, στὶς κοιλάδες και στὸ λεκανοπέδιο τῆς Κορυτσᾶς, τὸ κλίμα εἶναι ἡπειρωτικό. Οἱ βροχὲς εἶναι ἀπότομες και πέφτουν τὸ χειμώνα.

Οἰκονομικὴ ζωή. Η Ἀλβανία εἶναι κυρίως χώρα γεωργική και κτηνοτροφική.

Γεωργία. Στὶς πεδιάδες τοῦ Ἐλβασάν και τῆς Μουζακιᾶς καλλιεργεῖται τὸ ρύζι, τὸ σιτάρι και οἱ πατάτες. Στὴν περιφέρεια τῆς Κορυτσᾶς τὸ κριθάρι, ὁ ἄραβόσιτος, ή βρώμη κ.ἄ. Στὰ ψηλότερα μέρη καλλιεργοῦνται διπο-

ροφόρα δέντρα και στά χαμηλότερα δικανός και τὸ βαμβάκι. Στοὺς λόφους τῶν παραλιακῶν περιοχῶν εύδοκιμεῖ ἡ ἐλιά και καλλιεργοῦνται και τὰ ἐσπεριδοειδή.

Κτηνοτροφία. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη, διότι και ἡ δρεινὴ περιοχὴ και ἡ πεδινὴ ἔχουν μεγάλα λιβάδια και συντηροῦν μεγάλα ζῶα και κοπάδια. Ἐκτρέφονται γιδοπρόβατα, χοῖροι, βόδια, ἄλογα, πουλερικά, ἵνδιάνοι.

Ἄλιεία. Ἡ ἄλιεία εἶναι καλὰ δργανωμένη ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῶν Ἰταλῶν.

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ 35% τοῦ ἔδαφους τῆς σκεπάζονται ἀπὸ δάση μὲ δρῦς, δρεινὰ πεῦκα, ἔλατα κ.ἄ. Τὰ δάση δμως μένουν ἀνεκμετάλλευτα, διότι δὲν εἶναι ἀρκετὰ ἀναπτυγμένη ἡ συγκοινωνία.

Ὀρυκτὸς πλοῦτος. Ὁ δρυκτὸς πλοῦτος εἶναι ἀνεκμετάλλευτος στὸ σύνολό του. Ὑπάρχουν κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακα, λιγνίτη, σίδηρο, χαλκὸ και πετρέλαιο.

Ἐμπόριο. Ἡ Ἀλβανία ἔξαγει πετρέλαιο, λιγνίτη, κρέατα, δέρματα, καπνό, λάδι και δσπρια. Εἰσάγει χημικὰ προϊόντα, φάρμακα και μηχανῆματα.

Συγκοινωνία. Ἡ συγκοινωνία δὲν εἶναι ἀρκετὰ ἀναπτυγμένη.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ Ἀλβανοὶ κατάγονται ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἰλυριοὺς ποὺ μαζὶ μὲ τοὺς Ἔλληνες ἀποτελοῦν τοὺς ἀρχαιότερους λαοὺς τῆς Βαλκανικῆς. Ἀνήκουν στὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴ φυλή.

Ἀλβανικὸ ἀνεξάρτητο κράτος ἴδρυθηκε μετὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912–1913 μὲ τὴν ὑποστήριξη τῆς Αὐστρίας και τῆς Ἰταλίας. Στὸ κράτος αὐτὸ δόθηκε ἡ Β. Ἡπειρος, χώρα καθαρὰ ἐλληνική, μολονότι ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τὸν ἐλληνικὸ στρατὸ τὸ 1913.

Πόλεις. Οἱ σπουδαιότερες πόλεις στὸ βόρειο τμῆμα εἶναι τὰ **Τίρανα**, τὸ **Δυρράχιο** και ἡ **Σκόδρα**. Στὸ νότιο τμῆμα εἶναι τὸ **Αργυρόκαστρο**, δι **Αύλωνας** ἡ **Χειμάρα**, οἱ **"Αγιοι Σαράντα**, ἡ **Πρεμετή**, τὸ **Βεράτιο**. Οἱ πόλεις αὐτὲς ἔχουν ἐλληνικὸ πληθυσμό.

Στὰ 1940–41 στὰ ἀλβανικὰ δρη γράφτηκε τὸ νεώτερο ἀθάνατο ἐλληνικὸ ἔπος. Ὁλο τὸ νότιο τμῆμα τῆς Ἀλβανίας εἶναι ἡ **Ἐλληνικότατη Β. Ἡπειρος**, ποὺ γιὰ τρίτη φορὰ ἐλευθερώθηκε ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες τὸ 1940–41.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ

Η Ιταλική χερσόνησος βρίσκεται μεταξύ της βαλκανικής και ιβηρικής χερσονήσου. Έχει διεύθυνση νοτιοανατολική και χωρίζει τη Μεσόγειο θαλάσσα σε άνατολική και δυτική Μεσόγειο. Συνορεύει δυτικά με τη Γαλλία, βόρεια με την Ελβετία και Αυστρία και άνατολικά με τη Γιουγκοσλαβία. Βρέχεται στά άνατολικά από το Αδριατικό και Ιόνιο πέλαγος και στά δυτικά από το Τυρρηνικό πέλαγος.

ΙΤΑΛΙΑ

Έκταση: 301.225 Km²

Πληθυσμός: 54.350.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία +

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί

Γλώσσα: Ιταλική

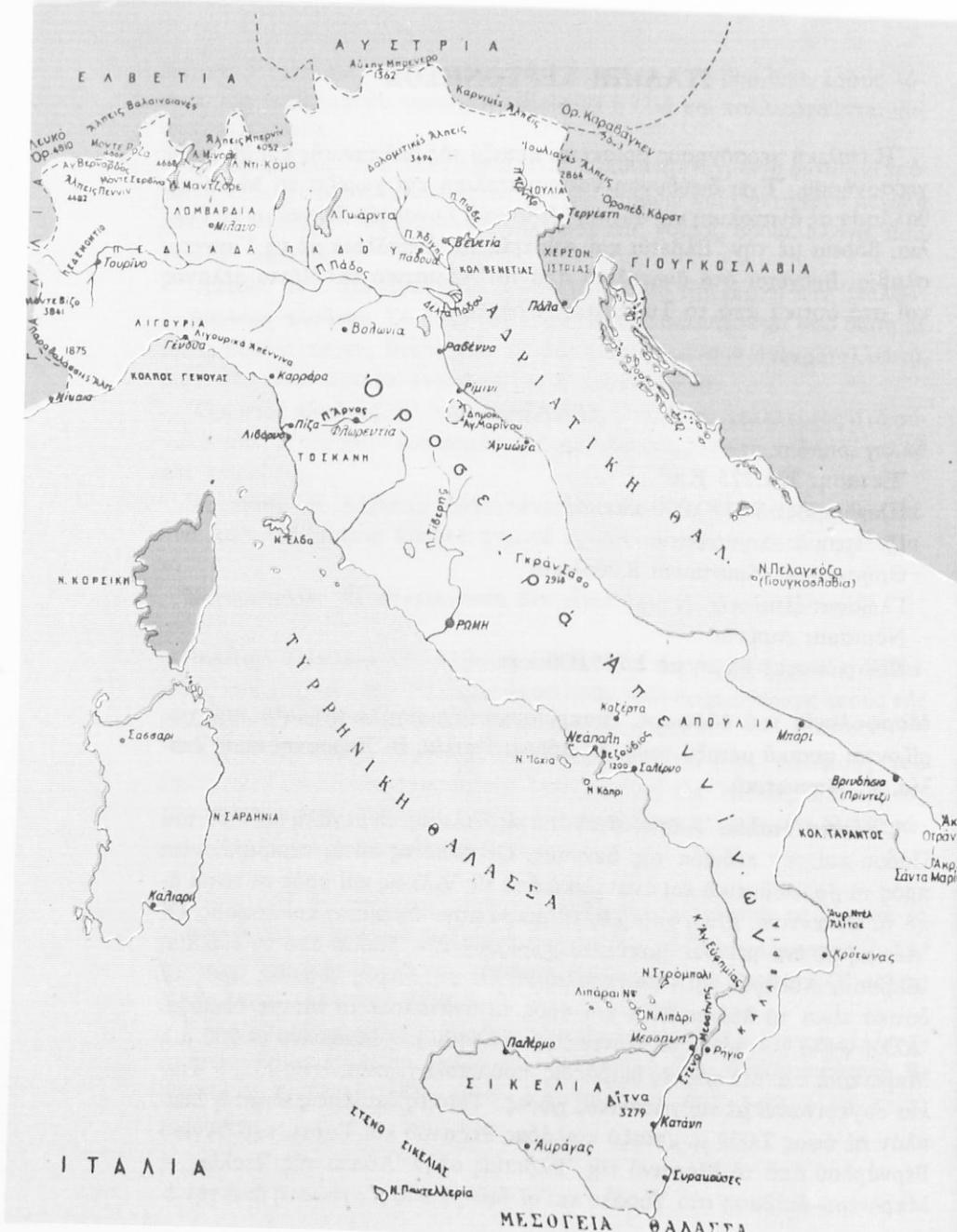
Νόμισμα: Λιρέττα

Πρωτεύουσα: Ρώμη με 2.755.000 κατ.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Διακρίνουμε τρία μεγάλα τμήματα, πού χωρίζονται φυσικά μεταξύ τους. **Α'** Βόρεια Ιταλία, **Β'** Χερσονησιακή Ιταλία, **Γ'** Νησιωτική.

1. Βόρεια Ιταλία. Αποτελεῖται από τις "Αλπεις, τή μεγάλη πεδιάδα τοῦ Πάδου και τήν πεδιάδα τῆς Βενετίας. Οι πεδιάδες αυτές περιβάλλονται πρὸς τά βορειοδυτικά και άνατολικά από τις "Αλπεις και πρὸς τά νότια από τά "Απέννινα. Είναι χαμηλές με μικρὰ μόνο ύψωματα και λόφους. Οι "Αλπεις με ἔνα μεγάλο ήμικυκλιο χωρίζουν τήν Ιταλία από τή Γαλλία, Ελβετία, Αυστρία και Γιουγκοσλαβία. Οι ψηλότερες κορυφές πρὸς τά δυτικά είναι τό Μόντε Βίζο και πρὸς τά άνατολικά τό Μόντε Νεφόζο.

"Άλλα ψηλά δρη είναι τό Μόντε Ρόζα (4.640μ.), ή Μπερνίνα (4.000 μ.), Μπρένερο, κ.ά. Μὲ πολλές διαβάσεις, πού υπολογίζονται στις 232, ή Ιταλία συγκοινωνεῖ μὲ τις γειτονικές χῶρες. Τέτοιες διαβάσεις είναι: ή Σεμπλόν σε διψος 2.009 μ. μεταξύ κοιλάδας Ροδανοῦ και Τότσε, τοῦ "Αγίου Βερνάρδου από τό Μαρτινύ τῆς Ελβετίας στήν Αόστα τῆς Ιταλίας, ή Μπρένερο-διάβαση στό Τυρόλο και σε διψος 1.370 μ., γνωστή από τήν έ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ποχή τῶν Ρωμαίων. Ἀπό ἑκεῖ περνᾶ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀπὸ τὸ ἔτος 1867.

2. Ἡ Χερσονησιακὴ Ἰταλία – Κυρίως Ἰταλία. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ μεγάλη δροσειρά, τὰ Ἀπέννινα, ποὺ ἀποτελεῖ τὴ σπονδυλικὴ στήλη τῆς Ἰταλίας καὶ τῇ διασχίζει ἀπὸ τὸ ἔνα ἄκρο ώς τὸ ἄλλο. Ἐχει μῆκος 1.400 Km καὶ πλάτος ἀπὸ 37 ἐως 135 Km. Ἡ ψηλότερη κορυφὴ εἶναι τὸ Γκράν Σάσσο ντ' Ἰταλία ποὺ ἔχει ὅψος 2.921 μ. καὶ βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς Ἰταλικῆς χερσόνησου.

Τὰ Ἀπέννινα καταλήγουν στὶς Καλαβριανὲς Ἀλπεις, στὴ χερσόνησο τῆς Καλαβρίας. Ἡ ψηλότερη κορυφὴ εἶναι τὸ Σίλα καὶ τὸ Ἀσπρομόντε, δπου τελειώνει ἡ χερσόνησος. Ἀπὸ τὶς δύο πλευρές τῶν Ἀπεννίνων σχηματίζονται πολλές πεδιάδες. Οἱ κυριότερες πεδιάδες πρὸς τὴν Ἀδριατικὴ εἶναι ἡ Ταβολιέρε, τῆς Ἀπουλίας καὶ τῆς Χερσονήσου Ὁτράντο, δπου καταλήγει πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἡ Ἰταλικὴ χερσόνησος. Πρὸς τὸ Τυρρηνικὸ πέλαγος εἶναι ἡ πεδιάδα τῆς Τοσκάνης, Ρώμης καὶ Καμπανίας. Οἱ Καλαβριανὲς Ἀλπεις εἶναι ἡφαίστειογενὴ δρη μὲ ἐνεργὰ ἡφαίστεια ἀπὸ τὰ δυοῖα τὸ μεγαλύτερο εἶναι δ Βεζούβιος. Αὐτὸ μὲ τὴν ἔκρηξή του τὸ 79 π.Χ. σκέπασε τὶς πόλεις Πομπηία, Σταβία καὶ Ἡράκλειο (περιοχὴ Νεαπόλεως).

3. Νησιά. Ἡ Ἰταλία ἔχει δύο μεγάλα νησιά, τὴ Σικελία καὶ Σαρδηνία, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα μικρότερα στὰ δυτικὰ παράλια. Ἡ Σικελία χωρίζεται ἀπὸ τὴν Ἰταλία μὲ τὸν πορθμὸ τῆς Μεσσήνης, ποὺ ἡ μικρότερη ἀπόστασή του εἶναι 3Km. Πάνω σ' αὐτὴ ὑψώνεται τὸ ἡφαίστειο τῆς Αἴτνας μὲ ὅψος 3.500 μ. Μὲ τὴν ἔκρηξή του, τὸ 1923, χάθηκαν 100.000 ὄνθρωποι. Ἄλλα νησιά εἶναι: Ἡ Ἐλβα, δπου ἔξοριστηκε δ Μ. Ναπολέων, ἡ Στρόμπολι, τὸ Κάπρι στὸν κόλπο τῆς Νεαπόλεως, περίφημο γιὰ τὶς φυσικές καλλονές του. Τὰ γειτονικὰ νησιά Κορσικὴ καὶ Μάλτα δὲν ἀνήκουν στὴν Ἰταλία.

Διαμόρφωση ἀκτῶν. Ἡ Ἰταλία εἶναι χώρα παραθαλάσσια μὲ ἐκτεταμένες ἀκτὲς ποὺ φθάνουν τὰ 7.000 Km. Οἱ ἀκτὲς τῆς Ἰταλίας παρουσιάζουν μεγάλη ποικιλία στὸ σχῆμα καὶ στὸ δψος. Πρὸς τὰ ἀνατολικά, στὸ βάθος τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, εἶναι δ κόλπος τῆς Βενετίας μὲ τὰ λιμάνια τῆς Τεργέστης καὶ τῆς Βενετίας. Βρίσκονται ἀκόμη πρὸς τὴν πλευρὰ αὐτὴ τὰ λιμάνια Μπάρι καὶ Μπρίντεζι. Νοτιοανατολικὰ σχηματίζεται δ μεγάλος κόλπος τοῦ Τάραντα ἀπὸ τὴ χερσόνησο τῆς Ἀπουλίας καὶ τὴ χερσόνησο

τῆς Καλαβρίας. Στὸ Τυρρηνικὸ πέλαγος συναντοῦμε, καθὼς πλέουμε τὰ παράλια πρὸς τὸ Βορρά, τὰ λιμάνια **Σαλέρνο**, **Νεαπόλεως** καὶ **Λιβύρνο**. βορειότερα σχηματίζεται δὲ κόλπος τῆς Γένουας στὶς ἀκτὲς τῆς Λιγουρίας. Οἱ ἀκτὲς ἐδῶ παρουσιάζουν πολλὲς πτυχώσεις, ἀπότομους βράχους, ἀσφαλὴ λιμανάκια καὶ θαυμάσιες τοποθεσίες. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν ἔχουμε διαρκὴ ἄνοιξη, ποὺ διφείλεται στὸ διτὶ τὰ δρη τατεβαίνουν ως τὴ θάλασσα. Οἱ δύο πλευρὲς τοῦ κόλπου εἶναι γνωστὲς ως Ιταλικὴ Ριβιέρα. Τὸ λιμάνι τῆς Γένουας εἶναι ἀπὸ τὰ ἐμπορικότερα λιμάνια τῆς Μεσογείου.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Ιταλίας εἶναι δὲ Πάδος. Πηγάζει ἀπὸ τὸ δρος Βίζι, διευθύνεται ἀπὸ τὰ δυτικὰ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ καὶ διασχίζει τὴν πεδιάδα τοῦ Πάδου. Χύνεται στὸ Αδριατικὸ πέλαγος, δπου σχηματίζει Δέλτα καὶ μεγαλώνει τὴν πεδιάδα.

Ἄλλοι ποταμοὶ τῆς περιοχῆς εἶναι δὲ **Ιζόντζο**, **Πιάβε** καὶ δὲ **Αδίγης** στὰ βόρεια τοῦ Πάδου. Ὁ **Αδίγης** εἶναι δὲ δεύτερος ποταμὸς τῆς Ιταλίας καὶ κατεβαίνει ἀπὸ τὶς Ἀλπεῖς ἀκολουθώντας τὴν διάβαση «Μπρένερο». Χύνεται στὸν κόλπο τῆς Βενετίας. Ἀπὸ τὰ **Απέννινα** πηγάζουν πολλοὶ ποταμοὶ ποὺ χύνονται στὸ Αδριατικὸν τὸ Τυρρηνικὸ πέλαγος. Τὸ μῆκος τοὺς εἶναι μικρό. Στὴν μέση τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς χερσονήσου χύνεται δὲ **Τίβερης**, ποὺ διασχίζει τὴν Ρώμη.

Λίμνες. Οἱ μεγαλύτερες καὶ περισσότερες λίμνες βρίσκονται στὴ βόρεια Ιταλία καὶ στοὺς πρόποδες τῶν Ἀλπεων. Οἱ σπουδαιότερες εἶναι: **Ματζόρε**, **Ντί-Κόμο** καὶ **Γκάρντα** μὲ ἐξαιρετικὲς φυσικὲς καλλονές.

Κλίμα. Η Ιταλία ἔχει γενικὰ ἥπιο καὶ ὅμοιόμορφο μεσογειακὸ κλίμα, διότι περιβρέχεται ἀπὸ θερμές θάλασσες καὶ προστατεύεται ἀπὸ τὸ Βορρά μὲ τὶς Ἀλπεῖς. Τὰ **Απέννινα** προκαλοῦν ἀφθονες βροχὲς καὶ ἐμποδίζουν τὴν ξηρασία κατὰ τὸ καλοκαίρι. Τὸ βόρειο καὶ μέσο τμῆμα δέχεται ἀφθονες βροχές. Χιόνι πέφτει στὴν κοιλάδα τοῦ Πάδου καὶ νοτιότερα. Τὸ νοτιότερο τμῆμα εἶναι θερμότερο καὶ πιὸ ξηρὸ κατὰ τὸ καλοκαίρι. Η πεδιάδα τοῦ Πάδου ἔχει ιδιαίτερο κλίμα μὲ σχετικὰ ψυχροὺς ἀνέμους τὸ χειμῶνα καὶ ζεστὰ καλοκαίρια. Τὸ κλίμα αὐτὸν γίνεται πιὸ ψυχρὸ στὴν Ἀλπικὴ περιοχὴ.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Η γεωργία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη· γίνεται μὲ μηχανικὰ μέσα καὶ στηρίζεται σὲ ἐπιστημονικές μεθόδους. Συνέχεια βελτιώνεται μὲ νέες ἀποξηράνσεις, ἀρδεύσεις κ.τ.λ. Η γεωργία ἀπασχολεῖ τὸ 25%

τοῦ πληθυσμοῦ. Καλλιεργοῦνται δημητριακά, πατάτες, ζαχαρότευτλα, ρύζι. Στή νότια Ιταλία και σε μέρη πού προστατεύονται άπό τις κακοκαιρίες καλλιεργοῦνται ή έλια, τό ρύζι, τό βαμβάκι και στά έσπεριδοειδή (πρώτη στὸν κόσμο). Άκομη νοτιότερα συναντοῦμε φυτά τῶν τροπικῶν χωρῶν, δπως φοίνικες και ζαχαροκάλαμα. Ή Ιταλία είναι ή δεύτερη χώρα σε παραγωγή κρασιοῦ μετά τή Γαλλία. Τελευταῖα μεγάλη άναπτυξή παρουσίασε και ή άνθοκομία.

Κτηνοτροφία. Ή κτηνοτροφία είναι άναπτυγμένη. Έκτρέφονται βόδια, γιδοπρόβατα και χοίροι. Τά γαλακτομικά προϊόντα είναι άφθονα (βούτυρο, γάλα, τυρί). Αναπτυγμένη έπισης είναι ή πτηνοτροφία, ή μελισσοκομία και ή σηροτροφία.

Άλιεια. Ή άλιεια είναι πολὺ άναπτυγμένη και καλύπτει τις άνάγκες τῆς χώρας. Τά ψάρια είναι άφθονα και άπό δλα τά είδη τῆς Μεσογείου. Στις λίμνες και τοὺς ποταμοὺς ἐκτρέφονται πολλά είδη ψαριῶν. Γίνεται μεγάλη προσπάθεια, μὲ έπιστημονικὲς μεθόδους, γιὰ νὰ γίνει ή θάλασσα πιό πλούσια σὲ ψάρια.

Τά δάση. Τά δάση είναι πολλά, ἀλλὰ ή ξυλεία πού δίνουν δὲν καλύπτει τις άνάγκες τῆς χώρας. Καταβάλεται συστηματική προσπάθεια γιά τὴν ἀναδάσωση. Στὴν περιοχὴ τῶν Ἀλπεων κυριαρχοῦν τά ξελατα και τά πεύκα, στὴν κοιλάδα τοῦ Πάδου ή μουριά και στὶς ἀκτές, δπου ὑπάρχουν δάση, ἐπικρατεῖ τὸ θαλάσσιο πεῦκο. Στά δάση τῶν Ἀλπεων ζοῦν πολλά ζῶα, δμοια μὲ τά ζῶα τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ και ἄλλα είδη ζῶων τῶν βορείων και νοτίων χωρῶν (έλαφια, μυγαλή κ.ἄ.).

Ορυκτὸς πλούτος. Ή Ιταλία δὲν είναι πλούσια σὲ δρυκτά. Κατέχει τὴν πρώτη θέση στὸν κόσμο σὲ κοιτάσματα και παραγωγὴ θόραργύρου και τή δεύτερη σὲ ἔξαγωγὴ θείου. Μεγάλη είναι ή παραγωγὴ γαιαερίου. Στὴ Σικελία ὑπάρχουν πετρελαιοπηγὲς (περιοχὲς Λαγεύζης, Ζέλα και Φουνταρόσσα), πού συγκαταλέγονται στὶς πλουσιότερες τῆς Εὐρώπης. Υπάρχουν ἀκόμα μεταλλεύματα μολύβδου, ψευδαργύρου, βωξίτου, βολφραμίου κ.ἄ. Επίσης στὴν περιοχὴ Καρράρα βγαίνουν τά καλύτερα μάρμαρα τοῦ κόσμου.

Βιομηχανία. Μετά τὸ 1950 η ιταλική βιομηχανία σημείωσε ἀλματώδη πρόοδο, ὡστε σήμερα νὰ συγκαταλέγεται στὶς πιό μεγάλες βιομηχανικὲς χώρες τοῦ κόσμου.

Οι σπουδαιότερες βιομηχανίες είναι: Ή αυτοκινητοβιομηχανία, ή ναυπηγικὴ και ή βιομηχανία ἡλεκτρικῶν εἰδῶν. Επίσης άναπτυγμένη είναι ή βιομηχανία χαρτιοῦ, χημικῶν λιπασμάτων, ζυμαρικῶν, μαλλίνων, βαμβα-

κερδών καὶ μεταξωτῶν ύφασμάτων καθὼς καὶ ἡ βιομηχανία κατασκευῆς ἐπίπλων.

Ἐπίσης ἡ Ἰταλία παρουσίασε μεγάλη πρόοδο στὸν ἔξηλεκτρισμό.

Ἐμπόριο. Ἐξάγει αὐτοκίνητα, ύφαντουργικά εἰδη, μηχανές, χημικά προϊόντα, θεῖο, δύωρικά, κρασιά, λάδι κ.ἄ. **Εἰσάγει** καύσιμα, βαμβάκι, καφέ, μαλλιά καὶ ξυλεία.

Τουρισμός. Ὁ Ἰταλικός τουρισμὸς εἶναι καλὰ δργανωμένος. Ἡ Ἰταλία κατέχει ἀξιοζήλευτη θέση στὸν κόσμο ἀπὸ τουριστικὴ ἀποψη. Αὐτὸ δοφείλεται: 1) στὸ καλὸ κλίμα, 2) στὴν καλὴ συμπεριφορὰ τοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς ξένους, 3) στὰ καλὰ ξενοδοχεῖα, 4) στὴν καλὴ δργάνωση καὶ ξενάγηση καὶ 5) στὶς ἀρχαιότητες τῆς χώρας.

Συγκοινωνία. Μετὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο ἔγινε μεγάλη ἀνακαίνιση καὶ ἐπέκταση στὸ συγκοινωνιακὸ δίκτυο, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται στὸ πλῆθος τῶν αὐτοκίνητων ποὺ κατακλύζουν τὴν Ἰταλία, περισσότερο κατὰ τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες. Τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο εἶναι καλό. Ἡ συγκοινωνία ἔξυπηρετεῖται ἐπίσης καὶ ἀπὸ τὸν ἐπιβατικὸ στόλο τῆς Ἰταλίας ποὺ ἐκτελεῖ ἀκτοπλοϊκὲς συγκοινωνίες, ἀλλὰ καὶ διεθνὴ δρομολόγια. Οἱ ἀεροπορικὲς συγκοινωνίες εἶναι πυκνές μὲ τὶς πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ Ἰταλοὶ κατάγονται ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ρωμαίους, ἀλλὰ δέχτηκαν τὴν ἐπιμειξία τῶν διαφόρων λαῶν ποὺ εἰσέβαλαν κατὰ καιροὺς στὴν Ἰταλία. Οἱ βόρειοι εἶναι ξανθοὶ καὶ περισσότερο σωματώδεις ἀπὸ τοὺς νότιους ποὺ εἶναι μελαχροινοὶ καὶ κοντοί. Τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο εἶναι ψηλότερο στὴ βόρεια Ἰταλία, ἀπὸ δ.τι εἶναι στὰ νότια, δπου ἡ χώρα τώρα ἀναπτύσσεται. Οἱ τέχνες, τὸ θέατρο καὶ δ κινηματογράφος εἶναι ἀναπτυγμένα καὶ συντελοῦν στὴν ἀνύψωση τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Μεγάλες πόλεις. Τεργέστη. βρίσκεται στὰ παράλια τοῦ Ἀδριατικοῦ. **Βενετία.** εἶναι κτισμένη πάνω σὲ 172 νησάκια ποὺ συνδέονται μὲ 378 γέφυρες. Ἀλλοτε ἦταν ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἐνετικῆς Δημοκρατίας. Εἶναι σπουδαῖο λιμάνι καὶ ἔχει ἐξαιρετικὴ τουριστικὴ κίνηση. **Βερόνα.** εἶναι κέντρο γεωργικῆς περιοχῆς μὲ ὡραῖα μεσαιωνικὰ μνημεῖα καὶ ναούς. **Μιλάνο.** εἶναι ἡ πρώτη βιομηχανικὴ πόλη τῆς χώρας, κόμβος διεθνῶν συγκοινωνιῶν καὶ μεγάλο καλλιτεχνικὸ κέντρο, μὲ πινακοθῆκες, μεγαλοπρεπὴ καθεδρικὸ Ναὸ καὶ Λυρικὴ Σκηνὴ (Σκάλα-Μιλάνου). **Τουρίνο.** εἶναι βιομηχανικὸ κέντρο. **Γένουα.** εἶναι σπουδαῖο λιμάνι στὰ παράλια τῆς Λι-

Εἰκ. 11. Ρώμη· τὸ κάστρο τοῦ Ἀγίου Ἀγγέλου

γουρίας. **Πίζα**· ἔχει τὸν «κεκλιμένο πύργο». **Μπολόνια**· ἔχει βιομηχανία τροφίμων, Ἀνωτάτη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ τὸ ἀρχαιότερο Πανεπιστήμιο τῆς Εὐρώπης. **Λιβόρον**· εἶναι σπουδαῖο λιμάνι. **Φλωρεντία**· βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς χώρας καὶ εἶναι ἡ πιὸ σπουδαῖα πόλη τῆς Ἰταλίας μετὰ τὴ Ρώμη. Ἐχει Μουσεῖα καὶ Πινακοθῆκες μὲ πολλὰ ἔργα ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς τῶν πιὸ μεγάλων καλλιτεχνῶν. Ἀπὸ τὴν πόλη αὐτὴ ἔκινησε ἡ Ἀναγέννηση. **Ρώμη**· εἶναι ιστορικὴ ώραιότατη πόλη μὲ καλλιτεχνικοὺς θησαυροὺς δλων τῶν ἐποχῶν. Εἶναι κτισμένη πάνω σὲ λόφους στὶς δχθες τοῦ Τίβερη. **Νεάπολη**· εἶναι γραφικὴ πόλη καὶ ἔχει ἔξαιρετικὲς

Εἰκ. 12. Κόλπος Νεαπόλεως. Στό βάθος ὁ Βεζούβιος

φυσικές καλλονές. **Τάρας**· βρίσκεται στὸν δμώνυμο κόλπο. **Βρινδήσιο**, **Μπάρι** και **Αγκώνα**· βρίσκονται στὰ παράλια τοῦ Ἀδριατικοῦ. **Κατάνη**, **Παλέρμο** και **Συρακοῦσες**· εἶναι πόλεις τῆς Σικελίας. **Κάλιαρι**· εἶναι πόλη τῆς Σαρδηνίας. Ἡ Ἰταλία ἔχει πολλὰ Πανεπιστήμια και Πολυτεχνεῖα σὲ πολλές μεγάλες πόλεις.

ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

Έκταση: 61 Km²

Πληθυσμός: 20.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Θρησκεία: Καθολικοί

Πρωτεύουσα: "Άγιος Μαρίνος μὲ 3.817 κατ.

Βρίσκεται στὶς πλευρές μιᾶς διακλαδώσεως τῶν ἀνατολικῶν Ἀπεννίνων σὲ ἀπόσταση 15 Km ἀπὸ τὸ Ἀδριατικὸ πέλαγος και 85 Km ἀπὸ τὴν Φλωρεντία.

BATIKANO

Έκταση: 453 Km²

Σὲ ίδιαίτερο λόφο πάνω στή βόρεια δχθη τοῦ Τίβερη καὶ κοντὰ στή Ρώμη εἶναι κτισμένο τὸ Βατικανό, δπου βρίσκεται ἡ ἔδρα τοῦ Ἀρχηγοῦ (Πάπα) τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Τὸ Βατικανὸ εἶναι ίδιαίτερο ἐκκλησιαστικό κράτος καὶ ἔχει 1.000 κατοίκους.

ΠΕΡΙΑΛΗΨΗ. Η Ιταλικὴ χερσόνησος ἀποτελεῖ ἔνα μόνο κράτος, τὸ Ιταλικό. Διακρίνεται σὲ τρία γεωφυσικά τμῆματα: α) τῇ Βόρεια Ἰταλίᾳ, β) τῇ Χερσονησιακῇ Ἰταλίᾳ καὶ γ) τῇ νησιωτικῇ Ἰταλίᾳ. Οἱ Ἀλπεις πρὸς τὰ βόρεια χωρίζουν τὴν Ἰταλία ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη Εὐρώπη. Τὰ Ἀπέννινα ἀπλώνονται κατὰ μῆκος τῆς Ιταλικῆς χερσονήσου.

Ο Βεζούβιος καὶ ἡ Αἴτνα εἶναι ἐνεργὴ ἡφαίστεια. Οἱ ἀκτές τῆς Ἰταλίας παρουσιάζουν ποικιλία ὡς πρὸς τὸ σχῆμα καὶ τὸ δψος. Οἱ μεγαλύτερος ποταμὸς εἶναι ὁ Πάδος ποὺ διασχίζει τὴν δυμώνυμη πεδιάδα. Τὸ κλίμα εἶναι μεσογειακὸ ἑκτός ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Πάδου καὶ τῶν Ἀλπεων. Η Ἰταλία εἶναι βιομηχανικὴ χώρα. ἔχει μεγάλη τουριστικὴ κίνηση. Πρωτεύουσα εἶναι ἡ Ρώμη, ὡραία πόλη, καλλιτεχνικὸ καὶ πνευματικὸ κέντρο τῆς Ἰταλίας. Μιλάνο, κόμβος διεθνῶν συγκοινωνιῶν, εἶναι ἡ πιό βιομηχανικὴ πόλη τῆς Ἰταλίας. Φλωρεντία, πόλη μὲ καλλιτεχνικούς θησαυρούς κ.τ.λ.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΛΤΑΣ

Έκταση: 316 Km²

Πληθυσμός: 360.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Η Βαλέτα μὲ 18.000 κατ.

Ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία νησιά, Μάλτα, Γκότσο καὶ Κομίνο. Αὗτὰ βρίσκονται στὸ κέντρο τῆς Μεσογείου, νότια ἀπὸ τὴ Σικελία.

Η Μάλτα ἦταν ἄλλοτε σπουδαία ναυτικὴ βάση τῶν Ἀγγλων ποὺ τὴν κατεῖχαν ἀπὸ τὸ 1814.

Τορα εἶναι ἀνεξάρτητο κράτος καὶ ἡ Ἀγγλία διατηρεῖ μὲ ἐνοίκιο ναυτικὲς βάσεις. Η Μάλτα σήμερα ἔχει μεγάλη σημασία ὡς λιμάνι ἀνεφοδιασμοῦ τῶν πλοίων.

Η ισπανική ή ίβηρική ή πυρηναϊκή χερσόνησος κατέχει τό νοτιοδυτικό άκρο της Εύρωπης. Χωρίζεται άπό την άλλη Ευρώπη μὲ τὴν δροσειρὰ τῶν Πυρηναίων ἀπ' δπου πῆρε καὶ τὸ δνομα. Τὸ δνομα ίβηρικὴ τὸ πῆρε ἀπὸ τοὺς Ίβηρες, τοὺς παλαιότερους κατοίκους της, ποὺ ἀπόγονοι τους θεωροῦνται οἱ σημερινοὶ Βάσκοι τῆς Ισπανίας.

Πρὸς τὰ βόρεια δρίζεται ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ τὸν Ἀτλαντικὸ ὡκεανό, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ καὶ νοτιοανατολικὰ ἀπὸ τὴ Μεσόγειο θάλασσα, πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ καὶ δυτικὰ ἀπὸ τὸν Ἀτλαντικὸ ὡκεανό. Πρὸς τὰ νότια χωρίζεται ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ μὲ τὸν πορθμὸ τοῦ Γιβραλτάρ ποὺ ἔχει πλάτος 12,5 Km στὸ στενότερό του μέρος.

Μορφολογία τοῦ ἑδάφους. Αποτελεῖται σχεδὸν ἀπὸ ἓνα μεγάλο δροπέδιο ποὺ τὸ περιβάλλουν ἡ δροσειρὰ τῶν Κανταβρικῶν δρέων, ἡ δροσειρὰ τῶν Πυρηναίων καὶ πρὸς τὰ νότια οἱ δροσειρές τῆς Κορδιλλέρας, Σιέρα Μορένα καὶ Σιέρα Νεβάδα. Τὸ δροπέδιο αὐτὸ δροπέδιο σὲ δυὸ ἀπὸ τὸ δρεινὸ συγκρότημα τῆς Γκρέντα καὶ Γκουανταμάρα: στὸ βόρειο δπου τὰ δροπέδια τῆς Παλιᾶς Καστίλλης, καὶ τὸ νότιο, δπου τὰ δροπέδια τῆς νέας Καστίλλης.

Οἱ πεδινὲς περιοχὲς ἀποτελοῦνται: α) ἀπὸ στενὲς γενικὰ πεδιάδες ποὺ σχηματίστηκαν ἀπὸ τὶς προσχώσεις τῶν ποταμῶν καὶ β) ἀπὸ ἐσωτερικὰ λεκανοπέδια ποὺ βρίσκονται ἀνάμεσα στὰ δροπέδια καὶ τὰ δρη, δπως εἶναι τοῦ Ἐβρου, τοῦ Γκουανταλκιβίρ κ.ἄ.

Ἄκτες. Οἱ ἄκτες εἶναι γενικὰ βραχώδεις μὲ πολλὲς παραλλαγές. Πρὸς τὸ Βορρᾶ σχηματίζεται ὁ Γασκωνικὸς ή Βισκαϊκὸς κόλπος. Σπουδαιότερα λιμάνια εἶναι: τοῦ Μπιλμπάο καὶ τοῦ Σαντάντερ. Στὶς νοτιοδυτικὲς ἄκτες σχηματίζεται δι κόλπος τοῦ Κάδιξ. Οἱ νότιες ἄκτες εἶναι, στὴ μεγαλύτερῃ τους ἔκτασῃ, ἀπόκρημνες. Στὰ ἀνατολικὰ τοῦ Γιβραλτάρ σχηματίζεται δι δρμος τῆς Μαλάγας. Στὸν κόλπο τῆς Βαλέντσιας πρὸς τὰ ἀνατολικὰ σχηματίζονται τρία καλὰ λιμάνια, τῆς Βαλέντσιας, τῆς Καρθαγένης καὶ τῆς Βαρκελώνης. Τὸ ἀκρωτήριο Πάλλοτ βρίσκεται βορειοανατολικὰ τῆς Καρθαγένης. Ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριο αὐτὸ δεκίνησε δι Χριστόφορος Κολόμβος στὶς 3 Αύγουστου 1492 καὶ ἀνακάλυψε τὴν Ἀμερική.

Ύδρογραφία. Τὰ περισσότερα τρεχούμενα νερά τῆς χερσονήσου διεύθυνονται στὸν Ἀτλαντικὸ ὡκεανό, διότι τὸ ἑδαφος παρουσιάζει κάποια

Χάρτης 11. Ιβηρική χερσόνησος

κλίσης άπό τα άνατολικά πρὸς τὰ δυτικά. Στὸν Ἀτλαντικὸ ώκεανὸ χύνονται οἱ ποταμοὶ Γκουανταλκιβίρ, Γκουναντιάνα, Τάγος καὶ Ντοῦρος. Ὁ Γκουανταλκιβίρ εἶναι πλωτὸς ώς τὴ Σεβιλλη. Ὁ Ἐβρος χύνεται στὴ Μεσόγειο.

Λίμνες. Εἶναι περισσότερο λιμνοθάλασσες. Σπουδαιότερες εἶναι ἡ Χάντα, ἡ Μενόρη καὶ ἡ Ἀλκπουφέγα πρὸς τὰ νότια τῆς Βαλέντσιας.

Κλίμα – Βλάστηση. Τὰ δροπέδια ἔχουν κλίμα ἡπειρωτικό, διότι δὲν φτάνουν σ' αὐτὰ οἱ θαλάσσιοι ἀνεμοί. Ὁ χειμώνας εἶναι πολὺ ψυχρὸς μὲν χιονοπτώσεις, ἀνέμους καὶ πάγους. Τὸ καλοκαίρι εἶναι πολὺ ζεστό. Ἡ υψηλὴ θερμοκρασία καὶ τὸ μικρὸ ὄψος τῆς βροχῆς 30–40cm χαρακτηρίζουν τὰ δροπέδια ώς μεσογειακά. Τὰ δροπέδια ἀποτελοῦν στεπώδεις ἐκτάσεις. Αὐτές εἶναι τόσο πετρώδεις, ποὺ θυμίζουν Ἀφρικανικὴ ἔρημο. Μόνο στὶς πλαγιές τῶν Σιέρα ἡ βλάστηση ἀποτελεῖται ἀπὸ «Μακκίας» καὶ δάση μὲν καχεκτικές ἔλιές.

Στὸ βορειοδυτικὸ τμῆμα τὸ κλίμα εἶναι ώκεάνειο. Οἱ ἔλαιωνες παραχωροῦν τὴ θέση τους στὰ λιβάδια καὶ στὰ δάση μὲ φηγούς καὶ δρῦς.

Οἱ παραλιακὲς περιοχὲς τῆς Πορτογαλίας στὰ δυτικὰ ἔχουν κλίμα ποὺ

πλησιάζει τό ώκεάνειο μὲ πολλές βροχές (1μ.). Τις πλαγιές τῶν βουνῶν τῆς περιοχῆς αυτῆς τίς σκεπάζουν δάση ἀπὸ φελλόδρυς.

Οἱ νοτιοανατολικές περιοχές, στὰ παράλια τῆς Μεσογείου, ἔχουν κλίμα μεσογειακὸ μὲ ζεστὸ καλοκαίρι, ποὺ ἔχει διάφανο οὐρανό. Εἶναι ἡ περιοχὴ τῆς Ἐλιᾶς, τοῦ ἀμπελιοῦ, τῶν ἐσπεριδοειδῶν κ.τ.λ. Πρὸς τὰ νότια τὸ κλίμα γίνεται τόσο ξηρό, δσο περίπου καὶ στὴν Ἐρημὸ Σαχάρα.

Πανίδα. Ἡ πανίδα τῆς Ἰβηρικῆς χερσονήσου εἶναι ἔνα μεῖγμα ἀπὸ τὴ βορειοαφρικανικὴ καὶ τὴ μεσογειακή. Παρουσιάζει τύπους ποὺ σπανίζουν ἢ ποὺ δὲν τοὺς βρίσκουμε στὶς ἄλλες χῶρες τῆς Εὐρώπης, δπως εἶναι ὁ λαγός δ ἑρπυστής, ἡ μυγαλὴ τῶν Πυρηναίων, δ πίθηκας, δ ἄκερκος κ.ἄ. Βρίσκουμε ἐπίσης ἰδιαίτερα εἰδὴ ἑρπετῶν, μεγάλη ποικιλία ἀπὸ ἔντομα, δ-στρακα καὶ γάρια. Ἀπὸ τὰ ἄλλα ζῶα βρίσκουμε τὸ μακρόμαλλο πρόβατο «μερινός», ἐκλεκτές ποικιλίες βουβαλιῶν κ.ἄ.

Πολιτικὴ διαίρεση τῆς Ἰσπανικῆς χερσονήσου. Ἡ Ἰσπανικὴ χερσόνησος διαιρεῖται σὲ δύο κράτη: τὴν Ἰσπανία καὶ τὴν Πορτογαλία.

ΙΣΠΑΝΙΑ

*Έκταση: 504.750 Km²

Πληθυσμός: 34.490.000 κατ.

Πολίτευμα: Βασιλεία

Πρωτεύουσα: Μαδρίτη μὲ 3.146.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοί

Γλώσσα: Ἰσπανικὴ

Νόμισμα: Πεσέτα

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ἡ Ἰσπανία εἶναι ἡ περισσότερο γεωργικὴ χώρα τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τοὺς ρωμαϊκοὺς χρόνους οἱ Ρωμαῖοι θεωροῦσαν τὴν Ἰσπανία ως σιτοβολώνα τῆς αυτοκρατορίας τους. Σήμερα ἡ γεωργικὴ παραγωγὴ εἶναι ἀνεπαρκής γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ πληθυσμοῦ τῆς. Τὸ 30% τοῦ ἐδάφους τῆς εἶναι καλλιεργήσιμο. Οἱ καλλιέργειες εύνοοῦνται ἀπὸ τὸ κλίμα, ἀλλὰ δὲν εύνοοῦνται ἀπὸ τὴ μορφολογία τοῦ ἐδάφους, διότι δὲν ὑπάρχουν μεγάλες πεδιάδες.

Τὰ κυριότερα προϊόντα εἶναι: τὸ σιτάρι, τὸ κριθάρι, οἱ πατάτες καὶ τὸ βαμβάκι. Εύδοκιμον τὰ ἀμπέλια, τὰ ἐσπεριδοειδή, τὰ δπωροφόρα δέντρα καὶ ἡ Ἐλιά. Εἶναι ἡ πρώτη Ελαιοπαραγωγὸς χώρα τοῦ κόσμου.

Η κτηνοτροφία είναι άρκετά άναπτυγμένη και εύνοείται άπό τη διαμόρφωση του έδαφους, πού έχει διθονες τροφές. Έκτρεφονται: άλογα, όγκες, βουβάλια, χοίροι και τά περίφημα πρόβατα «μερινός», πού τό μαλλι τους χρησιμοποείται, για νά κατασκευάζουν πολύτιμα μάλλινα ύφασματα. Τά κτηνοτροφικά προϊόντα είναι διφθονα, άρκετά για την έσωτερική κατανάλωση. Εξάγουν μάλιστα διατηρημένα κρέατα, γάλα, τυρί, δέρματα κ.ά.

Άλιεια. Η Ισπανία έχει έκτεταμένα παραλια και στη Μεσόγειο και στὸν Ατλαντικό. Ετσι έχει άναπτυγμένη την άλιεια της και διαθέτει σεβαστό στόλο άπό άλιευτικά σκάφη. Τά κυριότερα είδη πού άλιεύονται στη Μεσόγειο θάλασσα είναι τά λαβράκια, οι συναγρίδες, οι γλώσσες, διάφορα δστρακα, μαλάκια κ.ά. Στὸν Ατλαντικό άλιεύονται ή σαρδέλα, ή ρέγγα και δ τόνος. Μεγάλες ποσότητες άπό ψάρια, κυρίως σολωμοῦ, άλιεύονται στοὺς μεγάλους ποταμούς τῆς Ισπανίας.

Όρυκτος πλοῦτος. Η Ισπανία είναι άπό τις πλουσιοτερες χώρες τῆς Εύρωπης σὲ δρυκτά. Τό έδαφός της περιέχει δλα τά γνωστά και χρήσιμα στις καθημερινές άνάγκες μέταλλα. Σ' δλες σχεδὸν τις έπαρχιες τῆς Ισπανίας ύπαρχουν μεταλλεῖα σιδήρου, τά πλουσιότερα δμως βρίσκονται στὴ Βισκαΐα. Επίσης βγάζουν χαλκό, μόλυβδο, ψευδάργυρο, κασσίτερο και δρυγρο. Μεταλλεῖα όραργύρου ύπαρχουν κοντά στὸ Αλμαντέν, ένω στὴν Αστούρια και στὴν Αραγωνία βρίσκονται πλούσια γαιανθρακωρυχεῖα. Βγάζουν έπισης άρκετές ποσότητες άπό πολύτιμους λίθους. Μετά τὴ γεωργία ή σπουδαιότερη πηγὴ έθνικού είσοδήματος είναι δ δρυκτὸς πλοῦτος.

Βιομηχανία – Εμπόριο. Η βιομηχανία δὲν είναι άναπτυγμένη, μολονότι ύπαρχει άφθονος δρυκτὸς πλοῦτος. Οι κυριότερες βιομηχανίες είναι: ή έξόρυξη δρυκτῶν, ή παραγωγὴ χημικῶν προϊόντων, ή χαρτοποιία, ή κλωστοϋφαντουργία, ή ύαλουργία, ή παραγωγὴ ειδῶν διατροφῆς (κρασί, λάδι, άλιπαστα), αύτοκινήτων κ.τ.λ.

Εξάγει: άκατέργαστα μεταλλεύματα, έλιές, κρασί, κτηνοτροφικά προϊόντα, άλιπαστα, φελλό, έσπεριδοειδή και αυτοκίνητα.

Εἰσάγει: καφέ, ζάχαρη, καπνό, σιτάρι, μηχανές κ.ά.

Συγκοινωνία. Οι συγκοινωνίες δὲν είναι άρκετά άναπτυγμένες. Αύτὸ δφειλεται κυρίως στις άνωμαλίες του έδαφους. Περισσότερο άναπτυγμένη είναι ή συγκοινωνία μὲ τὸ έξωτερικό πού γίνεται μὲ τὰ πολλὰ και καλά λιμάνια, δπως είναι τῆς Μαλάγας, Άλικάντης, Κάδιζ, Φερόλ, Μπιλμπάο,

Εἰκ. 13. Σεβιλλή· τὸ Ἀλκαζάρ καὶ ἡ Μητρόπολη

Σαντάντερ κ.τ.λ. Ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία ἀρχισε νὰ ἀναπτύσσεται μεταξὺ τῶν διαφόρων πόλεων τῆς Ἰσπανίας καὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Παλαιότεροι κάτοικοι τῆς Ἰσπανίας ήταν οἱ Ιβηρεῖς καὶ οἱ Κέλτες. Ἡ Ἰσπανία κατακτήθηκε διαδοχικὰ ἀπὸ διάφορους λαούς (Καρχηδόνιοι 300 π.Χ., Ρωμαῖοι 200 π.Χ., Γότθοι 500 μ.Χ., Ἀραβεῖς 700 μ.Χ.). Ἀπὸ τὴν ἐπιμειξία δλῶν αὐτῶν τῶν λαῶν μὲ τοὺς ἐντόπιους προέρχονται οἱ σημερινοὶ Ἰσπανοὶ ποὺ διακρίνονται σὲ Καστιλλιάνους (73%), Καταλανοὺς (24%) καὶ Βάσκους (3%). Οἱ Βάσκοι θεωροῦνται ως οἱ ἀπόγονοι τῶν Κελτῶν. Ἀνεξάρτητο κράτος ἡ Ἰσπανία ἔγινε τὸ 1469. Ἡ Ἰσπανία ὑπῆρξε ἴσχυρὴ ναυτικὴ δύναμη καὶ βοήθησε στὶς μεγάλες γεωγραφικές ἀνακαλύψεις. Δημιούργησε μεγάλο ἀποικιακὸ κράτος στὴ νότια Ἀμερικὴ καὶ Κούβα, δπου σήμερα μιλοῦν τὴν Ἰσπανικὴ γλώσσα, ἐκτὸς ἀ-

πό τοὺς κατοίκους τῆς Βραζιλίας ποὺ μιλοῦν τὴν πορτογαλική. Ἡ Ἰσπανία ἔπαιψε νά εἶναι ίσχυρὴ ναυτικὴ δύναμη μετά τὴν καταστροφὴ τοῦ στόλου της ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους τὸ 1588. Ἐπίσης ἔχασε καὶ τὶς ἀποικίες της.

Πόλεις. Πρωτεύουσα εἶναι ἡ **Μαδρίτη**, κτισμένη στὸ κέντρο τῆς χώρας καὶ σὲ ὅψης 650 μ. Εἶναι τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας μὲ Πανεπιστήμιο, Μουσεῖα καὶ παλιοὺς ναούς. Εἶναι βιομηχανικὴ πόλη καὶ κόμβος συγκοινωνιῶν. Ἀλλες μεγάλες πόλεις εἶναι: στὴ βόρεια Ἰσπανία δὲ Ἀγ. Σεβαστιανός, τὸ **Μπλαμπά**, **Σαντάντερ**, **Οβιέδο**, **Σαραγόσα** στὰ βορειοανατολικὰ τῆς Μαδρίτης, **Τολέδο**, στὰ νότια τῆς Μαδρίτης, δπου ἔχησε δὲ Ἑλληνας ζωγράφος Δομήνικος Θεοτοκόπουλος (Γκρέκο), ἐνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ζωγράφους τοῦ κόσμου.

Στὴ Μεσογειακὴ παραλιακὴ ζώνη βρίσκονται οἱ πόλεις: **Βαρκελώνη** εἶναι τὸ πρῶτο λιμάνι καὶ ἡ πρώτη βιομηχανικὴ πόλη τῆς χώρας. **Βαλέντσια**. βρίσκεται μέσα στὴν πιὸ εὖφορη περιοχὴ τῆς χώρας καὶ εἶναι τὸ δεύτερο λιμάνι μὲ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη. Ἀλλες πόλεις τῆς ζώνης αὐτῆς εἶναι: Ἀλικάντη, **Καρθαγένη** καὶ **Μουρκία**. Στὸ νότιο τμῆμα βρίσκονται ἡ **Κόρδοβα**, ἡ **Σεβίλλη** μὲ περίφημο μητροπολιτικὸ ναὸ καὶ ἀραβικὸ ἀνάκτορο, ἡ **Γρανάδα**, γνωστὴ ἀπὸ τὰ ὑπέροχα ἀραβικὰ ἀνάκτορα «Ἀλάμπρας», ἡ **Αλμέρια**, ἡ **Μαλάγα** καὶ **Κάδιξ**, λιμάνι στὴ νότια πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸ περιοχὴ (ἀρχαῖα Γάδειρα). Ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν Βαλέντσια βρίσκονται τὰ νησιά **Βαλεαρίδες** (Μαγιόρκα, Μινόρκα, Ἰμπιτσα καὶ Φαρμεντέρα). Ἡ πρωτεύουσα **Πάλμαν** βρίσκεται στὴ Μαγιόρκα. Οἱ Βαλεαρίδες ἔχουν ἔξαιρετικὸ κλίμα καὶ συγκεντρώνουν πολλοὺς παραθεριστὲς καὶ τουρίστες. Πολλοὶ τουρίστες πηγαίνουν καὶ στὴν ἡπειρωτικὴ Ἰσπανία γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ σπουδαῖα μνημεῖα τῆς.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

*Ἐκταση: 92.082 Km²

Πληθυσμός: 8.590.000 κατ.

Πρωτεύουσα: Λισσαβώνα μὲ 1.335.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοὶ καὶ λίγοι διαμρτυρόμενοι

Γλώσσα: Πορτογαλικὴ

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Νόμισμα: Ἐσκοῦντο

Εικ. 14. Αποψη του Όπόρτο

Οικονομική έξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Η γεωργία είναι άρκετά άναπτυγμένη. Τὰ 50% τῶν κατοίκων της δασχολοῦνται μ' αυτή. Εύδοκιμοῦν τὰ δημητριακά, τὸ ρύζι, τὰ δσπρια, σὶ πατάτες, τὸ ἀμπέλι, τὰ δωροφόρα δέντρα καὶ ἡ φελλόδρυς στὰ νοιτότερα. Στὰ λιβάδια της έκτρεφονται βοοειδή, χοῖροι και γιδοπρόβατα. Η ἀλιεία είναι πολὺ άναπτυγμένη στὰ παράλια και στὰ ἀνοιχτά του Ατλαντικοῦ.

'Ορυκτός πλούτος. Ο δρυκτός πλούτος είναι ἀξιόλογος. Υπάρχουν κοιτάσματα μὲ βηρύλιο, βολφράμιο, μαγγάνιο, κασσίτερο, χαλκό, μόλυβδο, βιδηρο, γαιάνθρακα κ.ἄ.

Βιομηχανία – Έμπόριο. Η βιομηχανία είναι περιορισμένη και περιλαμβάνει κλάδους ἀλιείας, κονσερβοποιίας, οίνοποιίας, ύφαντουργίας κ.τ.λ. **Έξαγει:** λάδι, κρασί, ἀλιεύματα, σταφύλια, δωρικά, δρυκτά, ξυλεία. Είσαγει ύφασμα, δχήματα, τρόφιμα.

Συγκοινωνία. Διαθέτει καλὸ δόδικὸ και σιδηροδρομικὸ δίκτυο. Έξυπηρετεῖται κυρίως μὲ τὴ ναυσιπλοῖα. Τὴ Λισσαβώνα συνδέουν τακτικὲς δερροπορικὲς συγκοινωνίες μὲ τὶς μεγαλύτερες πόλεις του έσωτερικοῦ, μὲ τὶς ξένες πρωτεύουσες και μὲ τὰ νησιὰ Αζόρες, ποὺ διαθέτουν τοπικὸ ἀεροπορικὸ δίκτυο.

Πολιτική έξέταση. Ός άνεξάρτητο κράτος ή Πορτογαλία παρουσιάζεται άπό τὸν 11ο αιώνα. Οἱ πορτογάλοι κατάγονται ἀπὸ τοὺς Ἰβηρες καὶ τοὺς Κέλτες, ἀλλὰ ἥλθαν σὲ ἐπιμειξία καὶ μὲ ἄλλους λαούς, δπως τοὺς Ρωμαίους καὶ τοὺς Ἀραβες ποὺ κατέλαβαν τὴ χώρα τους διαδοχικά.

Οἱ πορτογάλοι ἔκαναν μεγάλες γεωγραφικὲς ἀνακαλύψεις.

Ἡ Πορτογαλία παρουσιάζει μόνιμο μεταναστευτικὸ ρεῦμα πρὸς τὴ Βραζιλία, ποὺ ἦταν ἄλλοτε ἀποικία τῆς Πορτογαλίας καὶ δπου ἐπίσημη γλώσσα εἶναι ἡ πορτογαλική.

Πόλεις. Ἡ Λισσαβώνα· εἶναι πρωτεύουσα τῆς Πορτογαλίας καὶ βρίσκεται στὸν δμώνυμο κόλπο. Εἶναι τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας μὲ Πανεπιστήμιο καὶ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη. Διαθέτει ἔναν ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἀερολιμένες τῆς Ευρώπης. Ἀπὸ τὴ Λισσαβώνα ἀρχίζει ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ποὺ περνᾶ ἀπὸ τὴ Μαδρίτη, Παρίσι, Βερολίνο, Μόσχα καὶ καταλήγει στὸ Βλαδιβοστὸκ τῆς Ρωσίας. Ἡ Λισσαβώνα τὸ 1775 καταστράφηκε τελείως ἀπὸ σεισμό. Ἀλλες μεγάλες πόλεις εἶναι: Ὁπόρτο, σημαντικὸ λιμάνι στὶς ἐκβολές τοῦ ποταμοῦ Ντούρο, Φάρο, λιμάνι στὰ νότια μὲ ἐμπόριο φελλοῦ καὶ κρασιοῦ, Ἐβόρα, ἀνατολικὰ τῆς Λισσαβώνας. Στὴν Πορτογαλία ἀνήκουν καὶ τὰ νησιὰ Ἀζόρες καὶ Μαδέιρα, ποὺ βρίσκονται στὸν Ἀτλαντικὸ καὶ κατοικοῦνται ἀπὸ Πορτογάλους.

ΑΝΔΟΡΑ

Ἐκταση: 453 Km²

Πληθυσμός: 20.000 κατ.

Πρωτεύουσα: Λὰ Βέλλα μὲ 2.000 κατ.

Βρίσκεται στὰ ἀνατολικὰ Πυρηναῖα καὶ εἶναι Ἀνεξάρτητη Δημοκρατία ἀπὸ τὸ 1278. Οἱ κάτοικοὶ τῆς μιλοῦν τὴν Καταλανικὴ διάλεκτο καὶ εἶναι Καθολικοί. Ασχολοῦνται μὲ τὴ βιοτεχνία καὶ τὴν κτηνοτροφία.

ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ

Ἐκταση: 6 Km²

Πληθυσμός: 30.000 κατ.

Βραχώδης χερσόνησος πάνω σὲ Ισπανικὸ ἔδαφος. Τὴν κατέχουν οἱ Αγγλοι ἀπὸ τὸ 1713 μ.Χ. Ἐχει σπουδαία στρατηγικὴ θέση. Ὁ πορθμὸς τοῦ Γιβραλτάρ ἐνώνει τὸν Ἀτλαντικὸ μὲ τὴ Μεσόγειο. Ἡ μικρότερη ἀπόσταση ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ εἶναι 12,5 Km.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά. Η κεντρική Ευρώπη περιλαμβάνει τὰ κράτη: 1) Δυτικὴ Γερμανία, 2) Ἀνατολικὴ Γερμανία, 3) Ἐλβετία, 4) Αὐστρία, 5) Ουγγαρία, 6) Τσεχοσλοβακία καὶ 7) τὸ μικρὸ κράτος Λιχτενστάιν, ποὺ βρίσκεται μεταξὺ Ἐλβετίας καὶ Αὐστρίας.

Μορφὴ τοῦ ἐδάφους. 1. **Βόρεια περιοχή.** Πρὸς τὸ Βορρὰ διακρίνονμε μιὰ πεδιάδα, ἀπὸ τὸ Ρῆνο ώς τὸν Ὄδερ. Αὐτὴ ἀποτελεῖ ἔνα τμῆμα τῆς μεγάλης πεδιάδας ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ φτάνει ώς τὴ Ρωσία. Τὰ ἐδάφη τῆς εἶναι χαμηλά, δὲν ἔχετερον τὰ 300 μέτρα, εἶναι μονότονα καὶ σχηματίστηκαν κατὰ τὴν τεταρτογενὴ περίοδο ἀπὸ τοὺς παγετῶνες ποὺ σκέπαζαν τὴν Σκανδινανικὴ χερσόνησο καὶ τελείωναν στὴν περιοχὴ αὐτῇ. "Οταν ὑποχώρησαν οἱ παγετῶνες, τὰ ἀποξηραμένα λεπτά χώματα παρασύρθηκαν ἀπὸ τοὺς βόρειους καὶ βορειοανατολικοὺς ἀνέμους καὶ σχημάτισαν τὶς πεδιάδες τοῦ Βελγίου, τῆς Βόρειας Γαλλίας καὶ τὶς κοιλάδες τῆς Μέσης καὶ Νότιας Γερμανίας. "Ετσι στὸ βόρειο τμῆμα ἔμειναν ἡ ἄμμος καὶ τὰ χοντρὰ χαλίκια μὲ ἀποτέλεσμα δλόκληρη ἡ περιοχὴ νὰ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἄγονες ἐκτάσεις μὲ λόφους ἀπὸ χαλίκια ἡ ἄμμος καὶ ἀπὸ κοιλότητες μὲ τέλματα ἡ λίμνες.

Οἱ ἀκτὲς εἶναι δημαρχὲς καὶ στὶς ἐκβολὲς τῶν ποταμῶν σχηματίζονται κόλποι σὲ σχῆμα χωνιοῦ.

2. **Κεντρικὴ περιοχή.** Σ' αὐτὴ ἔχουμε κοιλάδες ποὺ ἔγιναν ἀπὸ προσχώσεις, βαθύπεδα ἡ λεκανοπέδια ποὺ τὰ πλαισιώνουν παλιὲς δροσειρὲς μὲ μέσο ὅψος 600 ἵως 1.000 μέτρα καὶ μὲ κορυφές ποὺ σπάνια φτάνουν τὰ 1.500 μέτρα ὅψος (Μέλας Δρυμός). Οἱ δρεινοὶ δγκοι τῆς Ρηνανίας, δ Μέλας Δρυμός, δ Βοημικὸς Δρυμός, τὰ δρη τῶν Μετάλλων, τὰ δρη Τάτρα (2.000 μ.), τὰ μεγάλα λεκανοπέδια τῆς Βαυαρίας, Σαουνδοφραγκονίας, "Εσσεν, Θουριγγίας καὶ Βοημίας δίνουν στὸ κεντρικὸ τμῆμα τῆς Κεντρικῆς Ευρώπης μιὰ πολύπλοκη ἐδαφικὴ ἐμφάνιση.

3. Νότια περιοχή Στά νότια ή δροσειρά τῶν "Αλπεων ἀποτελεῖ τὴ σπουδηλικὴ στήλη τῆς Εὐρώπης, διότι ἀπὸ τίς "Αλπεις ἔκεινοῦν τὰ δρεινὰ τόξα ποὺ διατρέχουν τὶς τρεῖς χερσονήσους, τὴν Ἰβηρική, Ἰταλικὴ καὶ Βαλκανική. Οἱ "Αλπεις διακρίνονται σὲ τρία τμῆματα: 1) Δυτικές ποὺ φτάνουν πρὸς τὰ βόρεια ώς τὴ Γενεύη, 2) Κεντρικές ἡ Ἐλβετικές καὶ 3) Ἀνατολικές ποὺ πλαταίνουν καὶ χαμηλώνουν δσο πλησιάζουν πρὸς τὸ Οὐγγρικὸ βαθύπεδο. Οἱ κεντρικές δροσειρές ἀποτελοῦνται ἀπὸ κρυσταλλικὰ δρεινὰ συγκροτήματα μὲ κορυφὴ λαξεμένη ἀμφιθεατρικὰ ἀπὸ τοὺς παγετῶνες. Οἱ περιοχὲς πρὸς τὰ νότια καὶ βόρεια τῶν "Αλπεων δνομάζονται Προάλπεις καὶ ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπὸ ἀσβεστολιθικὰ πετρώματα· εἰναι χαμηλότερες καὶ σχηματίστηκαν ἀπὸ βίαιες πτυχώσεις. Τὰ ἀσβεστολιθικὰ πετρώματα τῶν "Αλπεων διαβρώθηκαν στὰ πιὸ ψηλὰ μέρη καὶ παρουσιάζουν διάφορα σχήματα, ἐνῶ τὰ κρυσταλλικὰ στρογγυλοποιήθηκαν καὶ σκεπάζονται ἀπὸ χῶμα.

·Υδρογραφία. Τὰ δρη τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης καὶ οἱ "Αλπεις ἀποτελοῦν σπουδαία ὑδροκριτικὴ ζώνη μεγάλων περιοχῶν. Ὁ Δούναβης πηγάζει ἀπὸ τὸ Μέλανα Δρυμό, δ Ἐλβας καὶ δ Ὁδερ ἀπὸ τὰ δρη τῆς Τσεχοσλοβακίας. Οἱ "Αλπεις μὲ τὰ χιόνια ἀποτελοῦν τεράστια ἀποθήκη νεροῦ. Ἀπὸ τίς "Αλπεις πηγάζουν πολλοὶ ποταμοί, δπως δ Ἰνν, παραπόταμος τοῦ Δούναβη, δ Ἀδίγης τῆς Ἰταλίας, δ Ἄρα, παραπόταμος τοῦ Ρήνου κ.ἄ. Ὁ Ρήνος πηγάζει ἀπὸ τίς Κεντρικές Ἐλβετικές "Αλπεις καὶ ἔχει λίγο νερό τὸ χειμώνα, ἐνῶ τὸ καλοκαίρι μὲ τὸ λειώσιμο τοῦ χιονιοῦ ἡ στάθμη του ἀνεβαίνει. Ὁ παραπόταμός του Μάνν έχει ἄφθονο νερὸ δλο τὸ χρόνο καὶ εἰναι ἡ μεγαλύτερη πλωτὴ δδὸς τῆς Εὐρώπης.

Λίμνες. Οἱ σπουδαιότερες λίμνες τῆς περιοχῆς σχηματίστηκαν σὲ κοιλώματα ἀπὸ καθίζησεις καὶ βρίσκονται στὴν Ἐλβετία, δπως τῆς Γενεύης τῆς Κωνσταντίας, τῆς Ζυρίχης, τῆς Νεϋσσατέλ κ.ἄ. Στὴν Οὐγγαρία βρίσκεται ἡ λίμνη Μπάλατον.

Κλίμα - Βλάστηση. Χάρη στὴ βόρεια γερμανικὴ πεδιάδα ἡ ἐπιδραση τοῦ ὠκεανοῦ γίνεται αισθητὴ σὲ ἀρκετὸ βάθος μὲ ἀποτέλεσμα τὸ κλίμα νὰ παίρνει ἐνδιάμεσο χαρακτήρα μεταξὺ ἡπειρωτικοῦ καὶ ὠκεάνειου μὲ μικρές θερμοκρασίες καὶ κανονικότερες βροχές. Ὅσο δμως προχωροῦμε πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης ὑπερισχύει τὸ ἡπειρωτικὸ κλίμα μὲ χειμῶνες ψυχροὺς καὶ χιόνια, καὶ μὲ λίγες βροχές, ποὺ οἱ περισσότερες πέφτουν τὸ καλοκαίρι. Τὸ κλίμα στὶς ψηλές κορυφές τῶν "Αλ-

πεων χαρακτηρίζεται άπό τούς πολικούς χειμῶνες. Οἱ ἀνατολικὲς καὶ νότιες βουνοπλαγιές τῶν Ἀλπεων εἶναι ζεστές καὶ ἡλιόλουστες, ἐνῶ οἱ δυτικὲς εἶναι ψυχρές, ὑγρές καὶ κατάφυτες ἀπὸ δάση.

Ἡ μορφολογία τοῦ ἐδάφους καὶ τὸ κλίμα εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξην μεγάλων δέντρων (πεῦκα, δρῦς, δέξιες κ.τ.λ.). Στὴν περιοχὴν τῶν Ἀλπεων ὑπάρχουν ἐκτεταμένα λιβάδια. Γενικότερα, ἐπειδὴ τὸ κλίμα μεταβάλλεται ἀπὸ τις χαμηλότερες περιοχές πρὸς τις ψηλότερες, ἡ βλάστηση εἶναι κλιμακωτή.

- α) 800 – 900 μ. ὑπάρχουν λιβάδια καὶ μικρὰ δάση ἀπὸ δρῦς καὶ καστανίες.
- β) 900 – 1.200 μ. ὑπάρχουν φυλλοβόλα δέντρα, δρῦς στὰ χαμηλὰ καὶ δέξιες στὰ ψηλότερα.
- γ) 1.200 – 2.000 μ. εύδοκιμοῦν τὰ κωνοφόρα (ἔλατα, δρεινὰ πεῦκα).
- δ) 2.000 μ. καὶ πάνω δὲν ὑπάρχουν δάση ἀλλὰ μικροὶ θάμνοι καὶ χλόη.
- ε) Πάνω ἀπὸ τὰ 2.600 μ. τὸ χιόνι διατηρεῖται δλο τὸ χρόνο καὶ ἡ ζωὴ εἶναι ἀδύνατη ('Αλπικὴ ζώνη).

GERMANIA

Ἡ Γερμανία μετὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο χωρίστηκε σὲ δύο κράτη:
1) τὴ Δυτικὴ Γερμανία ἡ Ὀμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καὶ
2) τὴν Ἀνατολικὴ Γερμανία.

Ἡ γραμμὴ διαχωρισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ Βαλτική, φτάνει ὡς τὴ Βαυαρία, ἀκολουθεῖ τὰ βόρεια σύνορά της καὶ καταλήγει στὴ μεθόριο τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Ἡ Γερμανία συνορεύει πρὸς τὰ δυτικὰ μὲ τὴν Ὀλλανδία, Βέλγιο, Λουξεμβούργο καὶ Γαλλία, πρὸς τὰ νότια μὲ τὴν Ἐλβετία καὶ Αὐστρία, πρὸς τὰ ἀνατολικά μὲ τὴν Τσεχοσλοβακία καὶ Πολωνία, τέλος πρὸς τὰ βόρεια βρέχεται ἀπὸ τὴ Βαλτική καὶ τὴ Β. Θάλασσα καὶ συνορεύει μὲ τὴ Δανία.

Μορφολογία ἐδάφους. Σύμφωνα μὲ τὴ μορφολογία τοῦ ἐδάφους τὴ Γερμανία τὴ χωρίζουμε: α) στὸ βόρειο τμῆμα, δπου ἀπλώνεται ἡ μεγάλη Γερμανικὴ πεδιάδα, β) στὸ κεντρικὸ τμῆμα, δπου ἔχουμε λόφους καὶ πρὸς τὸ κέντρο τὰ δρη **Χάρτς**, καὶ γ) στὴ νότια περιοχὴ, δπου περιλαμβάνονται

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ύψιπεδα πού κλείνονται πρός τὰ νότια άπό τις Βαυαρικές Ἀλπεις. Δυτικά βρίσκεται δὲ **Μέλας Δρυμός** πού σὲ πολλά μέρη σκεπάζεται άπό μελανωπά πυκνά δάση. Ἀνατολικά ἀπλώνεται δὲ **Θουρίγγειος Δρυμός** πού συνεχίζεται μὲ τὸ **Φραγκονικό Δρυμό** ώς τὰ **Μεταλλικά δρη** καὶ μέσα στὸ ἔδαφος τῆς Τσεχοσλοβακίας, δπου βρίσκεται ἡ ψηλότερη κορυφὴ τῆς δλης δροσειρᾶς **Κάιλεμπερκ** μὲ ψηφος 1.243 μ. Ἡ δροσειρὰ αὐτὴ ἔχει ἐκτεταμένα καὶ πλούσια ἐδάφη, πολλές θερμοπηγές καὶ πλούσια κοιτάσματα μεταλλευμάτων (οὐδράνιο). Πρός τὰ ἀνατολικὰ δὲ **Φραγκονικός Δρυμός** πλησιάζει τὸ **Βοημικό Δρυμό**. Ἐδῶ ἀφθονοῦν τὰ παλαιοντολογικά εύρήματα.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Ἡ Γερμανία ἔχει συνολικὰ 160 ποταμούς ποὺ οἱ περισσότεροι εἰναι πλωτοί. Στὴ **Βόρεια Θάλασσα** χύνεται δὲ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Γερμανίας, δ **Ρήνος**. Ἐχει μῆκος 1.298 χιλιομ. καὶ δέχεται πολλοὺς παραπόταμους, ποὺ μερικοὶ εἰναι μεγάλοι ποταμοί, δπως δ **Μοζέλλας** στὰ ἀριστερά του μὲ πολλοὺς παραπόταμους, δ **Νέκκαρ** καὶ δ **Μάιν** στὰ δεξιά. Ὁ παραπόταμος τοῦ Μάιν, **Λέγκνιτς**, μὲ τὴ γνωστὴ διώρυγα τοῦ Λουδοβίκου συνδέθηκε μὲ τὸν **Άλτμυλ** τοῦ Δούναβη· ἔτσι σχηματίστηκε μιὰ συνεχῆς ὁδάτινη ἀρτηρία ἀπό τὸν Εδεσσενο Πόντο ώς τὴ Βόρεια Θάλασσα. Στὴ Βόρεια Θάλασσα χύνονται ἀκόμα δ **Βέζερ** καὶ δ **Ἐλβας**, ποὺ εἰναι πλωτός σ' δλη τὴ διαδρομή του μέσα στὴ Γερμανία.

Στὴ **Βαλτικὴ** χύνονται δ **Τράβε** καὶ δ **Οδερ**, ποὺ σὲ μεγάλο μέρος τῆς διαδρομῆς του ἀποτελεῖ τὰ γερμανοπολωνικά σύνορα. Εἶναι πλωτός σ' δλη τὴ διαδρομή του. Μὲ ἔνα σύστημα ἀπό διώρυγες συνδέεται μὲ τὸν **Ἐλβα** καὶ χάρη σ' αὐτὸν μὲ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς τῆς Γερμανίας. Ἐπίσης μιὰ διώρυγα τὸν ἐνώνει μὲ τὸ Βιστούλα τῆς Πολωνίας.

Στὸν Εδεσσενο χύνεται δ **Δούναβης**. Ὁ Δούναβης διασχίζει τὴ Γερμανία ἀπό τις πηγές του ώς τὴν Αὐστρία, δπου ἐνώνεται μὲ τὸν παραπόταμό του **Ίνν**, πάνω στὰ Γερμανοαυστριακά σύνορα.

Λίμνες. Οἱ λίμνες σχηματίστηκαν μὲ τὰ νερά ποὺ γέμισαν τοὺς κρατῆρες σιησμένων ἥφαιστείων. Οἱ ὡραιότερες λίμνες βρίσκονται γύρω ἀπὸ τὸ Βερολίνο καὶ Πότσδαμ. Ἡ κυριότερη δμως λίμνη εἰναι τῆς **Κωνσταντίας** μεταξὺ τῶν γερμανικῶν, ἐλβετικῶν καὶ αὐστριακῶν συνόρων.

Οἱ ἀκτές. Τὰ παράλια πρός τὴ Βόρεια καὶ Βαλτικὴ θάλασσα εἰναι γενικὰ χαμηλὰ καὶ τελματώδη. Προσβάλλονται ἀπό δυνατοὺς βόρειους ἀνέμους.

Τὰ λιμάνια ἔχουν πάρει τὸ σχῆμα τοῦ χωνιοῦ ἀπὸ τίς παλίρροιες καὶ βρίσκονται στὶς ἐκβολές τῶν ποταμῶν.

Κλίμα. Τὸ κλίμα στὸ δυτικὸ καὶ βορειοανατολικὸ τμῆμα ἐπηρεάζεται ἀπὸ τοὺς θαλάσσιους ἀνέμους καὶ ἔχουμε χειμῶνες ἡπιούς, ἐνῷ στὸ ἀνατολικὸ ἔχουμε πιὸ ψυχρούς. Τὸν πιὸ ἡπιό χειμώνα καὶ ζεστὸ καλοκαίρι ἔχουν οἱ κοιλάδες τῶν ποταμῶν Νέκκαρ, Μάιν καὶ Μοζέλλα, δπου καλλιεργεῖται καὶ τὸ ἀμπέλι. Οἱ βροχὲς εἶναι σχετικὰ ἀφθονες καὶ οἱ περισσότερες πέφτουν τὸ καλοκαίρι. Στὴν κεντρικὴ καὶ νότια περιοχὴ τὸ κλίμα εἶναι ἡπειρωτικό.

ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Έκταση: 247.973 Km²

Πληθυσμός: 61.670.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία Ὄμοσπονδιακή

Πρωτεύουσα: Μπόν μὲ 141.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι καὶ Καθολικοί

Γλώσσα: Γερμανική

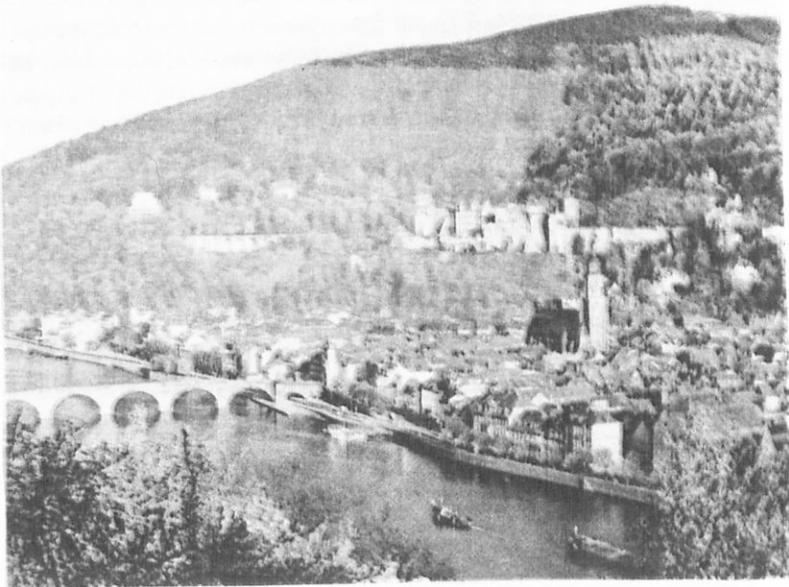
Νόμισμα: Μάρκο

Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ἡ γεωργία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Τὰ 40% τοῦ ἐδάφους της καλλιεργοῦνται μὲ ἄριστο καὶ ἐπιστημονικὸ τρόπο. Χάρη στὴν ἀρδευση καὶ στὰ λιπάσματα τὰ ἄγονα ἐδάφη τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἔγιναν ἀποδοτικά. Καλλιεργοῦνται πατάτες, δημητριακά, ρύζι, ζαχαρότευτλα, λυκίσκος, ἀμπέλια (περιοχὴ Ρήγου), διπλοφόρα καὶ ἄλλα.

Ἡ κτηνοτροφία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη διότι δημιούργησαν μεγάλα λιβάδια, ἀφοῦ κατέστρεψαν σὲ πολλές περιπτώσεις τὴν αὐτοφυὴ χλωρίδα. Ἐκτρέφονται πολλά ζῶα: ὄλογα, βοοειδῆ, πρόβατα, πουλερικά κ.ἄ.

Ἡ ἀλιεία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ γίνεται στὸν Ἀτλαντικὸ καὶ στὴ Βόρεια θάλασσα.

Δάση – Δασοκομία. Τὰ 28% τοῦ ἐδάφους της σκεπάζονται ἀπὸ δάση. Πολὺ πλούσια σὲ δάση εἶναι ἡ περιοχὴ ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τῶν ποταμῶν Ἐλβα καὶ Ὁδερ. Τὰ κυριότερα δέντρα εἶναι ἡ μελία, ἡ δξιά, ἡ δρῦς, ἡ φιλλύρα, τὸ σφενδάμι κ.ἄ. Στὰ νοτιοδυτικά εύδοκιμεῖ ἡ καστανιά καὶ

Εικ. 15. Αποψη Χαιδεμβέργης

στὶς Ἀλπεις τὸ ἔλατο. Ἡ ξυλεία ἐπαρκεῖ στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας καὶ γίνεται καὶ ἐξαγωγή.

Ορυκτὸς πλούτος. Υπάρχουν πλούσια κοιτάσματα μὲν γαιάνθρακες, λιγνίτη, σίδηρο, ψευδάργυρο, χαλκό κ.ἄ. Πετρέλαιο ύπάρχει ἀλλὰ πολὺ λίγο.

Βιομηχανία. Ἡ Δυτικὴ Γερμανία εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ πιὸ βιομηχανικὰ κράτη τῆς Γῆς. Σ' αὐτὸ βοήθησαν τὰ πλουσιότατα κοιτάσματα γαιάνθρακα καὶ ἡ μεγάλη παραγωγὴ ἡλεκτρικῆς ἐνέργειας. Ἐχει τὴ μεγαλύτερη παραγωγὴ ἀπὸ δλα τὰ κράτη τῆς Ευρώπης σὲ χάλυβα, σίδηρο, μηχανές, χημικὰ προϊόντα καὶ αὐτοκίνητα. Ἐπίσης εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένες οἱ βιομηχανίες ποὺ κατασκευάζουν δπλα, διάφορα ἐργαλεῖα, ἡλεκτρικὰ εἰδη, ραδιόφωνα, τηλεοράσεις κ.τ.λ. Ἡ κλωστοϋφαντουργία, ἡ χαρτοποιία, ἡ

Χάρτης 13. Οικονομικός χάρτης Γερμανίας

υαλουργία, ή κατασκευή διπτικῶν δρυγάνων βρίσκονται σὲ ύψηλό ἐπίπεδο ώς πρός τὴν ποιότητα καὶ τὴν παραγωγή.

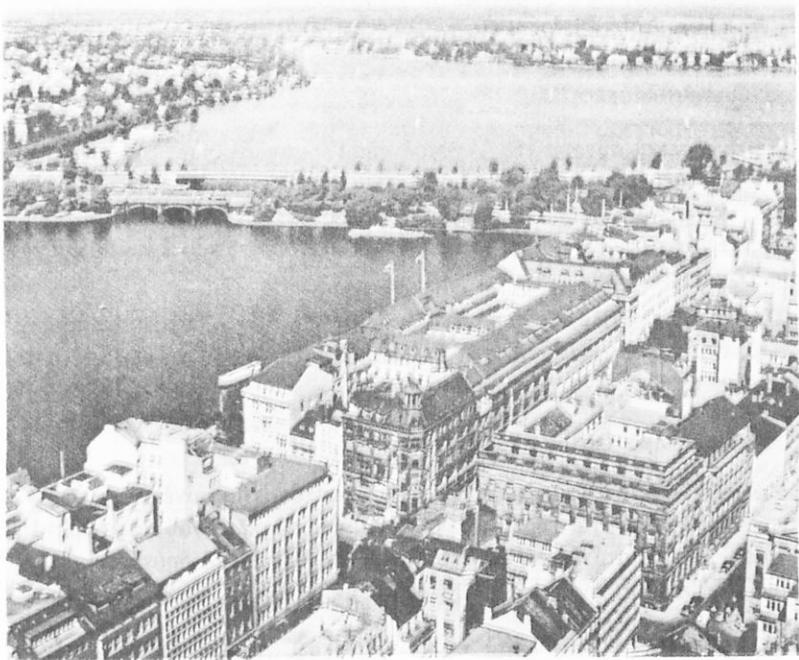
Συγκοινωνία. Ἡ διδική, ἀεροπορική, σιδηροδρομική καὶ ἀκτοπλοϊκή συγκοινωνία εἰναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Πολὺ ἀναπτυγμένη εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ συγκοινωνία μὲ τὶς διώρυγες. Ἡ συγκοινωνία μὲ τὸ ἔξωτερικὸ εἶναι καλὰ δργανωμένη. Ἐκατομύρια ξένοι περιηγητές ἐπισκέπτονται τὴ Δυτικὴ Γερμανία γιὰ ψυχαγωγικούς, οἰκονομικούς καὶ ἐπιστημονικούς λόγους.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει τρόφιμα, καφέ, καπνό, πρῶτες δλες ἵνα τῇ βιομηχανίᾳ τῆς καὶ γενικά προϊόντα διατροφῆς. **Ἐξάγει** βιομηχανοποιημένα εἰδη, μηχανές, ύφασματα, φάρμακα, χημικά προϊόντα, ἡμικατεργασμένα εἰδη κ.τ.λ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ Γερμανοὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς παλαιότερους λαοὺς τῆς Εὐρώπης. Ἀνήκουν στὴν Τευτονικὴ φυλή, ἀλλὰ ἥλθαν σὲ ἐπιμειξία καὶ μὲ ἄλλους λαούς. Συνέβαλαν στὴν ἀνάπτυξη τῶν ἐπιστημῶν καὶ στὴ δημιουργία τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἀνέπτυξαν πολὺ τὴ σύγχρονη μουσικὴ (Μπάχ, Μπετόβεν Μόζαρτ κ.ἄ.). Δέχτηκαν τὴν ἐπίδραση τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἔξειδωσαν πολλοὺς ἀρχαίους ἔλληνες συγγραφεῖς στὴ Λειψία, Βερολίνο καὶ Μόναχο.

Ἡ Δυτικὴ Γερμανία ἀποτελεῖ ὅμοσπονδο κράτος ποὺ ἔγινε τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1949, μετὰ τὴν ἡττα τῆς Γερμανίας κατά τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Περιλαμβάνει τὶς ἔξης παλαιές Γερμανικὲς χῶρες: **Σλέσβιγκ – Χολστάιν, Βαναρία, Σαξονία, Παλατινάτο, Ρηνανία, Σάαρ, Βάδεν, Βυρτεμβέργη, Βεστφαλία, Έσσεν, Μπρουνσβίκη, "Ολντεμπουργκ,** τὶς ἐλεύθερες πόλεις **Ἀμβούργο** καὶ **Βρέμη** καθὼς καὶ ἕνα μέρος τοῦ Βερολίνου (Δυτικὸ τομέα). Κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς περιοχὲς αὐτές ἔχει τὴ δική της τοπικὴ κυβέρνηση. "Ολος δμως δ πληθυσμὸς ἐκλέγει τοὺς βουλευτές τῆς Γερμανικῆς Ὄμοσπονδίας, ἀπὸ τοὺς δποίους προέρχεται ἡ κεντρικὴ κυβέρνηση.

Πόλεις. Πρωτεύουσα τῆς Δυτικῆς Γερμανίας εἶναι ἡ **Μπόν** (Βόννη), ποὺ βρίσκεται δίπλα στὸ Ρήνο καὶ εἶναι ἡ πατρίδα τοῦ Μπετόβεν. Ἀλλες πόλεις εἶναι: τὸ **Ααχεν** στὰ δυτικά τῆς Μπόν, ἡ **Κολωνία**, κέντρο συγκοινωνιῶν μὲ πολλὰ ἔργοστάσια. Στὰ βόρεια τῆς Κολωνίας βρίσκεται ἡ περιοχὴ τοῦ Ρούρ ποὺ εἶναι πολὺ πλούσια σὲ γαιάνθρακα. Εἶναι ἡ περισσότερο ἀναπτυγμένη βιομηχανικὴ περιοχὴ τῆς Δ. Γερμανίας. Πόλεις τῆς περιοχῆς εἶναι τὸ **Ντύσσελντορφ**, ἡ **Βούστερταλ** καὶ τὸ **Έσσεν**. Νοτιοαν-

Εἰκ. 16. "Αποψη Αμβούργου

τολικά τῆς Μπόν είναι ή **Φραγκφούρτη**, που βρίσκεται δίπλα στὸν ποταμὸν Μάιν καὶ είναι ή πατρίδα τοῦ Γκαίτε, τὸ **Άμβούργο**, ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα λιμάνια τῆς Εὐρώπης στὶς ἐκβολές τοῦ Ἐλβα, ή **Βρέμη**, λιμάνι στὶς ἐκβολές τοῦ Βέζερ. Νοτιοανατολικά τῆς Βρέμης βρίσκεται ή πόλη **Άννόβερο**, πρωτεύουσα τῆς Κάτω Σαξωνίας. Στὴ νότια Γερμανίᾳ βρίσκεται τὸ **Μόναχο**, πρωτεύουσα τῆς Βαυαρίας, ή **Νυρεμβέργη**, δπου ἔγινε ή δίκη τῶν ἐγκληματιῶν τοῦ Β' Παγκόσμιου πολέμου, καὶ ή **Στουτγάρδη**. Η Δυτικὴ Γερμανίᾳ ἔχει πολλὰ Πανεπιστήμια, Πολυτεχνεῖα καὶ ἀνώτερα πνευματικὰ ίδρυματα σὲ διάφορες πόλεις τῆς.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Έκταση: 107.901 Km²

Πληθυσμός: 17.040.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία Ανατολικής Γερμανίας

Πρωτεύουσα: Άν. Βερολίνο με 1.100.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Διαμαρτυρόμενοι και Καθολικοί

Γλώσσα: Γερμανική

Νόμισμα: Μάρκο

Τὰ ἀνατολικὰ σύνορα τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας, δπως διαμορφώθηκαν μετά τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο, είναι οἱ ποταμοὶ Νάισσε – Ὅδερ.

Ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία είναι στὴν περισσότερῃ τῆς ἔκταση πεδινῇ. Πρὸς τὰ νότια ὑψώνονται τὰ χαμηλὰ δρη τοῦ Θουρίγγειου Δρυμοῦ καὶ τὰ δρη τῶν Μετάλλων.

Ποταμοί. Οἱ Ἐλβας, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακία, καὶ ὁ Ὅδερ. Καὶ οἱ δύο χύνονται στὴ Βαλτική, δπου χύνεται καὶ ὁ Σπρέ ποὺ διασχίζει τὸ Βερολίνο.

Κλίμα. Γενικὰ ἡπειρωτικό.

Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ἡ γεωργία ἀναπτύσσεται συνέχεια, ἀλλὰ ὑστερεῖ ἀπὸ τῇ γεωργίᾳ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Καλλιεργοῦνται μὲ μεγάλη ἀπόδοση οἱ πατάτες, τὰ ζαχαρότευτλα, τὸ ρύζι καὶ τὰ δημητριακά. Ἡ κτηνοτροφία είναι ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται ἄλογα, ἀγελάδες, χοῖροι, πρόβατα καὶ πουλερικά.

Όρυκτός πλούτος. Ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας βγαίνουν λιγνίτης, γαιάνθρακας, δρυκτὸ ἀλάτι, χαλκός, κασσίτερος, ἄργυρος καὶ νικέλιο. Στὴ Σαξωνία καὶ Θουριγγία ὑπάρχουν δρυχεῖα οὐρανίου.

Ἡ βιομηχανία είναι ἀρκετά ἀναπτυγμένη, δπως καὶ στὴ Δυτικὴ Γερμανία ἀλλὰ σὲ μικρότερο βαθμό.

Τὸ ἐμπόριο είναι ἀναπτυγμένο κυρίως μὲ τὰ σοσιαλιστικὰ κράτη.

Συγκοινωνία. Εχει ἀριστο δόδικο καὶ σιδηροδρομικό δίκτυο. Ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία διασχίζεται ἀπὸ πολλοὺς πλωτοὺς ποταμοὺς (Ἐλβας, Ὅδερ κ.ἄ.), ποὺ συνδέονται μὲ διώρυγες καὶ διευκολύνουν τὴ συγκοινωνία. Ἡ ἀκτοπλοΐα ἔχει μικρὴ κίνηση.

Πόλεις. Πρωτεύουσα είναι τὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τοῦ Βερολίνου. Ἄλλες

πόλεις είναι ή **Λειψία**, ή **Δρέσδη**, τό **Πότσδαμ** κοντά στὸ Βερολίνο, τό **Ρό-στοκ** και ή **Ίένα**, δην βρίσκονται ἐργοστάσια δητικῶν εἰδῶν. Ἡ **Ανατολικὴ Γερμανία** ἔχει πολλὰ Πανεπιστήμια και Πολυτεχνεῖα σὲ διάφορες πόλεις.

Σημείωση. Ἡ Γερμανία νικήθηκε και στοὺς δύο Παγκόσμιους πολέμους. Κατὰ τὸν Α' (1914–1918) ἔχασε μερικὰ ἔδαφη στὴ Δυτικὴ και στὴν Ἡ Ανατολικὴ περιοχὴ και δλες τὶς ἀποικίες ποὺ εἶχε ἔξω ἀπὸ τὴν Εὐρώπη. Κατὰ τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο οἱ νικητὲς τὴν κατέλαβαν και τὴ μοίρασαν σὲ 4 ζῶνες: Ἡ Αμερικανική, Βρετανική, Γαλλική και Ρωσική. Μὲ τὴ Δυτικὴ Γερμανία ὑπογράφτηκε προσωρινὴ συνθήκη ειρήνης ἀπὸ τοὺς Ἡ Αμερικανούς, Βρεταννούς και Γάλλους. Μὲ τὴ συνθήκη αυτὴ ἀναγνωρίζεται Ἡ Δυτικὴ Γερμανία ως ἀνεξάρτητο κράτος, ἀλλὰ παραμένουν ἐκεῖ ἀρκετὲς στρατιωτικὲς δυνάμεις.

Τὸ Δυτικὸ Βερολίνο, δην σταθμεύουν οἱ στρατιωτικὲς δυνάμεις τῶν Ἡ Αμερικανῶν, Ἡ Αγγλῶν και Γάλλων, διοικεῖται ἀπὸ τοπικὴ Κυβέρνηση. Ἐχει ἑκταση 481 Km². Τὸ **Ανατολικὸ Βερολίνο** ἔχει ἑκταση 404 Km². Ἡδῶ ὑπάρχει ή **Ακαδημία** τῶν **Ἐπιστημῶν** τῆς Γερμανίας, περίφημα **Μουσεῖα**, παλαιὸ Πανεπιστήμιο και ἀλλα πνευματικὰ ίδρυματα.

ΕΛΒΕΤΙΑ

Ἐκταση: 41.288 Km²

Πληθυσμός: 6.420.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία Ὀμοσπονδιακή

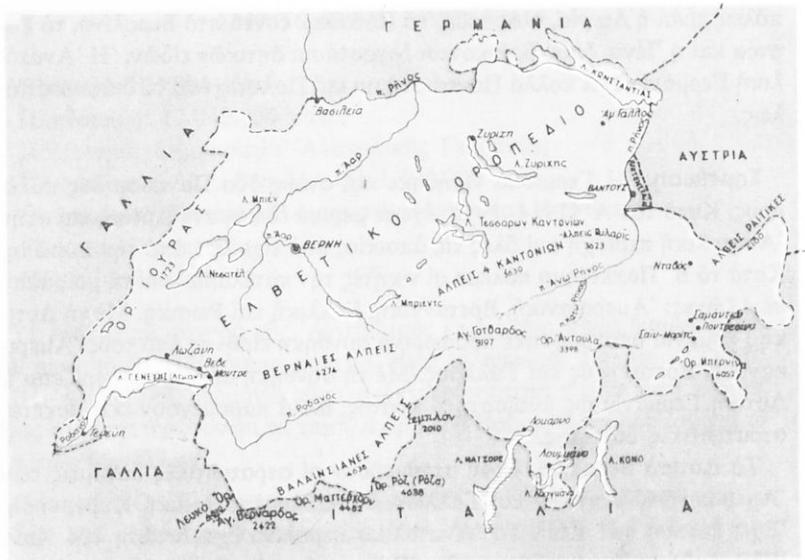
Πρωτεύονσα: Βέρνη μὲ 244.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί, Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Γερμανική, Γαλλική, Ἡ Ιταλική

Νόμισμα: Ἡ Ελβετικὸ φράγκο-

Ἡ **Ἐλβετία** βρίσκεται στὴ βορειοδυτικὴ περιοχὴ τῆς ὁροσειρᾶς τῶν Ἡ Αλπεων και δρίζεται πρὸς τὰ βόρεια ἀπὸ τὴ Γερμανία, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν Αὐστρία και Ἡ Ιταλία, πρὸς τὰ δυτικὰ ἀπὸ τὴ Γαλλία και πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὴν Ἡ Ιταλία.

Χάρτης 14. Έλβετία

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Διαιρεῖται σὲ τρεῖς περιοχές: α) Περιοχὴ τῶν κυρίως Ἀλπεων πρὸς τὰ νότια. β) Περιοχὴ Ἰούρα. Στὴν περιοχὴ αὐτὴ βρίσκεται ὁ Ἐλβετικὸς Ἰούρας ποὺ εἶναι χαμηλὴ δροσειρὰ πρὸς τὴ μεριὰ τῆς Γαλλίας. Τὴν δροσειρὰ αὐτὴ διακόπτουν αὐχένες καὶ τὴ διασχίζουν κοιλάδες. γ) Ἐλβετικὸ δροπέδιο. Αὐτὸ βρίσκεται μεταξὺ τῆς Ἰούρα καὶ τῶν Ἐλβετικῶν Ἀλπεων.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Ο **Ρήνος**. Πηγάζει ἀπὸ τὶς Ἀλπεις, χύνεται στὴ λίμνη τῆς Κωνσταντίας καὶ, καθὼς βγαίνει ἀπ' αὐτῇ, σχηματίζει τὰ βόρεια σύνορα τῆς Ἐλβετίας. Κοντὰ στὴν πόλη τῆς Βασιλείας εἰσέρχεται στὸ Γερμανικὸ ἔδαφος καὶ ρέει κατὰ μῆκος τῶν συνόρων Γερμανίας καὶ Γαλλίας. Ο **Ρήνος** εἶναι ἡ πλωτὴ ὅδος ποὺ ἐνώνει τὴν Ἐλβετία μὲ τὴ Β. Θάλασσα. Ο **Ροδανός**. πηγάζει ἀπὸ τὶς κεντρικὲς Ἀλπεις καὶ σχηματίζει τὴ λίμνη τῆς Γενεύης. Περνᾶ μέσα ἀπὸ τὴ Γαλλία καὶ χύνεται στὴ Μεσόγειο. Ἄλλος ποταμὸς εἶναι ὁ **Άαρ**.

Λίμνες. Οἱ σπουδαιότερες λίμνες εἶναι τῆς **Κωνσταντίας**, τῆς **Ζυρίχης**, **Μπλέν**, **Νεσατέλ** καὶ τῆς **Γενεύης** (**Λέμαν**). Στὶς λίμνες αὐτὲς ὑπάρχει ἀναπτυγμένη ναυσιπλοΐα.

Εικ. 17. Κοιλάδα του Ροδανού στην Έλβετία

Κλίμα. Οι βροχές στήν Έλβετία είναι πολλές και τό ύψος τους κυμαίνεται από 0,80 έως 1,70 μ. Τό κλίμα παρουσιάζει διακυμάνσεις, διότι ύπαρχει ύψομετρική διαφορά στή χώρα, από 200 έως 4.000 μ. Γενικά είναι ήπειρωτικό με πολύ ψυχρό χειμώνα και δροσερό καλοκαίρι, διότι τό έδαφος είναι δρεινό. Πολλές τοποθεσίες προφυλάγονται από τά δρη και είναι κέντρα χειμερινῶν άγώνων ή σταθμοί κλιματοθεραπείας (Νταβός).

Οίκονομική ζωή. Γεωργία — Κτηνοτροφία. Η γεωργία και ή κτηνοτροφία είναι πάρα πολύ άναπτυγμένες. Οι καλλιέργειες γίνονται στά χαμηλότερα τμήματα τῆς χώρας ώς τήν περιοχή που άρχιζουν τά μικρά δάση (800—900μ.). Παράγονται δημητριακά, πατάτες, κρασί και διφθονα δηπωρικά. Τήν κτηνοτροφία τήν ευνοοῦν τά έκτεταμένα λιβάδια που είναι βοσκότοποι μὲ χλόη και άκατάλληλα γιά τή γεωργία. Οί περίφημες άγελά-

δες άντιπροσωπεύουν τό μεγαλύτερο άριθμό των ζώων, που έκτρέφονται έκει, και δίνουν διφθονο γάλα. Τό συμπυκνωμένο γάλα, τό τυρί και τό βούτυρο της Ελβετίας είναι γνωστά σ' δλο τὸν κόσμο. Έκτός από τις άγελάδες έκτρέφονται και γιδοπρόβατα, χοίροι και πουλερικά.

Δασικός πλούτος. Η έκμετάλλευση τῶν δασῶν εἶναι έντατική και γίνεται μὲ επιστημονικὸ τρόπο, ἀλλὰ ή ξυλεία που παράγεται δὲν έπαρκει στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

'Ορυκτός πλούτος. Υπάρχει δρυκτὸ ἀλάτι και λίγο σιδηρομετάλλευμα.

Βιομηχανία. Η Ελβετία έχει καλὴ και συγχρονισμένη βιομηχανία. Οἱ διάφοροι κλάδοι τῆς παράγουν ρολόγια, μηχανές, ύφαντά, ὑποδήματα, φάρμακα και χημικά προϊόντα.

Ηλεκτρικὴ ἐνέργεια. Οἱ Ἀλπεις προίκισαν τὴν Ελβετία μὲ διφθονη ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια, που παράγεται ἀπὸ τὸ λευκὸ ἄνθρακα, τὸν δόποῖο σὲ μεγάλες ποσότητες δίνουν οἱ καταρράκτες. Εἳσι ἀναπληρώνεται ἡ Ἑλλειψη τοῦ δρυκτοῦ ἄνθρακα.

Συγκοινωνία. Η Ελβετία έχει πυκνὸ και σὲ ἀριστη ποιότητα συγκοινωνιακὸ δίκτυο. Η ἡλεκτροκίνηση τῶν σιδηροδρόμων έχει ἐπεκταθεῖ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη χώρα τῆς Εὐρώπης μὲ ἔξαρεση τῇ Νορβηγίᾳ. Πρὸς τὴν Ἰταλία ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ δύο σήραγγες: τῇ σήραγγα τοῦ Σεμπλόν, που έχει μῆκος 19.800 μ., και τῇ σήραγγα τοῦ Ἀγίου Γοργοθάρδου, που έχει μῆκος 15.000 μ. και βρίσκεται σὲ δύσος 1.100 μ. Πρὸς τὴν Αὐστρία ἡ συγκοινωνία γίνεται μὲ τῇ σήραγγα τῆς Ἀλβέργης που έχει μῆκος 10.240 μ. Η Ελβετία χάρη στὸ Ρήγο ἐπικοινωνεῖ μὲ τῇ Β. Θάλασσα και χάρη στὸ Ροδανὸ μὲ τῇ Μεσόγειο. Οἱ ἀεροπορικὲς συγκοινωνίες εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένες.

Τουρισμός. Ο τουρισμὸς εἶναι μὰ ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες πηγὲς ἔθνικου πλούτου. Η ἀνάπτυξή του διφεύλεται στὶς φυσικὲς καλλονές, τὸ ὑγιεῖνο κλίμα και στὸ φιλόξενο ἐλβετικὸ λαό.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει προϊόντα διατροφῆς, γιὰ νὰ ἀναπληρώνει τὶς ἀνάγκες τῆς και πρῶτες διλεξ. Εξάγει βιομηχανοποιημένα κτηνοτροφικὰ προϊόντα, γάλα, τυρί, σοκολάτες, κρέας σὲ κονσέρβες, ρολόγια κ.ἄ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ περισσότεροι Ελβετοὶ κατάγονται ἀπὸ τὴ γερμανικὴ φυλή. Μιλοῦν διάφορες γλῶσσες, ἀλλὰ έχουν ισχυρὴ ἔθνικὴ συνείδηση. Τὸ πολίτευμα εἶναι δημοκρατικό. Η χώρα διαιρεῖται σὲ 25 αὐτοδιοίκητα διαμερίσματα, που λέγονται **Καντόνια** και ἀποτελοῦν διμόσιον δῃ Δημοκρατία.

Πόλεις. Η **Βέρνη**. είναι ή πρωτεύουσα και βρίσκεται κοντά στὸν ποταμὸν **Άαρ**. Η **Ζυρίχη**. βρίσκεται δίπλα στὴν δμώνυμη λίμνη. Η **Βασιλεία** είναι κτισμένη στὶς δύο δχθες τοῦ Ρήνου και κοντά στὰ σύνορα **Έλβετίας** Γαλλίας και Γερμανίας. Η **Γενεύη**. βρίσκεται στὸ νότιο μέρος τῆς δμώνυμης λίμνης, στὴν έξοδο τοῦ Ροδανοῦ ἀπὸ τὴ λίμνη. Είναι ἐδρα πολλῶν διεθνῶν δργανισμῶν. Η **Λωζάνη**. βρίσκεται στὴ βόρεια περιοχὴ τῆς λίμνης τῆς Γενεύης. Οἱ πόλεις **Νταβός**, **Λουκέρνη**, **Μοντραΐ** κ.ἄ. είναι περιφῆμα τουριστικὰ κέντρα. Η **Έλβετία** ἔχει 7 Πανεπιστήμια και 1 Πολυτεχνεῖο (Ζυρίχη).

ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΪΝ

Είναι πριγκιπάτο και βρίσκεται μεταξὺ Έλβετίας και Αὐστρίας. Έχει έκταση 157 Km² και πληθυσμό 20.000 κατ. Εξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Έλβετία ποὺ παραχώρησε σ' αὐτὸ μερικὰ δικαιώματα ἀνεξαρτησίας γιὰ ίστορικοὺς λόγους.

Πρωτεύουσα είναι η **Βαντούζ** ή **Λιχτενστάιν** μὲ 3.600 κατ.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Έκταση: 83.849 Km²

Πληθυσμός: 7.490.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Βιέννη μὲ 1.637.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Καθολικοὶ και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Γερμανικὴ

Νόμισμα: Σελλίνι

Η Αὐστρία βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς Ευρώπης και δρίζεται πρὸς τὰ δυτικὰ ἀπὸ τὸ πριγκιπάτο τοῦ Λιχτενστάιν, τὴν Έλβετία και τὴ Γερμανία. Πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὴν Ιταλία και τὴ Γιουγκοσλαβία. Πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὴν Ούγγαρία και πρὸς τὰ βόρεια ἀπὸ τὴν Τσεχοσλοβακία και τὴ Γερμανία.

Χάρτης 15. Αυστρία

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ περισσότερο ἔδαφος τῆς Αυστρίας ἔναι δρεινό καὶ χωρίζεται σὲ δύο περιοχές: α) **Τὴν Ἀλπικὴν Αὐστρίαν.** Ἡ ψηλότερη κορυφὴ τῶν ἀνατολικῶν Ἀλπεων εἶναι 3.800 μ. καὶ βρίσκεται στὸ κέντρο τῆς δροσειρᾶς. β) **Τὸ πεδινὸ τμῆμα τοῦ ἄνω καὶ κάτω Δούναβη** ποὺ ἀπλώνεται στὸ βορειοδυτικὸ τμῆμα τῆς χώρας.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Δούναβης. Πολλοὶ εἶναι οἱ παραπόταμοι τοῦ Δούναβη. Ἄλλοι διευθύνονται πρὸς τὰ βόρεια, δπως ὁ **Ίνν**, καὶ ἄλλοι πρὸς τὰ ἀνατολικά, δπως ὁ **Μούρ** καὶ ὁ **Δράβος** ποὺ κατεβαίνει ώς τὶς οὐγγρικὲς πεδιάδες.

Λίμνες. Οἱ λίμνες εἶναι πολλές καὶ ἔξαιρετικὰ ωραῖες. Σπουδαιότερες εἶναι ἡ **Νοϊζίντλερ**, ποὺ βρίσκεται στὰ σύνορα μὲ τὴν Ούγγαρια, καὶ ἡ λίμνη τῆς **Κωνσταντίας** ποὺ ἀνήκει καὶ στὴ Γερμανία καὶ στὴν Ἐλβετία.

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι ἡ πειρωτικὸς ἀκόμα καὶ στίς κοιλάδες. Οἱ χειμῶνες ἔχουν μεγάλη διάρκεια καὶ εἶναι πολὺ ψυχροί. Τὰ καλοκαίρια εἶναι σύντομα μὲ ἀρκετὰ ὑψηλὴ θερμοκρασία (18° – 21° C κατὰ μέσο δρο). Βροχὴς καὶ χιόνια πέφτουν ἀρκετά στὸ δυτικὸ τμῆμα.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ἡ γεωργία εἶναι ἀναπτυγμένη καὶ δργανωμένη μὲ ἀριστο τρόπο. Παράγονται δημητριακὰ καὶ πατάτες. Καλλιεργεῖται ἐπίσης τὸ ἀμπέλι καὶ τὰ διπωροφόρα δέντρα. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀναπτυγμένη, δπως καὶ στὴν Ἐλβετία.

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ δάση, δπως στὴν Ἐλβετία, τὰ ἐκμεταλλεύονται μὲ προσοχή. Ἡ μεγαλύτερη ποσότητα ἀπ' τὴν παραγόμενη ξυλεία ἔξαγεται.

Όρυκτὸς πλοῦτος. Υπάρχουν σημαντικὰ κοιτάσματα μὲ σιδηρο, μόλυβδο, δρυκτὸ ἀλάτι, ἀντιμόνιο, ψευδάργυρο, χαλκό, πετρέλαιο, λιγνίτη κ.ἄ.

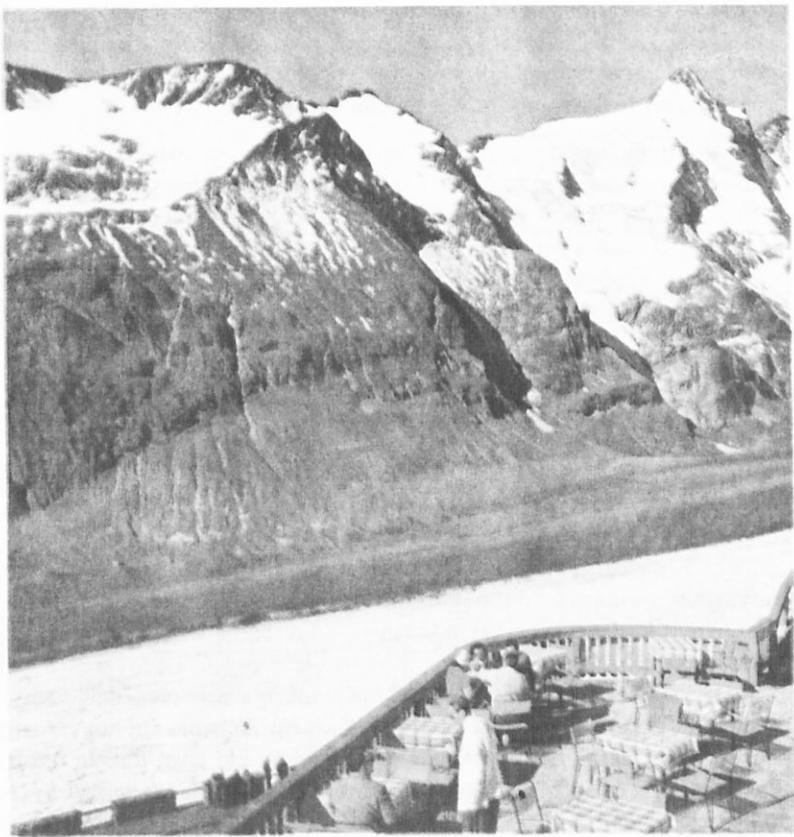
Βιομηχανία. Ἡ βιομηχανία εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ ἡ Αὐστρία εἶναι κυρίως χώρα βιομηχανική. Υπάρχουν πολλὰ ἐργοστάσια ποὺ ἐπεξεργάζονται τὴν ἀφθονη ξυλεία ἢ παράγουν ὄφαντά, χημικὰ προϊόντα, φάρμακα, μηχανές, προϊόντα ὀδαλουργίας κ.τ.λ. Στὴ Βιέννη καὶ τὸ Λίντς ὑπάρχουν ναυπηγεῖα, δπου κατασκευάζονται κυρίως ποταμόπλοια. Ἡ βιομηχανία παίρνει μεγάλες ποσότητες ἡλεκτρικῆς ἐνέργειας ἀπὸ τοὺς καταρράκτες.

Συγκοινωνία. Εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ κυρίως στὶς πεδινὲς περιοχές. Ὁ Δούναβης εἶναι πλωτὸς σ' δῃ τὴν Αὐστρία καὶ πυκνώνει τὴ συγκοινωνία μὲ τὰ ποταμόπλοια. Ἡ Βιέννη, δὲν καὶ εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἔχει σπουδαῖς λιμενικὲς ἐγκαταστάσεις. Ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία εἶναι καλὰ δργανωμένη καὶ ἡ Βιέννη ἔχει πυκνὴ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία μὲ τὸ ἔξωτερικό.

Εμπόριο. Εἰσάγει τρόφιμα καὶ ἔξαγει κτηνοτροφικὰ προϊόντα, ξυλεία καὶ μηχανήματα.

Τουρισμός. Εἶναι καλὰ δργανωμένος. Ἰδιαίτερη κίνηση παρουσιάζει στὴ δυτικὴ περιοχὴ τοῦ Τυρόλου μὲ κέντρα τὸ Ινσιμπρουκ καὶ Σάλτσμπουρκ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ κάτοικοι ἔχουν γερμανικὴ καταγωγή. Ἡ Αὐστρία πρωτοδημιουργήθηκε ως κράτος μετὰ τὸν A' παγκόσμιο πόλεμο (1914–1918), δταν διαλύθηκε ἡ Αὐστροουγγρικὴ Αὐτοκρατορία. Τὸ 1938 τὴν κατέλαβαν οἱ Γερμανοί. Μετὰ τὸ B' παγκόσμιο πόλεμο ἀπόκτησε καὶ πάλι τὴν ἀνεξαρτησία τῆς.

Εἰκ. 18. Ανδριακές Άλπεις

Πόλεις. Ἡ **Βιέννη**· είναι ή πρωτεύουσα καὶ βρίσκεται στὴ Δυτικὴ δχθη τοῦ Δούναβη. Ἡ **Βιέννη** είναι ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα πνευματικὰ καὶ ἐπιστημονικά κέντρα τῆς Εὐρώπης, μὲ πολλὰ καὶ ἀξιόλογα ἱστορικὰ μνημεῖα, ἀνάκτορα καὶ μουσεῖα. Ἐχει τὸ μεγαλύτερο κῆπο τῆς Εὐρώπης. Τὸ **Ίνσμπρουκ**· είναι γραφικὴ πόλη στὶς **Άλπεις** καὶ σπουδαῖο τουριστικὸ κέντρο τῆς ἐπαρχίας τοῦ Τυρόλου. Τὸ **Σάλτσμπουρκ**· είναι ώραία πόλη μὲ θαυμάσια ἀκρόπολη, πατρίδα τοῦ Μόζαρτ. Ἡ **Λίντς**, κοντὰ στὸ Δούναβη, καὶ τὸ **Γκράτς**, μεγάλο βιομηχανικὸ κέντρο.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Έκταση: 93.030 Km²

Πληθυσμός: 10.400.000 κατ.

Πολίτευμα: Λαϊκή Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Βουδαπέστη με 1.900.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Ούγγρική

Νόμισμα: Φλωρίνι

Θέση — Σύνορα. Βρίσκεται στήν κεντρική περιοχή της Εύρωπης και συνορεύει πρός τά νότια με τη Γιουγκοσλαβία, πρός τά δυτικά με την Αύστρια, πρός τά βόρεια με την Τσεχοσλοβακία και πρός τά άνατολικά με τη Ρουμανία και Ρωσία.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Η Ούγγαρια στήν μεγαλύτερή της έκταση είλινει πεδινή. Μιὰ χαμηλὴ δροσειρά ἀρχίζει ἀπό τά νοτιοδυτικά τῆς λίμνης Μπάλατον και συνεχίζεται πρός τά βορειοανατολικά με ἀπομονωμένα δρυῆς. Η δροσειρά αὐτὴ είναι μιὰ προέκταση τῶν Ἀλπεων ποὺ σχηματίζει τὰ λεγόμενα **Ούγγρικά δρη (Ούγγρικὸς Δρυμός)**. Η ούγγρική πεδιάδα καταλαμβάνει τὸ Πανονικὸ λεκανοπέδιο και ἀπλώνεται στὰ νότια και ἀνατολικά τῆς λίμνης Μπάλατον.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Ο Δούναβης και οι παραπόταμοί του. Από αυτοὺς οι σπουδαιότεροι είναι: πρός τά ἀνατολικά δ **Τάις** (Τίσσας) και οι παραπόταμοί του και πρός τά δυτικά δ **Ράμπη**, δ **Σάρβιτς** και δ **Δράβος**. Ο Τάις ἔνωνται μὲ τὸ Δούναβη στὸ Γιουγκοσλαβικὸ ξεφός.

Λίμνες. Η κυριότερη λίμνη είναι η **Μπάλατον** ποὺ ἔχει μῆκος 75 Km. Σ' αὐτὴ διεξάγεται ναυσιπλοῖα.

Κλίμα. Στήν Ούγγαρια ἐπιδροῦν οι κλιματικὲς συνθῆκες τῆς Δυτικῆς Εύρωπης, τῆς Ἀνατολικῆς και τῆς Μεσογείου. Ετσι τὸ κλίμα γίνεται ἐνδιάμεσο μεταξὺ τοῦ ὠκεάνειου και τοῦ ἡπειρωτικοῦ. Οι βροχὲς πέφτουν τὸ Μάιο και Ιούνιο. Οι ύψηλὲς θερμοκρασίες τοῦ καλοκαιριοῦ είναι ἐπικίνδυνες, διότι φυσοῦν δυνατοὶ ἀνεμοὶ ποὺ μεταφέρουν σύννεφα διμούν και καταστρέφουν τὴ συγκομιδή. Τὸ κλίμα τῆς Ούγγαριας ἔχει τὸ ίδιαίτερο χαρακτηριστικὸ διτι τὸ φθινόπωρο διαρκεῖ πολὺ και εύνοεῖ τὸ ώριμα-σμα τῶν σταφυλιῶν και τῶν φρούτων.

Χάρτης 16. Οινοχοΐα

Οίκονομική έξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία – 'Αλιεία. Η Ούγγαρια είναι κυρίως γεωργική χώρα και ή καλλιεργήσιμη έκτασή της φτάνει στα 65% του έδαφους της. Κυριότερα γεωργικά προϊόντα είναι τὰ δημητριακά, οἱ πατάτες, τὰ ζαχαρόπευτλα, δὲ καπνός καὶ τὸ βαμβάκι. Η κτηνοτροφία είναι άναπτυγμένη. Αὐτό διφεύλεται στὸ δτὶ τὰ 20% τῆς ὥρας είναι βοσκότοποι μὲ πυκνὸ χορτάρι. Εκτρέφονται μεγαλόσωμα ἄλογα (συγγρικά ἄλογα), βοοειδή, χοῖροι, πρόβατα καὶ πουλερικά. Η ἀλιεία είναι καλὰ δργανωμένη στὴ λίμνη Μπάλατον καὶ στοὺς ποταμοὺς Δούναβη καὶ Τάις. Στὰ δάση (65%) γίνεται έμπορική ἐκμετάλλευση.

Όρυκτός πλοῦτος. Ή Ούγγαρια δὲν έχει πολλά δρυκτά και μέταλλα.
Υπάρχουν μεγάλες ποσότητες άπο βωξίτη και μικρές άπο σίδηρο. Βγάζει
έπισης πετρέλαια (τέταρτη στην Εύρωπη) και έχει κοιτάσματα με λιθάν-
θρακα και λιγνίτη.

Βιομηχανία. Υπάρχει βιομηχανία ζάχαρης και άλλων τροφίμων, καπνού, ύφασμάτων ἀπό βαμβάκι, μαλλί καὶ τεχνητό μετάξι (ραγιόν). Είναι επίσης ἀναπτυγμένη ἡ βιομηχανία γεωργικῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων, ἡ λεκτρικῶν συσκευῶν κ.τ.λ. Ο ἔηλεκτρισμὸς σημειώσει ποόδοι

Ἐμπόριο. Ἐξάγει σιτάρι, κτηνοτροφικά προϊόντα, διάφορα ἐργαλεῖα, γεωργικές μηχανές κ.ἄ. Εἰσάγει βιομηχανικές όλες, μηχανήματα κ.ἄ.

Συγκοινωνία. Τό συγκοινωνιακό δίκτυο είναι πυκνό και συμπληρώνεται με τους πλωτούς ποταμούς. Στις άεροπορικές έπικοινωνίες κύριος άερολιμένας είναι τό **Φερίχεγκω**, ξε ό από τή Βουδαπέστη.

Πολιτική έξέταση. Οι Ούγγροι είναι κράμα Μαγυάρων και Μογγόλων. Οι Μαγυάροι έγκαταστάθηκαν γύρω στά 895 μ.Χ. και οι Μογγόλοι, πού ήλθαν άπό τήν 'Ανατολή, γύρω στά 1241.

Τό 1699 άπελυθερώθηκε άπό τους Τούρκους πού τήν είχαν καταλάβει τό 1526. Από τό 1699 έως τό 1918 ήταν μέρος τής Αδστροουγγρικῆς μοναρχίας και τό 1918 έγινε άνεξάρτητο κράτος. Οι Ούγγροι άγαπούν τή μουσική. Ιδιαίτερη έπιδοση σ' αυτή έχουν οι Τσιγγάνοι τής Ούγγαριας.

Πόλεις. Η Βουδαπέστη· βρίσκεται στό κέντρο τής χώρας, πάνω στίς δύνεις του Δούναβη (ή Βούδα και ή Πέστη). Είναι άπό τίς ωραιότερες πόλεις τής Ευρώπης με 'Ακαδημία, Έπιστημῶν, Πανεπιστήμιο, Πολυτεχνεῖο και δλλα πνευματικά ίδρυματα. Άλλες πόλεις είναι: **Νίσκολκ, Ζέγκεντ, Ράσπ, Πέκες** κ.ά.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

Έκταση: 127.869 Km²

Πληθυσμός: 14.480.000 κατ.

Πολίτευμα: Σοσιαλιστική Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Πράγα με 1.033.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί, άρκετοι Διαμαρτυρόμενοι και λιγοι Ιουδαίοι

Γλώσσα: Τσεχική, Σλοβακική

Νόμισμα: Κορώνα

Θέση—Σύνορα. Η Τσεχοσλοβακία βρίσκεται στό κέντρο τής Ευρώπης και συνορεύει πρός τά δυτικά με τή Γερμανία, πρός τά νότια με τήν Αυστρία και Ούγγαρια, πρός τά άνατολικά με τή Ρωσία και πρός τά βόρεια με τήν Πολωνία.

Μορφολογία τοῦ έδαφους. Η Τσεχοσλοβακία άποτελεῖται άπό ένα δροπέδιο πού έχει μέτριο ύψος και τό περιβάλλουν δρη.

Χάρτης 17. Τσεχοσλοβακία

Τὸ νοτιοδυτικὸ καὶ βορειοδυτικὸ τμῆμα τὸ καταλαμβάνει τὸ Βοημικὸ δροπέδιο καὶ περιλαμβάνει πρός τὰ νοτιοδυτικά τὸ **Βοημικὸ Δρυμὸ** μὲ ψηλότερη κορυφὴ τὸ **Γιαβόρ** (1.458 μ. ὅψος), πρός τὰ βορειοδυτικά τὰ **Μεταλλικὰ δρη** μὲ ψηλότερη κορυφὴ τὴν **Κλίνοβστε** (1.244 μ. ὅψος) καὶ τὰ **Σουδητικὰ δρη** μὲ ψηλότερη τὴν κορυφὴ τῶν **Γιγάντων** (1.662 μ.). Τὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τὸ καταλαμβάνουν τὰ **Καρπάθια** ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Δούναβη, κοντά στὴ Μπρατισλάβα, καὶ καταλήγουν στὰ Πολωνικὰ Καρπάθια (δρη **Τάτρα**, μεγαλύτερο ὅψος 2.663 μ.). Τὰ δρη αὐτὰ διασχίζουν στὴ μέση σχεδὸν τὴν Τσεχοσλοβακία καὶ σχηματίζουν τὰ σύνορα μεταξὺ Μοραβίας καὶ Σλοβακίας.

Έτσι διακρίνουμε τρεῖς περιοχές: α) τῆς **Βοημίας** πρὸς τὰ δυτικά, β) τῆς **Μοραβίας** στὸ κέντρο καὶ γ) τῆς **Σλοβακίας** πρὸς τὰ ἀνατολικά. Ή Βοημία ἀποτελεῖ δροπέδιο, ἡ Μοραβία ἐκτεταμένη πεδιάδα, ποὺ ἐνώνεται πρὸς τὰ νότια μὲ τὴν οὐγγρικὴν πεδιάδα, καὶ ἡ Σλοβακία τὴν πιὸ ἀγονη καὶ δρεινὴν περιοχὴν τῆς χώρας.

Ύδρογραφία. Κυριότεροι ποταμοὶ εἰναι δὲ **Ἐλβας**, δὲ **Οδερ** καὶ δὲ **Δούναβης** ποὺ σχηματίζει τὸ τμῆμα τῶν συνόρων μὲ τὴν Οὐγγαρία. Ἀλλοι ποταμοὶ εἰναι δὲ **Μολδάβας**, παραπόταμος τοῦ Ἐλβας στὴ Βοημία, καὶ δὲ **Μοράβας**.

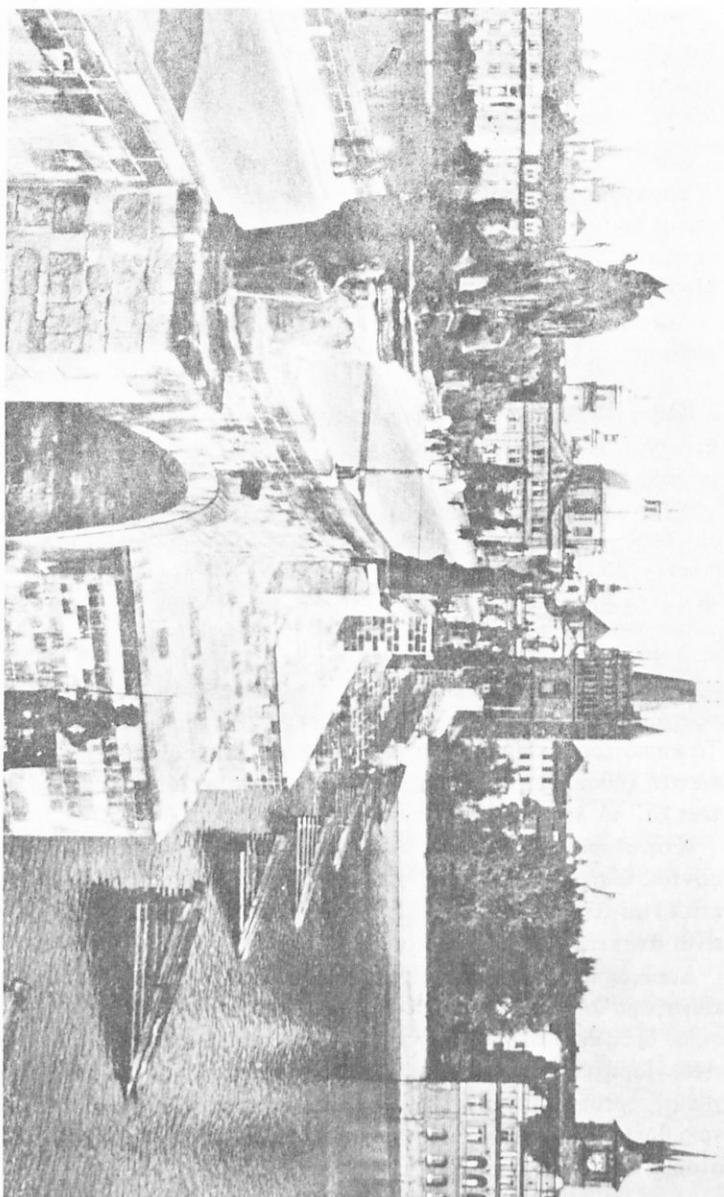
Λίμνες. Οἱ λίμνες εἰναι ἐλάχιστες καὶ βρίσκονται στὰ δρη, δπως ἡ **Σουμάβα** καὶ ἡ **Τάτρα**.

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἰναι ἡπειρωτικὸ μεταξὺ τοῦ ὠκεάνειου τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ ἡπειρωτικοῦ τῆς Ἀνατολικῆς. Ό χειμώνας εἶναι πιὸ ψυχρὸς ἀπὸ τὸ χειμώνα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ ἀπέχει ἀπὸ τὸν πολὺ ψυχρὸ χειμώνα τῆς Ρωσίας. Τὸ καλοκαίρι εἶναι ζεστό, ἀλλὰ ἡ θερμοκρασία δὲ φτάνει τὸ ὑψος τῆς θερμοκρασίας τῶν οὐγγρικῶν πεδιάδων. Οἱ βροχὲς δὲν εἰναι πολλές, ἀλλὰ πέφτουν σὲ κανονικὰ διαστήματα, κυρίως τὸ καλοκαίρι.

Οἰκονομικὴ ἔξεταση. Γεωργία. Ή γεωργία εἶναι ἀναπτυγμένη. Ἐπικρατοῦν εὐνοϊκὲς κλιματολογικὲς συνθῆκες καὶ οἱ πεδιάδες εἶναι εὔφορες. Τὰ κυριότερα προϊόντα εἶναι τὸ κριθάρι, ποὺ χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικά στὴ ζυθοποιία, τὸ σιτάρι, ἡ βρώμη, ἡ σίκαλη, οἱ πατάτες, τὰ ζαχαρότευτλα, τὸ λινάρι, δὲ λυκίσκος καὶ τὰ φροῦτα.

Κτηνοτροφία – Ἀλιεία. Ή κτηνοτροφία εἶναι ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται: ἄλογα, χοῖροι, πρόβατα καὶ βοοειδῆ, κυρίως στὴ Σλοβακία, καὶ πολλὰ πουλερικὰ καὶ κουνέλια στὴ Βοημία. Στὶς μικρὲς βοημικὲς λίμνες εἶναι ἀναπτυγμένη ἡ ἰχθυοτροφία.

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ δάση καταλαμβάνουν τὸ 1/3 τῆς χώρας. Ἀπὸ τὰ κωνοφόρα ύπερτεροῦν τὰ δάση μὲ πεῦκα, ἐνῶ ἀπὸ τὰ πλατύφυλλα τὰ δάση μὲ δρῦς καὶ φηγούς. Ή ἐκμετάλλευσή τους γίνεται μὲ τρόπο συστηματικό. Παράγεται ξυλεία σὲ μεγάλες ποσότητες, ποὺ τροφοδοτεῖ τὴ βιομηχανία χάρτου, κυτταρίνης κ.τ.λ. Μέσα στὰ δάση διατηροῦνται ἀκόμα ἀγρια θηρία, δπως ἡ ἀρκούδα, δὲ ρῆσος (λύγξ), δὲ αἴλουρος, τὰ ἐλάφια, οἱ κάστορες κ.ἄ.

Εἰκ. 19. "Αποψη Πράγας

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

αράνει

Όρυκτός πλούτος. Η Τσεχοσλοβακία είναι μιά άπο τις σημαντικότερες χώρες της Εδρώπης στο δευτερεύοντα πλούτο. Υπάρχουν πλούσια κοιτάσματα με γαιάνθρακα, λιγνίτη, χρυσό, αργυρό, γραφίτη, σίδηρο, κασσίτερο, ύδραργυρο, κοβάλτιο, νικέλιο, πολύτιμους λίθους και πισουρανίτη, που δίνει το οθράνιο άπο τό δρόπο παράγεται ή πυρηνική ενέργεια.

Βιομηχανία. Η Τσεχοσλοβακία είναι κυρίως βιομηχανική χώρα. Έχει πολλά έργοστάσια πού κατασκευάζουν μηχανές, ύφασματα, χαρτί. Αναπτυγμένη είναι έπισης ή ύαλουργία και ή βιομηχανία ειδῶν πορσελάνης, δηλατών, αυτοκινήτων κ.τ.λ.

Συγκοινωνία. Η Τσεχοσλοβακία έχει ένα άπο τα πυκνότερα συγκοινωνιακά δίκτυα της Εδρώπης. Τό διδικό, σιδηροδρομικό και ποταμοπλοϊκό δίκτυο είναι άναπτυγμένα. Έπισης είναι άναπτυγμένη ή αεροπορική συγκοινωνία. Οι ποταμοί και οι έσωτερικές διώρυγες ένωνουν τη χώρα με τὸν Εξεινο πόντο και τὴ Βόρεια θάλασσα.

Έμποριο. Εξάγει σὲ άριστη ποιότητα βιομηχανικά προϊόντα κάθε μορφῆς και εισάγει πρῶτες διλες, βαμβάκι, μαλλί, έλαστικό κόμμι, πετρέλαιο κ.τ.λ.

Πολιτική έξέταση. Οι κάτοικοι είναι Τσέχοι και Σλοβάκοι, σλαβικῆς καταγωγῆς, που έγκαταστάθηκαν έκει κατά τὸν 5ο αιώνα. Ήταν ύποταγμένοι στοὺς Γερμανοὺς ή Αύστριακούς γὰ 1.100 έτη. Τὸ 1918 ἀπετέλεσαν άνεξάρτητο κράτος.

Πόλεις. Η Πράγα είναι πρωτεύουσα και βρίσκεται στὶς δυτικές τοῦ Μολδάβια ποταμοῦ. Είναι σπουδαῖο ποτάμιο λιμάνι και βιομηχανική πόλη. Έχει μεγαλοπρεπή δημόσια κτίρια, Πανεπιστήμιο και ἄλλα έπιστημονικά και καλλιτεχνικά ίδρυματα. Άλλες πόλεις είναι: Μπρατισλάβα, ποτάμιο λιμάνι στὸ Δούναβη, Μπρνό, βιομηχανικό κέντρο, Πλσεν, κέντρο ζυθοποίιας και πολεμικῆς βιομηχανίας (έργοστάσια ΣΚΟΝΤΑ), Κάρλοσπαντ και Μάριενμπατ, περίφημες λουτροπόλεις.

Γενική έπισκόπηση καὶ συμπεράσματα Η μορφὴ τοῦ έδαφους τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης είναι περίπλοκη.

- Στὸ Νότο είναι ή δροσειρὰ τῶν Ἀλπεων.
- Στὸ κέντρο είναι οἱ πεδιάδες, που ἔγιναν άπο τὶς προσχώσεις, και τὰ

λεκανοπέδια ή βαθύπεδα πού τά πλαισιώνουν οι δροσειρές τής πρωτογενούς περιόδου.

γ) Στὸ Βορρὰ βρίσκεται μιὰ πλατιὰ πεδιάδα ποὺ σχηματίστηκε ἀπὸ τοὺς παγετῶνες κατὰ τὸν καινοζωικὸν αἰώνα.

Συγκεντρώνονται λοιπὸν στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη δλα τὰ κύρια στοιχεῖα τῆς μορφῆς τοῦ ἐδάφους: οἱ ψηλές, ἀπόκρημνες καὶ ἀπότομες δροσειρές τῆς Νότιας Εὐρώπης, τὰ παλαιὰ δρη τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ οἱ τεράστιες πεδιάδες τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Κάθε περιοχὴ παίζει καὶ ἔνα ἴδιαίτερο ρόλο στὴν δλη ἀνάπτυξη τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

Α΄ Οἱ Ἀλπεις: α) μὲ τὴν ἀφθονη καὶ ἔξαιρετικὴ βοσκὴ ποὺ ἔχουν οἱ πλαγιές τους, β) μὲ τὴν ὑπέροχη φύση τους, γ) μὲ τοὺς καταρράκτες τους, συντελοῦν στὴν ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας, τῆς βιομηχανίας κτηνοτροφικῶν εἰδῶν, τοῦ τουρισμοῦ καὶ στὴν παραγωγὴ ὑδροηλεκτρικῆς ἐνέργειας.

Β΄ Ἡ κεντρικὴ περιοχή, μὲ τὶς βαθιές καὶ εὔφορες κοιλάδες (Ρήνου, Ἐσσεν, Βοημίας κ.ἄ.) καὶ τὰ δάση (Μέλας Δρυμός, δάση Βοημίας κ.τ.λ.), συντελεῖ στὴν ἀνάπτυξη τῆς γεωργίας – δασοκομίας καὶ τῆς βιομηχανίας χάρη στὸν πλούσιο δρυκτὸ πλοῦντο (μόλυβδος, ἄργυρος, χαλκός, ἀνθρακας κ.τ.λ.).

Γ΄ Οἱ βόρειες πεδινές περιοχές, χάρη στὸ πλούσιο ἔδαφος καὶ ὑπέδαφός τους (ποτάσσα, πετρέλαιο, λιγνίτης, ἀνθρακας κ.τ.λ.), συντελοῦν στὴν ἀνάπτυξη τῆς γεωργίας – κτηνοτροφίας καὶ βιομηχανίας.

Ἡ πεδιάδα αυτή, οἱ κοιλάδες τῶν Ἀλπεων, οἱ διάφορες ἄλλες κοιλάδες καὶ τὰ βαθύπεδα, καθὼς καὶ τὸ ποτάμιο σύστημα, ἐπιτρέπουν τὴν εδκολη ἐπικοινωνία τῶν διαφόρων περιοχῶν τῆς ζώνης αυτῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τὸ ἔξωτερικό (ἀνάπτυξη συγκοινωνίας ἐσωτερικοῦ – ἔξωτερικοῦ, σιδηροδρομική, ποταμοπλοϊκή, ἀεροπορική, ναυσιπλοϊκή).

Ἡ Κεντρικὴ Εὐρώπη εἶναι ἀκόμη μιὰ ἐνδιάμεση ζώνη ἀπὸ τὴν ἀποψη τῶν λαῶν. Ἀρχικά στὴν περιοχὴ αυτὴ ἐγκαταστάθηκαν οἱ Γερμανοί, μεταξὺ Ἐλβα καὶ Ρήνου, καὶ ξαπλώθηκαν ἀργότερα πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ὡς τὴν Ἐσθονία, Λεττονία καὶ Λιθουανία, στὴ Βαλτική.

Κατὰ τὸ Μεσαίωνα ἐφτασαν στὸν Ἐλβα οἱ Σλάβοι ποὺ σιγὰ σιγὰ διώχτηκαν καὶ παρέμειναν μόνο στὸ κέντρο τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, στὴ Βοημία καὶ Σλοβακία.

‘Αποτέλεσμα τῶν ἀναταραχῶν αὐτῶν ἦταν ἡ μεγάλη ἀστάθεια τῶν συνόρων, δπως συνέβη καὶ κατὰ τὸ Β’ Παγκόσμιο πόλεμο, ποὺ ἐκτός ἀπὸ τὴν μεταβολὴ τῶν συνοριακῶν στοιχείων τῶν κρατῶν, ἔγιναν καὶ μεγάλες μετακινήσεις πληθυσμοῦ. Δέκα ἑκατομμύρια Γερμανοί ἐκτοπίστηκαν ἀπὸ τὴν Πολωνία, Βοημία καὶ τὰ Βαλτικά κράτη. Τὸ τμῆμα αὐτὸῦ ἀκόμα καὶ σήμερα εἶναι μοιρασμένο στὴ Δύση καὶ Ἀνατολὴ μὲ διάφορα πολιτικοοικονομικὰ συστήματα. Οἱ κάτοικοι τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης εἶναι ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους τοῦ σημερινοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ συναγωνίζονται τοὺς Ἀγγλοσάξωνες καὶ τοὺς Βορειοαμερικανούς.

ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Μὲ τὸν τίτλο αὐτὸς ἔξετάζουμε τὸ βρεταννικὸ ἀρχιπέλαγος, τὴ Γαλλία, τὸ Βέλγιο, τὴν Ὀλλανδία καὶ τὸ Λουξεμβούργο.

Α. Θαλάσσια περιοχή. Οἱ θάλασσες τῶν περιοχῶν αὐτῶν εἰναι ἀβαθεῖς. Οἱ πυθμέναι τους, κυρίως στὴ Βόρεια θάλασσα, εἰναι γεμάτος ἀπὸ ζῶντα ἄμμου, ποὺ ἀποτελοῦν σοβαρὸ ἐμπόδιο στὴ ναυσιπλοΐα. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν γίνονται Ισχυρὲς παλιρροιες μὲ ἀποτέλεσμα ἡ θάλασσα νὰ κατακλύζει τὶς χαμηλές ἀκτές καὶ νὰ φτάνει ὡς τὶς κοιλάδες τῶν ποταμῶν. Τέσσι δημιουργήθηκαν λιμάνια στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ξηρᾶς καὶ σὲ ἀπόσταση 80–100 Km ἀπὸ τὰ παράλια (Λονδίνο, Ἀμβούργο). Τὸ νερὸ ποὺ εἰσχωρεῖ στὴν ξηρά, στὶς ἀκτές τῆς Βόρειας θάλασσας φτάνει τὰ 2–6 μ., ἐνῶ στὸ Κάρδιφ τὰ 11 μέτρα. Οἱ θαλάσσιες αὐτές περιοχές ἀποτελοῦν ἔνα τεράστιο ἰχθυοτροφεῖο, δπου ἀλιεύονται κάθε χρόνο μεγάλες ποσότητες ἀπὸ βακαλάους, μορούνες, τόνους, γλῶσσες, ρέγγες, σαρδέλες κ.ἄ.

Β. Πεδιάδες. Οἱ πεδιάδες καταλαμβάνουν τὸ νοτιοανατολικὸ τμῆμα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τὴ Βόρεια Γαλλία καὶ συνεχίζονται πρὸς τὸ Βέλγιο, Ὀλλανδία, Γερμανία κ.τ.λ. Γιὰ τὸ σχηματισμὸ τους μιλήσαμε στὰ γενικὰ τῆς Κεντρικῆς Ευρώπης. Προσθέτουμε δτὶ τὸ ὑπέδαφός τους ἀποτελεῖται ἀπὸ θαλάσσιες προσχώσεις, ποὺ ἔγιναν κατὰ τὴ δευτερογενὴ ἢ τριτογενὴ περίοδο, ἐνῶ τὰ ἐπιφανειακὰ στρώματά τους εἰναι σχηματισμοὶ ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τοὺς παγετῶνες κατὰ τὴν τεταρτογενὴ περίοδο.

Γ. Τὰ δρη ἀποτελοῦνται ἀπὸ χαμηλές κορυφὲς ποὺ οἱ περισσότερες εἰναι ἐπίπεδες καὶ σκεπάζονται ἀπὸ στέπες ἢ μέτριες βοσκές. Τὰ δρη αὐτὰ σχηματίστηκαν κατὰ τὸν παλαιοζωικὸ αἰώνα.

ΓΑΛΛΙΑ

Έκταση: 547.026 Km²

Πληθυσμός: 51.700.000 κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Παρίσι, με 7.440.000 κατ. (Παρίσι – Προάστεια)

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

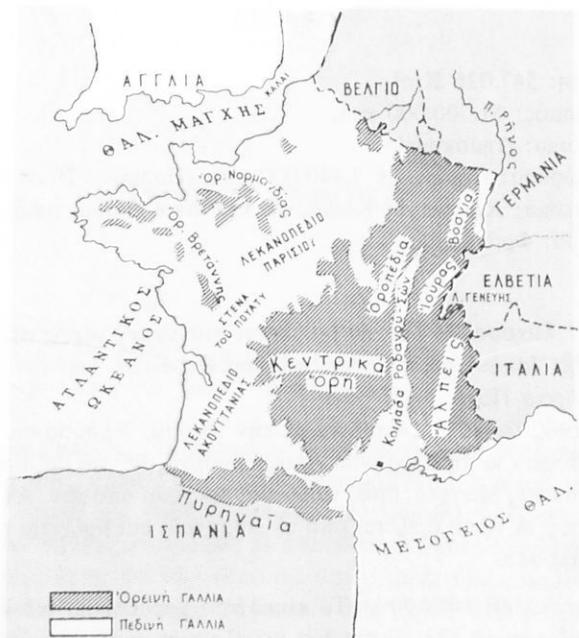
Νόμισμα: Φράγκο *s, r, u, n*

Θέση - Σύνορα. Η Γαλλία βρίσκεται στό δυτικό μέρος της Ευρώπης, βόρεια της Ισπανίας και σε ίση περίπου απόσταση από τὸν Ισημερινό και τὸ Βόρειο Πόλο.

Συνορεύει: Πρός τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴν Ιταλία, Έλβετία καὶ Γερμανία, πρός τὰ βόρεια μὲ τὴ Γερμανία, Λουξεμβούργο, Βέλγιο καὶ βρέχεται ἀπὸ τὴν θάλασσα τῆς Μάγχης, πρός τὰ δυτικὰ βρέχεται ἀπὸ τὸν Ατλαντικὸ ωκεανό, πρός τὰ νότια δρίζεται ἀπὸ τὰ Πυρηναῖα καὶ βρέχεται ἀπὸ τὴ Μεσόγειο θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ κυριότερο χαρακτηριστικὸ εἶναι διτὶ ύπαρχει στὸ κέντρο τῆς χώρας ἔνα μεγάλο γρανιτικὸ δροπέδιο μὲ ὑψος 800–1000 μ. (Κεντρικὰ δρη). Τὸ κεντρικὸ δροπέδιο περιβάλλει ἡφαιστειογενὴ ὑψώματα ποὺ ἡ ψηλότερή τους κορυφὴ εἶναι τὸ Σανσύ (1.886 μ.). Τὸ δροπέδιο αὐτὸ ἔχει ἔκταση 80.000 Km² καὶ ἀποτελεῖ κατὰ κάποιο τρόπο τὸ ὄνδραγωγεῖο τῆς Γαλλίας. Σχεδὸν δλοι οἱ μεγαλύτεροι ποταμοὶ τῆς Γαλλίας τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τὰ κεντρικὰ δρη. Πρός τὰ βορειοδυτικὰ τὸ κεντρικὸ δροπέδιο ἐνώνεται μὲ τὰ δρη τῆς Βρεταννῆς καὶ τὰ δρη τῆς Νορμανδίας. Πρός τὰ βορειοανατολικὰ μὲ δροσειρὲς καὶ δροπέδια ἐνώνονται τὰ Κεντρικὰ δρη μὲ τὰ Βόσγια δρη καὶ τὸ δροπέδιο τῆς Λωραίνης. Πρός τὰ νότια καὶ ἀνατολικὰ κλείνουν τὸ γαλλικὸ δροπέδιο ψηλές δροσειρές, δπως τὰ Πυρηναῖα, ποὺ βρίσκονται στὰ ισπανικὰ σύνορα καὶ φτάνουν στὸ ὑψος τῶν 2.500 μ. ἥως 3.500 μ., καὶ οἱ **Άλπεις**, ποὺ βρίσκονται στὰ ιταλικὰ σύνορα μὲ ψηλότερη κορυφὴ τους τὸ Λευκό δρος (4.810 μ.) πάνω στὸ γαλλικὸ ἔδαφος. Πρός τὰ βόρεια τῶν Αλπεων ἀπλώνεται σὲ σχῆμα τόξου ἡ δροσειρὰ τοῦ **Ιούρα** ποὺ φτάνει τὰ 1.600–1.800 μ. ὑψος.

Πεδινὴ περιοχή. Πρός τὸ νότιο, τὸ δυτικὸ καὶ βορειοδυτικὸ τμῆμα τοῦ δροπεδίου ἀπλώνονται οἱ πεδιάδες τοῦ Γαρούνα, τοῦ Λείγηρα καὶ τῶν παραποτάμων τους, καθὼς καὶ τὸ λεκανοπέδιο τοῦ Παρισίου ποὺ διασχίζει δ

Χάρτης 18. Γεωμορφολογικός χάρτης Γαλλίας

ποταμός Σηκουάνας. Πρὸς τὰ ἀνατολικὰ εἶναι ἡ κοιλάδα τοῦ Σών καὶ νοτιότερα τοῦ Ροδανοῦ. Ὁλες οἱ πεδιάδες εἶναι εῦφορες, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πεδιάδα τοῦ Γαρούνα, δπου ὑπάρχουν ἀμμώδεις ἄγονες ἐκτάσεις ποὺ λέγονται **Λάνδεις**.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Τὸ γαλλικὸ ἔδαφος τὸ διαρρέουν πολλοὶ ποταμοὶ ποὺ κατεβαίνουν ἀπὸ τὰ δρη καὶ τροφοδοτοῦνται ἀπὸ τις πηγές, τις βροχές καὶ τὰ παροδικά χιόνια. Ὁ **Ροδανὸς** μόνο τροφοδοτεῖται ἀπὸ τοὺς παγετῶνες τῶν Ἀλπεων. Οἱ σπουδαιότεροι ποταμοὶ εἶναι: δ **Ρῆνος**, **Μοζέλας**, **Μόζας**, **Μάρνης**, **Σηκουάνας**, **Λείγηρας**, **Γαρούνας**, **Ροδανὸς** καὶ **Σών**, ποὺ ἐνώνεται μὲ τὸ Ροδανό. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς εἶναι ἡρεμοὶ καὶ πλωτοὶ στὰ μεγαλύτερα τμήματά τους. Ἀκόμα χάρη στὴ σύνδεσή τους μὲ διώρυγες ἐνώνεται ἡ Μεσόγειος μὲ τὴ **Μάγχη** (διώρυγα Νάντης – Βρέστης), τὸν **Ατλαντικὸ** (διώρυγα Ροδανοῦ – Γαρούνα) καὶ μὲ τὸ **Ρῆνο**.

Λίμνες. Η Γαλλία δὲν έχει μεγάλες λίμνες. 'Ανήκει σ' αυτή τὸ νότιο τμῆμα τῆς λίμνης τῆς Γενεύης. 'Επίσης ἡ μεγαλύτερη λίμνη τῆς εἶναι ἡ λίμνη τοῦ Μπουρζέ (45 Km² έκταση).

Άκτες. Η Γαλλία σχηματίζει ἀκανόνιστο ἔξαγωνο ποὺ περιβρέχεται ἀπὸ τις τρεῖς πλευρές του. Οἱ ἀκτὲς τῆς Γαλλίας ἐκτείνονται σὲ μῆκος 2.700 Km. Τὸ μεγαλύτερο μῆκος τους βρίσκεται στὸν Ἀτλαντικὸ ώκεανό. 'Η ἀκτὴ ποὺ βρίσκεται πρὸς τὴ Βόρεια θάλασσα εἶναι ἀμμώδης καὶ γεμάτη έλη. 'Η θάλασσα σ' αυτῇ τὴν περιοχὴν εἶναι ἀβαθής. Τὰ κυριότερα λιμάνια αυτῆς τῆς ἀκτῆς εἶναι τῆς Δουνγκέρκης καὶ τοῦ Καλαί. Στὴ Μάγχη σχηματίζονται δύο μεγάλες χερσόνησοι, τοῦ Χερβούργου καὶ τῆς Βρεταννῆς. Στὴν περιοχὴν αυτὴν σχηματίζονται τὸ λιμάνι τῆς Χάφρης, δὲ κόλπος τοῦ Στρουάνα, τὸ λιμάνι τοῦ Χερβούργου, δὲ κόλπος τοῦ Σαιν-Μαλό καὶ δὲ βαθὺς γραφικὸς κόλπος τῆς Βρέστης. Στὸν κόλπο τοῦ Σαιν-Μαλό καὶ στὸ μυχὸ ποὺ λέγεται Σαιν-Μισέλ, τὰ νερὰ κατὰ τὴν παλίρροια ὑψώνονται ὡς τὰ 15 μέτρα καὶ ἀποσύρονται ἐως τὰ 7 Km. Οἱ ἀκτὲς τῆς Βρεταννῆς εἶναι βραχώδεις καὶ διασχίζονται ἀπὸ στόμια ποταμῶν καὶ ἀπὸ μικροὺς κόλπους γεμάτους ἀπὸ νησιὰ καὶ νησάκια. Στὸν Ἀτλαντικὸ σχηματίζονται τὰ λιμάνια τῆς Νάντης καὶ τοῦ Μπορντώ. Στὴ Μεσόγειο, οἱ ἀκτὲς πρὸς τὰ Πυρηναῖα εἶναι ἀμμώδεις καὶ χαμηλές καὶ πλαισιώνονται ἀπὸ μικρές λίμνες, οἱ ὑπόλοιπες εἶναι βραχώδεις μὲ πολλὰ ἀκρωτήρια. Τὸ σπουδαιότερο λιμάνι τῆς Μεσογείου εἶναι ἡ Μασσαλία. "Άλλο λιμάνι εἶναι ἡ Τουλόν.

Κλίμα. Η Γαλλία ἀνήκει στὴν εὐκρατὴ ζώνη καὶ τὸ κλίμα τῆς ποικιλεῖ στὶς διάφορες περιοχές ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπόστασή τους ἀπὸ τὴ θάλασσα. 'Η περιοχὴ πρὸς τὰ δυτικὰ καὶ πρὸς τὴ θάλασσα τῆς Μάγχης ἐως τὸ Βέλγιο ἔχει κλίμα ωκεάνειο. 'Η περιοχὴ αυτὴ τῆς Ἀτλαντικῆς ζώνης δέχεται βροχές σχεδόν δλη τὴ διάρκεια τοῦ ἔτους. 'Η παραλιακὴ περιοχὴ τῆς Μεσογείου εἶναι ἀνοιχτὴ στὶς θαλάσσιες ἐπιδράσεις καὶ ἔχει κλίμα μεσογειακὸ μὲ πολὺ ἥπιο χειμώνα καὶ δροσερὸ καλοκαίρι. Στὴν περιοχὴν αυτὴν βρίσκεται ἡ «Κυανὴ ἀκτὴ» μὲ κέντρο τὴ Νίκαια, δπου καὶ τὸ χειμώνα δ οὐρανὸς εἶναι καθαρὸς καὶ ἡ θάλασσα ἥρεμη καὶ γαλανή.

Τέλος τὸ ἀνατολικὸ καὶ τὸ βορειοανατολικὸ τμῆμα, δηλαδὴ οἱ περιοχές, δπου βρίσκονται τὰ κεντρικὰ δρη, οἱ Γαλλικὲς Ἀλπεις καὶ τὰ Βόσγια, ἔχουν κλίμα ἡπειρωτικὸ μὲ πολλὲς βροχές καὶ ἀφθονα χιόνια τὸ χειμώνα.

Οἰκονομικὴ ἔξταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Η Γαλλία εἶναι χώρα μὲ ἀναπτυγμένη γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Τὰ 45% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀ-

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

σχολούνται μὲ αὐτές. Τὸ 70% ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῆς εἶναι καλλιεργήσιμα. Ἐφαρμόζονται ἐπιστημονικοὶ τρόποι καὶ μηχανικὰ μέσα στὴν καλλιέργεια.

Παράγονται: Κρασί (Βουργουνδίας – Καμπανίας), σαμπάνια, πατάτες, δσπρια, ζαχαρότευτλα καὶ μεγάλες ποσότητες δημητριακῶν. Στὴν περιοχὴ τῆς Μεσογείου ευδοκιμεῖ ἡ ἐλιά. Παράγει ἐπίσης μεγάλες ποσότητες φρούτων. Καλλιεργεῖται ἀκόμα ἡ μουριά γιὰ τὴ σπροτροφία, τὸ καννάβι, δ καπνὸς κ.ἄ.

Ἐκτρέφονται βοοειδή, ἄλογα, χοῖροι καὶ πρόβατα σὲ ἀκτεταμένα λιβάδια. Ἀκμάζει ἡ πτηνοτροφία, ἡ μελισσοκομία καὶ ἡ σπροτροφία.

Τὰ κτηνοτροφικά τῆς προϊόντα ἔχουν παγκόσμια φημη, δπως τὸ τυρί Ροκφόρ κ.ἄ.

Ἡ ἀλιεία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ στὸν Ἀτλαντικὸ καὶ στὴ Μεσόγειο (σαρδέλες, ρέγγες, βακαλάος).

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ δάση σκεπάζουν τὰ 18% τοῦ ἐδάφους τῆς ἀλλὰ ἡ ἔυλεια ποὺ παράγεται ἀπ' αὐτὰ δὲν ἐπαρκεῖ στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

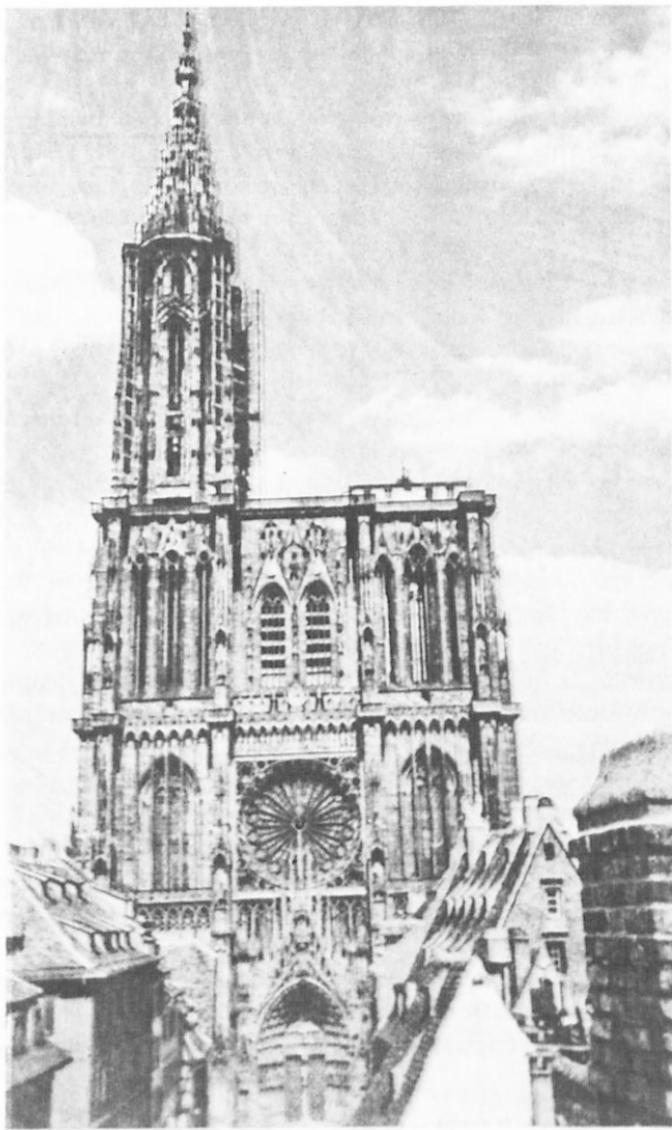
Ορυκτὸς πλοῦτος. Ἡ Γαλλία δὲν ἔχει πολλὰ δρυκτὰ καὶ σὲ μεγάλες ποσότητες, ἔχει δμως πλούσια κοιτάσματα μὲ σίδηρο καὶ βωξίτη. Ἐπίσης τὸ ύπεδαφός τῆς περιέχει λιθάνθρακα στὴν περιοχὴ τοῦ ἀνω Λειγηρα καὶ στὰ βορειοανατολικά, κοντὰ στὰ βελγικὰ σύνορα.

Βιομηχανία. Ἡ Γαλλία εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἀναπτυγμένες βιομηχανικὰ χῶρες τοῦ κόσμου. Εἶναι ἀναπτυγμένη ἡ σιδηροβιομηχανία, ἡ βιομηχανία αὐτοκινήτων, ἡ νφαντουργία, ἡ βιομηχανία τοῦ φυσικοῦ μεταξιοῦ, τῶν εἰδῶν πολυτελείας, ἀρωματοποιίας, οἰνοπνευματοποιίας, βυρσοδεψίας, εἰδῶν πορσελάνης, ναλουργίας, ἡλεκτρικῶν συσκευῶν κ.τ.λ.

Συγκοινωνία. Ἡ Γαλλία διαθέτει τὸ τελειότερο δδικό δίκτυο τοῦ κόσμου καὶ μεγάλο σιδηροδρομικό. Τὸ ποταμοπλοϊκό δίκτυο φτάνει τὶς 15.000 Km. Ἐξαιρετικὰ ἀναπτυγμένη εἶναι ἡ ἀτμοπλοϊκὴ καθώς καὶ ἡ ἀεροπορικὴ τῆς συγκοινωνία μὲ δλο τὸν κόσμο.

Τουρισμός. Τὸ Παρίσι εἶναι τὸ μεγαλύτερο τουριστικὸ κέντρο τοῦ κόσμου. Οἱ πόλεις **Νίκαια, Βισύ, Ντωβίλ** κ.ἄ. συγκεντρώνουν πλῆθος ξένων καὶ δ τουρισμός τους ἀποτελεῖ σπουδαῖο κλάδο τοῦ θνικοῦ είσοδήματος τῆς Γαλλίας.

Πολιτικὴ ἔξεταση. Οἱ Γάλλοι κατάγονται ἀπὸ τοὺς Κέλτες καὶ τοὺς Γαλάτες, ποὺ ἐγκαταστάθηκαν στὴ Γαλλία γύρω στὰ 600 π.Χ. Αὐτοὶ ἤλθαν

Εικ. 20. Η Μητρόπολη του Στρασβούργου

σὲ ἐπιμειξία μὲ τοὺς Ρωμαίους, Γότθους καὶ Φράγκους.

Ἡ γλώσσα τους, ἡ Γαλλική, εἶναι ἀπὸ τις πιὸ ἔξελιγμένες καὶ πλούσιες γλῶσσες. Στὸ θρήσκευμα εἶναι Καθολικοί, ἐκτὸς ἀπὸ λίγους Διαμαρτυρόμενους, Ὁρθόδοξους καὶ Ἐβραίους.

Πόλεις. Παρίσι. Εἶναι κτισμένη πάνω στὶς δχθες τοῦ Σηκουάνα, δπου ὑπάρχουν 30 γέφυρες γιὰ νὰ διευκολύνουν τὴ συγκοινωνία. Τὸ κέντρο τῆς πόλεως, τὸ Ἀστυ, βρίσκεται σὲ νησάκι τοῦ Σηκουάνα. Τὸ Παρίσι εἶναι ἡ ὥραιότερη πόλη τοῦ κόσμου καὶ στολίζεται μὲ πολλὰ καλλιτεχνικὰ κτίσματα, δπως εἶναι τὸ περίφημο μουσεῖο τοῦ Λούβρου, ἡ ἀψίδα τοῦ Θριάμβου, τὸ Πάνθεο, ἡ Ὀπέρα, δ πύργος τοῦ Ἀιφελ καὶ ἄλλα. Τὸ Παρίσι εἶναι τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς Γαλλίας καὶ ἔνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα πνευματικὰ κέντρα τοῦ κόσμου. Τὸ Πανεπιστήμιο τοῦ, Πανεπιστήμιο τῆς Σορβόνης, δπως λέγεται, εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ παλαιότερα Πανεπιστήμια τῆς Εὐρώπης καὶ ιδρύθηκε τὸ 1.200 μ.Χ. Τὸ Παρίσι εἶναι μεγάλος συγκοινωνιακὸς κόμβος.

Ἡ Σαιν-Ἐτιέν εἶναι μεταλλουργικὸ κέντρο. Ἡ Λυών εἶναι βιομηχανικὸ καὶ ἐμπορικὸ κέντρο, γνωστὴ ἀπὸ τὰ περίφημα μεταξωτά της. Ντιζόν, Στρασβούργο, πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας Ἀλσατίας. Νανσύ, Μέτς, Βερντέν, Λέμς, Σεντάν, Ἀμιένη, δνομαστὲς ἀπὸ τὸν Α' Παγκόσμιο πόλεμο. Λίλη, ὑφαντουργικὸ κέντρο. Δουγκέρκη μὲ τεχνητὸ λιμάνι. Καλαί στὸ στενὸ τῆς Μάγχης μὲ τεχνητὸ λιμάνι. Ρουέν μὲ ποτάμιο λιμάνι στὶς δχθες τοῦ Σηκουάνα. Χάρη, Χερβούργο, Βρέστη, σπουδαῖα λιμάνια στὸν Ἀτλαντικό. Νάντη, στὶς ἐκβολὲς τοῦ Λείγηρα, Μπορντώ, μὲ θαυμάσιο ποτάμιο λιμάνι στὸ Γαρούνα, γνωστὴ ἀπὸ τὸ κρασὶ «Μπορντώ». Μπιάριτς, στὸ νοτιοδυτικὸ ἄκρο τῆς Γαλλίας καὶ σπουδαία λουτρόπολη. Τουλούζη, γεωργικὸ καὶ ἐμπορικὸ κέντρο. Μομπελιέ.

Στὴ Γαλλία ὑπάρχουν πολλὰ κρατικὰ καὶ ἰδιώτικὰ Πανεπιστήμια καὶ Πολυτεχνεῖα. Σ' αὐτὰ φοιτοῦν πολλὲς χιλιάδες Γάλλων καὶ ξένων φοιτητῶν.

MONAKO

Στὰ ἀνατολικὰ τῆς Κυανῆς ἀκτῆς βρίσκεται τὸ μικρὸ ἀνεξάρτητο κράτος τοῦ Μονακό, Πριγκιπάτο μὲ ἑκταση 1,5 Km². Τὰ ἐσοδά του προέρχονται ἀπὸ τὸν Τουρισμὸ καὶ τὸ Καζίνο τοῦ Μόντε Κάρλο.

Οι κάτοικοι μιλοῦν τή Γαλλική γλώσσα. Άνωτας ἀρχοντας είναι διπλός πρίγκιπας τοῦ Μονακό. Έχει τρεῖς κωμοπόλεις: **Τὸ Μονακό**, τὴν **Λακονταμίν** και τὸ **Μόντε Κάρλο**. Κάτοικοι 20.000.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Έκταση: 2.586 Km²

Πληθυσμός: 350.000 κατ.

Πρωτεύουσα: Λουξεμβούργο μὲ 90.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί

Γλώσσα: Γερμανική, Γαλλική

Τὸ Λουξεμβούργο είναι σὲ έκταση ἵσο περίπου μὲ τὴν Ἀττική. Βρίσκεται στὰ δυτικά τοῦ Μοζέλα και συνορεύει μὲ τὴ Γαλλία. Τὸ βόρειο τμῆμα του είναι φτωχό. Τὸ νότιο είναι εδφορο και περιέχει πλούσια μεταλλεῖα σιδήρου και γαιάνθρακα. Γι' αὐτὸν ἔχει ἀναπτυγμένη μεταλλουργική βιομηχανία. Ἐπίσης ἔχει βιομηχανία δερμάτων, καπνοῦ κ.ἄ.

Τὸ κλίμα είναι ἡπειρωτικό.

Γεωργία – Κτηνοτροφία. Ἡ γεωργία και ἡ κτηνοτροφία είναι ἀναπτυγμένες. Παράγονται δημητριακά και ζαχαρότευτλα. Καλλιεργεῖται ἐπίσης τὸ ἄμπελι. Ἐκτέφονται πρόβατα, χοῖροι και βοοειδῆ.

Συγκοινωνία. Ἐχει πυκνὸ σιδηροδρομικὸ και δδικὸ δίκτυο.

Πολιτικὴ ἔξεταση. Στὴν παλαιὰ ἐποχὴ ἦταν μικρὸ γερμανικὸ κράτος. Είναι ἀνεξάρτητο ἀπὸ τὸ 1867.

Οι κάτοικοι είναι γερμανικῆς καταγωγῆς.

ΒΕΛΓΙΟ

Έκταση: 30.513 Km²

Πληθυσμός: 9.710.000 κατ.

Πολίτευμα: Βασιλευόμενη Δημοκρατία

Πρωτεύουσα: Βρυξέλλες μὲ 1.450.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί και λίγοι Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Γαλλική, Φλαμανδική

Νόμισμα: Βελγικὸ φράγκο

Θέση — Σύνορα. Βρίσκεται πρός τὰ βόρεια τῆς Γαλλίας καὶ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας. Συνορεύει πρός τὰ βόρεια μὲ τὴν Ὀλλανδία, πρός τὰ ἀνατολικά μὲ τὴ Γερμανία καὶ τὸ Λουξεμβούργο, πρός τὰ νότια μὲ τὴ Γαλλία καὶ πρός τὰ δυτικά βρέχεται ἀπὸ τὴν Βόρεια θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ ἔδαφος τοῦ Βελγίου παρουσιάζει μιὰ κλίση ἀπὸ τὰ νοτιοανατολικά πρὸς τὰ βορειοδυτικά, διου βρίσκονται τὰ παράλια τῆς πρὸς τὴν Βόρεια θάλασσα καὶ τὰ Ὀλλανδικὰ σύνορα. **Διαιρεῖται** σὲ τρεῖς φυσικὲς περιοχές:

α) **Τὴν δρεινὴν περιοχὴν τῶν Ἀρδεννῶν**, ποὺ εἶναι προέκταση τῶν Κεντρικῶν δρέων πρὸς τὰ ἀνατολικά. Ἡ δρεινὴ αὐτὴ περιοχὴ κατέχει τὸ νοτιοανατολικὸ τμῆμα τοῦ Βελγίου καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ δροπέδια καὶ χαμηλὰ δρη, ποὺ ἡ ψηλότερη κορυφὴ τους μόλις φτάνει τὰ 692 μ.

β) **Τὸ μέσον Βέλγιο.** Ἀρχίζει ἀμέσως μετά τις Ἀρδέννες ἀπὸ τὸν ποταμὸ Μόζα καὶ ἀπλώνεται ώς τὸν ποταμὸ Ἐσκώ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ πολὺ εὔφορες πεδιάδες ποὺ τὸ μέσον ὄψις τους δὲν ξεπερνᾶ τὰ 100 μέτρα. Στὴν περιοχὴν αὐτὴν ὑπάρχουν πολλοὶ λόφοι ποὺ τὸ ὄψις τους δὲν ξεπερνᾶ τὰ 200 μέτρα.

γ) **Κάτω Βέλγιο.** Τὸ Κάτω Βέλγιο κατέχει τὴν βορειοδυτικὴν περιοχὴν, μετὰ τὸν ποταμὸν Ἐσκώ. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ ἐκτεταμένη πεδιάδα, ποὺ, δισοπροχωρεῖ πρὸς τὴν θάλασσα, χαμηλώνει καὶ καταντᾶ στὰ παράλια νὰ ἔχει ὄψις 20 μέτρα.

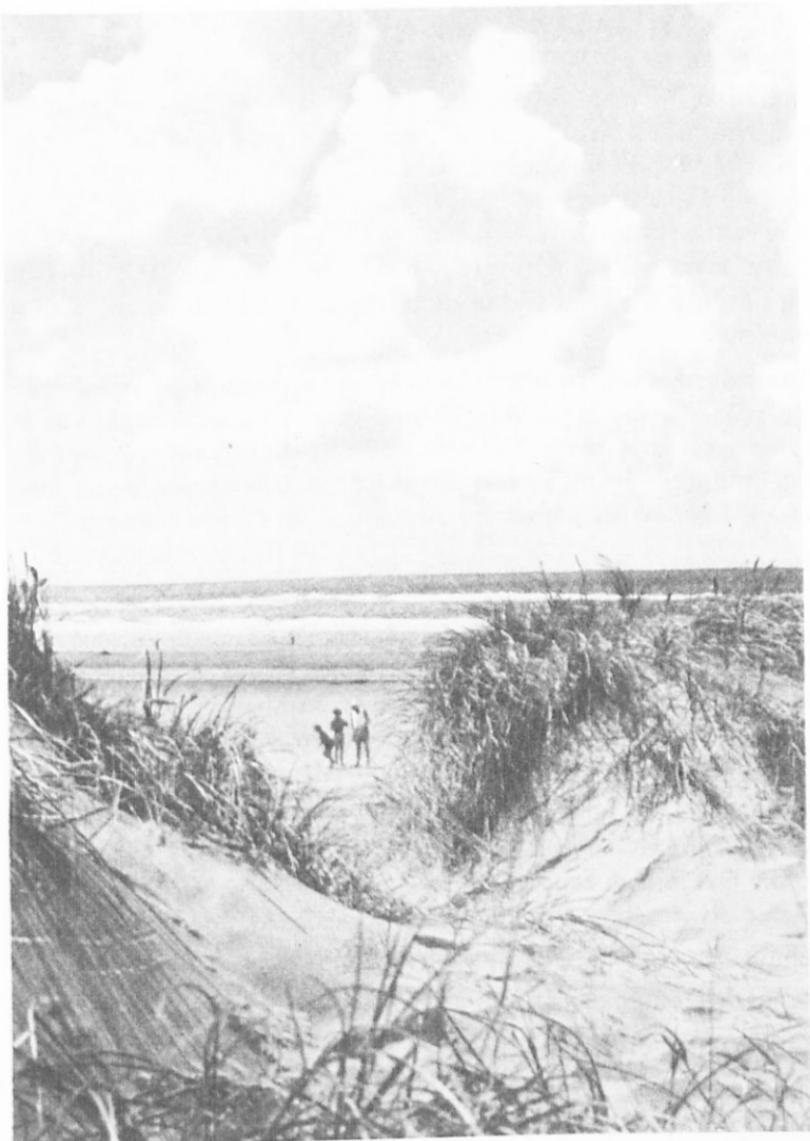
Ἀκτογραφία. Τὰ παράλια τοῦ Βελγίου εἶναι πολὺ χαμηλά. Κατὰ τὶς παλιρροιες, δταν ἡ στάθμη τῆς θάλασσας ἀνέρχεται, τὸ ἐπίπεδο τῆς ξηρᾶς εἶναι χαμηλότερο ἀπ' αὐτή. Τότε θὰ πλημμύριζε ἡ ξηρὰ ἀπὸ τὰ θαλάσσια νερά, ἂν δὲν τὴν προστατεύειν σειρὲς ἀπὸ φυσικοὺς ἀμμόλοφους (θῖνες) ἢ μεγάλα τεχνικὰ ἔργα (προκυμαῖς). Ἡ μεγάλη ποσότητα τῆς λεπτῆς ἀμμοῦ, ποὺ ὑπάρχει στὰ παράλια, παρασύρεται ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς ἀνέμους πρὸς τὸ ἐσωτερικό. Γιὰ νὰ προστατεύεται τὸ ἐσωτερικὸ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἔμμοι, δημιουργήθηκαν σειρὲς ἀπὸ πυκνόφυλλα δέντρα ποὺ προφυλάσσουν ἀπὸ τοὺς ἀνέμους.

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Κανένας ἀξιόλογος ποταμὸς δὲν πηγάζει ἀπὸ τὸ Βέλγιο. Οἱ σπουδαιότεροι ποταμοί ποὺ διασχίζουν τὴν χώρα εἶναι: ὁ Μόζας, ὁ Ἐσκώ ἡ Σκάλδος καὶ ὁ Ὑζέρ. Πηγάζουν ἀπὸ τὴν Γαλλία καὶ ρέουν ἥρεμα· εἶναι πλωτοὶ καὶ συνδέονται μεταξὺ τους μὲ διώρυγες.

Χάρτης 20. Βέλγιο

Κλίμα. Τό κλίμα τοῦ Βελγίου εἶναι ἀρκετά ψυχρό καὶ ὑγρό. Ὁ χειμώνας ἔχει μεγάλη διάρκεια καὶ ἀλλάζει στὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς χώρας. Εἶναι ἡ πιότερος στις δυτικές περιοχές, κοντά στὰ γαλλικὰ σύνορα, καὶ γίνεται ψυχρότερος πρὸς τὶς βόρειες περιοχές, στὰ παράλια καὶ στὴν περιοχὴ τῶν Ἀρδεννῶν. Τό καλοκαίρι ἔχει μικρὴ διάρκεια καὶ εἶναι γενικά δροσερό.

Εἰκ. 21. Θῖνες σὲ ακτή τῆς Β. Θάλασσας

Οικονομική έξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Τά έδαφη του Βελγίου είναι εδφορα, έκτος από τά έδαφη της περιοχής του δυναντού Βελγίου που είναι φτωχά. Και στήν περιοχή δυμώς αυτή ύπαρχουν εδφορες κοιλάδες με κλίμα ήπιότερο. Ή σπουδαιότερη από αυτές είναι ή κοιλάδα της Μαζης. Παράγονται δημητριακά σε μεγάλες ποσότητες, άλλα δὲν έπαρκούν στις άναγκες της χώρας. Καλλιεργούνται έπισης οι πατάτες, τό λινάρι και τά ζαχαρότευτλα. Στά τεχνητά λιβάδια και στά φυσικά βοσκοτόπια έκτρεφονται πολλά γιδοπρόβατα, άγελάδες, χοιροί και άλογα (Φλάνδρας). Η Επίσης είναι άναπτυγμένες ή πτηνοτροφία και ή μελισσοκομία. Η άλιεία έναι ή άρκετά άναπτυγμένη και γίνεται μὲ τέλεια μέσα. Κέντρο άλιείας είναι ή Οστάνδη.

'Ορυκτός πλοῦτος. Τό Βέλγιο έχει πλούσια κοιτάσματα με γαιάνθρακα στούς πρόποδες του δροπεδίου. Τά γαιανθρακοφόρα αυτά στρώματα άπλωνται και πρός τή Γαλλία (περιοχή Λίλης-Καλαί) και πρός τή Γερμανία. Υπάρχουν έπισης κοιτάσματα με σίδηρο, ψευδάργυρο, σφαλερίτη, γύψο και λατομεῖα μὲ μάρμαρα.

Βιομηχανία. Τό Βέλγιο είναι κυρίως βιομηχανικό κράτος. Αντό έξηγει και τήν πυκνότητα του πληθυσμού της χώρας (300 κάτοικοι σε κάθε ένα Km²). Οι σπουδαιότερες βιομηχανίες του είναι: ή σιδηροβιομηχανία (παραγωγή χυτοσιδήρου και χάλυβα), ή κατασκευή μηχανῶν, οι βιομηχανίες χημικῶν προϊόντων, φαρμάκων, χρωμάτων, όναλουργίας, όφαντουργίας, μεταξωτῶν κ.τ.λ. Έξάγει κατεργασμένο σίδηρο, γαιάνθρακα, όφασματα και άλλα βιομηχανικά είδη. Είσαγει είδη διατροφῆς και δημητριακά.

Συγκοινωνία. Η συγκοινωνία είναι πολὺ άναπτυγμένη. Τό Βέλγιο διαθέτει τό πυκνότερο σιδηροδρομικό δίκτυο της Ευρώπης και τού κόσμου. Τό δίδικό δίκτυο είναι και αντό έκτεταμένο. Επίσης διαθέτει και τό ποταμοπλοϊκό δίκτυο ποὺ μὲ τίς διώρυγες έγινε τέλειο.

Πολιτική έξέταση. Τό Βέλγιο έγινε άνεξάρτητο κράτος τό 1831. Παλαιότεροι κάτοικοι του ήταν οι Κέλτες. Τό Βέλγιο τό είχαν καταλάβει διαδοχικά οι Ρωμαίοι, οι Φράγκοι, οι Αύστριακοι, οι Ισπανοί και οι Γάλλοι. Από τό 1815-1831 ήταν ένωμένο μὲ τήν Όλλνδία. Οι Βέλγοι ιωρίζονται σε δύο φυλές: τους Φλαμανδούς ποὺ μιλούν τή Φλαμανδική, κατοικούν στά πεδινά και έχουν γερμανική καταγωγή, και τους Βαλλόνους ποὺ μιλούν τή γαλλική, κατοικούν στήν περιοχή τῶν Άρδεννῶν και έχουν γαλλική καταγωγή.

Πόλεις. Βρυξέλλες. Είναι βιομηχανικό, οίκονομικό και πνευματικό κέντρο· βρίσκεται στις δυτικές του ποταμού **Σέν** και είναι κόμβος δόδικών, σιδηροδρομικών και αεροπορικών συγκοινωνιών. **Αμβέρσα**, είναι το πρώτο λιμάνι της χώρας και άπό τα μεγαλύτερα τούς κόσμου· συνδέεται με τις Βρυξέλλες χάρη σε διώρυγα που έχει μήκος 30 Km και είναι κτισμένη στή δεξιά δυτική του Έσκω. **Γάνδη**, είναι έμπορική και βιομηχανική πόλη και σπουδαίο ποταμό λιμάνι στὸν Έσκω· συνδέεται με διώρυγες με δλα τά έμπορικά κέντρα του Βελγίου. **Λιέγη**, βρίσκεται στις δυτικές του Μόζα. **Οστάνδη**, είναι παραθαλάσσια πόλη και έχει πυκνή συγκοινωνία με τὴν Αγγλία.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Έκταση: 40.844 Km²

Πληθυσμός: 13.330.000 κατ.

Πολίτευμα: Συνταγματική Βασιλεία

Πρωτεύουσα: Αμστερνταμ με 866.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί και Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Ολλανδική, μοιάζει με τὴν Γερμανική

Νόμισμα: Γκούλντεν

Θέση—Σύνορα. Η Ολλανδία κατέχει τὸ βορειοδυτικὸ τμῆμα ἀπὸ τὸ μεγάλο βόρειο βαθύπεδο τῆς Εὐρώπης. Συνορεύει πρὸς τὰ ἀνατολικά μὲ τὴν Γερμανία, πρὸς τὰ νότια μὲ τὸ Βέλγιο και πρὸς τὰ δυτικὰ και βόρεια βρέχεται ἀπὸ τὴν Βόρεια θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Ολλανδίας ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ μεγάλη πεδιάδα που χαμηλώνει συνέχεια ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ πρὸς τὰ παράλια. Έτσι ἔνα μέρος ἀπὸ τὶς παραθαλάσσιες περιοχὲς βρίσκεται χαμηλότερα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς θάλασσας.

Διαιρεῖται σὲ δύο περιοχές: α) τὴν **ἄνω Ολλανδία** και β) τὴν **κάτω Ολλανδία**.

α) **Η ἄνω Ολλανδία** σχηματίστηκε ἀπὸ τὶς προσχώσεις τῶν ποταμῶν, που τὴ διασχίζουν, και ἀποτελεῖ μεγάλη πεδιάδα, δπου ὑπάρχουν λόφοι μόνο μὲ ἀνώτερο ὅψος 320 μέτρα. Οἱ σπουδαιότεροι και μεγαλύτεροι ποταμοὶ είναι δ **Μόζας** και δ **Ρῆνος**, που χύνονται στὴ βόρεια θάλασσα. Στὶς

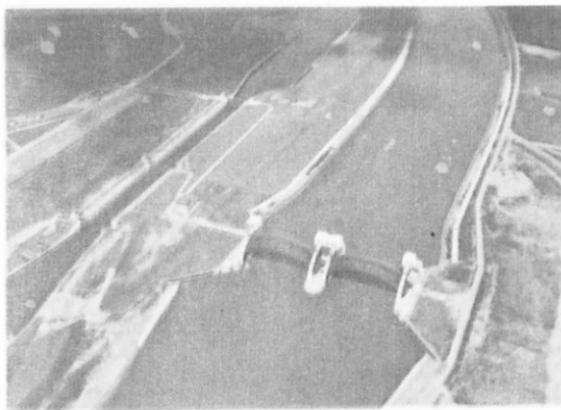
Χάρτης 21. Όλλανδια

δχθες τῶν ποταμῶν αὐτῶν ἔχουν κατασκευαστεῖ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα, γιὰ νὰ προστατεύεται ἡ πεδιάδα ἀπὸ τὶς συχνὲς πλημμύρες.

β) Κάτω Όλλανδία. Τὸ ἔδαφος στὴν κάτω Όλλανδία βρίσκεται σὲ ἐπί- πεδο χαμηλότερο ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς θάλασσας. Προφυλάγεται ἀπὸ τὴν εἰσβολὴ τῆς θάλασσας μὲ ἀμμουδερούς λόφους ἢ μὲ τεχνητὰ προχώματα. Τὰ μεγαλύτερα προχώματα εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἀποτελοῦν τὸ φράγμα τοῦ

«Χέντλερ». Αυτό βρίσκεται στή βόρεια Όλλανδια· είναι κατασκευασμένο άπο γρανίτη και έχει μήκος 10 Km και δύναμης 5–8 μέτρα. Μὲ τὰ προχώματα οι 'Όλλανδοι προστατεύουν τὸ έδαφος άπὸ τις πλημμύρες τῆς θάλασσας, ἀλλὰ μένει ἀπροστάτευτο άπὸ τις πλημμύρες ποὺ δημιουργοῦν τὰ τρεχούμενα νερά τῆς ξηρᾶς. Γιὰ νὰ τὸ ἀποφύγουν αὐτὸ οἱ 'Όλλανδοι καὶ γιὰ νὰ ἀποξηράνουν τὶς λίμνες, τὰ Ἐλλ. κ.τ.λ., κατασκευάζουν τὰ λεγόμενα «Πόλντερ». Τὰ πόλντερ είναι μεγάλες ἐπιφάνειες ξηρᾶς ποὺ οἱ περισσότερες ἔχουν εύθειες πλευρές ἡ είναι τετράγωνες ἐπιφάνειες καὶ περιβάλλονται ἀπὸ τοιχώματα. Οἱ ἐπιφάνειες αὐτὲς διασχίζονται ἀπὸ πολλές τάφρους, γιὰ νὰ ἀποχετεύονται τὰ νερά ἀπὸ τὰ Ἐλλ. Στὶς πλευρές τῶν τοιχωμάτων ποὺ είναι στραμμένες πρὸς τὴ θάλασσα ὑπάρχουν ἔξοδοι ποὺ φράζονται μὲ πύλες. "Αν τὸ Πόλντερ είναι χαμηλότερο ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς θάλασσας, τότε τὰ νερά τῆς βροχῆς ποὺ μαζεύονται μέσα σ' αὐτὸ διοχετεύονται στὴ θάλασσα μὲ ἀντλίες. "Αν τὸ ἐπίπεδο τοῦ Πόλντερ βρίσκεται ψηλότερα ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῆς θάλασσας, τότε, κατὰ τὴν ἄμπωτη, ἀνοίγουν τὶς πύλες καὶ τὰ νερά ποὺ συγκεντρώθηκαν στὸ Πόλντερ καὶ στὶς τάφρους χύνονται στὴ θάλασσα. Κατὰ τὴν πλημμυρίδα, δταν ἡ θάλασσα ἀνεβαίνει

Εικ. 23. Πόλντερς - φράγμα

(φουσκώνει), κλείνουν τις πύλες και έμποδίζουν τὸ γέμισμα τοῦ Πόλντερ από τὸ θαλάσσιο νερό.

Στὴν ἀβαθή θάλασσα τοῦ Ζουιτερζέ δημιουργήθηκαν 5 πόλντερ και ἀ-πέδωσαν ἔκταση 11 φορὲς μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν Κωπαΐδα. Τὸ φράγμα στὴν περιοχὴν αὐτὴν ἔχει μῆκος 44 χιλιόμετρα και ὅψος 7-7,5 μέτρα. Τὸ πλάτος στὸν πυθμένα τῆς θάλασσας εἶναι 140-150 μέτρα και στὴν ἐπιφάνεια 90 μέτρα. Στὶς περιοχὲς ποὺ δημιουργήθηκαν μ' αὐτὸν τρόπο, δηλαδὴ τὰ πόλντερ, ὑπάρχουν δλόκληρες ἐπαρχίες.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Ὀλλανδίας εἶναι ώκεάνειο και πολὺ ύγρο. Οἱ βροχές εἶναι πάρα πολλές κατὰ τὸ καλοκαίρι και τὸ φθινόπωρο. Πάνω ἀπὸ τὰ τέλματα και τὶς περιοχές ποὺ σκεπάζονται μὲν νερά ὑπάρχει, πολὺ συχνά, δμίχλη, κυρίως κατὰ τὶς ζεστές και ξηρές μέρες τοῦ καλοκαιριοῦ, δπότε ἡ ἔξατμιση εἶναι μεγαλύτερη.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Γεωργία – Ἀνθοκομία – Κτηνοτροφία. Παράγονται δημητριακά, δσπρια, λινάρι, ζαχαρότευτλα. Τὰ παραγόμενα προϊόντα δὲν καλύπτουν τὴν ἐγχώρια κατανάλωση. Πολὺ ἀναπτύχθηκε ἡ ἀνθοκομία. Καλλιεργοῦνται πολλὰ εἰδὴ λουλουδιῶν και ἡ ἔξαγωγή τους ἀποτελεῖ μεγάλη πηγὴ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς Ὀλλανδίας. Τὰ 40% τοῦ ἐδάφους τῆς Ὀλλανδίας εἶναι λιβάδια ποὺ χάρη στὸ ύγρο κλίμα ἔχουν πάντοτε χλόη. Μέσα σ' αὐτὰ τρέφονται πρόβατα, ἄλογα, χοίροι, πουλερικά και ἀγελάδες ἐκλεκτῆς ποικιλίας, ποὺ ἀπὸ τὸ γάλα τους κατα-

σκευάζονται διάφορα είδη τυριοῦ, βούτυρο καὶ γάλα συμπυκνωμένο.

Ἡ ἀλεία. Εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ ἀποτελεῖ πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ γιὰ τοὺς Ὀλλανδούς. Ψαρεύονται μεγάλες ποσότητες ἀπὸ σολωμούς καὶ ρέγγες ποὺ ἐξάγονται σ' δλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Ὀρυκτὸς πλοῦτος. Ἡ Ὀλλανδία δὲν εἶναι πλούσια σὲ δρυκτά. Ἐχει μόνο κοιτάσματα μὲ ἄνθρακα καὶ πετρέλαιο.

Βιομηχανία – Ἐμπόριο. Ἡ βιομηχανία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Ὑπάρχουν ναυπηγεῖα, ἐργοστάσια μεταλλουργίας, ὑφαντουργίας, παραγωγῆς τροφίμων, κατεργασίας διαμαντιῶν καὶ κατασκευῆς ἡλεκτρικῶν εἰδῶν καὶ ραδιοφώνων.

Ἐξάγει βιομηχανικά εἶδη καὶ γαλακτοκομικά προϊόντα. Εἰσάγει δημητριακά, καπνό, πετρέλαιο, σίδηρο, ξυλεία, βαμβάκι, μαλλί καὶ βιομηχανικές ὅλες.

Συγκοινωνία. Ἡ Ὀλλανδία ἔχει ἔνα ἀπὸ τὰ τελειότερα καὶ πυκνότερα συγκοινωνιακὰ δίκτυα τοῦ κόσμου. Τό σιδηροδρομικὸ καὶ τὸ διδικό δίκτυο συμπληρώνεται μὲ τὸ ποτάμιο. Ἡ ἀεροπορικὴ συγκοινωνία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη.

Τουρισμός. Τὰ περίφημα Πόλητερ, τὰ τεράστια φράγματα, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἀξιοθέατα δημιουργοῦντας ζωηρὴ τουριστικὴ κίνηση, κυρίως κατὰ τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες. Τό **Μαντζούρονταμ**, προάστιο τῆς Χάγης, εἶναι ἔνα εἰδος μουσείου τῆς Ὀλλανδίας. Ἐκεῖ κτίστηκαν πολλὰ ἀξιοθέατα οἰκοδομήματα.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Ἡ Ὀλλανδία δνομάζεται καὶ κάτω χώρα, ἐπειδὴ ἔνα μεγάλο τμῆμα τοῦ ἐδάφους της βρίσκεται χαμηλότερα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας. Γιὼ πρώτη φορά ἡ Ὀλλανδία ἔγινε ἐλεύθερο κράτος τὸ 1648 μ.Χ. Κατὰ καιρούς ἀπόκτησε μεγάλη ναυτικὴ δύναμη καὶ πολλὲς ἀποικίες. Τὸ 1700–1800 ἡ δύναμη τῆς ἐκμηδενίστηκε ἀπὸ τοὺς Ἀγγλούς· τὸ 1815 μετὰ τὴν ἡττα τῆς Γαλλίας ἴδρυθηκε τὸ σημερινὸ δλλανδικὸ κράτος.

Πόλεις. **Χάγη.** εἶναι παραθαλάσσια πόλη καὶ βρίσκεται στὰ νότια τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ρήγου· εἶναι ἡ ἔδρα τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου καὶ Διοικητικῶν ύπηρεσιῶν. **Ἀμστερνταμ.** βρίσκεται στὸν κόλπο τοῦ Ζουίντερζ· εἶναι σπουδαῖο βιομηχανικό καὶ ἐμπορικό κέντρο· ἐκεῖ ύπάρχουν τὰ τελειότερα ἐργοστάσια ποὺ κατεργάζονται διαμάντια· μὲ διώρυγες συνδέεται μὲ τὴν Βόρεια θάλασσα· ἔχει δύο Πανεπιστήμια καὶ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν.

Εικ. 24. Απόφραξη τῆς θαλασσας στην Ολλανδία μὲ φράγμα

Ρόττερντα�: είναι μεγάλο λιμάνι εισαγωγικοῦ καὶ ἔξαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ βρίσκεται στὶς ἐκβολές τοῦ Ρήνου. **Ούτρέχτη:** βρίσκεται σ' ἕνα βραχίονα τοῦ Δέλτα τοῦ Ρήνου καὶ ἔχει παλαιό Πανεπιστήμιο.

ΔΑΦΕΙΑ

ΜΠΕΝΕΛΟΥΞ

Τὰ τρία κράτη **Βέλγιο, Ολλανδία καὶ Λουξεμβούργο** ἀποτελοῦν ἀπὸ τὸ 1948 τελωνειακὴ ἐνωση καὶ ἀπὸ τὸ 1958 οἰκονομικὴ, δηλαδὴ ἔχουν καταργήσει τὰ τελωνειακὰ σύνορα καὶ ἔχουν ἐφαρμόσει ἐνιαῖο δασμολόγιο (φορολογία) γιὰ τὰ εἰσαγόμενα εἶδη· ἡ ἐνωση αὐτὴ τῶν τριῶν κρατῶν δημοάζεται **Μπενελούξ**.

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ

Ήνωμένο Βασίλειο τῆς Μ. Βρεταννίας
και Βόρειας Ιρλανδίας.

Έκταση: 244.030 Km²

Πληθυσμός: 55.790.000 κατ.

Πολίτευμα: Συνταγματική Βασιλεία

Πρωτεύουσα: Λονδίνο μὲ 8.172.000 κατ. μαζὶ μὲ τὰ προάστια

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Διαμαρτυρόμενοι και λίγοι Καθολικοί

Γλώσσα: Αγγλική

Νόμισμα: Λίρα Αγγλίας

Θέση. Τὸ Ἁνωμένο Βασίλειο τῆς Μ. Βρεταννίας εἶναι καθαρὰ νησιωτικό κράτος και ἀποτελεῖται: α) ἀπὸ τὸ νησὶ **Μ. Βρεταννία**, ποὺ εἶναι τὸ μεγαλύτερο, β) ἀπὸ τὸ βόρειο τμῆμα τοῦ νησιοῦ **Ιρλανδία** και γ) ἀπὸ τὰ νησιά **Ἐβρίδες**, **Ὀρκάδες**, **Σχέτλανδ** και ἄλλα μικρότερα. Τὸ Ἁνωμένο Βασίλειο τῆς Μεγάλης Βρεταννίας βρίσκεται στὰ βορειοδυτικά τῆς Εὐρώπης και τὸ μεγαλύτερο νησὶ του, ἡ Μ. Βρεταννία, χωρίζεται ἀπ' αὐτὴ μὲ τὴ θάλασσα τῆς Μάγχης (Καλαί – Ντόβερ 34 Km). Η Μ. Βρεταννία εἶναι τὸ μεγαλύτερο νησὶ τῆς Εὐρώπης και διαιρεῖται σὲ τρεῖς περιοχές: τὴ **Σκωτία** πρὸς τὰ βόρεια, τὴν **Ουαλία** πρὸς τὰ δυτικά και τὴν **Αγγλία** στὸ κέντρο και στὸ νοτιοανατολικό τμῆμα. Ἀπὸ τὴν περιοχὴν αὐτὴν η Μ. Βρεταννία δονομάζεται και **Αγγλία**.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Διακρίνονται: α) τὴν **δρεινὴ περιοχὴν** ποὺ ἀπλώνεται στὸ βόρειο και δυτικό τμῆμα τῆς Μ. Βρεταννίας και β) τὴν **πεδινὴ περιοχὴν**.

α) **Ὀρεινὴ περιοχὴ.** Η δρεινὴ περιοχὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὰ δρη ποὺ εἶναι χαμηλὰ και μὲ μεγάλο δύκο ἔξαιτιας τῆς διαβρώσεως. Στὸ βόρειο τμῆμα, τὴ Σκωτία, βρίσκονται τὰ **δρη τῆς Σκωτίας**, τὰ δρη **Γκράμπιαν** και τὰ δρη **Σεβιότ**. Η ψηλότερη κορυφὴ τῶν Γκράμπιαν και διλόκληρης τῆς Αγγλίας εἶναι τὰ **Μπέν-Ντεβίς** μὲ ὅψος 1.343 μέτρα.

Στὴν ὑπόλοιπη περιοχὴ τῆς Αγγλίας και τῆς Ουαλίας εἶναι τὰ δρη **Πέννινα**, τὰ **δρη τῆς Ούαλιας** και **Κορνουαλίας**.

β) **Πεδινὴ περιοχὴ.** Αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὶς χαμηλὲς περιοχὲς ποὺ σχηματίστηκαν ἀπὸ τοπικές καθιζήσεις. Βρίσκονται ἀνάμεσα στὰ δρη και

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδυτικής Πολιτικής

διακόπτουν τή συνέχειά τους. Τέτοιες περιοχές είναι: αύτή που βρίσκεται άνωμεσα στά δρη Γκράμπιαν και Σεβιότ και ἔκεινη που βρίσκεται άνωμεσα στά Πέννινα και στά δρη τῆς Οδαλίας. Οι περιοχές αυτές και τό νοτιοανατολικό τμῆμα τῆς Ἀγγλίας, δηλαδή τό λεκανοπέδιο τοῦ Λονδίνου, σχηματίζουν τήν δλη πεδινή περιοχή.

Οι ἀκτές. Στή βόρεια και δυτική πλευρά, δπου καταλήγουν οι δροσειρές, οι ἀκτές είναι βραχώδεις και ἔχουν πλούσιο και βαθύ διαμελισμό. Στήν περιοχή αυτή υπάρχουν συμπλέγματα ἀπό χιλιάδες νησιά που τά μεγαλύτερα είναι: **Σχέτλαντ**, **Όρκαδες** και **Ἐβρίδες**. Στά νότια και στά ἀνατολικά παράλια οι ἀκτές είναι δμαλές και σχεδόν εύθυγραμμες.

Ύδρογραφία. **Ποταμοί – Λίμνες.** Οι ποταμοί δὲν είναι μεγάλοι. Οι σπουδαιότεροι είναι: δ **Τάμεσης** στή νότια Ἀγγλία, δ **Σέβερν** νότια ἀπό τήν Οδαλία, δ **Σπέκ** και **Τουίντ** στή Σκωτία. Λίμνες υπάρχουν στή βόρεια Σκωτία και στή βόρεια Ιρλανδία, ἀλλά είναι μικρές.

Κλίμα. Τό κλίμα δὲν είναι δμοιόμορφο σ' δλες τίς περιοχές. Στή δυτική δρεινή περιοχή είναι ωκεάνειο μὲ μικρές μεταβολές τῆς θερμοκρασίας, περισσότερες βροχές και πολλές δμίχλες. Σ' αὐτὸ συντελεῖ και τό ζεστό ρεῦμα τοῦ Γκόλφ-Στρήμ, που περνᾶ δυτικά ἀπό τήν Ἀγγλία. Στή βόρεια Σκωτία και κυρίως στήν περιοχή τῶν Γκράμπιαν ἐπικρατεῖ υπερβολικό κρύο. Ἀπό τό φθινόπωρο φυσοῦν δρμητικοὶ δυτικοὶ ἀνεμοι και φέρνουν ἄφθονες βροχές και δμίχλες.

Τό λεκανοπέδιο τοῦ Λονδίνου δέχεται λιγότερες βροχές, διότι ή δρεινή περιοχή ἐμποδίζει τοὺς δυτικοὺς ἀνέμους. Ἡ περιοχή αυτή ἔχει λιγότερο ύγρο κλίμα και ζεστότερο καλοκαίρι. Είναι ή σπουδαιότερη γεωργική περιοχή τῆς Ἀγγλίας. Τέλος ή νότια Ἀγγλία ἔχει κλίμα ἥπιο.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Ἡ M. Βρεταννία είναι κυρίως βιομηχανική χώρα. Μόνο τά 5% τοῦ ἐργαζόμενου πληθυσμοῦ της ἀπασχολοῦνται μὲ τή γεωργία, ἀπό τήν δποία προέρχεται μόνο τό 4% τοῦ έθνικοῦ τῆς εἰσοδήματος. Τό ἐδαφός της είναι ἀπό τά πιό γόνιμα ἐδάφη τοῦ κόσμου και καλλιεργεῖται μὲ τίς πιό σύγχρονες καλλιεργητικές μεθόδους. Παραγονται δημητριακά, πατάτες και ζαχαρότευτλα. Τά παραγόμενα δημητριακά είναι

τελείως άνεπαρκή. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι πιὸ ἀξιόλογη, διότι τὰ λιβάδια, της ἔχουν χόρτο δلو τὸ χρόνο.

Μὲ διασταυρώσεις δημιουργήθηκαν ἀριστες φυλές ζώων. Ἐκτρέφονται πρόβατα, βόδια, χοῖροι, καθὼς καὶ τὰ περιφημα ἀγγλικὰ ἀλογα γιὰ τὶς Ιπποδρομίες· ὑπάρχουν ἐπίσης ἄφθονα πουλερικά. Παρ' δλα αὐτὰ ἡ κτηνοτροφία δὲν καλύπτει τὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

Δάση. Οἱ δασικὲς ἐκτάσεις σκεπάζουν τὰ 6,5% τῆς χώρας, ἀλλὰ ἡ δασικὴ παραγωγὴ μειώθηκε, ἐξαιτίας τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων, καὶ καταβάλλονται προσπάθειες γιὰ τὴν αὔξησή της.

Ἄλιεία. Ἡ M. Βρεταννία εἶναι ἡ δεύτερη μετὰ τὴν Νορβηγία στὴν ἀλιεία τῆς φάλαινας. Ἡ ἀλιεία τῆς εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ γίνεται στὴ Βόρεια θάλασσα, δπου συγκεντρώνονται πολλὰ ψάρια (σαρδέλες, ἀστακοί, σολωμοί, ρέγγες κ.τ.λ.).

Ὄρυκτός πλοῦτος. Ἡ M. Βρεταννία εἶναι πλούσια σὲ ὀρυκτά· στὴν παραγωγὴ τοῦ γαιάνθρακα εἶναι ἡ τρίτη χώρα στὸν κόσμο, μετὰ τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν Ρωσία. Εἶναι ἐπίσης πλούσια σὲ σιδηρομεταλλεύματα καὶ σὲ καολίνη ἀπὸ τὴν δποία κατασκεύαζονται εἰδὴ πορσελάνης.

Βιομηχανία. Ἡ M. Βρεταννία εἶναι κυρίως βιομηχανικὸ κράτος· ἔως τὸ B' παγκόσμιο πόλεμο ἦταν ἡ πρώτη βιομηχανικὴ χώρα τοῦ κόσμου. Τὴ μεγάλῃ βιομηχανικῇ ἀνάπτυξῃ ὅι Bρεταννοί τὴν ὀφείλουν στὰ πλούσια κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακα, στὴν ἐνέργεια ποὺ παίρνουν ἀπὸ τοὺς καταρράκτες, στὰ πλούσια σιδηρομεταλλεύματα τῆς χώρας, στὶς ἄφθονες πρῶτες δλες ποὺ προμηθεύονταν ἀπὸ τὶς ἀποικίες, στὰ πολλὰ συγκοινωνιακὰ μέσα, στὰ κέντρα καταναλώσεως (ἀποικίες – κτήσεις) καὶ στὸ μεγάλο ἐμπορικὸ καὶ πολεμικὸ στόλο μὲ τὸν δποῖο κυριάρχησαν στὶς θάλασσες.

Οἱ σπουδαιότερες βιομηχανίες εἶναι: ἡ ὑφαντουργία, ποὺ παράγει μάλλινα καὶ βαμβακερὰ ὄψιματα σὲ ἔξαιρετὴ ποιότητα, ἡ ναυπηγική, ἡ βιομηχανία φαρμάκων, χημικῶν προϊόντων καὶ εἰδῶν πορσελάνης. Εἶναι ἐπίσης ἀναπτυγμένη ἡ βιομηχανία αὐτοκινήτων καὶ ἡ βιομηχανία κατασκευῆς σχοινῶν ἀπὸ γούτα. Ἡ πόλη Kάλντερ Χώλ ἡλεκτροφωτίζεται ἀπὸ ἀτομικὴ ἐνέργεια, διότι στὴν πόλη αὐτὴ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1956 τὸ πρῶτο στὸν κόσμο ἀτομικὸ ἐργοστάσιο.

Συγκοινωνία. Ἡ M. Βρεταννία ἔχει πυκνὸ δδικὸ καὶ σιδηροδρομικὸ δίκτυο καθὼς καὶ ποταμοπλοϊκὸ μὲ διώρυγες. Πυκνὴ εἶναι καὶ ἡ ἀεροπορικὴ τῆς συγκοινωνία ποὺ διαθέτει ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καὶ τὰ ταχύτερα ἀε-

ροπλάνα του κόσμου. Ό έμπορικός της στόλος είναι άπο τούς μεγαλύτερους στόν κόσμο.

Έμποριο. Εισάγει καπνό, τρόφιμα, πετρέλαιο και πρῶτες υλες. Έξαγει μηχανές κάθε είδους, ύφασματα, νήματα και χημικά προϊόντα.

Τουρισμός. Τή M. Βρεταννία τήν έπισκέπτονται κάθε χρόνο χιλιάδες περιηγητές, γιά νά θαυμάσουν τά τοπία της, τά πολλά άρχιτεκτονικά μνημεῖα και τά μουσεῖα της. Πολλοί τήν έπισκέπτονται και γιά τά έξαιρετικά μεταλλουργικά και ύφαντικά προϊόντα της.

Πολιτική έξέταση. Οί παλαιοί κάτοικοι του Ήνωμένου Βασιλείου ήταν Κέλτες, που ήλθαν σε έπιμειξία με τούς Σκανδιναυούς και άπετέλεσαν τό σημερινό δμοιογενή Αγγλοσαξωνικό λαό. Είναι ψηλοί και οι περισσότεροι έχουν ξανθά μαλλιά. Χάρη στήν τόλμη και τήν έργατικότητά τους έκαναν τή χώρα τους πρώτη δύναμη στόν κόσμο γιά 300 περίπου χρόνια (1600–1818)· είχαν πολλές και πλούσιες άποικιες που ή μιά μετά τήν δλλη έγιναν άνεξάρτητες. Η Αμερική, οι Ινδίες, η Αυστραλία, η Νέα Ζηλανδία κ.ά. ήταν άλλοτε άποικιες τῶν Αγγλων. Πολλές άποικιες άπόκτησαν τήν έλευθερία τους, έχουν δική τους Κυβέρνηση και αυτοδιοικούνται, άλλα άποτελούν μέλη τής **Βρεταννικής Κοινοπολιτείας**.

Πόλεις. Λονδίνο. είναι ή πρωτεύουσα τής Αγγλίας και ή μητρόπολη τής Κοινοπολιτείας. Είναι ένα άπο τά μεγαλύτερα βιομηχανικά και έμπορικά κέντρα του κόσμου. Έχει πάρα πολλά πνευματικά ίδρυματα, Πανεπιστήμιο, τό πλουσιότερο άρχαιολογικό Μουσεῖο του κόσμου και τό γνωστό άστεροσκοπεῖο του Γκρήνουιτς στό διάστημα προάστιο του. Τό Λονδίνο βρίσκεται στής δυτικής του Τάμεση ποταμοῦ και σε άποσταση 90 Km άπο τή θάλασσα. Τό Λονδίνο είναι άπο τά μεγαλύτερα λιμάνια τής Ευρώπης, δπου μπορούν νά προσεγγίζουν, πλέοντας τόν Τάμεση, και όπερωκεάνεια. **Σαουθάμπτον.** έχει τίς μεγαλύτερες ναυπηγικές δεξαμενές του κόσμου. **Πόρτσμουθ.** είναι πολεμικός ναύσταθμος. **Πλύμουθ.** είναι έμπορικό και πολεμικό λιμάνι. **Μπρίστολ.** λιμάνι στά παράλια του Ατλαντικού μέ ναυπηγεῖα, ύφαντουργεῖα κ.ά. **Οξφόρδη και Καμπριτζ.** πόλεις μέ δνομαστά Πανεπιστήμια. **Μπίρμπιγχαμ.** έχει έργοστάσια κατασκευῆς κάθε είδους μηχανῶν και χημικῶν προϊόντων. **Σιέφιλντ.** είναι βιομηχανική πόλη. **Μάντσεστερ.** είναι τό μεγαλύτερο ύφαντουργικό κέντρο τής M. Βρεταννίας. **Λίβερπουλ.** είναι έμπορικό λιμάνι και βιομηχανική πόλη. έχει έπισης και ναυπηγεῖα. **Νιούκαστλ.** είναι λιμάνι άπο τό δ-

Εἰκ. 25. Λονδίνο· ἀποψη Τάμεση και Βουλῆς

ποῖο γίνεται κυρίως ἡ ἔξαγωγὴ τοῦ γαιάνθρακα.

Στὴν περιοχὴ τῆς Οὐαλίας εἶναι οἱ πόλεις: **Κάρδιφ**, λιμάνι ἔξαγωγῆς γαιάνθρακα, και **Νιούπορτ**, λιμάνι στὰ βόρεια τοῦ Μπρίστολ μὲ ναυπηγεῖα και ἐργοστάσια χάλυβα.

Στὴν περιοχὴ τῆς Σκωτίας εἶναι: **Ἐδμβοῦργο**· πρωτεύουσα τῆς Σκωτίας μὲ σπουδαῖα πνευματικὰ ἰδρύματα. **Γλασκώβη**, ποτάμιο λιμάνι μὲ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη και ναυπηγεῖα. **Ἀμπερντιν**, ἀλιευτικὸ κέντρο.

Στὴ βόρεια Ἰρλανδία πρωτεύουσα εἶναι ἡ πόλη **Μπέλφαστ**. Ἐχει μεγάλα ναυπηγεῖα και εἶναι βιομηχανικὸ κέντρο ὑφαντουργίας.

ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Ἐκταση: 70.283 Km^2

Πληθυσμός: $3.010.000$ κατ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Χάρτης 23. Ιρλανδία

Πρωτεύουσα: Δουβλίνο μὲ 647.000 κατ.

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Καθολικοί, οἱ περισσότεροι

Γλώσσα: Ἀγγλική, Ιρλανδική

Νόμισμα: Λίρα Ιρλανδίας

Θέση. Βρίσκεται πρὸς τὰ δυτικὰ τῆς Μ. Βρεταννίας ἀπὸ τὴν δποία χωρίζεται μὲ τὴν Ιρλανδικὴ θάλασσα. Τὸ βόρειο τμῆμα τῆς κατέχεται ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους.

Μορφὴ τοῦ ἔδαφους. Ἡ περισσότερη ἐκτασή τῆς εἶναι πεδινὴ καὶ περιβάλλεται ἀπὸ χαμηλές δροσειρές.

Ποταμοί: δ Σχάνον.

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι καθαρὰ ὠκεάνειο. Σ' αὐτὸ συντελεῖ καὶ τὸ ζεστὸ ρεῦμα τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Ἡ ὑπερβολικὴ ὑγρασία καὶ οἱ δρμητικοὶ ἀνεμοὶ δὲν εύνοοῦν τὴν ἀνάπτυξη τῶν δασῶν. Εύνοοῦν δμως τὰ λιβάδια καὶ τὴ δημιουργία τῆς τύρφης ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀποσύνθεση τῶν ὅδροβιων

φυτῶν. Καλλιεργοῦνται οἱ πατάτες, τὸ λινάρι, τὰ δημητριακὰ καὶ τὰ ζαχαρότευτλα. Ἡ κτηνοτροφία εἶναι ἀναπτυγμένη, διότι τὴν εύνοεῖ τὸ ύγρὸ κλίμα. Ἐπίσης ἀναπτυγμένη εἶναι καὶ ἡ ἀλιεία. Ὁ δρυκτὸς πλοῦτος δὲν εἶναι ἀξιόλογος.

Οἱ κυριότερες βιομηχανίες τῆς εἰναι ἡ κατεργασία τῶν δερμάτων, ἡ βαμβακούργια, ἡ ζυθοποιία, ἡ ἐριουργία κ.ἄ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ Ἰρλανδοὶ ἔχουν κελτικὴ καταγωγή. Ἐγιναν ἀνεξάρτητοι τὸ 1937 καὶ τὸ 1949 ἀποχωρίστηκαν ἀπὸ τὴν Βρεταννικὴ Κοινοπολιτεία.

Γενικὴ ἐπισκόπηση καὶ συμπεράσματα. Μελετώντας τὶς χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καταλήγομε στὰ ἔξῆς:

Ἡ βιομηχανία εἶναι ἡ κυριότερη δραστηριότητα. Ὑπάρχουν δλες οἱ μορφές καὶ παράγονται δλα τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα: Χημικὰ προϊόντα, ψφάσματα, ἡλεκτρικά εἴδη, οἰκιακές συσκευές, μηχανές κάθε εἰδους, αὐτοκίνητα, σίδηρος, χάλυβας κ.ἄ.

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας δφείλεται στὸν δρυκτὸ πλοῦτο ποὺ δίνει διάφορα μεταλλεύματα καὶ κυρίως ἄνθρακα. Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας είχε ως ἀποτέλεσμα τὴ δημιουργία μεγάλων πόλεων κατὰ τὸ 19ο αἰώνα. Τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τοῦ πληθυσμοῦ ζεῖ σὲ μεγάλες πόλεις (Αγγλία 85%, Βέλγιο 63%).

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας καὶ ἡ συγκέντρωση τοῦ πληθυσμοῦ στὶς πόλεις ἔξανάγκασαν τοὺς κατοίκους τῶν χωρῶν αὐτῶν νὰ αὐξήσουν τὴ γεωργικὴ παραγωγή. Δημιούργησαν νέα ἐδάφη μὲ ἀποξηραντικὰ ἔργα ἡ τροποποίησαν τὰ ἐδάφη τους γιὰ νὰ γίνουν περισσότερο κατάλληλα γιὰ γεωργικὲς καλλιέργειες. Ἐτσι στὴ γεωργία ἐφαρμόζονται ἐπιστημονικὲς μέθοδοι. Παρ’ δλα αὐτὰ ἡ παραγωγὴ τῶν τροφίμων δὲν καλύπτει τὶς ἀνάγκες. Ἐξάλλου ἡ μεγάλη βιομηχανικὴ παραγωγὴ δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην εἰσαγωγῆς πρώτων ψλῶν (πετρέλαιο, μεταλλεύματα, καουτσούκ, βαμβάκι, μαλλί κ.τ.λ.). Ἐτσι δημιουργεῖται ἑνα τεράστιο ἔξαγωγικὸ καὶ εἰσαγωγικὸ ἐμπόριο, ποὺ τὸ ἔξυπηρτεῖ τὸ τέλειο λιμενικὸ συγκρότημα.

Μ’ αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις δημιουργήθηκε ἑνας πολιτισμὸς ποὺ ἀνέβασε τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς καὶ παράλληλα ἐδωσε σ’ αὐτοὺς τὴν πρώτη θέση στὶς ἐπιστῆμες καὶ τὰ γράμματα.

ΒΟΡΕΙΑ ΕΥΡΩΠΗ

Στή Βόρεια Εύρωπη άνήκουν ή Δανία, τὰ κράτη τῆς Σκανδιναυικῆς χερσονήσου Νορβηγία καὶ Σουηδία, ή Φινλανδία καὶ τὸ νησί Ἰσλανδία.

Ἡ περιοχὴ αὐτὴ εἶναι μᾶ ̄διαιτερη φυσικογεωγραφικὴ περιοχὴ μὲ τὴν Ἰδια γεωτεκτονικὴ δομή, τὴν Ἰδια γεωμορφολογικὴ ἐμφάνιση καὶ τὴν Ἰδια γενικὰ κλιματολογικὴ κατάσταση.

Ἡ Σκανδιναυικὴ χερσόνησος δφείλει τὸ σχηματισμό της στὶς πτυχώσεις τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς Γῆς, ποὺ ἔγιναν σὲ πολὺ παλαιὰ ἐποχή. Τὰ πετρώματά της ἀνήκουν στὸν ἀρχαϊκὸ καὶ στὶς ἀρχές τοῦ παλαιοζωικοῦ αἰώνα. Νεώτερα στρώματα δὲν ὑπάρχουν ἐκτὸς ἀπὸ λίγα ποὺ ἀνήκουν στὴν τεταρτογενὴ περίοδο. Στή διαμόρφωση τῆς ἐπιφάνειας τῆς χερσονήσου εἶχαν ̄διαιτερη ἐπίδραση οἱ παγετῶνες, ποὺ τὴ σκέπασαν κατὰ τὴν παγετώδη περίοδο.

Τὰ φιόρδ εἶναι κοιλάδες ποὺ βυθίστηκαν κάτω ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἀφοῦ πρῶτα ἔγιναν πιὸ βαθιές ἀπὸ τοὺς παγετῶνες. Οἱ λίμνες, ποὺ ὑπάρχουν ἄφθονες στὴν περιοχή, δημιουργήθηκαν στὶς κοιλότητες ποὺ σχηματίστηκαν ἀπὸ τοὺς παγετῶνες καὶ γέμισαν νερὸ ἀπὸ τὴ βροχὴ ἢ ἀπὸ τὴν τήξη τῶν πάγων. Διάφορα ἐπίσης ρήγματα καὶ καταβυθίσεις δημιούργησαν λίμνες (Βένερ, Βεττέρν, Μαϊλαρ ἢ Μαϊλαρεν τῆς Σουηδίας). Καὶ σήμερα ἡ Σκανδιναυικὴ χερσόνησος ἔχει περισσότερους πάγους ἀπὸ τὶς Ἀλπεις, ἀλλὰ τὰ δρη τῆς δὲν εἶναι ψηλὰ καὶ εἶναι κυρίως δροπέδια ποὺ κατεβαίνουν ἀπότομα πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸ καὶ δμαλὰ πρὸς τὸ Βόρειο Παγωμένο ωκεανὸ καὶ τὴ Βαλτικὴ θάλασσα.

Πεδινὲς περιοχὲς βρίσκονται μόνο στὴν περιφέρεια τῆς χερσονήσου. Ἐτσι ἡ Δανία εἶναι ἡ μόνη πεδινὴ χώρα.

Ύδρογραφία. Ποταμοί: Οἱ ποταμοὶ ρέουν μέσα σὲ βαθιές κοιλάδες ποὺ λάξευσαν οἱ παγετῶνες καὶ ἔχουν τὸ σχῆμα τῆς σκάφης. Συχνὰ συνδέουν λίμνες καὶ σχηματίζουν καταρράκτες ποὺ δίνουν ἀξιόλογη ύδροηλεκτρικὴ ἐνέργεια.

Κλίμα. Η Σκανδιναυική χερσόνησος και ή Φινλανδία βρίσκονται κατά τό 1/3 πέρα ἀπό τό βόρειο πολικό κύκλο.

“Οσο προχωροῦμε πρός τά βόρεια τό κλίμα γίνεται ψυχρότερο. Η ἐποχὴ πού κυριαρχεῖ εἶναι δ χειμώνας μὲ μεγάλη διάρκεια, δυνατὸ κρύο και ἀφθονα χιόνια. Στὸν 60ο παράλληλο ḥ χειμωνιάτικη νόκτα διαρκεῖ 18 ὥρες. Τό καλοκαίρι εἶναι σύντομο, ἀλλὰ ζεστὸ και ή νύκτα του διαρκεῖ λιγες ὥρες. Τό πολὺ ψυχρὸ κλίμα μετριάζεται στὴ δυτικὴ περιοχὴ τῆς Σκανδιναυικῆς μὲ τὴν ἐπίδραση τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὡκεανοῦ και τοῦ ζεστοῦ ρεύματος τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ. Έτσι τό κλίμα στὴν περιοχὴ αὐτὴ γίνεται ἡπιότερο μὲ πολλὴ ύγρασία και τά νερά στὶς ἀκτὲς δὲν παγώνουν ποτέ. Στὴν ἀνατολικὴ πλευρά, τὴ Σουηδία και τὴ Φινλανδία, τό κλίμα εἶναι καθαυτὸ ἡπειρωτικό, περισσότερο ψυχρὸ και ξηρό. διότι οἱ ύγροι ἀνεμοι τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐμποδίζονται ἀπὸ τό φράγμα τῶν Σκανδιναυικῶν Ἀλπεων (μεγαλύτερο νψος 2.600 μ.). Οἱ ἀκτὲς τῆς Βαλτικῆς σκεπάζονται ἀπὸ πάγους γιὰ δύο ή τρεῖς μῆνες τὸ χρόνο.

Βλάστηση. Στὰ ψηλὰ ὁροπέδια και στὸ Βορρὰ ἐπικρατεῖ ή τούνδρα, στέπα ἀπὸ βρύα και λειχῆνες, δπου τὸ καλοκαίρι βόσκουν κοπάδια ἀπὸ ταράνδους. Νοιτότερα ἀπ’ αὐτὴ τὴν περιοχὴ ἀρχίζει ή ζώνη τῶν κωνοφόρων δέντρων ποὺ συνεχίζεται στὴ Ρωσία και Σιβηρία. Εἶναι ἔνα δάσος μὲ πεῦκα, ἔλατα κ.λ.π. και μὲ θάμνους τούνδρας. Πιὸ νότια υπάρχουν οἱ δξιές και οἱ δρῦς.

ΔΑΝΙΑ

“Εκταση: 43.069 Km²

Πληθυσμός: 4.990.000 κατ.

Πολίτευμα: Συνταγματική Βασιλεία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Δανική

Νόμισμα: Κορώνα

Πρωτεύουσα: Κοπεγχάγη μὲ 1.400.000 κατ.

Θέση—Σύνορα. Η Δανία βρίσκεται πρός τὰ βόρεια τῆς Γερμανίας και

Χάρτης 25. Δανία

άναμεσα στή Βαλτική και τή Βόρεια θάλασσα. Αποτελεῖται: α) άπό τήν Νοτιωτική Δανία, δυού άνήκουν ή Γιουτλάνδη και τό βορειότερο τμήμα Σλέσβιχ και β) τή νησωτική Δανία, πού έχει 109 κατοικημένα νησιά και 382 άκατοικητα. Τά μεγαλύτερα νησιά είναι: **Φιονία, Λάγκελαντ, Λόλλαντ, Φάλστερ** και **Ζέλαντ**. Η Ζέλαντ χωρίζεται άπό τή Σουηδία με τόν πορθμό τής Σουνδης. Μεταξύ Δανίας και Σουηδίας πρός τά άνατολικά τού δικρωτηρίου Σκάγκεν είναι δ πορθμός τού Καττεγάτη, μεταξύ Δανίας και Νορβηγίας, στά δυτικά τού Σκάγκεν, είναι δ πορθμός Σκαγγεράκη. Πρός τά νότια ή Δανία συνορεύει με τή Γερμανία. Στή Δανία άνήκει και ή Γροιλανδία πού βρίσκεται κοντά στό Βόρειο Πόλο και είναι τό μεγαλύτερο νησί τής Γης. Έχει έκταση 2.175.600 Km² και πληθυσμό 30.000 πού είναι Εσκιμώοι. Επίσης στή Δανία άνήκουν και τά νησιά **Φερόες** πού βρίσκονται μεταξύ Ισλανδίας και Μ. Βρεταννίας.

Μορφολογία του έδαφους. Τὸ ἔδαφος τῆς Δανίας εἶναι γενικά ἐπίπεδο, διότι ξηρά μεγάλη διάβρωση. Ἡ δυτικὴ περιοχὴ τῆς Γιουτλάνδης εἶναι ἀμμουδερὴ καὶ σχηματίστηκε ἀπὸ ψλικά ποὺ μετέφεραν οἱ παγετῶνες. Τὸ τμῆμα αὐτὸν εἶναι καὶ σχετικὰ ἄγονο. Τὸ ἀνατολικὸ τμῆμα τῆς Γιουτλάνδης ἔχει λεπτές προσχώσεις ἀπὸ ἄργιλο καὶ εἶναι εδφορό.

Οἱ ἀκτὲς. Οἱ δυτικὲς ἀκτὲς δὲν ἔχουν καθόλου λιμάνια καὶ εἶναι γεμάτες ἀπὸ ύφαλους. Οἱ ἀνατολικὲς σχηματίζουν πολλὰ φυσικὰ λιμάνια.

Κλίμα. Στὴ δυτικὴ περιοχὴ τὸ κλίμα εἶναι ύγρὸ καὶ ἀρκετὰ ἡπιό, διότι εἶναι ἐκτεθειμένη στοὺς ἀνέμους τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Τὸ Ἀνατολικὸ τμῆμα δέχεται λιγότερες βροχὲς καὶ συχνά ἐπικρατεῖ σ' αὐτὸν πολὺ κρύο.

Οἰκονομικὴ ἔξεταση. Ἡ Δανία εἶναι χώρα ἀναπτυγμένη οἰκονομικὰ καὶ ἔχει ἐπιστημονικὰ δργανωμένη γεωργία καὶ κτηνοτροφία. Τὰ κυριότερα γεωργικὰ προϊόντα εἶναι: σιτάρι, σίκαλη, κριθάρι, βρώμη καὶ διάφοροι βολβοί. Ἐκτρέφονται ἄλογα, βοοειδή, χοῖροι, πρόβατα καὶ πουλερικά.

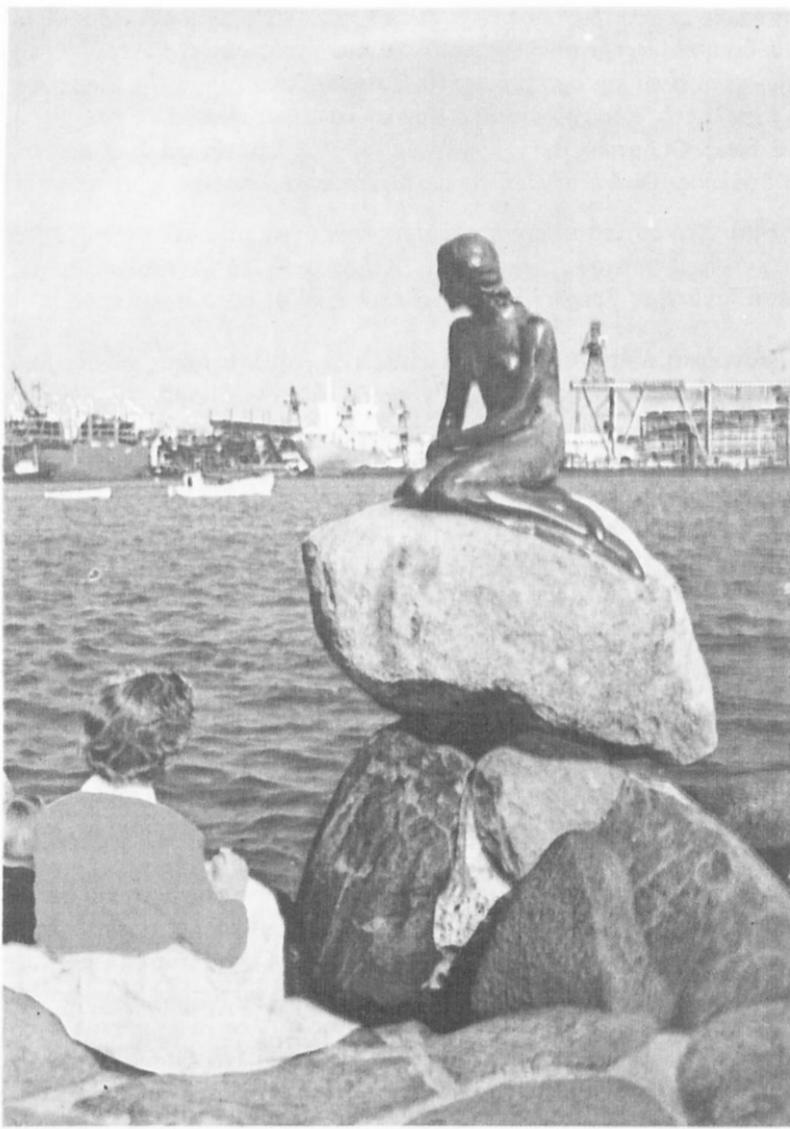
Δασικὸς πλοῦτος. Ἡ ύλοτομία ρυθμίζεται ἀπὸ αὐστηρούς νόμους. Τὰ δάση της ἀποτελοῦνται ἀπὸ δεξιές, δρῦς καὶ φτελιές. Γίνεται συστηματικὴ ἀναδάσωση μὲν κωνοφόρα, κυρίως στὴ Γιουτλάνδη.

Ἄλιεια. Ἡ ἀλιεία ἀποτελεῖ σημαντικὸ παράγοντα τοῦ ἔθνικοῦ πλούτου. Γίνεται στὰ παράλιά της, στὴ Β. θάλασσα καὶ στὰ πολὺ βόρεια πελάγη. Τὰ ψάρια ποὺ ἀλιεύονται εἶναι: τόνοι, γάδοι (μουροῦνες), γλᾶσσες, χέλια κ.ἄ.

Βιομηχανία. Ἡ Δανία μολονότι εἶναι φτωχὴ σὲ πρῶτες δηλες καὶ καύσιμα δημιούργησε ἀξιόλογη βιομηχανία. Ἐχει ἐργοστάσια ποὺ κατασκευάζουν μηχανές ἔσωτερικῆς καύσεως, έργαλεῖα καὶ ναυτικές μηχανές. Ἐχει ναυπηγεῖα καὶ βιομηχανία χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν προϊόντων, κονσερβοποιίας, κεραμουργίας κ.ἄ.

Συγκοινωνία. Ἡ συγκοινωνία εἶναι πάρα πολὺ ἀναπτυγμένη καὶ διαθέτει ἄρτιο δίδικό καὶ σιδηροδρομικὸ δίκτυο καθὼς καὶ πολλὲς τεχνητὲς διώρυγες. Τεράστιες γέφυρες πάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα έξυπηρετοῦν τὴ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν νησιῶν καθὼς καὶ τὴ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν νησιῶν καὶ τῆς ἡπειρωτικῆς Δανίας. Ὁ ἐμπορικός της στόλος κατέχει σημαντικὴ θέση στὸ παγκόσμιο μεταφορικὸ ἐμπόριο. Ἡ Δανία ἔχει ἐπίσης πολλὰ ἀεροδρόμια ποὺ έξυπηρετοῦν τὴν ἀναπτυγμένη ἀεροπορικὴ τῆς συγκοινωνίας.

Ἐμπόριο. Ἡ Δανία ἔχει μεγάλη ἐμπορικὴ κίνηση καὶ ύπολογίζεται ἀνάμεσα στὰ ἐμπορικότερα κράτη τῆς Γῆς. Εἰσάγει σὲ μεγάλες ποσότητες

Εἰκ. 26. Ἡ σειρήνα τῆς Κοπεγχάγης

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πρώτες όντες και καύσιμα και έξαγει βιομηχανοποιημένα προϊόντα και τρόφιμα.

Τουρισμός. Τὰ μεσαιωνικά κτήρια τῆς Κοπεγχάγης, δπως δ ναός τῆς Παρθένου, τό ἄγαλμα τῆς Νεράιδας στὴν εἰσόδο τοῦ κόλπου τῆς Κοπεγχάγης, τὰ ἀνάκτορα τοῦ Σαρλότενμπορ κ.ἄ. είναι ἀπὸ τὰ ἀξιοθέατα τῆς Δανίας.

Πολιτική ἔξέταση. Οἱ Δανοὶ είναι τευτονικῆς καταγωγῆς. Ἡ Δανία ώς ἀνεξάρτητο κράτος ἀναφέρεται γιὰ πρώτη φορά τὸ 950 μ.Χ.

Πόλεις. Κοπεγχάγη. είναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Δανίας και βρίσκεται πάνω στὸ νησὶ Ζέλαντ. Είναι τὸ σπουδαιότερο βιομηχανικὸ και πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας μὲ ἀσφαλέστατο λιμάνι και ζωηρὴ ἐμπορικὴ κίνηση.
"Αρχους. λιμάνι στὴ Γιουτλάνδη μὲ ἐμπορικὴ κίνηση.

NORΒΗΓΙΑ

Ἐκταση: 324.219 Km²

Πληθυσμός: 3.930.000 κάτ.

Πολίτευμα: Συνταγματικὴ Βασιλεία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Νορβηγικὴ

Νόμισμα: Κορώνα

Πρωτεύουσα: "Οσλο μὲ 485.000 κατ.

Θέση - Σύνορα. Ἡ Νορβηγία κατέχει τὸ βορειοδυτικὸ μέρος τῆς Σκανδιναυικῆς χερσονήσου, δπου ἀπλώνονται οἱ Σκανδιναυικὲς Ἀλπεις. Βρέχεται ἀπὸ τὸ Βόρειο Παγωμένο ὥκεανό, τὴ Νορβηγικὴ και τὴ Β. Θάλασσα. Συνορεύει πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μὲ τὴ Σουηδία και Ρωσία και πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μὲ τὴ Φινλανδία. Τὰ νησιά Σπίτσβερκ (6.206 Km²) ἀνήκουν στὴ Νορβηγία. Βρίσκεται στὴ βόρεια πολικὴ περιοχὴ και είναι πλούσια σὲ κοιτάσματα μὲ ἀνθρακα.

Μορφολογία τοῦ ἑδάφους. Διακρίνουμε δύο περιοχές: α) τὴ Δυτικὴ πλευρὰ τῶν Σκανδιναυικῶν Ἀλπεων και β) τὸ μόνο πεδινὸ τμῆμα στὸ νοτιοανατολικὸ ἄκρο τῆς χώρας.

Κλίμα. Τό κλίμα τής Νορβηγίας δὲν είναι πολὺ ψυχρό δάναλογα μὲ τὸ γεωγραφικό της πλάτος. Στὸ δυτικὸ καὶ νότιο μέρος τὸ κλίμα είναι ὀκεάνειο, διότι τὸ ἐπηρεάζει τὸ ζεστὸ ρεῦμα τοῦ κόλπου τοῦ Μεξικοῦ. Στὶς ἄλλες περιοχὲς είναι ἡπειρωτικό.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Τὸ ἔδαφος τῆς χώρας είναι ἀκατάλληλο γιὰ τὴ γεωργία ἡ μεθοδικὴ δμως καλλιέργεια καὶ τὰ λιπάσματα ποὺ χρησιμοποιοῦνται τὸ κάνουν νὰ παράγει τὸ μεγαλύτερο μέρος ἀπὸ τὰ γεωργικὰ προϊόντα ποὺ είναι ἀναγκαῖα στοὺς κατοίκους. Οἱ καλλιέργειες γίνονται στὴ νοτιοανατολικὴ περιοχὴ, δπου βρίσκονται οἱ ενδφορες πεδιάδες στὰ παράλια τοῦ κόλπου τοῦ Ὄσλο. Παράγονται: σιτάρι, βρώμη, κριθάρι καὶ πατάτες.

Κτηνοτροφία. Τὸ 2% τοῦ ἔδαφους τῆς σκεπάζεται ἀπὸ βοσκοτόπια. Εκτρέφονται βοοειδή, γιδοπρόβατα, χοῖροι, ἄλογα καὶ δλων τῶν εἰδῶν τὰ πουλερικά. Τὰ κτηνοτροφικὰ προϊόντα ἐπαρκοῦν στὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

Δάση. Τὰ 25% τῆς ἐπιφάνειας τῆς χώρας σκεπάζονται μὲ δάση ποὺ ἡ ἐκμετάλλευσή τους ἀποτελεῖ βασικὴ πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ τῆς χώρας. Τὰ νορβηγικὰ δάση ἔχουν κυρίως ἔλατα, δρῦς, ἵτιες κ.ἄ. ποὺ δίνουν ἐκλεκτὴ οἰκοδομήσιμη ξυλεία καὶ πολτὸ ξύλου γιὰ τὴν παρασκευὴ χαρτιοῦ καὶ κυτταρίνης. Ἡ ἐκμετάλλευση τῶν δασῶν είναι συστηματικὴ καὶ δργανωμένη.

Άλιεία. Ἡ νορβηγικὴ ἀλιεία είναι ἡ δεύτερη στὸν κόσμο καὶ ἔρχεται ἀμέσως μετὰ ἀπὸ τὴν Ἰαπωνική. Τὰ κυριότερα εἶδη ψαριῶν ποὺ ἀλιεύονται είναι: ἡ ρέγγα, ποὺ ἀφθονεῖ στὶς δυτικὲς παραλίες δλο τὸ χρόνο, ὁ βακαλάος, ὁ σολωμός κ.ἄ. Άλιεύονται ἐπίσης φῶκες καὶ φάλαινες.

Γιὰ τὴ φαλαινοθηρία ὑπάρχουν πλωτὰ ἐργοστάσια καὶ πολλὰ φαλαινοθηρικὰ πλοῖα.

Ὀρυκτὸς πλοῦτος. Διαθέτει ἀξιόλογο ὀρυκτὸ πλοῦτο, ποὺ τὸν ἀποτελοῦν δ σίδηρος, δ ψευδάργυρος, δ μόλυβδος, τὸ νικέλιο καὶ δ χαλκός.

Βιομηχανία. Ἐπειδὴ ἡ χώρα δὲν ἔχει γαιάνθρακα γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς βιομηχανίας της, χρησιμοποίησε τὴν ἐνέργεια ποὺ δίνουν τὰ τρεχούμενα νερὰ (καταρράκτες). Ἡ ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας στηρίζεται στὴν τεράστια ἡλεκτροπαραγωγὴ ποὺ κατὰ 99% είναι ὑδροηλεκτρική. Ἐχει κλάδους μεταποιητικούς: κατεργασίας ξύλου, χαρτοποίίας, παρασκευῆς διατηρημένων τροφῶν, ζυθοποίίας. Ἐπίσης κλάδους ἡλεκτροχημικούς καὶ ἡλεκτρομαγνητικούς καθὼς καὶ κλάδους ὑφαντουργίας, ὑαλουργίας, φαρμακευτικῶν καὶ χημικῶν προϊόντων. Ἡ ναυπηγικὴ βιομηχανία είναι ἀπὸ

τις σπουδαιότερες στὸν κόσμο μὲ κυριότερα ναυπηγικὰ κέντρα τὸ "Οσλο καὶ τὸ Μπέργκεν. Ἡ ποιότητα τῶν νορβηγικῶν προϊόντων εἶναι ἀριστη καὶ ἡ νορβηγικὴ βιομηχανία συναγωνίζεται δλες τις βιομηχανίες τοῦ κόσμου.

Συγκοινωνία. Ἡ ναυτιλία ἔχει τὴν πρώτη θέση στὶς ἀσωτερικὲς καὶ ἀξωτερικὲς συγκοινωνίες τῆς Νορβηγίας. Ἡ Νορβηγία εἶναι ἡ ναυτικότερη χώρα τοῦ κόσμου. Ἡ ἐπίδοση τῶν νορβηγῶν στὴ θάλασσα εἶναι μεγάλη καὶ σταθερή. Πυκνὸς ἀκτοπλοϊκὸς δίκτυο συνδέει δλα τὰ λιμάνια τῆς χώρας. Παράλληλα μὲ τὶς ναυτικὲς συγκοινωνίες εἶναι ἀναπτυγμένες καὶ οἱ συγκοινωνίες τῆς ξηρᾶς καὶ οἱ ἐναέριες. Οἱ δρόμοι εἶναι ἀριστα κατασκευασμένοι καὶ οἱ περισσότεροι σιδηρόδρομοι εἶναι ἥλεκτροκίνητοι. Ἐχει πολλὰ ἀεροδρόμια καὶ οἱ ἀεροπορικές της συγκοινωνίες μὲ τὸ ἀσωτερικὸ καὶ τὸ ἀξωτερικὸ εἶναι πυκνές.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ νορβηγοὶ ἀνήκουν στὴν τευτονικὴ φυλὴ καὶ εἶναι ἀπόγονοι τῶν Βίκιγγς. Ὡς ἀνεξάρτητο κράτος ἡ Νορβηγία παρουσιάζεται τὸ 850 μ.Χ. Πρὸς τὰ βόρεια τῆς χώρας κατοικοῦν οἱ λάπωνες (20.000), λίγοι Σουηδοί (8.800) καὶ Φινλανδοί (2.500).

Πόλεις. **Οσλο.** εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ κράτους καὶ τὸ πνευματικὸ καὶ οἰκονομικὸ κέντρο τῆς χώρας. Βρίσκεται στὸ μυχὸ τοῦ δμώνυμου δρμού. **Μπέργκεν.** βρίσκεται στὴ νοτιοδυτικὴ περιοχὴ τῆς χώρας καὶ ἔχει μεγάλα ναυπηγεῖα καὶ καλὸ λιμάνι. **Άλλες πόλεις** εἶναι: **Τρόντγιεμ, Νάρβικ** καὶ **Χάμμερφεστ** ποὺ εἶναι ἡ πιὸ βόρεια πόλη στὸ βόρειο ἡμισφαίριο καὶ βρίσκεται στὸ νησὶ Κβαλέν, κοντὰ στὸ βόρειο ἀκρωτήριο τῆς Νορβηγίας.

ΣΟΥΗΔΙΑ

Ἐκταση: 449.750 Km²

Πληθυσμός: 8.120.000 κατ.

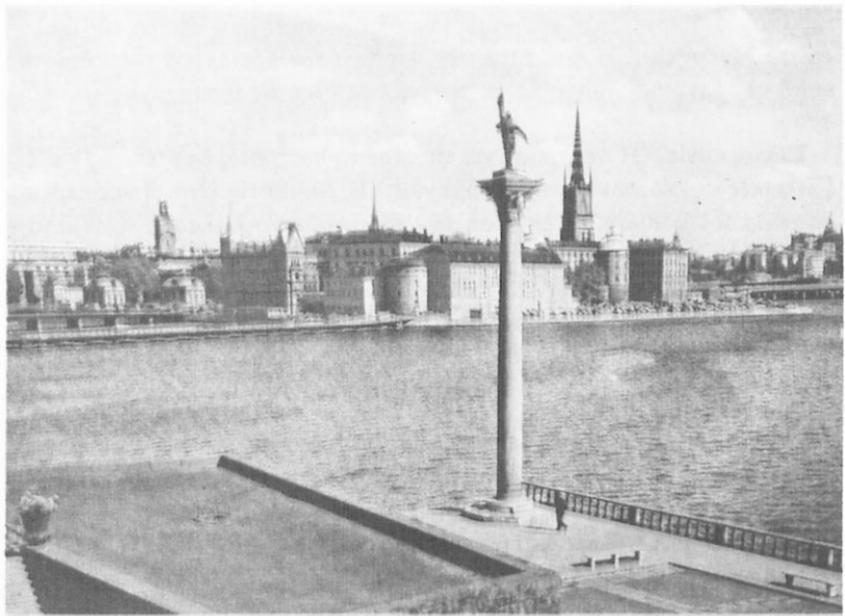
Πολίτευμα: Συνταγματικὴ Βασιλεία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Σουηδική

Νόμισμα: Κορώνα

Πρωτεύουσα: Στοκχόλμη μὲ 1.160.000 κατ.

Εἰκ. 27. Αποψη Στοκχόλμης

Θέση - Σύνορα. Η Σουηδία κατέχει τό ανατολικό τμῆμα της Σκανδινανικής χερσονήσου. Βρέχεται πρὸς τὰ δυτικά ἀπὸ τὴ Βόρεια θάλασσα (πορθμὸς Κατεγάτη), πρὸς τὰ νότια καὶ ανατολικὰ ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ καὶ τὸ Βοθνικὸ κόλπο. Πρὸς τὰ δυτικὰ συνορεύει μὲ τὴ Νορβηγία καὶ πρὸς τὰ βόρεια καὶ ανατολικὰ μὲ τὴ Φινλανδία.

Μορφολογία τοῦ ἔδαφους. Τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς Σουηδίας ποὺ βρίσκεται πρὸς τὴ Νορβηγία εἶναι δρεινό, ἐνῶ τὸ τμῆμα ποὺ βρίσκεται πρὸς τὰ ανατολικὰ καὶ νότια εἶναι πεδινὸ μὲ λόφους. Πρὸς τὸ Βορρὰ βρίσκονται παγωμένες καὶ ἀγονες ἐκτάσεις, στὸ κέντρο ύπαρχουν δάση καὶ στὸ νότιο καὶ ανατολικὸ τμῆμα τὸ ἔδαφος εἶναι καλλιεργήσιμο.

Κλίμα. Η Σουηδία, ἐπειδὴ ἔχει μεγάλη ἐκταση, παρουσιάζει κλιματικὲς ἐναλλαγές. Η νότια καὶ κεντρικὴ Σουηδία εἶναι ψυχρότερη ἀπὸ τὴ Νορβηγία, ἔχει δμως ἡπιότερο κλίμα ἀπὸ πολλές ἄλλες περιοχὲς ποὺ βρίσκονται στὸ ἴδιο βόρειο πλάτος. Αὐτὸ δφεύλεται στοὺς νοτιοδυτικοὺς ἀνέμους

πού φυσοῦν τὸ χειμώνα. Ἡ βόρεια Σουηδία ἔχει κλίμα καθαρά ἡπειρωτικό.

Οἰκονομικὴ ἔξέταση. Ἡ Σουηδία εἶναι οἰκονομικὰ καὶ τεχνικὰ μιὰ ἀπὸ τις πιὸ ἀναπτυγμένες χῶρες τοῦ κόσμου. Ἡ γεωργία τῆς βρίσκεται σὲ ἀκμή. Τὰ κυριότερα γεωργικὰ προϊόντα εἶναι δημητριακά, πατάτες, ζαχαρότευτλα καὶ κτηνοτροφές.

Ἡ κτηνοτροφία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Ἐκτρέφονται ἄλογα, ἀγελάδες, πρόβατα καὶ χοῖροι. Τὰ παραγόμενα κτηνοτροφικά προϊόντα ἐπαρκοῦν στις ἀνάγκες τῆς χώρας καὶ τὸ πλεόνασμά τους ἔξαγεται.

Ἡ ἀλιεία εἶναι ἀναπτυγμένη καὶ ἔνα μέρος ἀπὸ τὰ προϊόντα τῆς ἔξαγεται.

Δασικὸς πλοῦτος. Τὰ 56% τῆς ἐπιφάνειας τῆς χώρας σκεπάζονται ἀπὸ δάση ποὺ ἡ ἐκμετάλλευσή τους εἶναι μεθοδική. Τὰ δάση τῆς ἔχουν ἔλατα, σημύδες, σφεντάμια, πεῦκα καὶ κυρίως κωνοφόρα. Ἡ ξυλεία ποὺ παράγουν εἶναι ἀριστης ποιότητας καὶ ἡ περισσότερη ἔξαγεται.

Ὀρυκτὸς πλοῦτος. Στὴ Β. Σουηδία καὶ ώς τῇ Λαπωνίᾳ ὑπάρχουν σιδηρομεταλλεύματα σὲ ἀριστη ποιότητα. Ὑπάρχουν ἐπίσης κοιτάσματα μὲ χαλκό, ψευδάργυρο, ἀργυρό, χρυσό καὶ στὴ Νότια Σουηδία κοιτάσματα μὲ γαιάνθρακα. Ἐχει καὶ κοιτάσματα μὲ δρυκτὸ πισσουρανίτη ἀπὸ τὸν δόποιο προέρχεται τὸ οὐράνιο.

Βιομηχανία. Ἡ Σουηδία εἶναι κυρίως βιομηχανικὴ χώρα. Ὁρισμένοι κλάδοι τῆς βιομηχανίας τῆς διεκδικοῦν μὲ τὴν ποιότητά τους τὰ παγκόσμια πρωτεία (χαλυβουργία). Σὲ μεγάλῃ ἀνάπτυξῃ βρίσκεται ἡ σουηδικὴ ναυπηγικὴ βιομηχανία. Ἐπίσης εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένοι οἱ κλάδοι τῆς υφαντουργίας, ξυλουργικῆς, ναλουργίας κ.ἄ. Ἡ Σουηδία μιὰ εἶναι ἀπὸ τις περισσότερο ἔξηλεκτρισμένες χῶρες. Τὰ σουηδικὰ ἐργοστάσια χρησιμοποιοῦν ἡλεκτρικὴ ἐνέργεια ποὺ προέρχεται ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καταρράκτες. Στὴ Σουηδία ἐπίσης λειτουργοῦν τρεῖς μεγάλοι ἀτομικοὶ ἀντιδραστῆρες.

Συγκοινωνία. Ἡ Σουηδία ἔχει πυκνὸ καὶ ἀριστο συγκοινωνιακὸ δίκτυο, ποὺ γίνεται ἀραιότερο στὴ Μέση Σουηδία καὶ πιὸ ἀραιό στὴ Βόρεια. Ὁ ἐμπορικός τῆς στόλος εἶναι ἀρκετά μεγάλος καθὼς καὶ ἡ ἀεροπορική τῆς συγκοινωνία.

Ἐμπόριο. Εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένο καὶ οἱ ἔξαγωγές τῆς ξεπερνοῦν τις εἰσαγωγές. Εἰσάγει ἀποικιακά, τρόφιμα, πρῶτες ὄλες, πετρέλαιο, καπνό. Ἐξάγει ξυλεία, ἡλεκτρικὰ εἰδη, σπίρτα, διάφορα μηχανῆματα, αὐτοκίνητα κ.ἄ.

Πολιτική έξέταση. Οι Σουηδοί είναι τευτονικής καταγωγῆς.

Πόλεις. Στοκχόλμη. είναι ή ώραιότερη πόλη της Β. Εδρώπης, κτισμένη πάνω σε 13 μικρά νησιά. Είναι ή «Βενετία τοῦ Βορρᾶ» και βρίσκεται πρός τα άνατολικά της λίμνης Μαϊλαρ στή Βαλτική θάλασσα. Είναι τό πνευματικό, έμπορικό και βιομηχανικό κέντρο της Σουηδίας. **Μαλαΐ.** βρίσκεται στὸν πορθμὸν τῆς Σουύνδης. **Γκαίτεμποργκ.** βρίσκεται στὸ στενὸ τοῦ Κατεγάτη. **Ουψάλα.** βρίσκεται στὰ βόρεια τῆς Στοκχόλμης και είναι έδρα τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Σουηδίας. Έχει παλαιὸν Πανεπιστήμιο. **Λούλεο.** βρίσκεται στὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Βοθνικοῦ κόλπου και έχει ἀσφαλὴ λιμένα, δόποιος γιὰ 5 μῆνες κλείνει ἀπὸ τοὺς πάγους. Έχει ἔργοστάσιο χαλυβουργίας και ναυπηγεῖα.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Έκταση: 337.009 Km²

Πληθυσμός: 4.630.000 κάτ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοὶ Διαμαρτυρόμενοι

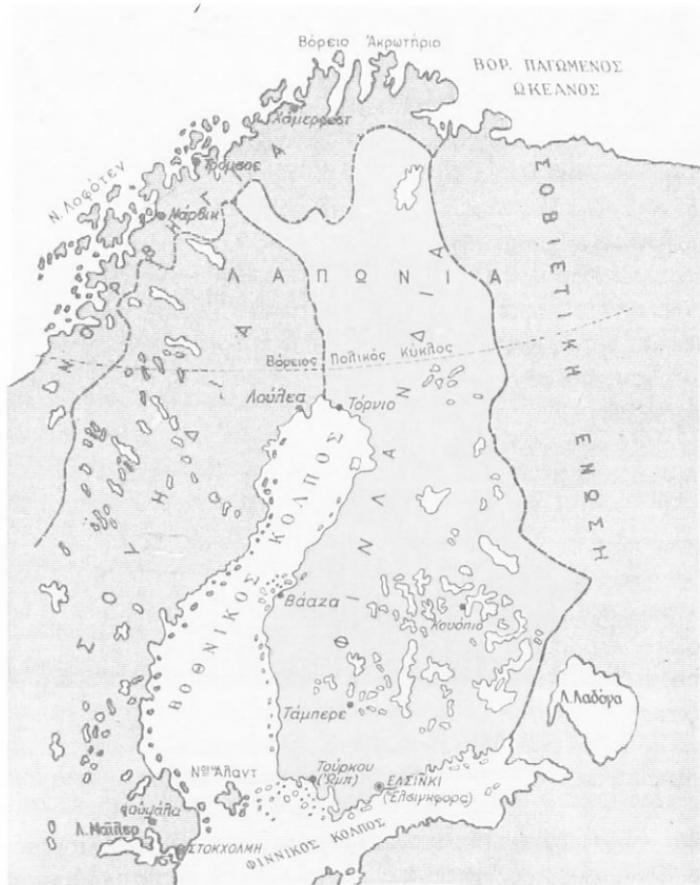
Γλώσσα: Φινλανδικὴ

Νόμισμα: Μάρκο

Πρωτεύουσα: Ἐλσίνκι μὲ 518.000 κατ.

Θέση - Σύνορα. Βρίσκεται στὰ άνατολικὰ τῆς Σκανδινανικῆς χερσονήσου. Συνορεύει πρὸς τὰ βόρεια μὲ τὴ Νορβηγία, πρὸς τὰ άνατολικὰ μὲ τὴ Ρωσία και πρὸς τὰ δυτικὰ μὲ τὴ Σουηδία. Βρέχεται πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὸ Φιννικό κόλπο και πρὸς τὰ δυτικὰ ἀπὸ τὸ Βοθνικό.

Μορφολογία τοῦ ἐδάφους. Τὸ 1/3 τῆς ἑκτάσεώς της βρίσκεται στὰ βόρεια τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου, δου ἐπικρατεῖ ἡ τούνδρα. Τὸ περισσότερο ἐδαφός της είναι πεδινὸν μὲ μικροὺς λόφους ἀπὸ γρανίτη ποὺ φτάνουν τὰ 200–800 μέτρα ὑψος και είναι σὲ διάφορα σημεῖα τῆς περιοχῆς. Υπάρχουν πολλὲς λίμνες, ύπολογίζονται σὲ 60.000 και σκεπάζουν τὰ 11% τοῦ ἐδάφους της. Οἱ λίμνες αὐτὲς σχηματίστηκαν ἀπὸ τὴ διαβρωτικὴ ἐνέργεια τῶν παγετώνων, ἐνῶ οἱ λόφοι ἀπὸ τὰ ύλικά (ἄμμο, χαλίκια, πέτρες) ποὺ μετέφεραν και συσσώρευσαν οἱ παγετῶνες. Οἱ λίμνες συνδέονται συνή-

Χάρτης 26. Φινλανδία

θως μὲν μικροὺς ποταμούς. Οἱ ποταμοὶ εἰναι πολλοὶ καὶ δρυπτικοὶ καὶ σχηματίζουν καταρράκτες ποὺ δίνουν λευκό δινθρακα.

Άκτες. Τὰ παράλια τῆς Φινλανδίας είναι γεμάτα ἀπὸ ἀναρίθμητα βραχονήσια, ύψηλους καὶ σύρτεις. (Σύρτη λέγομε μιὰ τοπικὴ ἀμμώδη ἀνύψωση τοῦ βιθυνοῦ τῆς θάλασσας ποὺ ἀλλάζει σχῆμα καὶ ἐκτασῆ). Στὸ νοτιοδυτικὸ ἄκρο ἔχουμε τὸ σύμπλεγμα τῶν νησιῶν Ἀαλαν ἢ Ἀλαντ, ἀπὸ τὸ δυνομα τοῦ μεγαλύτερου. Τὸ σύμπλεγμα αὐτὸ διποτελεῖται ἀπὸ 300 περίπου νησιά ποὺ μόνο τὰ 80 κατοικοῦνται. Τὰ νησιά αὐτὰ ἀνήκουν στὴ Φινλανδία, μολονότι τὰ 96% τῶν κατοίκων μιλοῦν τὴ Σουηδικὴ.

Εἰκ. 28. Τοπίο Νότιας Φινλανδίας

Κλίμα. Τό κλίμα είναι πολύ ψυχρό και δ χειμώνας έχει μεγάλη διάρκεια με πολύ κρύο και με πολλά χιόνια. Οι λίμνες, τά Ελη, δ Βοθνικός και δ Φιννικός κόλπος παγώνουν γιά 5 μήνες περίπου τό χρόνο.

Οικονομική έξέταση. Γεωργία. Ένα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ της άσχολεῖται με τή γεωργία, άλλα ή παραγωγή είναι μικρή έξαιτίς τοῦ κλίματος. Παράγονται σιτάρι, σίκαλη, λινάρι και πατάτες.

Κτηνοτροφία. Ή κτηνοτροφία είναι άρκετά άναπτυγμένη χάρη στά πολλά λιβάδια. Έκτρεφονται άλογα, άγελάδες, πρόβατα, χοίροι, πουλερικά και τάρανδοι, ποὺ χρησιμοποιοῦνται στά βορειότερα μέρη γιά νά σέρνουν τά Ελκηθρα.

Δάση. Τά δάση σκεπάζουν τά 71% τῆς έπιφάνειάς της. Τά κυριότερα δέντρα είναι: τό πεύκο, ή σημύδα, τό ξέλατο και ή λεύκα. Τά δάση άποτελοῦν τή βάση τῆς έθνικής οίκονομίας τῆς Φινλανδίας. Χάρη στά δάση τη, ή Φινλανδία είναι μιά άπό τίς κυριότερες χώρες ποὺ παράγουν χαρτί και χαρτοπολτό.

Όρυκτός πλοῦτος. Η Φινλανδία έχει άρκετά πλούσιο υπέδαφος. Υπάρχουν κοιτάσματα μὲ χαλκό, ψευδάργυρο, τιτάνιο, χρυσό, αργυρο, βανάδιο και μόλυβδο. Τελευταῖα βρέθηκαν και κοιτάσματα μὲ ουράνιο.

Άλιεια. Τὰ προϊόντα τῆς ἀλιείας εἶναι ύπεραρκετά γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς χώρας.

Βιομηχανία. Έκτός ἀπὸ τοὺς παλιοὺς και σημαντικούς κλάδους τῆς βιομηχανίας χαρτιοῦ, χαρτοπολτοῦ, ξυλείας, σπίρτων, τροφῶν και ύφαντουργίας, μετά τὸ Β' Παγκόσμιο πόλεμο δημιουργήθηκαν και νέοι κλάδοι, δπως δη μηχανοποιητικός, μεταλλουργικός κ.ἄ.

Μεγάλη ποσότητα ἐνέργειας γιὰ τὴν κίνηση τῶν ἔργοστασίων παιρνούν ἀπὸ τὶς ύδατοπτώσεις.

Συγκοινωνία. Τὸ δδικὸ και σιδηροδρομικὸ δίκτυο τῆς Φινλανδίας εἶναι γενικὰ ἀραιό. Ομως πυκνώνει κάπως στὶς νότιες περιοχές. Οἱ ἐσωτερικὲς ύδατινες συγκοινωνίες μὲ τὶς διώρυγες και τὶς λίμνες έχουν μεγάλη σημασία.

Έμποριο. Εἰσάγει τρόφιμα, ἀποικιακά, πετρέλαιο, καπνό και διάφορα βιομηχανικὰ προϊόντα. Εξάγει ξυλεία, χαρτομάζα, χαρτί και διάφορα μηχανήματα.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Οἱ Φινλανδοὶ έχουν μογγολικὴ καταγωγή. Έγκαταστάθηκαν στὴ χώρα τους γύρω στὰ 400–700·μ.Χ. Απὸ τὸν πληθυσμὸ τὸ 20% εἶναι Σουηδικῆς καταγωγῆς. Στὰ βόρεια ζοῦν και λίγοι Λάπωνες. Έπειδὴ γενικὰ ἡ χώρα εἶναι φτωχή, ύπάρχει ἔνα μόνιμο μεταναστευτικὸ ρεῦμα.

Τὸ κράτος καθιέρωσε ώς ἐπίσημες γλῶσσες τὴ φινλανδικὴ ποὺ μοιάζει μὲ τὴν οὐγγρικὴ και τὴ σουηδικὴ.

Πόλεις. Σπουδαιότερες πόλεις εἶναι: **Έλσίνκι**, εἶναι ἡ πρωτεύουσα τοῦ κράτους και τὸ βιομηχανικό, οἰκονομικό και πνευματικό κέντρο τῆς χώρας. **Βάαζα**, λιμάνι στὸ Βοθνικό κόλπο. **Τούρκου**, λιμάνι στὰ δυτικὰ τοῦ Έλσίνκι.

Εἰκ. 29. Νεαρός Λάπωνας

ΛΑΠΩΝΙΑ

Η Λαπωνία είναι χώρα της Β. Εύρωπης και κατέχει τό βόρειο τμῆμα της Σκανδιναυικής χερσονήσου, τό βόρειο τμῆμα της Φινλανδίας και τή χερσόνησο του Κόλα της Ρωσίας. Έχει έκταση 400.000 Km² και 150.000 περίπου κατοίκους. Οι Λάπωνες έχουν μογγολική προέλευση. Είναι μικρόσωμοι (1,51-1,55 μ.) και έχουν χρῶμα δέρματος κιτρινωπό. Η γλώσσα τους είναι φιννοουγγρική.

Η Λαπωνία δὲν έχει δρισμένη γεωγραφική ή πολιτική ένότητα, ἀλλὰ μοιράζεται στὰ τέσσερα κράτη: Νορβηγία, Σουηδία, Φινλανδία και Ρωσία.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ

Έκταση: 103.000 Km²

Πληθυσμός: 210.000 κάτ.

Πολίτευμα: Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: 'Ισλανδική

Νόμισμα: Κορώνα 'Ισλανδίας

Πρωτεύουσα: Ρεϋκγιαβίκ με 79.000 κατ.

Θέση—Σύνορα. Η Ισλανδία είναι νησί του Ατλαντικού. Βρίσκεται
άνάμεσα στή Γροιλανδία και τήν Αγγλία.

Μορφολογία τού έδαφους. Τό έδαφος τής Ισλανδίας είναι δρεινό και
γεμάτο ήφαίστεια. Υπάρχουν 30 περίπου ένεργά ήφαίστεια (ήφαίστειο
Έκλας με όψος 1.558 μ.). Σε πολλά μέρη ύπαρχουν πίδακες με ζεστό νερό
που λέγονται Γκέιζερ.

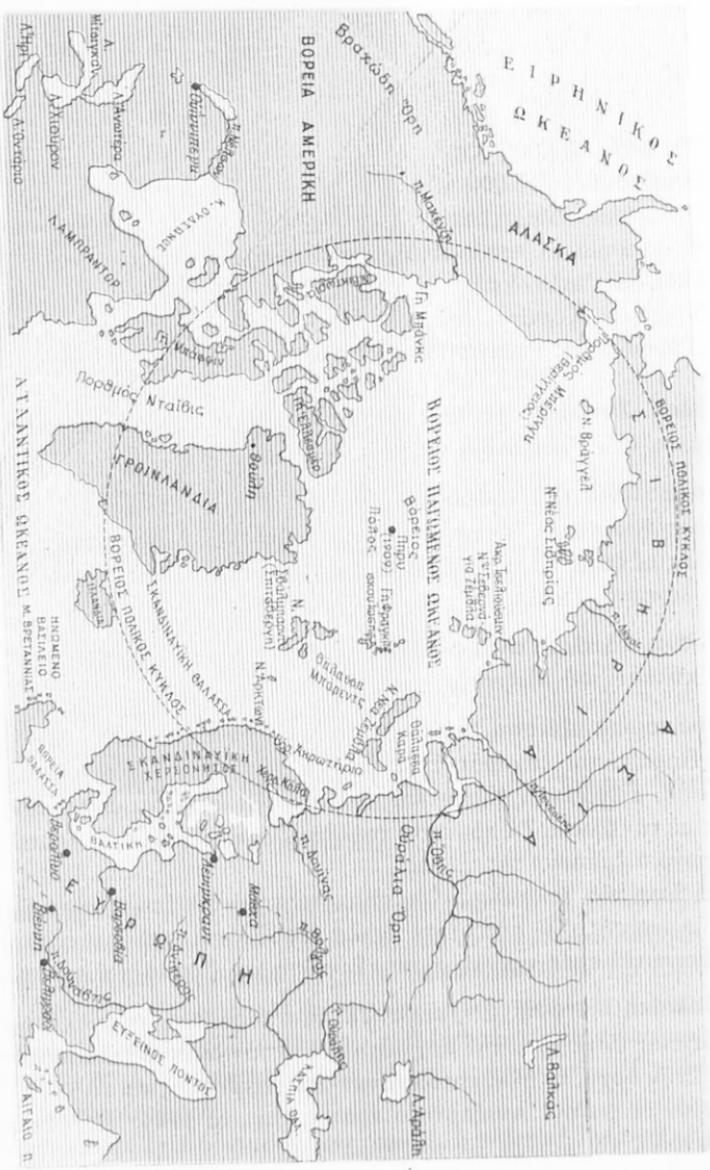
Κλίμα. Τό κλίμα είναι ωκεάνειο, διότι έπιδρα στή χώρα τό θερμό ρεῦμα
τού κόλπου του Μεξικού.

Οικονομική έξέταση. Μόνο τό 10% τού έδαφους της είναι καλλιεργήσι-
μο. Παράγονται ζαχαρότευτλα και πατάτες. Στά λιβάδια έκτρέφονται
βοοειδή, μικρόσωμα δλογα και πρόβατα. Οι κάτοικοι άσχολούνται κυ-
ρίως με τήν δλειεία. Τά προϊόντα της (βακαλάος, ρέγγες κ.ά.) άποτελούν τό
έξαγωγικό έμπόριο τής χώρας.

'Η θέση τής Ισλανδίας είναι σημαντική γιά τήν έπικοινωνία Εύρωπης
και Αμερικής. Γι' αυτό έχει πολλά άεροδρόμια που διευκολύνουν τή
συγκοινωνία πρός τήν Αμερική, Εύρωπη και βόρεια πολική περιοχή.

Πολιτική έξέταση. Σύμφωνα με τήν παράδοση ή άνακάλυψη τής
Ισλανδίας έγινε κατά τήν άρχαιότητα άπο τόν Ελληνα θαλασσοπόρο Πυ-
θέα. Στήν άρχή, τό 874, κατοικήθηκε άπο νορβηγούς και τό 1380 τήν κα-
τέλαβαν οι Δανοί. Ανεξάρτητο κράτος έγινε τό 1944. Η γλώσσα είναι
Ισλανδική και μοιάζει με τή Γερμανική.

Πόλεις. Πρωτεύουσα είναι η **Ρεϋκγιαβίκ** με άσφαλέστατο λιμάνι.

Χάρτης 27. Αρκτική περιοχή

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Γενική έπισκόπηση Από τὴν ἔξεταση τῶν χωρῶν τῆς Βόρειας Εὐρώπης προκύπτουν σὲ γενικές γραμμές τὰ ἔξης:

1) Ὁ πληθυσμός συγκεντρώνεται στὶς παραλιακὲς περιοχές, κυρίως στὰ νότια, δου τὸ κλίμα εἶναι ύποφερτὸ καὶ δου οἱ πεδιάδες ἐπιτρέπουν τὴ γεωργικὴ ζωὴ.

2) Χάρη στὴν εὐφυία καὶ τὴν ἐπιμονὴ τῶν λαῶν αὐτῶν δημιουργήθηκε μιὰ ἀνετη ζωὴ.

Οἱ λαοὶ αὐτοὶ ζοῦν κυρίως:

a) Ἀπὸ τὴ θάλασσα ποὺ τὴν ἐκμεταλλεύονται μὲ τὴ ναυτιλία καὶ τὴν ἀλιεία. Ἐχουν ναυτικὸ στόλο δλοι, κυρίως δμως οἱ Σκανδινανοί, ποὺ καλύπτουν τὰ 12% τοῦ ἐμπορικοῦ στόλου δλου τοῦ κόσμου.

b) Ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν δασῶν. Ἡ ἐκμετάλλευση αὐτὴ γίνεται μὲ τέτοιο τρόπῳ, δστε κατορθώθηκε ἡ φθορά σὲ κυβικὰ μέτρα νά εἶναι μικρότερη ἀπὸ τὴν αὐξηση τῶν δέντρων.

γ) Ἀπὸ τὴ γεωργία ποὺ τὴν ἔξασκοῦν μὲ τρόπο ἐπιστημονικὸ καὶ καλύπτει τὶς περισσότερες ἀνάγκες τους. Εἰσάγουν μόνο δημητριακὰ καὶ ζάχαρη καὶ ἔξαγουν κτηνοτροφικὰ προϊόντα ποὺ διατηροῦνται θαυμάσια.

δ) Ἀπὸ τὸν δρυκτὸ πλοῦτο καὶ κυρίως τὸ σίδηρο. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴ Δανία δλες οἱ ἄλλες χῶρες ἔχουν σίδηρο. Ἡ Σουηδία ἔχει τὰ πλουσιότερα κοιτάσματα τοῦ κόσμου.

Οἱ βόρειες χῶρες τῆς Εὐρώπης δὲν ἔχουν καύσιμες δλες γιὰ τὶς βιομηχανίες καὶ γιὰ αὐτὸ χρησιμοποιοῦν τους καταρράκτες γιὰ τὴν παραγωγὴ ὑδροηλεκτρικῆς ἐνέργειας. Οἱ περισσότερες βιομηχανίες τους παράγουν εἰδη ποὺ τὰ ἔξαγουν.

Ἐτσι τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ ὑψηλὰ τῆς Εὐρώπης.

Τὸ ποσοστὸ τῆς θνησιμότητας εἶναι χαμηλὸ χάρη στὸν ὑγειονομικὸ ἔξοπλισμό, τὴν ἀνετη κατοικία καὶ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν καθαριότητα.

Ἡ μόρφωση εἶναι γενικὴ καὶ δὲν ὑπάρχουν ἀγράμματοι.

Ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς σὲ περιοχές ποὺ γειτονεύουν μὲ τὸν πολικὸ κύκλο εἶναι πραγματικὰ ἔνα μοναδικὸ φαινόμενο στὸν κόσμο.

Οἱ φυσικὲς δμορφιὲς καὶ δ πολιτισμὸς τῶν κατοίκων τῆς Β. Εὐρώπης συντελοῦν στὴ μεγάλη τουριστικὴ κίνησή της.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Η Ανατολική Εύρωπη άπλωνται άπό τη Βαλτική θάλασσα ώς τα Ουράλια πρός τα άνατολικά και πρός τα νότια ώς τόν Εδεσίνο και τό Δούναβη.

Στήν άπέραντη αυτή πεδινή περιοχή ύπαρχει ή δρεινή περιοχή μὲ τὰ **Καρπάθια** δρη καὶ ή περιοχή μὲ τὶς **Τρανσυλβανικὲς "Άλπεις**. Τὰ Καρπάθια δρη εἶναι μιὰ δροσειρὰ ἀλπικοῦ σχηματισμοῦ, ἀλλὰ διαφέρουν ἀπό τὶς "Άλπεις. Τὸ ὄψος τους εἶναι μέτριο. Μόνο ή δροσειρὰ τοῦ **Τάτρα** στήν Πολωνίᾳ ἔχει ὄψος 2.663 μέτρα καὶ θυμίζει τὶς ἀπότομες, ψηλές καὶ λαξεμένες ἀπό τοὺς παγετῶνες ἀλπικὲς κορυφές. Οἱ Τρανσυλβανικὲς "Άλπεις ἀρχίζουν ἀπό τὸ νοτιότερο σημεῖο τῶν Καρπαθίων καὶ μὲ διεύθυνση ἀπό τὰ άνατολικὰ πρός τὰ δυτικὰ φτάνουν ώς τὶς **Σιδηρὲς Πύλες** τοῦ Δούναβη, στὰ σύνορα τῆς Γιουγκοσλαβίας. Οἱ δροσειρὲς αὐτὲς διακλαδώνονται σὲ πολλὲς ἄλλες καὶ σχηματίζουν σειρὰ ἀπό κορυφές καὶ ἀπομονωμένα δρεινὰ συγκροτήματα. Τὸ ψηλότερο δρος τῶν Καρπαθίων εἶναι τὸ δρος **Ρόντνα** στὴ Μολδαβία μὲ ὄψος 2.305 μέτρα, ἐνῶ τῶν Τρανσυλβανικῶν "Άλπεων ή **Ναγκόι** μὲ ὄψος 2.544 μέτρα ποὺ εἶναι καὶ τὸ ψηλότερο δρος τῆς Ρουμανίας. Γενικὰ δλες οἱ δροσειρὲς εἶναι δμαλές. Μεγάλες πλαγιές σκεπασμένες ἀπό δάση φτάνουν ώς τὶς κορυφές ποὺ εἶναι σκεπασμένες ἀπό χλόη. Τὸ κεντρικὸ τμῆμα τῶν Καρπαθίων ἀνήκει στὴν ΕΣΣΔ. Η πεδινὴ περιοχὴ μοιράζεται στὴν Πολωνία, τῇ Ρουμανίᾳ καὶ τῇ Σοβιετικὴ Ένωση. Στήν Πολωνίᾳ σχηματίζεται μιὰ πολὺ πλατιὰ πεδιάδα ποὺ συνεχίζει τὸ βαθύπεδο τῆς Β. Εύρωπης. Τὸ ὄψος τῆς πεδιάδας αὐτῆς αὐξάνει ἀπό τὰ βόρεια πρὸς τὰ νότια, ὅσπου στοὺς πρόποδες τῶν Καρπαθίων καὶ σὲ πλάτος 200 Km σχηματίζονται δροπέδια μὲ ἔδαφος εὔφορο, διότι ἔγινε ἀπό προσχώσεις. Στὴ Ρουμανίᾳ ή πεδινὴ περιοχὴ βρίσκεται στὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς χώρας, στὸ νότιο, τὸ ἀνατολικὸ καὶ τὸ βορειοανατολικό. Τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς ἀνατολικῆς πεδιάδας τῆς Εύρωπης ἀνήκει στὴν ΕΣΣΔ καὶ τὸ περιβάλλον ἀπό τὰ άνατολικὰ τὰ Ουράλια δρη, ἀπό τὰ νότια δι Καύκασος καὶ τὰ δρη τῆς Κριμαίας καὶ ἀπό τὰ δυτικὰ τὰ Καρπάθια.

Κανένα σημείο τῆς περιοχῆς αυτῆς δὲν έχει Ƅψος μεγαλύτερο ἀπό τὰ 450 μέτρα. Πρὸς τὰ βόρεια τῆς Μόσχας τὸ τμῆμα τῆς πεδιάδας έχει πολλές μικρές λίμνες, μικρά ύψωματα και ἀμμουδερές ἐκτάσεις, ἐνῶ πρὸς τὰ νότια οἱ περιοχές σκεπάζονται ἀπό προσχώσεις και εἶναι εὐφορες. Στὸν Καύκασο βρίσκεται ἡ ψηλότερη κορυφὴ τῆς Εύρωπης ('Ελμπρούτ).

ΠΟΛΩΝΙΑ

Έκταση: 312.677 Km²

Πληθυσμός: 33.070.000 κάτ.

Πολίτευμα: Λαϊκή Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι, Καθολικοί, Διαμαρτυρόμενοι

Γλώσσα: Πολωνική

Νόμισμα: Ζλότυ

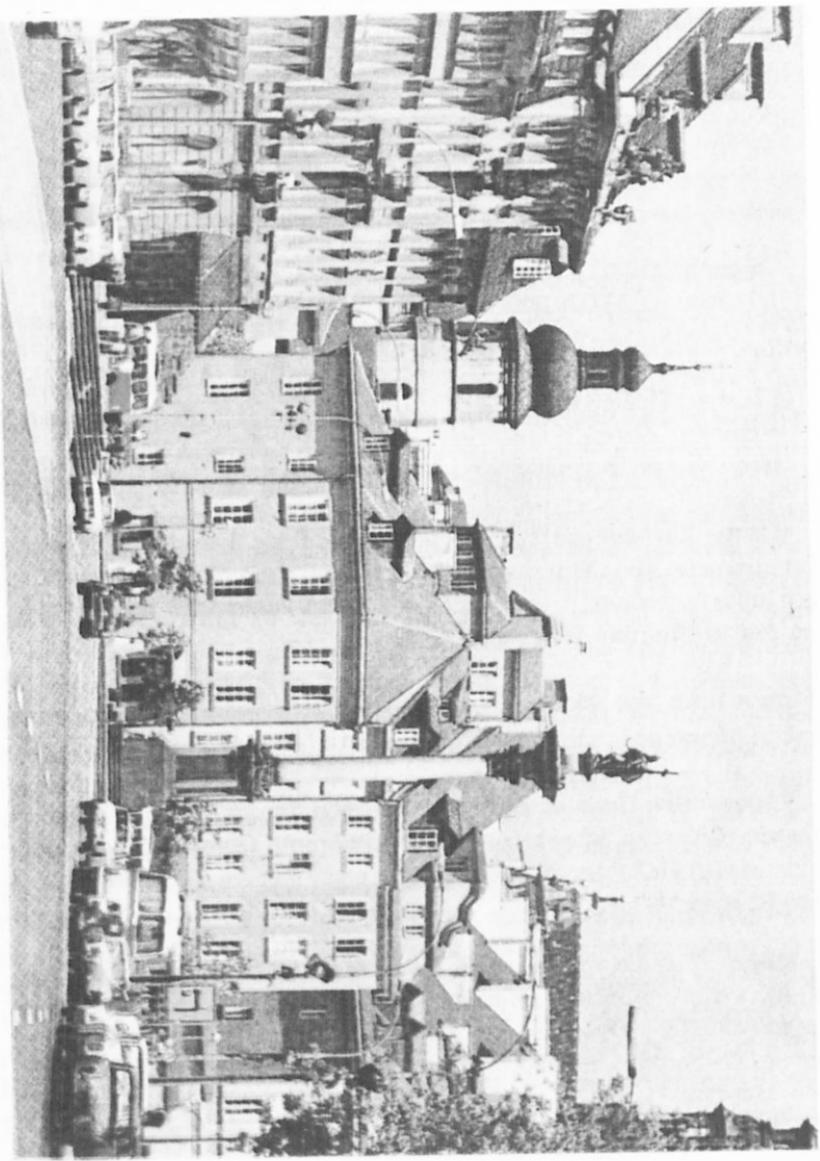
Πρωτεύουσα: Βαρσοβία μὲ 1.241.000 κατ.

Θέση - Σύνορα. Κατέχει τὸ δυτικὸ τμῆμα τῆς ἀνατολικῆς Εύρωπης και συνορεύει πρὸς τὰ δυτικὰ μὲ τὴ Γερμανία, πρὸς τὰ νότια μὲ τὴν Τσεχοσλοβακία, πρὸς τὰ ἀνατολικά μὲ τὴν ΕΣΣΔ και πρὸς τὰ βόρεια βρέχεται ἀπὸ τὴ Βαλτικὴ θάλασσα.

Μορφολογία τοῦ ἑδάφους. Τὸ ἔδαφός της εἶναι πεδινὸ και ἀνυψώνεται ἀπὸ τὰ βόρεια πρὸς τὰ νότια ώς τὰ **Καρπάθια** δρη (δρος Τάτρα 2.663 μ.).

Ύδρογραφία. Ποταμοί. Βιστούλας. πηγάζει ἀπὸ τὰ Καρπάθια και εἶναι πλωτός σὲ μεγάλη ἔκταση· χύνεται στὴ Βαλτική. **Οδερ-** ἀποτελεῖ τὰ σύνορα μεταξὺ Πολωνίας και Γερμανίας στὸ μεγαλύτερο τμῆμα και χύνεται στὴ Βαλτική.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς Πολωνίας εἶναι μιὰ μεταβατικὴ κατάσταση ἀνάμεσα στὸ κλίμα τῆς δυτικῆς Εύρωπης και τῆς Ρωσίας και χαρακτηρίζεται ώς ἡπειρωτικό. Οἱ βροχὲς γίνονται πιὸ συχνές πρὸς τὰ βόρεια καθὼς και τὰ χιόνια. Οἱ ποταμοὶ παγώνουν ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ Δεκεμβρίου ώς τὰ μέσα τοῦ Μαρτίου.

Εἰκ. 30. Πλάκα Βαρούβας

Χάρτης 28. Πολωνία

Οικονομική ζωή. Γεωργία. Η Πολωνία είναι κυρίως χώρα γεωργική και κτηνοτροφική. Παράγει σε μεγάλες ποσότητες σιτάρι, κριθάρι, πατάτες, σίκαλη, ζαχαρότευτλα, λυκίσκο κ.α. Έκτρέφονται αλογα, χοιροί, βοοειδή, πρόβατα και πουλερικά.

Δασικός πλούτος. Τα 23% άπό τα έδαφη της σκεπάζονται με δάση που τὰ περισσότερα άποτελούνται άπό πεῦκα. Η άπόδοσή τους σε ξυλεία είναι μεγάλη.

Όρυκτός πλούτος. Η Πολωνία είναι πλούσια σε γαιάνθρακα, σιδηρο-

μεταλλεύματα, ψευδάργυρο, μόλυβδο και πετρέλαιο.

Βιομηχανία. Οι σπουδαιότερες άπό τις βιομηχανίες της είναι: ή μεταλλουργία, ή κατασκευή μηχανών, ή έπεξεργασία της ξυλείας κ.ἄ. Κατασκευάζουν έπισης αυτοκίνητα, άμαξώματα σιδηροδρόμων, τρακτέρ, άλωνιστικές και θεριστικές μηχανές και παράγουν δρυκτέλαια.

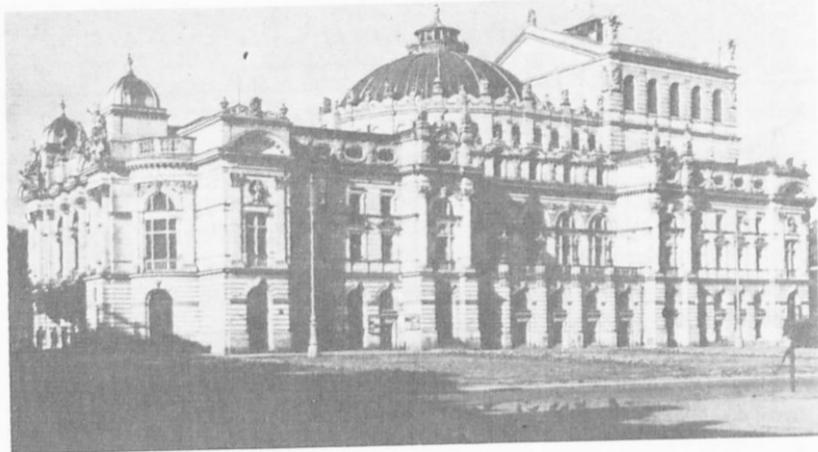
Συγκοινωνία. Ή συγκοινωνία είναι άναπτυγμένη και συμπληρώνεται άπό το ποτάμιο συγκοινωνιακό σύστημα.

Έμποριο. Έξαγει γαιάνθρακα, μηχανές, αυτοκίνητα, άμαξώματα σιδηροδρόμων, δασικά προϊόντα, μεταλλεύματα, ζάχαρη και κτηνοτροφικά προϊόντα. Είσαγει βαμβάκι, καφέ, ρύζι κ.ἄ.

Πολιτική έξέταση. Οι Πολωνοί άνήκουν στή Σλαβική οίκογένεια. Τό μεγαλύτερο μέρος της Πολωνίας ώς το 1918 τό κατεῖχαν οι Ρώσοι. άπό το 1830. Από το 1918 έγινε ανεξαρτητή Δημοκρατία. Από το 1945 είναι Λαϊκή Δημοκρατία.

Πόλεις. Βαρσοβία. βρίσκεται στις δυτικές του Βιστούλα, είναι η πρωτεύουσα του κράτους και τό κυριότερο πνευματικό, βιομηχανικό και έμπορικό κέντρο της χώρας. **Λόντζ.** είναι βιομηχανικό κέντρο. Άλλες πόλεις είναι: **Κρακοβία**, παλαιά πρωτεύουσα, **Βρότολση** (Μπρεσλάου), άλλοτε γερμανική πόλη, **Στεσσίν** (Στεττίνο), λιμάνι , **Γκντάνσκ** (Δάντσιχ), άλλοτε γερμανική πόλη, λιμάνι στή Βαλτική, και **Γδύνια**, λιμάνι στή Βαλτική.

Eik. 31. Τό θέατρο της Κρακοβίας

POYMANIA

Έκταση: 237.500 Km²

Πληθυσμός: 20.770.000 κάτ.

Πολίτευμα: Σοσιαλιστική Δημοκρατία

Θρήσκευμα: Χριστιανοί Ὀρθόδοξοι, οἱ περισσότεροι

Γλώσσα: Ρουμανική (85%) καὶ Ούγγρική (10%)

Νόμισμα: Λέι

Πρωτεύουσα: Βουκουρέστι μὲ 1.370.000 κατ.

Θέση — Σύνορα. Η Ρουμανία βρίσκεται πρὸς τὰ βόρεια τῆς Βαλκανικῆς χερσονήσου καὶ πρὸς τὰ δυτικά παράλια τοῦ Εδεινού Πόντου. Συνορεύει πρὸς τὰ νότια μὲ τὴ Βουλγαρία (Δούναβης), πρὸς τὰ δυτικά μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία καὶ Ούγγαρια, πρὸς τὰ βόρεια μὲ τὴν ΕΣΣΔ, καὶ πρὸς τὰ άνατολικά μὲ τὴν ΕΣΣΔ καὶ τὸν Εδεινό Πόντο.

Μορφολογία τοῦ ἑδάφους. Τὸ δυτικότερο τμῆμα τῆς χώρας, τὸ νότιο, τὸ άνατολικὸ καὶ τὸ βορειοανατολικὸ εἶναι πεδινό. Τὸ ύπόλοιπο τμῆμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ δρεινὰ συγκροτήματα ποὺ σχηματίζουν τὰ Καρπάθια δρη καὶ οἱ Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις. Τὰ δρη αὐτὰ σκεπάζονται μὲ ἀπέραντα δάση ἀπὸ κωνοφόρα καὶ δρῦς.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Οἱ Δούναβης, ποὺ τὸ τελευταῖο τμῆμα του, 1.100 Km, βρίσκεται μέσα στὸ ρουμανικὸ ἑδαφος. Ἀπὸ τὰ Καρπάθια πηγάζουν οἱ ποταμοὶ Σερέθ καὶ Προῦθος. Οἱ Ἀλούτας πηγάζει ἀπὸ τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις. Οἱοι αὐτοὶ οἱ ποταμοὶ χύνονται στὸ Δούναβη.

Κλίμα. Τὸ κλίμα εἶναι ἡπειρωτικό. Τὸ πεδινὸ τμῆμα ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσα στὰ Βαλκάνια, τὶς Τρανσυλβανικὲς Ἀλπεις καὶ τὰ Καρπάθια εἶναι ἀπροστάτευτο ἀπὸ τοὺς βορειοανάτολικοὺς ἀνέμους, περὶ φυσοῦν ἀπὸ τὶς ρωσικές στέπες καὶ τὸν Εδεινό. Έτσι παρουσιάζονται ἐδῶ ἀπότομες μεταβολές τοῦ κλίματος.

Οἱ ορισμένα ἔτη οἱ βροχές εἶναι πολλές καὶ δρισμένα πάλι ἐπικρατεῖ μεγάλη ξηρασία. Οἱ χειμῶνες ἄλλοτε εἶναι πολὺ ψυχροὶ καὶ ἄλλοτε πάλι ἥπιοι, ποὺ θυμίζουν μεσημβρινές χῶρες. Οἱ βροχές γενικά εἶναι λίγες καὶ οἱ περισσότερες πέφτουν τὸ καλοκαίρι. Στὴ δυτικὴ περιοχὴ οἱ περισσότερες πέφτουν τὴν ἀνοιξη. Οἱ ἀκτὲς τοῦ Εδεινού ἔχουν κλίμα πόντιο, δηλαδὴ ψυχρό καὶ ύγρό χειμώνα καὶ δροσερό καλοκαίρι.

Χάρτης 29. Ρουμανία

Οικονομική έξέταση. Γεωργία – Κτηνοτροφία. Η Ρουμανία είναι χώρα με πλούσιο έδαφος. Παράγει σιτάρι, άραβόσιτο, πατάτες, κρασί, καπνό, ζαχαρότευτλα, διπωρικά, ρύζι κ.α. Έκτρέφονται βοοειδή, γιδοπρόβατα, αλογα και πολλοί χοῖροι.

Άλιεια. Στούς ποταμούς, τις λίμνες και τις άκτες άλιεύονται κυρίως σολωμοί και γλωσσες.

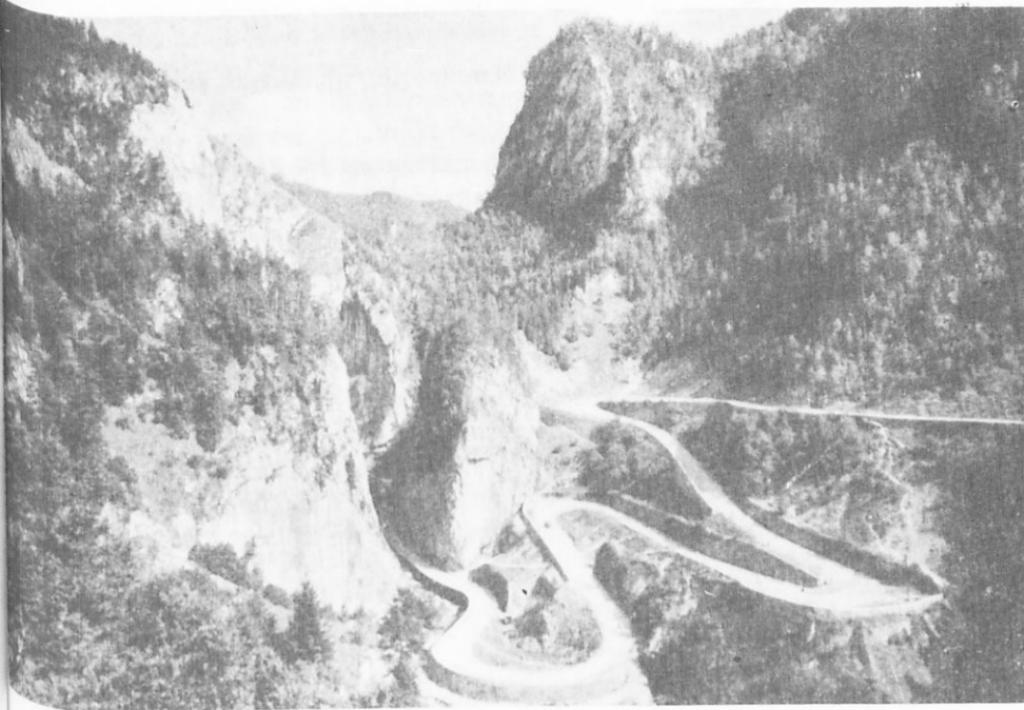
Δασικός πλούτος. Τα δάση της Ρουμανίας σκεπάζουν τις δρεινές περιοχές, είναι πυκνά και άραιώνουν δσο κατεβαίνουν πρός τις πεδιάδες. Απ' αυτά παίρνουν μεγάλες ποσότητες ξυλείας.

Όρυκτος πλούτος. Το υπέδαφος της Ρουμανίας είναι πολύ πλούσιο σε μεταλλεύματα. Τα κοιτάσματα του πετρελαίου άποτελούν μιά άπο τις μεγαλύτερες πηγές του έθνικού πλούτου. Μετά τό πετρέλαιο άκολουθούν τα κοιτάσματα με γαιάνθρακα (άνθρακιτης – λιγνίτης). Άλλη πηγή δρυκτού πλούτου της Ρουμανίας είναι τό δρυκτό άλατι στήν έξωτερική ζώνη τῶν Καρπαθίων. Υπάρχουν έπισης κοιτάσματα με χρυσό, άργυρο, χαλκό, μόλυβδο, άρσενικό άντιμόνιο, σίδηρο, μαγνήσιο και θεῖο. Στη Ρουμανία υ-

Εἰκ. 32. Αποψη Βουκουρεστίου

Εἰκ. 33. Ανατολικά Καρπάθια στήν Ρουμανία

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

πάρχουν έπισης πολλές λαματικές πηγές, πλούσιες σε μεταλλικά νερά.

Βιομηχανία. Η βιομηχανία της Ρουμανίας παρουσιάζει σήμερα άξιόλογη ανοδο. Παράγει τρόφιμα, χημικά προϊόντα, ύφασματα, γεωργικά μηχανήματα, αυτοκίνητα κ.α.

Έμποριο. Είσαγει διάφορα βιομηχανικά είδη. Έξαγει δημητριακά, ξυλεία, σπορέλαια, πετρέλαιο και κτηνοτροφικά προϊόντα.

Συγκοινωνία. Σημαντικό είναι τό δόδικό και τό σιδηροδρομικό δίκτυο που συνδέεται με τό δίκτυο της Κεντρικής και Δυτικής Εύρωπης. Ο Δούναβης έπισης άποτελεῖ θαυμάσιο ποτάμιο δρόμο.

Πολιτική έξτασης. Η Ρουμανία πρωτοπαρουσιάζει ώς έλευθερο κράτος τό 1877. Ο πληθυσμός της έχει πολλές έθνικές μειονότητες. Τό 75% του πληθυσμού τό άποτελούν οι Ρουμάνοι και τό υπόλοιπο τό μοιράζονται στή σειρά, άναλογα με τό ποσοστό, οι μειονότητες τών Οδγγρων, Γερμανών, Βουλγάρων, Έβραίων και Τσιγγάνων. Στή Ρουμανία γιά έκατοντάδες χρόνια ύπηρχαν Έλληνικές παροικίες και έλληνικά έκπαιδευτικά ίδρυματα. Σήμερα ζούν στή Ρουμανία περίπου 10.000 Έλληνες.

Η Ρουμανία γιά 1000 περίπου χρόνια ήταν έπαρχια του Βυζαντινού κράτους.

Η ρουμανική γλώσσα δέχτηκε τήν έπιδραση της λατινικής και τή μιλούν τά 85% του πληθυσμού· τά 10% μιλούν τήν ουγγρική και τά υπόλοιπα τίς έθνικές τους γλώσσες.

Η Ρουμανία άποτελεῖται άπό δύο έπαρχιες: της **Βλαχίας** και της **Μολδαβίας**.

Πόλεις. Τό **Βουκουρέστι**· είναι ή πρωτεύουσα της Ρουμανίας και είναι κτισμένη στίς δχθες του Δαμποβίτα, παραπόταμου του Δούναβη, σε πεδινή περιοχή· βρίσκεται στήν έπαρχια της Βλαχίας και είναι τό πνευματικό κέντρο της χώρας με Πανεπιστήμιο και άλλα πνευματικά ίδρυματα. **Κωστάντζα**· είναι λιμάνι και βρίσκεται στά παράλια του Εδεσίνου. **Γαλάτσι**, **Ιάσι**· είναι πόλεις της Μολδαβίας δπου κηρύχτηκε ή Έλληνική Έπανασταση του 1821 άπό τόν 'Αλέξανδρο Υψηλάντη. Άλλες πόλεις είναι: **Κλούζ**, **Τέμεσβαρ**, **Κροστάνδη**, **Πλοέστι**. Στά δυτικά άπό τό Βουκουρέστι βρίσκεται ή μικρή πόλη **Δραγαστούνι**. Έκει στήν έλληνική έπανασταση, τόν 'Ιούνιο του 1821, έπεσαν ένδοξα οι έλληνες Ιερολοχίτες. Σημαντική πόλη είναι και τό **Γιουργεβό** στή ρουμανική δχθη του Δούναβη. Συνδέεται σιδηροδρομικά με τή βουλγαρική πόλη Ρουχτσούκιο που βρίσκεται στήν άπεναντι δχθη.

ΕΝΩΣΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ
ΕΥΡΩΠΑ·Ι·ΚΟ ΤΜΗΜΑ

Έκταση: 5.571.000 Km²

Πληθυσμός: 179.000.000 κάτ.

Νόμισμα: Ρουβλί.

Θέση – Σύνορα. Τὸ εὐρωπαϊκὸ τμῆμα τῆς Ἐνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, (ΕΣΣΔ), δρίζεται πρὸς τὰ βόρεια ἀπὸ τὸ Βόρειο παγωμένο ὠκεανό, πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ἀπὸ τὰ Ουράλια ὄρη, τὸν ποταμὸ Ουράλη καὶ τὴν Κασπία θάλασσα, πρὸς τὰ νότια ἀπὸ τὴν δροσερὰ τοῦ Καυκάσου καὶ τὸν Εὔξεινο Πόντο, πρὸς τὰ δυτικὰ ἀπὸ τὴν Ρουμανία, Πολωνία, Βαλτική θάλασσα καὶ Φινλανδία.

Άκτες. Στὸ Βόρειο παγωμένο ὠκεανὸν οἱ ἀκτὲς παρουσιάζουν πλούσιο διαμελισμό. Ἔκεī σχηματίζονται οἱ χερσόνησοι **Κόλα** καὶ **Κανίν**, ποὺ ἀνάμεσά τους βρίσκεται ἡ Λευκὴ θάλασσα. Ἡ Λευκὴ θάλασσα εἰσχωρεῖ βαθιὰ στὴν ξηρὰ καὶ σχηματίζει διάφορους κόλπους, λιμάνια, δρομούς κ.τ.λ. Τὰ παράλια τοῦ Βόρειου Παγωμένου ὠκεανοῦ καὶ τῆς Λευκῆς θάλασσας παγώνουν γιὰ 7 μῆνες τὸ χρόνο. Στὴ Βαλτικὴ τὰ παράλια εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἔλη ποὺ τὸ χειμώνα σκεπάζονται μὲ πάγους. Στὸ βάθος τοῦ Φιννικοῦ κόλπου βρίσκεται ἡ **Κροστάνδη** ποὺ εἶναι καὶ δικεντρικὸς ναύσταθμος τῆς ΕΣΣΔ. Οἱ ἀκτὲς τῆς ΕΣΣΔ στὸν Εὔξεινο δὲν παγώνουν ποτὲ καὶ σχηματίζουν καλὰ λιμάνια, δπως τῆς **Οδησσοῦ**, **Σεβαστούπολεως** καὶ **Ροστώβ** στὸ βάθος τῆς **Αζοφικῆς**.

Υδρογραφία. Ποταμοί. Στὸ Βόρειο Παγωμένο ὠκεανὸν χύνονται οἱ ποταμοί: **Πετσχόρας** καὶ **Βόρειος Ντβίνας**. Στὴ Βαλτικὴ διυτικὸς **Ντβίνας** καὶ δι **Νιέμεν**. Στὸν Εὔξεινο: **Ο Δνείστερος**, δ **Δνείπερος** καὶ δ **Ντόν**. Στὴν Κασπία: **Ο Βόλγας**, δ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Εὐρώπης μὲ μῆκος 3.685 Km, καὶ δ **Ούράλης**.

Λίμνες: ἡ **Όνεγκα**, ἡ **Λαντόγκα**, ἡ μεγαλύτερη τῆς Εὐρώπης, ἡ **Τίμεν**, ἡ **Πειπούς** κ.ἄ.

Κλίμα. Τὸ κλίμα τῆς ΕΣΣΔ εἶναι καθαυτὸ ἡπειρωτικό. Ὁ χειμώνας εἰναι ψυχρότερος ἀπὸ τὸ χειμώνα τῆς ὅλης Εύρωπης. Οἱ βροχὲς εἶναι λιγεῖς καὶ πέφτουν κυρίως τὸ καλοκαίρι. Τὸ χιόνι σκεπάζει κατὰ τὸ χειμώνα δλες τὶς περιοχὲς μὲ σχετικὰ λεπτὸ στρῶμα, ἐνῷ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ λίμνες παγώνουν. Ἐπειδὴ ἡ ΕΣΣΔ ἀπλώνεται σὲ μεγάλῃ ἔκτασῃ ἀπὸ τὸ Βορρᾶ πρὸς τὸ Νότο, τὸ κλίμα ἀλλάζει ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπόσταση ἀπὸ τὸ Βόρειο Παγωμένο ὥκεανό. Γι' αὐτὸ μὲ βάση τὶς κλιματολογικὲς συνθῆκες καὶ τὴ βλάστηση διαιροῦμε τὴ χώρα σὲ 4 ζῶνες.

α) **Ἡ ζώνη τῆς Τούνδρας.** Ἡ ζώνη αὐτὴ κατέχει τὴν περιοχὴ τοῦ Βόρειου Παγωμένου ὥκεανοῦ ποὺ εἶναι ἀδεντρη καὶ γεμάτη τέλματα. Τὸ κρύο εἶναι πολὺ δυνατό, δ χειμώνας διαρκεῖ 7–8 μῆνες καὶ ἡ βλάστηση περιορίζεται σὲ ποώδη φυτά καὶ λειχήνες.

β) **Ἡ ζώνη τῶν δασῶν.** Ἡ ζώνη αὐτὴ ἀπλώνεται στὰ νότια τῆς ζώνης τῆς Τούνδρας, φτάνει ώς τὴ Μόσχα καὶ σκεπάζεται ἀπὸ κωνοφόρα δέντρα. Ὁ χειμώνας διαρκεῖ 6–7 μῆνες. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ εἶναι ἀραιοκατοικημένη.

γ) **Ἡ ζώνη τῆς μαύρης στέπας.** Ἡ ζώνη αὐτὴ ἀπλώνεται στὸ κεντρικὸ εμῆμα τῆς πεδιάδας καὶ εἶναι πάρα πολὺ εύφορη. Ἀρχίζει ἀπὸ τὰ νότια τῆς ζώνης τῶν δασῶν καὶ ἀπὸ τὰ Καρπάθια καὶ φτάνει ώς τὰ Ούραλια. Τὸ ἔδαφος εἶναι μαῦρο καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ χῶμα λεπτὸ καὶ χλόη ποὺ ἔηράθηκε. Ὁ χειμώνας διαρκεῖ 5–6 μῆνες.

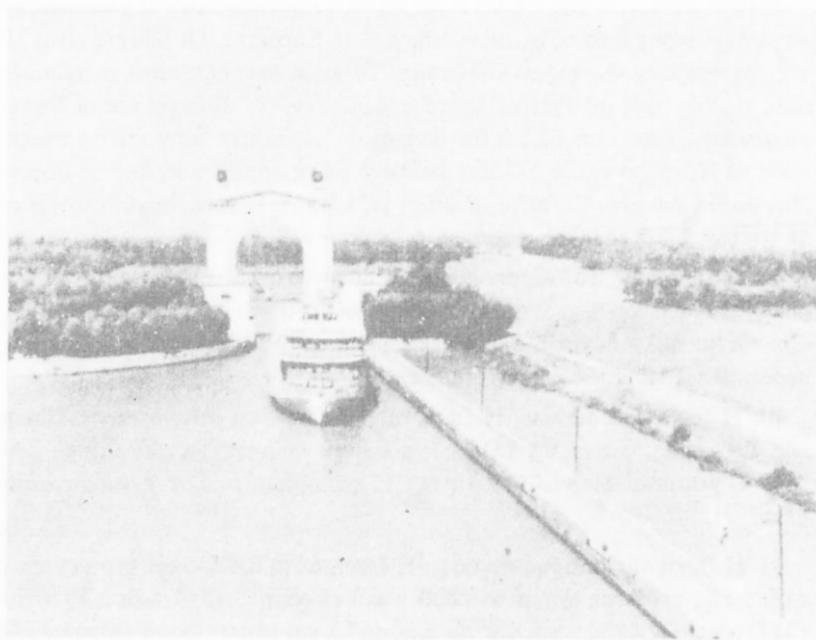
δ) **Ἡ ζώνη τῆς φαιᾶς στέπας.** Ἀπλώνεται νοτιότερα ἀνάμεσα στὴν Ἀζοφικὴ καὶ τὴν Κασπία θάλασσα. εἶναι ἰγονη καὶ ἀδεντρη, κατάλληλη μόνο γιὰ τὴν κτηνοτροφία. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ δέχεται πολὺ λίγες βροχές.

Στὰ παράλια τοῦ Ενξεινου τὸ κλίμα εἶναι εὔκρατο καὶ εύχαριστο, κυρίως στὰ παράλια τῆς Κριμαίας.

Οἰκονομικὴ ζωὴ. Οἱ καλλιέργειες γίνονται μὲ ἐπιστημονικὸ τρόπο καὶ μὲ μηχανικὰ μέσα. Παράγονται σιτάρι, σίκαλη, κριθάρι, ἀραβόσιτος, πατάτες, καννάβι, βαμβάκι, ζαχαρότευτλα, δπωρικά κ.ἄ.

Ἐκτρέφονται βοοειδῆ, ἄλογα, χοῖροι καὶ πρόβατα. Ἀξιόλογη εἶναι ἡ πτηνοτροφία καὶ ἡ σηροτροφία.

Ἡ ἀλιεία εἶναι πολὺ ἀναπτυγμένη. Οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ λίμνες δίνουν ψάρια σὲ μεγάλες ποσότητες. Ἀπὸ τὸ ψάρι «ἀκηπήσιο» βγαίνει τὸ μαῦρο χαβιάρι.

Εἰκ. 34. Σύνδεση Βόλγα και Ντόν με διώρυγα

Τά δάση προσφέρουν ἄφθονη ξυλεία και τά ἄγρια ζῶα που ζοῦν· μέσα σ' αὐτά δίνουν τό πολύτιμο τριχωτό δέρμα τους (νιφίτσες, κουνάβια, σκίουροι, ἔρμινες κ.ἄ.).

Όρυκτός πλοῦτος. Υπάρχουν μεγάλα κοιτάσματα μὲν γαιάνθρακα ποὺ τῆς δίνουν τὴν πρώτη θέση στὸν κόσμο. Τὰ πετρέλαια τῆς δίνουν τὴν πρώτη θέση στὴν Εὐρώπη. Ἐχει ἀκόμα κοιτάσματα μὲ βωξίτη, ψευδάργυρο, κασσίτερο, χαλκό, χρυσό, μόλυβδο, ἄργυρο, πλατίνα, γραφίτη κ.ἄ.

Βιομηχανία. Χάρη στὸν δρυκτὸν πλοῦτο, τὰ καύσιμα ύλικά και τὴν υδροηλεκτρική ἐνέργεια ποὺ παράγει ἀπὸ τὰ μεγάλα φράγματα, δπως εἶναι τῶν ποταμῶν Βόλγα, Δνείπερου κ.ἄ., ἡ ΕΣΣΔ ἔχει ἀναπτυγμένη βιομηχανία. Οἱ μεγαλύτερες βιομηχανίες εἶναι: ἡ μεταλλουργία, ἡ βιομηχανία χημικῶν προϊόντων, κλωστοϋφαντουργίας, αὐτοκινήτων, τρακτέρ, δπλων, ἀεροπλάνων, πλοίων κ.τ.λ.

Συγκοινωνία. Οἱ ποταμοὶ και οἱ λίμνες συνδέονται συνήθως μὲ διώρυγες και ἀποτελοῦν πλωτοὺς δρόμους, ποὺ διευκολύνουν τὴ συγκοινωνία. Ἡ ἀεροπορική ἐπίσης συγκοινωνία εἶναι ἀναπτυγμένη. Ὁ ἐμπορικός της

στόλος έξυπηρετεί τή διακίνηση τῶν ἐμπορευάτων μὲ τὸ ἔξωτερικό. Τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο εἶναι ἐπίσης ἀναπτυγμένο.

Ἐμπόριο. Εἰσάγει μερικὰ εἰδῆ βιομηχανικῶν προϊόντων. Ἐξάγει πετρέλαιο, γεωργικά καὶ κτηνοτροφικά προϊόντα, μηχανές κάθε εῖδους, βαγόνια σιδηροδρόμων κ.ἄ.

Πολιτικὴ ἔξέταση. Ἡ Ἔνωση Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν –ΕΣΣΔ– ἀποτελεῖται ἀπὸ 15 διμόσπονδες Δημοκρατίες. Ἀπλώνεται ἀπὸ τὸ Β. Παγωμένο ώκεανό ώς τὸν Εδεσσείν Πόντο (Μαύρη θάλασσα) καὶ τὶς δροσειρές τῆς κεντρικῆς Ἀσίας καὶ ἀπὸ τὴν Βαλτικὴν ώς τὸν Ειρηνικὸ ώκεανό. Κατοικοῦν σ' αὐτῇ πάνω ἀπὸ 100 ἑθνότητες καὶ λαοί: Ρῶσοι 50%, Οὐκρανοί 28%, Λευκορῶσοι, Ουζμπέκοι, Τάταροι, Γεωργιανοί, Λιθουανοί, Ἐσθονοί, Ἀρμένιοι κ.τ.λ. Μιλοῦνται πάρα πολλὲς γλῶσσες καὶ διάλεκτοι. Οἱ Ρῶσοι εἶναι διάδα Σλαβικῶν φυλῶν.

Πολίτευμα: Σοβιετικὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία.

Θρήσκευμα: Οἱ κάτοικοι τῆς ΕΣΣΔ εἶναι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Ἡ ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὸ ἐπίσημο κράτος καὶ αὐτοδιοικεῖται.

Στὸ εὐρωπαϊκὸ τμῆμα τῆς ΕΣΣΔ περιλαμβάνονται:

1) Ἡ **Ρωσικὴ Ὀμόσπονδη Σοβιετικὴ Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία** ποὺ κατέχει τὸ μεγαλύτερο τμῆμα τῆς πεδιάδας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης καὶ μέρος τῆς Ἀσίας· περιλαμβάνει καὶ ἄλλες αὐτόνομες Σοβιετικὲς Σοσιαλιστικὲς Δημοκρατίες καὶ οἱ σπουδαιότερες πόλεις στὸ εὐρωπαϊκὸ τῆς τμῆμα εἶναι: **Ἡ Μόσχα**, πρωτεύουσα, κτισμένη στὶς δύναμες τοῦ ποταμοῦ Μόσχοβα. Εἶναι τὸ βιομηχανικό, ἐμπορικό, πολιτικὸ καὶ πνευματικὸ κέντρο τῆς ΕΣΣΔ. Στὴ Μόσχα ὑπάρχουν ἐκκλησίες μὲ μεγάλη ἱστορικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἀξία, διποὺς ἡ ἀνεξάρτητη τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, τὸ Κρεμλίνο, ἀνάκτορο τῶν Τσάρων κ.ἄ. Τὸ **Λένινγκραντ**, ἡ παλαιά Πετρούπολη, στὸ μυχὸ τοῦ Φιννικοῦ κόλπου στὸν ποταμὸ Νέβα. Κτίστηκε ἀπὸ τὸ Μέγα Πέτρο καὶ ἔχει Ναούς, Μουσεῖα, Βιβλιοθῆκες κ.τ.λ. Τὸ **Βόλγκογκραντ** (Στάλινγκραντ) στὸ Βόλγα ποταμό, γνωστὸ ἀπὸ τὸ **Β'** παγκόσμιο πόλεμο.

2) Ἡ **Ἐσθονία** μὲ πρωτεύουσα τὸ **Ταλλίν**. 3) Ἡ **Λεττονία** μὲ πρωτεύουσα τὴ **Ρίγα**. 4) Ἡ **Λιθουανία** μὲ πρωτεύουσα τὴ **Βίλνα**. Οἱ Ἐσθονοὶ ἀνήκουν στὴν κίτρινη φυλή. Οἱ Λιθουανοὶ καὶ οἱ Λεττονοὶ στὴν Ἰνδοευρωπαϊκή. Ἡ ἐσθονικὴ γλώσσα συγγενεύει μὲ τὴ Φινλανδική. Μετὰ τὸ **Β'** παγκόσμιο πόλεμο ἡ **Ἐσθονία**, **Λεττονία** καὶ **Λιθουανία**, τὰ βαλτικὰ αὐτὰ κράτη, ἐνσωματώθηκαν στὴν ΕΣΣΔ καὶ ἀπετέλεσαν αὐτόνομες Σοσιαλι-

Εἰκ. 35. Αποψη Μόσχας

στικές Δημοκρατίες της ΕΣΣΔ. 5) 'Η Λευκορωσία μὲ πρωτεύουσα τὸ Μίνσκ. 6) 'Η Ούκρανία μὲ πρωτεύουσα τὸ Κίεφο στὶς δχθες τοῦ Δνείπερου. Ἀλλες πόλεις τῆς Ούκρανίας εἰναι ἡ 'Οδησσός, τὸ μεγαλύτερο λιμά-

νι τῆς ΕΣΣΔ στὸν Εδεῖνο Πόντο, δπου ἀλλοτε ἔμεναν πολλοὶ Ἐλληνες καὶ δπου ἰδρύθηκε ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία τὸ 1814, τὸ **Χάρκοβο**, μεγάλο συγκοινωνιακό καὶ βιομηχανικό κέντρο. 7) Ἡ **Μολδαβία** μὲ πρωτεύουσα τὸ **Κίσινιοφ**. Σ' αὐτὴ περιλαμβάνεται καὶ ἡ Βεσσαραβία. 8) Ἡ **Γεωργία**, μὲ πρωτεύουσα τὸ **Τμπιλίσιν** (Τιφλίδα). 9) Ἡ **Αρμενία**, πρωτεύουσα **Ἐριβάν**. 10) Τὸ **Αζερμπαϊτζάν**, πρωτεύουσα **Μπακού**.

Γενικὴ ἐπισκόπηση: Η Ἀνατολικὴ Εὐρώπη ἀπλώνεται ἀπὸ τὴν Βαλτικὴ θάλασσα ώς τὰ Ουράλια δρη καὶ τὸν Εδεῖνο πόντο. Οἱ χῶρες τῆς Πολωνία, Ρουμανία, καὶ ΕΣΣΔ (Εὐρωπαϊκὸ τμῆμα) ἀποτελοῦνται κυρίως ἀπὸ πεδιάδες. Τὸ κλίμα τους εἶναι ἡπειρωτικό. Ἔξαιτίας αὐτοῦ οἱ χῶρες αὐτὲς παρουσιάζουν κοινὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ τὶς ξεχωρίζουν ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη Εὐρώπη.

Κοινὸ γνώρισμα ἐπίσης εἶναι δτὶ ἔχουν τὸ ίδιο πολιτικοοικονομικὸ σύστημα.

Τὰ ἔλη ποὺ ἀποξηράθηκαν καὶ οἱ περιοχὲς ποὺ ἐκχερσώθηκαν ἔδωσαν στὴν καλλιέργεια μεγάλες ἐκτάσεις. Ἡ γεωργία βρίσκεται σὲ μεγάλη ἄνοδο, διότι ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς γίνεται μὲ ἐπιστημονικὸ καὶ μεθοδικὸ τρόπο.

Οἱ ἄνθρακας, τὸ πετρέλαιο, οἱ ἀτομικοὶ ἀντιδραστῆρες, οἱ καταρράκτες καὶ τὰ μεγάλα φράγματα τῶν ποταμῶν δίνουν ἄφθονη ἐνέργεια ποὺ μαζὶ μὲ τὸν δρυκτὸ πλοῦτο βοήθησαν στὴ γρήγορη ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανίας. Τὰ γράμματα, οἱ ἐπιστῆμες καὶ οἱ τέχνες βρίσκονται σὲ ὑψηλὸ ἐπίπεδο. Έτσι ἡ ἀνατολικὴ Εὐρώπη, ποὺ ἀλλοτε ἦταν καθαρὰ γεωργικὴ περιοχὴ, σήμερα βρίσκεται σὲ ὑψηλὸ βιομηχανικὸ καὶ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Πληθυσμὸς τῆς Εύρωπης. Στὴν εὐρωπαϊκὴ ἡπειρο κατοικοῦν σήμερα 651.668.000 ἀνθρωποι. Ὁλες βέβαια οἱ περιοχὲς τῆς δὲν εἶναι κατοικημένες διμοιόμορφα.

Διαμόρφωση ἐθνοτήτων. Οἱ λαοὶ τῆς Εύρωπης προέρχονται ἀπὸ τὴ λεγόμενη Ἰνδοευρωπαϊκὴ δμοεθνία, τὴν δποία ἀποτελοῦν πολλοὶ καὶ διάφοροι λαοὶ τῆς Γῆς, δπως οἱ Ἰνδοί, οἱ Ἀφγανοί, οἱ Πέρσες, οἱ Σλάβοι, οἱ Ἀρμένιοι, οἱ Γερμανικοὶ λαοὶ, οἱ Λατίνοι, οἱ Κέλτες, οἱ Ἰλλυριοί, οἱ Ἑλληνες κ.ἄ. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ προῆλθαν ἀπὸ τὴ διάσπαση τοῦ ἔδιου λαοῦ ποὺ κατὰ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους ἀποτελοῦσε μιὰ ἐθνικὴ καὶ γεωγραφικὴ ἐνότητα. Ἡ πρώτη πατρίδα τῶν Ἰνδοευρωπαϊκῶν λαῶν ἦταν ἡ βόρεια καὶ κεντρικὴ Εύρωπη. Ἐκεῖ διασπάστηκαν καὶ ἄλλοι προχώρησαν πρὸς τὰ ἀνατολικὰ ὡς τὴν Περσία καὶ τὶς Ἰνδίες, ἄλλοι πρὸς τὰ δυτικὰ καὶ ἄλλοι πρὸς τὰ νότια. Ἐγκαταστάθηκαν σὲ χῶρες ποὺ ἦταν ἀσφαλεῖς, διότι προστατεύονταν ἀπὸ δρη, μεγάλους ποταμοὺς ἢ θάλασσα καὶ σιγά σιγά συγχωνεύτηκαν μὲ τοὺς ἐντόπιους ἢ μὲ ἐκείνους ποὺ ἤλθαν ἀργότερα. Ἔτσι δημιουργήθηκαν νέοι λαοὶ, ποὺ ἔγιναν ἐθνη, δηλαδὴ εἶχαν κοινά, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ γῆ ποὺ κατοικοῦσαν, τὴ γλώσσα, τὴ Θρησκεία, τὴν οἰκονομία, τὴν ἴστορία καὶ γενικὰ τὸν πολιτισμό. Ὅσοι δμως Ἰνδοευρωπαῖοι ἐγκαταστάθηκαν σὲ χῶρες δπου δὲν ὑπῆρχαν ἀσφαλὴ φυσικὰ δρια, πολεμοῦσαν συχνὰ μὲ διάφορους λαούς. Ἔτσι σ' αὐτὲς τὶς χῶρες γεννήθηκαν καὶ ἔξαφανίστηκαν διάφορα κράτη κατὰ τὶς διάφορες ἐποχές καὶ ἀπὸ κάθε μιὰ ἐποχὴ ἔμειναν μνημεῖα καὶ ἐνθύμια λιγότερο ἢ περισσότερο σπουδαῖα.

Οι σημερινοὶ λαοί. Ἡ Εύρωπη εἶναι χώρα τῆς λευκῆς φυλῆς. Ἐπομένως ἀπὸ ἀνθρωπολογικὴ πλευρὰ ἡ Εύρωπη εἶναι δμοιογενῆς δσο καμιὰ

ἄλλη περιοχὴ τοῦ κόσμου. Στὴν Εὐρώπη οἱ ἄλλες φυλὲς ἔχουν ἐλάχι-
στους ἀντιπροσώπους.

Οἱ Λάπωνες, οἱ Φίννοι (Φινλανδοί), οἱ Ἐσθονοί, οἱ Μαγνάροι τῆς Ούγ-
γαρίας καὶ οἱ Τούρκοι προέρχονται ἀπὸ τὴν μογγολικὴν φυλὴν (κίτρινη) καὶ
οἱ γλῶσσες τους δὲ μοιάζουν μὲ τὶς εὐρωπαϊκές.

Οἱ Ἰνδοευρωπαϊκοὶ λαοὶ, ἀνάλογα μὲ τὴν φυσικὴν τους ἐμφάνισην, τὴν
γλώσσαν καὶ τὶς παραδόσεις, χωρίζονται σὲ τέσσερεis διμάδες.

Α. Τὴν Ἑλληνικήν. Σ' αὐτὴν ἀνήκουν οἱ Ἑλληνες ποὺ εἶναι κληρονόμοι
τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Β. Τὴν νεολατινικήν. Σ' αὐτὴν ἀνήκουν οἱ Ἰταλοί, οἱ Ἰσπανοί, οἱ Πορτο-
γάλοι, οἱ Γάλλοι, ἔνα μέρος ἀπὸ τοὺς Βέλγους καὶ οἱ Ρουμάνοι. "Ολοὶ αὐ-
τοὶ οἱ λαοὶ εἶναι κληρονόμοι τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνορωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Γ. Τὴν γερμανικήν. Σ' αὐτὴν ἀνήκουν οἱ Ἀγγλοσάξωνες, δηλαδὴ οἱ Ἀγ-
γλοί, Σκῶτοι καὶ Ἰρλανδοί, οἱ Δανοί, οἱ Νορβηγοί, οἱ Σουηδοί, οἱ Αὐ-
στριακοί, οἱ Γερμανοί, οἱ Ὀλλανδοί, οἱ Ἰσλανδοί καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ
τοὺς Ἐλβετούς. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ βοήθησαν στὴν ἔξαπλωση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ
πολιτισμοῦ μὲ τὶς ἀποικίες ποὺ ἔδρυσαν. Ἀκόμα προόδευσαν πάρα πολὺ¹
στὶς ἐπιστῆμες, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριο.

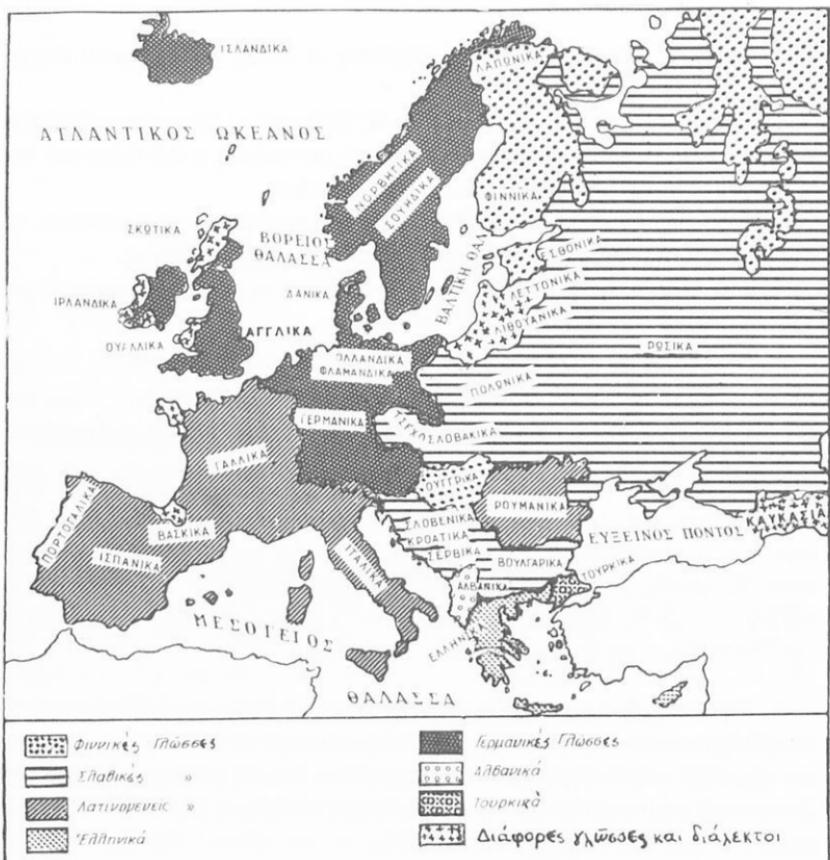
Δ. Τὴν σλαβικήν. Στὴν διμάδα αὐτὴν ἀνήκουν οἱ Γιουγκοσλάβοι, Βούλγα-
ροι, Τσεχοσλοβάκοι, Πολωνοί καὶ Ρώσοι. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ δὲν ἀκολούθησαν
τὸ γρήγορο ρυθμὸν τῆς εὐρωπαϊκῆς προόδου ἐπειδὴ δὲ δέχτηκαν τὴν ἐπί-
δραση τοῦ λατινικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐπειδὴ ὑπέφεραν ἀπὸ κατακτήσεις ἀ-
σιατικῶν λαῶν, λιγότερο πολιτισμένων.

Γλῶσσες. Σήμερα οἱ Εὐρωπαῖοι μιλοῦν γλῶσσες καὶ διαλέκτους ποὺ
φτάνουν τὶς 120. Μερικὲς μάλιστα ἀπ' αὐτὲς τὶς μιλοῦν σ' διλο τὸν κόσμο.
Τὰ 9/10 τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴν
γλώσσα. Παρουσιάζουν πολλὲς δμοιότητες μεταξύ τους ποὺ ἔρευναν ἡ
Συγκριτικὴ Γλωσσολογία καὶ ποὺ δείχνουν τὴν κοινὴν καταγωγὴν πολλῶν
εὐρωπαϊκῶν λαῶν.

Στὴ διαμόρφωση τῶν γλωσσῶν τῆς Εὐρώπης μεγάλο ρόλο έπαιξαν ἡ
ἀρχαία Ἑλληνικὴ γλώσσα καὶ ἡ λατινικὴ.

Τὶς εὐρωπαϊκὲς γλῶσσες μποροῦμε νὰ τὶς χωρίσουμε στὶς ἔξης βασικές.

Α. Νέα Ἑλληνική. προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀρχαία Ἑλληνική.

Χάρτης 31. Οι διμιλούμενες γλώσσες στήν Εύρωπη

B. Νεολατινικές: αυτές είναι ή Ιταλική, γαλλική, ισπανική, πορτογαλική και ρουμανική.

Γ. Γερμανικές: αυτές είναι ή γερμανική, αγγλική, δανική, σουηδική, νορβηγική, ισλανδική και ή δλλανδική. Όλες προέρχονται άπο την άρχαια γερμανική γλώσσα, που διαδόθηκε κατά τὸν Μεσαίωνα.

Δ' Σλαβικές. Σ' αυτές ἀνήκουν ή ρωσική, πολωνική, τσεχοσλοβακική, σερβική, σλοβενική και ή βουλγαρική.

Τις ἄλλες γλῶσσες τίς μιλοῦν διάφοροι εὐρωπαῖκοι λαοὶ ποὺ έχουν διαφορετική καταγωγή και ἀποτελοῦν μειονότητες.

‘Η οίκονομία τῆς Εύρωπης. Ή Εύρωπη είναι ή περισσότερο πυκνοκατοικημένη ήπειρος, μιλονότι δὲν είναι ή πλουσιότερη. Είναι ή ήπειρος που κατέχει και σήμερα δεσπόζουσα θέση στήν οίκονομική ζωή τῆς Γῆς.

Η εύρωπαική γεωργία είναι τὸ ύποδειγμα μιᾶς πολὺ ἀναπτυγμένης και σύγχρονης γεωργίας. Ο βασικός χαρακτήρας της είναι μιά πολύμορφη καλλιέργεια που συνδυάζεται μὲ τὴν κτηνοτροφία. Σὲ πολλές περιοχές γίνονται ύποδειγματικές και ἐντατικές καλλιέργειες που δίνουν, κατὰ μέσο δροῦ, τὶς καλύτερες συγκομιδές τοῦ κόσμου. Η Εύρωπη παράγει δλα ἐκεῖνα που μποροῦν νὰ καλλιεργηθοῦν στήν Εὐκρατη ζώνη και μερικά ἀπὸ ἐκεῖνα που καλλιεργοῦνται στὶς θερμές χῶρες, δπως ρύζι, βαμβάκι, ἐσπεριδοειδή κ.ἄ. Καλλιεργεῖται τὸ σιτάρι, που ή καλλιέργειά του στὶς εὐφορότερες περιοχές συνδυάζεται μὲ τὴν καλλιέργεια τῶν τεύτλων. Στὰ φτωχότερα ἔδαφη καλλιεργεῖται ή σίκαλη σὲ συνδυασμό μὲ τὴν καλλιέργεια τῆς τατάτας. Ο ἀραβόσιτος καλλιεργεῖται κυρίως στὴ νότια Εύρωπη και μόνο κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἀρχισε νὰ καλλιεργεῖται και πρὸς τὰ βόρεια.

Πολὺ μεγαλύτερη σπουδαιότητα έχουν οἱ συχνές καλλιέργειες τῶν κηπευτικῶν και τῶν δπωροφόρων καθώς και ή ἀνάπτυξη τῆς κτηνοτροφίας.

Παρ’ δλα αὐτά ή Εύρωπη δὲν είναι σὲ θέση νὰ θρέψει τὸν πληθυσμό της και ἐπειδὴ αὐτὸς είναι πυκνός, ἀλλὰ και ἐπειδὴ οἱ Εύρωπαιοι βελτιώνουν συνέχεια τῇ διατροφῇ τους.

Εἰσάγει λοιπὸν γιὰ τὶς ἀνάγκες της δημητριακά, ζάχαρη, κρέατα και διάφορα τροπικά προϊόντα, δπως καφέ, τσάι, κακάο, καρπούς τροπικῶν χωρῶν κ.ἄ. Εἰσάγει ἀκόμα γεωργικά προϊόντα που προορίζονται γιὰ τὴ βιομηχανία, δπως καουτσούκ, βαμβάκι, μαλλιά κ.ἄ.

Η βιομηχανική δραστηριότητα κυριαρχεῖ στήν οίκονομική ζωή τῆς Εύρωπης. Τὰ βιομηχανικά εύρωπαικά προϊόντα ξεχωρίζουν γιὰ τὴν ποιότητά τους. Η βιομηχανική ἀνάπτυξη τῆς Εύρωπης δρφεύεται: α) στὸν δρυκτὸ πλοῦτο τῆς, β) στὴν ἀφθονία τοῦ ἄνθρακα και τοῦ ἡλεκτρισμοῦ και γ) στὸ μεγάλο ἀριθμὸ ἐργατῶν.

Τὰ βιομηχανικά προϊόντα: μεταλλουργικά, ύφαντικά, χημικά κ.τ.λ. εἰναι ύπεραρκετά γιὰ τὶς ἀνάγκες τῆς Εύρωπης και πολλά ἀπ’ αὐτὰ ἔξαγονται σὲ μεγάλες ποσότητες. Αὐτὸ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου γίνεται δυσκολότερο, διότι και οἱ ἄλλες περιοχές τῆς Γῆς ἐκβιομηχανίζονται μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προμηθεύονται ἀπὸ τὴν Εύρωπη λιγότερα βιομηχανικά προϊόντα. Ετσι σιγά σιγά ή Εύρωπη περιορίζεται στὴ δική της ἀγορὰ και

ή κατανάλωσή της μπορεῖ νά αυξηθεί μέ τή βελτίωση του βιοτικοῦ ἐπιπέδου δρισμένων χωρῶν.

‘Η οἰκονομική συνεργασία τῶν Εύρωπαικῶν χωρῶν. Οἱ διάφορες οἰκονομικές δυσχέρειες, ποὺ συναντᾶ ή Εύρωπη, καθώς καὶ οἱ δυσκολίες γιὰ τὴν προμήθεια πρώτων ύλῶν καὶ τὴν ἔξεύρεση ἐργατῶν, δημιούργησαν τὴν ἰδέα τῆς Εύρωπαικῆς οἰκονομικῆς ἐνότητας (Κοινὴ Ἀγορά). Γίνονται μεγάλες προσπάθειες γιὰ μιὰ οἰκονομική ἐνοποίηση ἀπὸ δμάδες κρατῶν. Μ’ αὐτὴ ἐπιδιώκουν τὴν ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸ προϋποθέτει τὴν κατάργηση τῶν δασμῶν μὲ τοὺς δρόποις κάθε κράτος προστατεύει τὰ βιομηχανικά καὶ γεωργικά του προϊόντα.

Οἰκονομικοὶ συνασπισμοὶ. ‘Η Γαλλία, ή Ὁμοσπονδιακὴ Δυτικὴ Γερμανία, ή Ἰταλία, τὸ Βέλγιο, ή Ὁλλανδία καὶ τὸ Λουξεμβούργο ἀπετέλεσαν στὴν ἀρχὴ τὴν δμάδα τῶν ἔξι, ποὺ ἴδρυσε τρεῖς οἰκονομικές κοινότητες.

1. Τὸν Αὔγουστο τοῦ 1953 τὴν **Εύρωπαικὴ Κοινότητα “Ανθρακα καὶ Χάλυβα (Ε.Κ.Α.Χ).** Βασικὸς σκοπὸς τῆς Ε.Κ.Α.Χ. εἶναι ή δημιουργία κοινῆς ἀγορᾶς γιὰ τὰ προϊόντα τῆς δικαιοδοσίας τῆς. Κάθε μέλος μπορεῖ νά προμηθεύεται ἀνθρακα καὶ μεταλλεύματα ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὰ ἐδάφη τῶν χωρῶν ποὺ ἔνωθηκαν στὴν κοινότητα. Ἐπίσης ἔχει δικαίωμα νά πωλήσει ἐλεύθερα τὸ χάλυβα του ή τὸ χυτοσίδηρο του χωρὶς ὑποχρέωση δασμοῦ.

2. Τὸν Ἱανουάριο τοῦ 1958 ἴδρυθηκε ή **Εύρωπαικὴ Κοινοπραξία ‘Ατομικῆς Ἐνέργειας (Εύρατόμ).** Τὰ ἔξι κράτη ὑποχρεώθηκαν νά θέσουν σὲ κοινὴ χρήση τὰ κοιτάσματα του Οὐρανίου καὶ νά δημιουργήσουν ἀτομικὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια, ὅστε μελλοντικὰ νά λυθεῖ τὸ πρόβλημα τῆς παραγωγῆς ἐνέργειας.

3. Τὸν Ἱανουάριο τοῦ 1958 ἴδρυθηκε ή **Εύρωπαικὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα (Ε.Ο.Κ.).** ή **Εύρωπαικὴ Κοινὴ Ἀγορά.** Μ’ αὐτὴ ἐπιδιώκεται ή πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐνοποίηση τῶν δημοκρατικῶν χωρῶν τῆς Εύρωπης. Πρωταρχικὸς σκοπός τῆς εἶναι ή διαρκῆς βελτίωση τῶν δρων διαβιώσεως καὶ ἀπασχολήσεως τῶν λαῶν τῶν κρατῶν—μελῶν.

‘Η Ε.Ο.Κ. ἔχει σκοπὸ νά ἔξασφαλίσει μιὰ συνεχὴ καὶ ισόρροπη οἰκονομικὴ ἐπέκταση, νά δόηγήσει στὴν ἀνύψωση του βιοτικοῦ ἐπιπέδου καὶ νά

δημιουργήσει πιό στενές σχέσεις μεταξύ των κρατών-μελών.

Γιά νά έπιτύχουν αύτοί οι σκοποί της Ε.Ο.Κ. προβλέπεται: 1) ή κατάργηση τών τελωνειακῶν δασμῶν μεταξύ των κρατών-μελών, 2) ή καθιέρωση κοινοῦ δασμολογίου και κοινῆς έμπορικῆς πολιτικῆς πρός τα ἄλλα κράτη, 3) ή κάταργηση μεταξύ των κρατών-μελών των έμποδίων που ύπαρχουν στήν έλευθερη κυκλοφορία των προσώπων, 4) ή καθιέρωση κοινῆς πολιτικῆς στόν τομέα της γεωργίας, 5) ή καθιέρωση κοινῆς πολιτικῆς στόν τομέα των μεταφορῶν κ.τ.λ.

Η Έλλάδα ξηνε μέλος της Κοινότητας τήν 1η Νοεμβρίου τοῦ 1962. Απὸ τότε δμως καθυστέρησε ή πλήρης ξνταξή της στήν Ε.Ο.Κ. Σήμερα μετά τήν ἀποκατάσταση της Δημοκρατίας ἀποφασίστηκε νά ἀρχίσουν οι διαδικασίες που είναι ἀπαραίτητες γιά τήν δριστική ξνταξή της ώς πλήρους μέλους. Αύτὸ δὲ θὰ βραδύνει.

Ἐκτός ἀπό τήν δμάδα τῶν κρατῶν που ἀναφέραμε μιά ἄλλη δμάδα ἀπὸ ἔπτα κράτη (Αὐστρία, Δανία, Νορβηγία, Σουηδία, Ἐλβετία, Πορτογαλίσ και Μ. Βρετανία) ίδρυσε τὸ 1960 τήν **Εύρωπαική Ζώνη Έλευθέρων Συναλλαγῶν (Ε.Ζ.Ε.Σ.)**. Σκοπός της είναι ή βαθμιαία κατάργηση τῶν ποσοτικῶν περιορισμῶν και τοῦ δασμολογίου. Στό συνασπισμό αύτὸ προσχώρησε και ή Φινλανδία τὸ Μάρτιο τοῦ 1961. Οἱ δασμοὶ τὸν Ιανουάριο τοῦ 1963 είχαν ἐλαττωθεῖ κατὰ 50%.

Τέλος οἱ σοσιαλιστικὲς χῶρες ίδρυσαν τήν KOMEKON, μιά οἰκονομικὴ δργάνωση ποὺ συνδυάζεται μὲ τήν ἀνταλλαγὴ τεχνικῆς και οἰκονομικῆς πείρας και μὲ ἀμοιβαία βοήθεια.

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι

Ἡ σειρὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν σύμφωνα μὲ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὴν ἔκταση

Σύνολο όπου ζεῖ τὴν ἔκταση	Σύνολον μὲ τὴν ἔκταση	Κράτη	Πληθυσμός	Ἐκταση σὲ Km ²	Κάτοικοι σὲ κάθε Km ²
1	1	Εὐρωπαϊκὴ Ρωσία	179.000.000	5.571.000	32,1
2	10	Δυτικὴ Γερμανία	61.000.000	248.557	245,4
3	11	Ήνωμένο Βασίλειο	56.427.000	244.013	231,2
4	8	Ἴταλία	55.023.000	301.225	182,6
5	2	Γαλλία	52.913.000	547.026	96,7
6	3	Ισπανία	35.433.000	504.750	70,19
7	7	Πολωνία	33.841.000	312.677	108,22
8	9	Γιουγκοσλαβία	21.323.000	255.804	83,55
9	13	Ρουμανία	21.178.000	237.500	89,17
10	17	Ἀνατολικὴ Γερμανία	17.193.000	108.178	158,93
11	15	Τσεχοσλοβακία	14.757.000	127.869	115,40
12	24	Ολλανδία	13.599.000	40.844	332,94
13	19	Ούγγαρια	10.534.000	93.030	113,23
14	25	Βέλγιο	9.846.000	30.513	322,68
15	14	Ἐλλάδα	8.930.000	131.944	67,68
16	16	Βουλγαρία	8.739.000	110.912	79,21
17	20	Πορτογαλία	8.762.000	92.082	95,15
18	4	Σουηδία	8.291.000	449.750	18,43
19	21	Αὐστρία	7.538.000	83.849	89,89
20	23	Ἐλβετία	6.420.000	41.288	155,49
21	22	Δανία	5.026.000	43.069	116,69
22	5	Φινλανδία	4.652.000	337.009	13,80
23	6	Νορβηγία	4.007.000	324.219	12,35
24	22	Ἰρλανδία	3.131.000	70.283	44,54
25	26	Ἄλβανία	2.482.000	28.748	86,33
26	27	Λονξεμβούργο	342.000	2.586	132,25
27	28	Μάλτα	329.000	316	1041,13
28	18	Ισλανδία	216.000	103.000	2,9
Σύνολον			651.668.000	10.442.041	62,408

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Γεωλογία - 'Ορυκτολογία, Κ. Κτενᾶ.
2. Γεωλογία. Γεωργαλᾶ.
3. Γενική Γεωλογία. Κυρ. Θεοδωρακάκου.
4. Στοιχεῖα Τεκτονικῆς Γεωλογίας. Π. Ψαριανοῦ – Ν. Μανωλέσσου.
5. Περιλήψεις 'Υδρογεωλογίας. Π. Ψαριανοῦ.
6. Σεισμολογία. 'Αγγέλου Γαλανοπούλου.
7. Κοσμογραφία. Νικ. Νικολάου.
8. Ἡ Σελήνη. Οὐδίλλιαμ Ε. Χάουρτ.
9. Πρωθητικά συστήματα πυραύλων και Διαστημοπλοίων. 'Ανδρ. Παπαθανασίου.
10. Γεωγραφία Εύρωπης. Εύαγγέλου Σταμάτη.
11. Γεωγραφία Εύρωπης. Π. 'Ηλιοπούλου.
12. Παγκόσμιος Εικονογραφημένη Γεωγραφία 'Ατλας. Τόμος Γ. Λεωνίδα Κούβαρη. 'Εκδοτικός οίκος 'Αφοί – Συρόπουλοι και Κ. Κουμουνδούρεας.
13. Μεγάλη 'Ελληνική 'Εγκυκλοπαδεία. Π. Δρανδάκη.
14. Mondo vivo geografia per gli istituti Magistrali. Roberto Zampilloni – Milano.
15. Παγκόσμιος Γεωγραφικός 'Ατλας. Σπ. Δημητράκου.
16. Geographie Rene Oudin, Armand Colin 4.
17. Nuovo atlante geografico, Alberto Moli – Torino.
18. Foyer, Modern School Atlas.
19. Der Lebenstaum des Menschen. Georg Westermann Verlag.
20. Ἡ Γῆ εἰς τὸ Διάστημα 1970 τῆς 'Υπηρεσίας Πληροφοριῶν τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν (U.S.I.S.).
21. International women's year, thirtieth anniversary of the United Nations, 1975.
22. World Bank Atlas. (population, per capita product and growth rates), published by the World Bank, 1974.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΥΡΩΠΗ

	Σελίδα
Γενικά–Θέση–Σύνορα–Οριζόντιος και κάθετος διαμελισμός	5–11
Υδρογραφία–Κλίμα–Πανίδα–Χλωρίδα	11–18

I. ΝΟΤΙΑ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά–Μορφή του έδαφους–Κλίμα–Νερά–Βλάστηση	19–21
Ή Μεσόγειος Θάλασσα	21
Γενική έπισκόπηση και συμπέρασμα	21
Ή Βαλκανική Χερσόνησος	22
Έπιφανειακή Τουρκία	26
Βουλγαρία	28
Γιουγκοσλαβία	33
Άλβανία	39
Ίταλική Χερσόνησος	43
Ίταλια	43
Άγιος Μαρίνος	50
Βατικανό	51
Ισπανική Χερσόνησος	52
Ισπανία	54
Πορτογαλία	57
Άνδορρα	59
Γιβραλτάρ	59

II. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά–Μορφή του έδαφους–Υδρογραφία–Κλίμα–Βλάστηση	60
Γερμανία	62
Δυτική Γερμανία	65
Ανατολική Γερμανία	70
Έλβετία	71
Αιγαίνεια	75
Αύστρια	75
Ούγγαρια	79
Τσεχοσλοβακία	81

III. ΔΥΤΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά	88
*Γαλλία	89
*Μονακό	95
*Δουξεμβούργο	96
*Βέλγιο	96
*Ολλανδία	101
Μπενελούς	106
*Μεγάλη Βρεταννία	107
*Ιρλανδία	112

IV. ΒΟΡΕΙΑ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά	115
Δανία Κονιγκριν - Εισαγγελία	117
Νορβηγία Ολούα	121
Σουηδία Ερειχθίου - Βασιλίου	123
Φινλανδία Ελλούι	126
Λαπωνία Πριγκιπική Νότια Σουηδία - Αρκτική	130
*Ισλανδία Πελιγρίδων ή - Διαφορετικά	131
Γενική έπισκοπηση	133

V. ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Γενικά	134
Πολωνία Βερσατίκη, Παιδιά, αναπτυξτά	135
Ρουμανία Βασιλείου, Λαζαρί	139
Ε.Σ.Σ.Δ Μασαρά, Τζιτζί, Δραγουλίδης	143
Γενική έπισκοπηση	149

VI. ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Οι λαοί της Εύρωπης	150
Οι σημερινοί λαοί	150
Γλώσσες	151
*Η οικονομία της Εύρωπης	153
*Η οικονομική συνεργασία των Εύρωπαϊκών χωρών	154
Οικονομικοί συνασπισμοί	154

Τά άντίτυπα τοῦ βιβλίου φέρουν τό κάτωθι βιβλιόσημο γιά άπόδειξη τῆς γνησιότητας αὐτῶν.

Άντίτυπο στερούμενο τοῦ βιβλιοσήμου τούτου θεωρεῖται κλεψίτυπο. Ο διαθέτων, πωλών ἢ χρησιμοποιών αὐτό διώκεται κατά τίς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ Νόμου 1129 τῆς 15/21 Μαρτίου 1946 (Ἐφ. Κυβ. 1946, Α' 108).

ΕΚΔΟΣΗ ΙΒ' 1981 (I) – ΑΝΤΙΤΥΠΑ 175.000 – ΣΥΜΒΑΣΗ 3548/26.1.1981

ΕΚΤΥΠΩΣΗ – ΒΙΟΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: KOIN. ΣΚΟΡΔΑΣ-ΓΡΥΛΛΗΣ Ο.Ε. Δ. ΚΑΤΣΑΒΡΙΑΣ & ΣΙΑ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής